كورتهيهك لهمهر نووسهر

Stante Stante

ئەلكساندەر ئەلكساند روڤىچ فادايف، نووسەرى نيۆودارى شورەوى لە سائى 1901 دا لە خيزانيكى گوندىشىن، لە توڤەر لە دايەك بووە، دەورانى منىدالىي لە رۆژھەلاتى دوور گوزەرانداووە، بابى مامۆستاى شارو دايكى پەرستار بوو، لە پال كارى خۆياندا كاروبارى كشتوكالىشىيان كىردووە، بۆيە ئەلكساندەر ھەر لە مندالىيەوە ئاشىنايەتى نزيكى لەگەل بارودۆخى ژيان و گوزەرانى جوتياران و كريكاران پەيىداكردووە ئەم نووسەرە لەگەل پارتيزانەكاندا در بە ھيزەكانى ئەدەيرال كلچاك و پەلاماردەرە ژاپۆنيەكان جەنگيوە، ئەم كتيبەشى بەرەنجامى ئەو ئەزموونە فرانەيە كە لەو جەنگەدا بە دەستى ھينان، فادايف لەگەل بلاوبوونەوەى ئەم كتيبەدا شۆرەتى دەركرد و وەكو نووسەريكى پرۆليتيرى ناسرا. (گاردى لاو) كتيبيكى ترى مەنشوريەتى كە بريتى يە لە شەرحى خەباتى قارەمانانەى پارتيزانەكان در بە داگيركەرانى فاشيست. ئەم نووسەر نيودارە لە 195/5/5/1 دا مالئاوايى لە دنياكرد.

كورتهيهك دەربارەي كتيبهكه

ئهم چیرۆکه شهرحی حانی دهستهیهك نیشتمانپهروهره که بهرانبهر به هیرزه بیگانهکان و کلچاك بهرگری له ولاتی خویان دهکهن و لهم ریگایهدا گیان بهخت دهکهن، قارهمانهکانی فادایف لهگهل ئهوهدا که خهنکی نیو ژیانی ئاسایین و ههمان خوو و خهسنه ی چاك و گهنی بهشهریان ههیه بهلام دهست دهدهنه کاری گهوره خهبات دهکهن و سهرهنجام سهر دهکهون، زوربهیان خوشهویستن جینگای متمانه و باوه پن، تهنانهت ئهوانهیشیان که له ژیانی ئاسایی خهنکا بهره نلاو بی بار دینه بهرچاو ، له کاتی تهنگانه و ناسك دا له کاتیکا که بابهتی ئهرکی سهرشان دینه پیشهوه وهکو ئینسانه واقیعی و له خوبوردووهکان کاردهکهن که بو شوینی خوی شایانی ستایشن، له ماوهی ئهم جهنگ و ههرایهدا ژمارهیه کی زوریان گیانی خو له دهست دهدهن و تهنیا ژمارهیه کی کهمیان بهسه لامهتی دهرده چن و دهگه پینه و مانوه و زیدی خویان، گهرچی ئهم دهسته یه دهشکین به لام شکسته کهیان به هیچ جوری شکستی ئه و باوه پو ئامانجه ناگهیهنی که ئهوان خهباتیان له پیناودا کردووه، چونکه هاوزه مان له گهان ههمان رووداو و له گهان ههمان خوشده گیانبازی دا گهوره ترین رووداوی سه ده که رووده دا .

ماروسكا

لقنسون ، له حالیکدا کهونه شمشیره ژاپونیهکهی به تهقهتهق له پلهکانی قالدرمهکه دهخشا، خوی به حهوشهکهدا کرد، له کیلگهکانهوه بون و بهرامهی خوشی گهنمی رهشگول دههات، ههتاوی تهموز له نیو تهمیکی گهرم و سوورو سیی دا مهلهی دهکرد.

ماروسكا هەندى گەنمى كيوى لەسەر لەتە سوالەتيك وشك دەكردەوە بە قامچى كۆمەلى چيرگى دەدا يە دوواوه .

لقنسون زەرفیکی مورکراوو داخراوی بۆ دریزگردو گوتی :وەرە ،ئەمە بەرە بۆبەشی شالدیباوپی ی بلّی که ... نا، پیویست ناکا هیچی بی بلّی ی ، له نامهکهدا ههموو شتیکم نووسیوه.

ماروسکا به روو گرژییهوه رووی لی وهرگیراو به توندی قامچییهکهی له حهوادا بادا. نهیدهویست بروا . لهم هاتوچو رهسمیانه، لهم نامه بی ئهنجامانهو زیاد له ههموو ئهمانهش لهو نیگا سهیرهی چاوانی لقنسون بیّزارو وهرز ببوو . جووتی چاوی درشتو مهنگ که وهکو دهریا سهراپای ماروسکایان دادهگرت و گهلی شتیان لی بهدی دهکرد که رهنگه به خوّی لیّیان بی ناگا بووبی . تهتهرهکه که به خهمبارییهوه چاوی دهتروکاند به هیّوری خوّی دواند (ئهی حهرامزاده!) لقنسون یرسی : باشه ماتنی چیت ؟

- باشه هاوري فهرمانده ، بۆ دەبى هەمىشه ماروسىكا بەملاوبەولادا بنيرن ؟ كەسىيكى دى بەدى يەيدا نابى ؟

به ئانقەست پینی گوت (هاوری فەرمانده) تا لایەنی رەسمی به نارەزاییەکەی بدات . چونکه زۆر ئاسایی لقنسونی به نیّوی خوّیهوه گازدەکرد .

لڤنسون بهرهقى وتى : كهواته دهبي خوّم بروّم ، ها ؟

- جا بۆ خۆت ؟ ئەم ھەموو خەلكە ليْرەن ...

لقنسون به چهشنی پیاویکی جدی که کاسهی سهبری لیّوپیّر بووبیّ ، نامهکهی خسته گیرقان و به ساردییه کی کوشنده وه گوتی : برق ، برق تفهنه گهکهت بده ماموری چهکهکان من پیّویستم به ههر لات و بهره لا یه نییه .

شنهیه کی سازگار له سه رچو مه که وه ده هات و قره ناریکه که که ماروسکای ده شیواند. کولوکان له نیو گیا و شه که کانه وه و له نزیکی عه ماره که وه به شیوه یه کی بی نامان هه وا گهرمه که یان شه ق ده کرد .

ماروسكا به روو گرژييهوه ووتى : سهبركه ، نامهكهم بهري .

له کاتیکا نامهکهی دهخسته ژیر بلووره سوپایییهکهیهوه ، شتیکی وت که پتر لهبهرخاتری خوی بوو تا لقنسون (لقهکهم جی بهیلم ، چهك دابنیم ؟ مهحاله!) کلاوهتوزاوییهکهی خسته پشت سهری و به دهنگیگی دلسوزانه که نیشانهی شادییهکهی چاوه پوان نه کراو بوو ، گوتی : هاوری لقنسون ، ئیمه لهبهرچاوی کالی سهرکار نهبوو دهستمان به خهبات کرد! من به زمانی بابایه کی مهعده نچی ساده ئهمه یی دهلیم .

فهرمانده به ییکهنینه وه گوتی: هیشتا قسان دهکهی ئهوهنده کهلله رهق مهبه گهوجه.

ماروسىكا دوگمەى چاكەتە سىوپاييەكەى فەرمانىدەى گىرت و بىەرەو لاى خىزى رايكيشاو بىه جۆريكى تايبەتى بە گوينى دا چياند: بزانە برادەر من خۆم ئامادە دەكرد كە بچم بۆ نەخۆشخانە تا قاريا ببينم، كەچى ريك لەو كاتەدا تۆ بەم نامە نەحلەتيەت ھەموو شىتىكت لىتىك دام، ئەمە ئەوە دەگەيەنى كە تۆ گەوجىت.

به چاوه قاوه یی مه یله و سه و زه کانی ، چاویکی لی داگرت و قاقا پیکهنی ، له پیکهنینه که ی دا به گیستاشه و ه مختی ده رباره ی ژنه که ی قسانی ده کرد – خالیکی تاریك به دی ده کرا که ده می سال بو و و کو ژهنگ ناخی ده خوارد .

لقنسون ئه و پیاوه ی گازکرد که له به رههیوانه که دا وهنه وزی ده داو چاوه کانی ده تروکاند تا خه وه که ی بتارینی : تیموشا ، وه ره ناگات له م گهنمه بی ، ماروسکا به ئیش ده روات .

كونچارنكوى مينهر لهسهر تهشتيكى دەمهوقلب له نزيكى تهويلهكانهوه دانيشتبوو ، كۆلهپشته چهرميهكانى دەدورييهوه ، كلاوى لهسهرنهبوو ، دەموچاوى تاوه سووت ببوو، ردينى چپوسوور بوو . دەموچاوه زبرهكهى بهسهر كۆله پشتهكانهوه شىۆپكردبۆوەوه . دەرزيهكهى بهجۆرى بهكاردەهينا دەتگوت چنگالى بهدەستهوه بوو . شانه بى هيزهكانى له ژيركراسه زبرهكهيهوه وهكوو بهرداش دەجولان .

مینهرهکه پرسی: چیپه، ههمدیس دهروی؟

مینهرهکه قیت راوهستاو تهمهنایهکی سوپایی کردو گوتی : بهڵێ ، سهرکار ، جهنابی مینهر ! گونچارنکو له کاتێکا بهسهلاری و هێمنی وشهکانی خوٚی ههڵدهبژارد وتی : ئازاد به ! منیش سهرزهمانیٚ لهم تهشهقهڵهبازیانهم دهکرد، بوٚچ کاریٚ دهچیٚ ؟

هەروا ، فەرماندە دەيەوى بە تۆبزى م وولم بكات ، دەترسى ئەگەر بى كاربم دەست بە ھەندى
 كاران بكەم ، برۆم زۆل فرى بدەم .

مينەرەكە بۆلأندى : گەوجە ! ساچانى كەروچەناباز !

ماروسكا ئەسپەكەى لە تەويلە دەرھينا . ئەسپە يال برەكە بەرقەوە

گۆێچكەكانى قوت كردەوە ، مىشكا ئەسىپىكى بەھىز , كوڵكن وقەڵەو بوو. زۆر زۆر لەخاوەنەى دەچوو؟ بەچاوە رۆشنە قاوەيى يە مەيلەوسەوزەكانى بەلاقە ئەستورو قەوسەكانيا, بەچاوە زيت وبزۆزەكانيا. ماروسكا بەدەم تەنگك وپاڵوو دانى ئەسپەكەوە, بەئەسپايى وبە خۆشەويستى يەوە دەيلاواندەوە: مىشكا!شەيتان!مىشكا! نەحلەتى توولە سەگ!.گونجارنكو سەلارانەو بەم جۆرە لەسەرى رۆپى: بەخوا ئەگەر ئەسىپەكە ئەقلى بەسوارىدا دەشكا, ئەو سوارى تۆدەبوو نەك

تۆسوارى ئەوبى. ماروسكا بەنەرمە غاريك لە حەسارەكە دەرچوو. جادەكە,كە گيا ھەموولايەكى داپوشى بوو,ريك بەكەنارى چۆمەكەدا دەرۆيى. تەبارە گەنم وجۆلەو بەر چۆمەكەوە لەژير تىشكى ھەتاودا كەرۆيشىكەى دەكىرد. قوتە شىن باوەكانى زىنجىرە چىاى (سىيخوتە ئالىن) لەدەرياى تەم دا مەلەي دەكرد.

ماروسکا رۆلەي کريکاريکي مەعدەنچى بوو, بەخۆيش ھەر مەعدەنچى بوو.باپيرى كە خەلك وخوا دەستيان لى شۆردبوو,لەمەزراكانى ساچاندا كىلگەى دەكىلا, بابىشى لەم دواييانەدا زەوى رەشى مەعدەنى تەرك كردبوو. ماروسىكا لەيەكىك لە كوختە كرىكارنشىنەكاندا ,نزىكى تونىلى ژماره((2)) ريك لەودەمەدا كەدەنگى تيرى شاوريك نۆرەكارى سەرلەبەيانى رادەگەياند, لەدايك بوو. كەپزىشىكى مەعىدەن لەكوختەكى ھاتبووە دەرى و ھاوخەمى خىزى بەبۆنەى كوربوونى نەوزادەكەوە راگەياندبوو,بابى پرسى بووى:ھەمدىس كور؟ئەمە چوارەمە. لەحالىكدا خۆى بە قەزاوقەدەردەسىيارد, بەمجۆرە قەسىەكەي كىورت كىردەوە:ژيانيْكى چىەند خۆشىـە!.ئـەوجا قەمسىەللەكەي كەلەگەردوتۆزى مەعدەندارەش ھەلگەرا بوو,لەبەركردو بەخشىەخش چوو بۆسىەر ئىشەكەى. ماروسىكا لە(2))ساڭىدار تاپە لىڭورىن, قسەى قۆرو9 بى سەروبەرو بادەنوشى ئىشەكەى. به چاکی فیربوو۔ لهکانه کانی ساچاندا به ئهندازهی خهلکه مودمینه کهی بارهه بوو۔ دوّله که 200 هـهنگاوێك لـهولاى تونێڵهكـهوه كۆتـايى دههـات وگردولكـه بوركانيـهكان دهسـتى پێـدهكرد.دار سنوبەرى زەلام لەداوينى ئەم گردولكانەوە بەخەمبارىيەوە دەيانروانى يە مالەكانى خوارەوە. لەبەيانيانى تەماوى و سىپيواژدا كەللە كيوى يەكان بەدەنگى بەرز يەكديان گاز دەكىرد. تريلەكان گشت رۆژى بەنيو شەقى سىيواژى گردۆلكەكانداو بەسەر ريبازە نشيوەكاندا بەدريژايى جادە بى كوتاييهكان بهرهو ويستكاى كانگاوز دهچوون. لهسهر گردۆلكهكان, مهكينهى نهوتاوى چال هەلكەنىدن كەبەردەوام لـە جووللهدا بـوون, سىيمى خزيان بـەدەورى خۆيانىدا دەپينچا.لـەخوار ريبازگه كهوه, له و شوينه دا كه ته لارى به ردين ليره وله وي له نيو سنوبه ره بون خوشه كاندا گيرسابوونهوه, خه لكاني لهههول كوشش دابوون بي ئهوهي بزانن ئهم ههول وتهقه للايهيان لــهيێناوى چ كەســـێكدايه. مەكينـــهى قيتارەكــان بــهجۆرێكى نارێــك شــوتيان لێــدەدا ,بالأروّكارهباييهكاكان دهنگيان دههات. ژيانيّكي خوّش بوو.ماروسكا لهو ژيانهدا لهههولي شيّوهگەلى تازەدا نەبوو,تەنيا كەوتبووە شويّن ھەمان كاروانى سەقامگيرو كۆن. لەكاتى خۆيدا كراسىي ئاوريشىم وپوتى چەرمىنى بۆ خۆى دەكىرى ,رۆژانى پشوو لەدۆلەكەوە بەرەو گوند دەرۆپىي,لەوى لەگەل لاوانى گوند دا ئوكورديونى لى دەدا , بەدەنگى بەرز گۆرانى دەچىرى و كيژانى گوندى لەرى دەر دەردكرد. لەرىلى گەرانەوەدا(دۆستانى مەعدەنچى)گوندۆرەو ئارووى سيسهوه بوويان دەدزى , لەچۆمە قولەكانى داوينى كيوەكاندا مەلەيان دەكىرد. بەغەلبەغەلب ودەنگى پرخرۆشىيان ھێـورى لێـرو بێشـەكەيان دەشـلەقاند, مانگـك لەپشـت ئاسـۆكەوە و لەبەرزىيەوە تەماشاى دەكردنو بەخىلى پىيان دەبرد. تەميكى گەرم وشيدار بەسەر چۆمەكەوە ويستابوو. زەمانيكيش لەمەخفەريكى پۆليس دا كە بۆنى بۆگەنى گەنەسووركەو ئەرەقى پىلى لى دههات , توندیان کرد. ئهمه دهقاودهق لهههرهتی مانگرتنهکهی نیسان دا رووی دا .ریّك لهكاتیّکا

بوو كەئاوى ليْلى ژيْرِ زەوى وەكوو ئاوى چاوى ئەو ئەسپەكويْرانەى لە مەعدەنا كاريان دەكرد, شهو ورۆژ دەچكايە نيو تونيلهكانهوهو هيچ كەسيكيش نهى دەرشته دەرى حەپسيان كرد, هەلبەتە نەك لەبەرئەوەي كاريكى گەورەي ئەنجام دابوو , بەلكو تەنيا لەبەر ئەوەي يياويكى چەقاوەسوو وزۇرېلى بوو: پۆلىس بىرى لەوە دەكردەوە دەتوانى بەھەرەشە ناچارى بكات نيوى ريبهرانى مانگرتنهكه بليّ. ماروسكا لهكاتيكدا لهو ژووره بۆگەنهدابوو لهگهل قاچاخچيانى مهى ناوچهی (مایخه)دا روزی بهسهر دهبرد , گهلیک حهکایهتی بی سهرو بهری کردبوو ,بهلام ههرگیز وشهیه کی دهرباره ی کارگیران و بهریوه بهرانی مانگرتنه که نه ها تبووه سهرزار . سهرده میکیش چووه جهبههو پهیوهندی بهسنفی سوارهوه کرد.لهویدا وهکو ههموو سهربازیکی سواره فیر بوو كه (سهربازاني پياده) ببوفزينني و بهسووكي تهماشايان بكات .شهش جار بريندار بوو,دوو جار پارچه توپ ئازارى پى گەياند , ئەنجام لەدەوروبەرى شۆرش گەورەدا لە خزمەتى سەربازى مەرەخەس بوو . وەختى گەرايەوە نىشىتىمان پاش دوو ھەفتە بادەنۇشى لەرادەبەدەر لەگەل ژنیکے میهرهبان وسووك دا که ماموری عارهبانه دهستیهکانی تونیلی ژماره((1)) بوو, زهماوهندی کرد.ماروسیکا کابرایه کی بی موبالات بوو, ژینی بهلاوه وهکوو ئارووی نیّو بيّستانهكاني ساجان ,سادهو روّشن بوو. رهنگه هاندهريّكي وهختي واي ليّ كرد بييّ لەسانى 1918 لەگەل ژنەكەي دا رايەرى وبەرگرى لەشوراكان بكات . بەھەرحال لەوسالە بەد وواوه ئیدی ریگای گهرانهوه بو مهعدهنی لی گیرا: ئهوان نهیانتوانی شوراکان بپاریزن .رژیمی تازهش بهگومان و دوودنی یهوه دهروانی یه ئهو بابهته خهنکانه. میشکا که نانهکانی بهجوریکی ترسىناك تەقەتەقى دەكىرد ,بەچوارنالە جادەكەى دەبىرى .خەرەنگىزە زەرد باوەكان شىيت ئاسا بهدموری گوێچکه یدا ویزه ویزیان دمکرد وخوٚیان بهنیٚو تووکه زبرمکهیدا دمکرد وئهومنده یان دەگەزى تاخويننى لى دەھات .ماروسىكا گەييە بەشى سىوپايى سىڤياگينو .گوندى كريلوفكا كە مهقهری دهستهکهی شالدیبای تیدا بوق ,کهوتبووه پشت گردیکی سهراپا بهدرهختی سهوزی فندق ,پۆشراو. ويزه ويزى بيزاركەرى ميشه لاسارەكان دەگەييە كوي . دەنگى تەقىنەوەيەك وناله یه کی سه یر له یشت گرده که وه هه ستاو دنیای هینایه له رزه . دووا به دووای ئه وه ,ناله ی دووهم وسنيهم ههستا ,دهتووت گيانلهبهريكى درنده زنجيرى پچراندووهو خوى ههلدا شتووهته نيّـو دەوەنەكانــەوە .ماروســكا كــه بەتونــدى جلّەوەكــەى رادەكيشـا لــەژيرليۆەوە گوتی:سەبركه!میشكا كه هەیكهلى خورتى خۆى بەتەندى دەبردە پیشى ,لەرووى گوى رايەلى يهوه وهكو بهرد لهجي خوى چهقى .ماروسكا لهكاتيكا كهخوى لهسهر زهوىيهكه خپ دهكرد ,بههێورى گوتى:گوێت لێۑه...گوللهى تۆپه! تۆپه,ها؟ دەنگى دەسترێژى گردارى رەشاشێك كەدەنگى كەركەرى تفەنگە راوىيەكانى بەدەنگى تيرى كارابينە ژاپۆدىيەكانەوە گرى دەدا ،لە پشت گردهکهوه دهنگی دهدایهوه .ماروسکا بهدهنگی ههلچووهوه هاواری کرد: چوارناله بۆپىشەوە پەنجەى پى يەكانى لەئاوزەنگىيەكە توند كرد, بەدەستى لەرزۆك كىفى دەمانچەكەى كردهوه, ميشكا بهنيو دهوهنهكاندا كهوتبووه خشهخش و بهرهو سهركيوكه تاوى دهدا. ياش ماوه یه کی کهم گهییه لووتکه که و ماروسکا به توندی له غاوه کهی راکیشا. له نه سیه که دابه زی

. جلّه وه که ی خسته سهرزینه که و وتی :لیّره بوه سته!میشکا خولاً میّکی ئه مه کداری ئه و تو بوو که هه رگیز ییویستی به شووره نه بوو .

ماروسكا به سكهخشكي خوى گهيانده لووتكهكه .بهدهستهراستا شهيوله يهيكهريكي چكولهي چون یهك كه كلاوى تیلماسك سهوزو زهردیان لهسهر بوو,لهداوینی كریلوفكاوه بهشیوهیهكی ریك وپيك له حەرەكەتدا بوون , دەتووت لەنمايشيكى سوپاييدا دەرۆن. بەدەستەچەپا , لەنيو تەبارە جۆيەكى گوڵزێريندا تاقمه خەڵكێكى بى سەرو بەرو پەشىۆكاو , بەدەم ھەلاتنەوە خەريكى تەقەكردن بوون. شاديبا (كە ماروسىكا بە ئەسىيە رەشەكەي و بەكلاوە قوچەكەيدا ناسىيەوە) بهتورهیی قهمچییهکهی به چهپ وراست دابادهداو جلهوی ئهم تاقمه ههلاتووهی بونهدهگیرا . ماروسكا بهچاوى خۆى دەى بينى ھەندىكىان تىلماسكە سىوورەكانيان ھەلدەتەقاند وتوريان دەدا.ماروسكا پەيتا پەيتا بەم دىمەنە گەشكەي دەكرد: ئەم بەرازە نەحلەتيانە مەبەستيان چيە,چ دەكەن؟دەيانەوى چ بكەن ؟لەياش دووا دەسىتەى ئەم يياوە ترساوانەوە ,گەنجىكى بارىكەلە كە دەستەسىرىكى سىيى لەسلەرو چاكەتىكى كولى شارى لەبلەر بلوو, بەزەحملەت تفەنگەكلەي هەلْدەگرت ,بەلْوقەلۆق خۆى بەكپش دەكىرد .دەتووت ئەندامانى دەسىتەكە ھيواشىتر رادەكەن تا ئەوبەجى نەھىلان .بەلام زوو بەزوو لە چاو وون بوون و گەنجە دەستەسىر بەسەرەكەش بەسەر عەردەكەدا خىل بووەوە. ھێشتا زيندوو بوو. ھەوڵى دەدا ھەستێتەوەو دووى ئەوان بكەوى .باسىكەكانى بلاودەكىردەوەو بەدەم ھاوارەوە شىتىكى دەگووت .دەسىتەكە بىي ئاوردانـەوەو بهخيرايي دوور كهوتنهوه.كوره گهنجهكهيان بهتاقي تهنيا بهجي هيشت. ماروسكا كه پهنجه لەرزۆك وعارەق كرووەكانى بەتفەنگەكەيەوە دەگوشى ھاوارى كرد:زۆلينەى نامەرد ينه!ئەوە چ دەكەن. بەدەنگى كەدەتووت دەنگى ئەونى يە,گازى كرد: مىشكا !وەرە بۆ ئيرە. مىشكا له كاتيكاكه پهرهى لووتى ئاوسا بوو, حيله يه كى هيدى بۆكردو بهله شى رووشاوو خويناوى يهوه بهرهو سهرگردهکه غاری دا. پاش کهمیّك ,وهك چوّن بالندهیهك بهدهم فرینهوه بالی کردبیّتهوه, ماروسىكا بەنيو تەبارە جۆيەكىدا تىلى دەتەقانىد. گىزەگىيىزى بالى خەرەنگىزە بۆرەكان رقى هەلْدەستاند . ياشەلى ئەسىيەكە قورس بوو بوودەتووت كەوتووەتە گيْژەنگەوە. گوللە جۆيەكان لە ژێریێیدا خشهخشی دهکرد.ماروسکا لهودهمهدا کهلایهکی ههوسارهکهی شل دهکردو بهقاچێکی دهی ژهنیه قهبرغهی میشکاوه, هاواری کرد یخ به!میشکا کهئاماده نهبوو لهژیر دهست ریّژی گوللەدا یخ بی ,بەدەوری جەستەی پرنالەی ئەو گەنجەدا كە دەستەسىریكى سىپى خویناوى بە سەرەوە بوق, چەپۆكانى دەكرد. ماروسكا بەدەم راتەكاندنى ھەوسىارەكەۋە لالغاۋەى ئەسىيەكەي بریندار کردو بهتورهیییهوه هاواری کرد:یخ به!میشکا چۆکه لهرزۆکهکانی دادایه سهر زهوی له كاتيكا ماروسكا گهنجه برينداره كهى به سهر عارديدا بكيش ده كرد, گهنجه كه نالأندى: سوتامسوتام ...گەرچى جۆگەلەي خوين لەسەر روومەتى ريچكەي بەستبوو ، بەلام دەموچاوى ساف ، بي موو، ياك و سيى بوو .

ماروسکا به ئاسپایی گوتی : کربه لهش به دوشاوی بهناز! پاش توزیّك ، له کاتیّکا جلهوهکهی میشکای بهرهلّلا کردبوو، ههردوو دهستی کردبوو به چهپهر بوّ بارهکهی ، رووی کرده ئهو گردهی که بارهگای لقهکهی لفنسونی لیّ بوو، بهچوار ناله له گردهکه دوور کهوتهوه .

-2-

متجيك

بهراستی ماروسکا خوشی به و گهنجه دا نه ده هات که رزگاری کردبوو. ماروسکا پیاوی به نازو ناسکی خوش نه ده ویست. به پیاوی بی که لك و بی نرخ و بی باری ده زانین . ویرای ئه مانه ش گه نجه برینداره که هه ر له یه که مساته وه بی وره یی و که م زاتییه کی زوری نیشان دابوو . وه ختی که گه نجه بی هوشه که یان له کوخته کهی ریاپیتسر دا له سهرته ختیك راده کیشا ماروسکا له ژیر لیوه وه بولاندی : حیزه له ی ژن سیفه ت! به و برینه سوکه بورایه وه ، ده یویست تانه و توانجی چزوداری لی بدا ، به لام نه یده توانی، به په ستی یه وه که و ته بوله بوله ی وه که و قده مو و هه مو و نه وانه ی دیکه ...

لقنسون بهرهقی قسه کهی بری و وتی : ده به سه ئیتر ، چهنه بازی مه که ! باکلانوف خیراکه ئه م کوره به ره بو نه خوشخانه ، زوو که دنیا خه ریکه تاریك ده بی .

زامهکانی بریندارهکه دهرمان کران ، له گیرفانی تهنیشتی چاکهتهکهیدا ههندی پاره ، ناسنامهیهك به نیّوی (پاقل متچیك) ، دهستهیهك نامه و ویّنهی کیّرژیکی جاحیّلیان دوّزییهوه .

نزیکهی "20" کهسیک به روخساری لیّل، توکن، رهش و تا وهسووتهوه ، به ریز ویّنهکهیان وهرگرت و به وردی کهوتنه سهرنجدانی روخساری نهجیب و پهرچهمی جوان و زولفی کیژهکه پاشان به بیّدهنگی یه کی سامناکهوه ویّنهکهیان گهراندهوه شویّنی خوّی . کوره گهنجهکه بورابووهوه . لیّوهکانی بی جوله و بی رهنگ بوو . دهستهکانی بهسستی و به خاوی کهوتبوونه سهر پهتوّکه .

گەنجەكە ھەسىتى بەرە نەكرد كە بەر بولىلى ئىنوارە گەرمە بەگالىسىكەيە كى شەق و شرىلە گوندەكە برد يانە دەرى. كەخسىتيانە دەسىتە بەرەوەئەمجا بەھۆش ھاتەرە. لەئەنجامى ھەلا تەك وداتەكى بىي وچانوئارامى دەسىتەبەرەكەرە ولەرئىر ئاسمانى پرئەسىتىرەى بەر دىدەكانىدا رشەپىللە ھەستىكى ئالۆزو تارىكى چەشنى ھەستەكانى خۆ لادروست بور،تىكىرا تىكەل بەيەكدى بورن .تارىكى چەشىنى بالندەيەكى رەش لە ھەمور لايەكەرە بەرەر زەرى دادەكشا .بىزنى كەسكورن و ناخۆشى گەلاى دەرزى ئاساى درەختى كاڭ وپەلكى رزيو كە دەتورت لەنىيومەىدا خوسىندرارە ،كەپورى پر دەكرد .

ههستی پی زانین بهرانبهر بهوپیاوانهی که بهو جوّره هیّواش وهیّدی ههنّیان دهگرت لهدهروونیا جوّشی سهند . پرِبهدل حهزی دهکرد لهگهنّیاندا بدوی . لیّوهکانی جولاند. بهلام ههمدیس لهخوّی چوو و فریا نهکهوت تاقه وشهیهك بدركیّنی .

کهئهمجاره هاتهوههوّش روّژ بوو بووهوه .ههتاوی شادی بهخش بهسه رلق وپوّپی دار سهروودا پهخش دهبووهوه. متچیك لهسه ر تهختیّك, لهژیّر ساباتهکهدا راکشابوو. پیاویّکی بالا بهرز به بهروانکهی خهستهخانهوه لهلای راستی یهوه وهستا بوو. سیمایهکی ژنانهی کپ وئارام لهلای چهپی یهوه بهسهریا دانهوی بووهوه.سهرنجی لهسه قهفی پرچه هوّنراوه زیّرینهکهی که بهسه شان وملیا هاتبووه خواریّ, گیرسایهوه. ههستیّکی خوشهویستی ئامیّزو دلسوزانهی بی پایان ودوور لههه ر مهبهستیّکی دیار,متچیکی بزواند واته ههستیّك که سهرچاوهکهی سیمای ئارام, چاوانی درشت وخوّمار ,قهفی پرچی نهرم ودهستی گهرم وگهنم رهنگی ژنهکه بوو۔

متچیك به ئاسپایی پرسی :ئيره كويده؟

پیاوه بالا بهرزهکه بهئهسپایی دهسته لاوازهکهی گرت ونهبزی گرت. به ئاسپایی وتی:بهسه , قاریا ههموو کهرهستهکانی تیمارکردن ئاماده بکه ,خارنچکوش گازبکه ...ماوهیهک بیدهنگک بوو, دیسان وتی:...ههروا..متچیک بهزهحمت چاوی ههنیناو لهخاوهن قسهکه راما.دهموچاوی دریزژکولهو زهرد بوو. چاوهکانی جوان وبهقوولا چوو بوون .ئهم چاوانه راستهوخو دهیانروانییه متچیک . چاویکیان بهشیوهیهکی پیکهنین هینهرو چاوهروان نهکراو دهتروکا .

کهپارچه سارغی یه زبرهکانیان دهخسته نیّو زامه برژیّنراوهکانیهوه ,ههستی بهئازاریّکی زوّرکرد . بهلام چ ئاخ و ئوفیّکی نهکرد .سوکنایی دلّی خوّی به نهوازشی ئارامی دهستی ژنهکه دهدایهوه

وهختی پیاوه که لهگهته که خهریك بوو له تیمار کردنی ده بووه وه ,به دهم کار کردنه وه و تی : زوّر چاکه ,سی شه به قی گه وره و سوو که زامیک به سه ری یه وه یه ده به هه مه وی له ماوه ی مانگیکدا چاکه ببنه وه و , ده نا نیّوم ستاشینسکی نییه .که می گورج تر بوو , په نجه کانی خیراتر که و تنه جوله .به لاّم هیشتا هه مان تیشکی خه مناك به چاوه کانی یه وه دیار بوو . چاوی راستی هه رله خورا ده تروکا .

دەست ودەموچاوى متچيك))يان شۆرد. كەكارەكەيان تەواو بوو, متچيك خۆى خستە سەر ئانىشكەكانى ورووانىيە دەورەبەر. تاقمىنىك لەدەوروبەرى كەپرەكان ھەراوھوريايان بوو. تۆپەنە دووكەنى چرو شىن باو لەدووكەن كىنشەكانەوە دەھاتە دەرى. دارە شۆكە كرتووەكانى كەپرەكان خۆرى بەرەو خۆرادەكىنىا داركون كەرەيەكى گەورە لەخوار دارسىتانەكەوە پەيتا پەيتا تەقەتەتسەقى دەكسىرد. پىرەمىردىنىكى مەنسىد، بىسەردىنىنىكى جوانسەوە، بەبەرھەنبىنسەى خەستەخانەوە، قورسايى خۆى دابوو بەسەر دارعاسايەكاو بەچاوانى پىر لەخۆشەويسىتى يەوە دەيرانىيە ئەو دەوروبەرە.

كپى وبنىدەنگى دارسىتانەكە بالى بەسسەرپىرەمىردەكەو كسەپرەكان و جىگاكسەى متچىك داكىشابوو.نزىكەى سىئ ھەفتە بەر لەئىستا, وەختى متچىك كارتى ماموريەتى لە يىلاۋەكەى

داشاردبووهوه,دهمانچهکهی لهگیرفانیا بوو, لهشاردههاته دهری و تهنیا وینهههکی ئالوزی دهربارهی ههموو ئه و رووداوانه له زهینی خوّی دا دروست کرد بوو, بهسادهیی یهوه ئاوازیّکی گهرمی شاری بهفیکه لیّدهداو خویّن لهدهمارهکانیا دهجوّشا, شهیدای کارو کوشش بوو.

ههرچهنده متچیك ئه و خه لکه ی که له گردو ولکه بورکانیه کاندا ده ژیان, ته نیا له ریگای چاپه مه نی یه وه ده ناسی, به لام وه ک خه لکانیکی قاره مان و له دووکه ل و باروو تداغه رق بوو, له به رچاوی به رجه سته ده بوون.

تیکرای رامان و ورد بوونهوه بهرزهفری و بیرهوهری و یادی شیرین وسازگاری ئه و کیژه مهکتهبلی یه پهرچهم جووانهی لهبهرچاوزیندوو بوو بووهوه کهبهیانی قاوه و پسکیتهکهی دهخوارد و پاشان کتیبه شین باوهکانی دهخسته بن ههنگلی وبه یهله بو قوتابخانه دهچوو.

وهختی لهکریلوفکا نزیک دهبووهوه ,پیاوانی چهکدار که تفهنگه (برادن)هکانیان ئاماده بهدهستهوه بوو,لهنیو دهوهنهکانهوه هاتنه دهری. یهکیکیان دهموچاوی سی گوشهیی بوو,کلاویکی سویایی لهسهر بوو,یرسی:کیی؟

_ منم...لهشارهوه ناردوومیان...

_ و*ەرە*قەت يىيە؟

میتچیك دەبووایه بۆ دەرهینانی وەرەقەكەی پیلاوەكەی دابكەنی.

((كۆمىتەى ناوچە. ى ...دەريا_ يى ...شۆر_ ش _ گێرانى ...سوسىيالىست.))

دەرياوانەكە بەحونجە نامەكەى خوينىدەوەو مۆرەيەكى لەمتچىك كىرد.لە كاتيكا وشەكانى بەنامەفھومى دەدركاند وتى:بـ لـ لـ ئ ـ ئاو ـ ھا.

کوت وبر خوین زایی یه دهموچاویو یهخهی چاکهتهکهی متچیکی گرت و نهرٍاندی: چوّن,قهحپه ـ داك !...

متچیك شلّهژاو كهوته منجهمنج: چی؟ چی؟ خوّ نامهكه هی ماگزیمالیسته. بیخویّنهوه هاوپیّ – بی یشكتن!

پاش كەمنىك ,ھىلاك وماندوو بەچەك كراوى بەرەو لاى پىاوىكى كلاوقووچ دەلەكيان دا .نىگاى چاوە رەشەكانى ئەم پىاوە سەراپاى متچىكى گەرم راھىنا. متچىك بەدەم ھەنسىك ھەلدانو گريانەوە كەوتە دەمەلالكىن: ئەمانە ھالى نەبوون...لەنامەكەدا نووسىرا بوو ـــ هـى ماگزىمالىستەكانە...

_ كوا وەرەقەكەيم بدەنى ٰ!

كابراى كلأوقووچ چاوى برىيه كاغەزەكە.كاغەزە لۆچ بووەكە بەراسىتى لەژىرنىگا ئاگراوى يەكەيدا دووكەلى دەكرد.ئەوجا رووى كردە دەرياوانەكەو بەگرژىيەوە وتى :ئەحمەق!نابىنى ھى ماگزىمالىستەكانە! متچىك ھەناسەى خۆشحالى ھەلكىشاو گوتى: ئەھا، فەرموو! بەخۆم پىم گوتىت ھى ماگزىمالىستەكانە! ئەمجار مەسەلەكە دەگورى, نا؟

دەرياوانەكە بە نائوميدىييەوە گوتى: گالتە بازارەكە، كەواتە ئەو ھەموو زەحمەتەمان بەخۆرايى چوو.

ئیدی متچیك له و روژه وه مافی ته واوی هه رئه ندامیکی دیکه ی لقه که ی درایی ده وروبه ره که به به هیچ کلوجی له و خه لکانه نه ده چه وان که له خه یالی گه رم و پ ر جو شی خویدا دروستی کردبوو . نه مانه خه لقه نده ی چه په لاتر نه گریستر , ساده ترن بوو . فیشه کی یه کدیان ده دری . له سه ر پچوکترین شت به شه ر ده هاتن . له سه رپله گوشتی به گرثی یه کد یدا ده چون له سه ر بچوکترین شت بیانوویان به م ده گرت و جنیویان پی ده دا: له سه ر چاکه ته شاری یه که ی له سه رئه وه ی به دروستی قسه ی ده کرد , له سه رئه وه ی نه یده زانی چون تفه نگه که ی پاك بکاته وه . ته نانه ت له سه رکه خوریش گالته یان پی ده کرد . به لام له گه ل هه موو ئه مانه شدا گه رچی ئه مانه ئه و خه لکه نه بوون که متحیك له کتیبان دا شتی له سه رخوین د به لام خه لکانیکی راسته قینه و زیند و و بوون .

ئەوەتا ھەركە لەم شوپنە سەوزو ھیمنەی دارستانەكەدا ئیسىراحەتی كىرد, دووبارە كەوتەوە نیو كتیبان. ئیستا داخی بۆئەوە دەخواردكە بەو ھەستە سادەو لەھەمان كاتدا راستگۆيەوە پیوەندی بەلقەكەوە كردبوو. متچیك داخ وكەسەریکی تایبەتی بەرانبەر بەتەنگەوەھاتن وخۆشەویستی ئەوان وبەرانبەر بەبیدەنگی دارستانەكە نیشان دەدا.

خەسىتەخانەكە كەوتبووە سەرخائى يەكانگىربوونى دوو چۆمەوە. داركۆنكەرەيەك بەردەوام لەخوار دارستانەكەوە تەقەتەقى بوو، رەشە درەختى ئەفرا كە ئەرخەوانى دەينواند، سەريان كردبوو بەيەكاو رازو نيازيان دەكىرد، لەخوارترەوەو لەپال شىيوەكەدا، چۆمەكان بەئاوازى خوپەى بى كۆتايى گياكانى دەوروبەرى خۆيان دەلاواندەوە، نەخۆش و بريندارى كەم لە نەخۆشخانەكەدا بوون تەنيا برينى دوانيان خەتەر بوو يەكىكيان پارتيزانىكى ساچانى بوو بەنىيى فرولف كە گوللەيەك لەسكيا مابووەوە . ئەوى تريان متچيك بوو .

ههموو روّژی کهبهیانیان ئهوانیان لهکوّخته تهنگهبهرهکه دهبرده دهریّ، پیکای پیرهمیّرد بهردیّنه جوانهکهیهوه دهچووه کن متچیك . سیمای پیکا ، بیرهوهری ویّنهیهکی لهبیرکراوو کوّنی لهمیّشکیا زیندو دهکردهوه:

له سوچی خه لوه تگایه کی کونی قه و زه گرتوو و له دنیایه کی کپ و بیده نگدا ، پیره میردیکی مه ندو نورانی کلاو له سه ر، له که نار ده ریاچه یه کی سه وزی زم پودی دا داده نیشت و ماسی ده گرت ، ئاسمانی ساف به سه رسه رییه وه بوو ، چوار ده وری به دره ختی ئارام به خشی کا ژ دایو شرابوو .

زهل و قامیش سهر دهریاچه کهی داپوشی بوو، ههموو لایه کک کپ و بیده نگ و خهون و خاموشی فهرمان رهوا بوو.

ئایا روحی متچیك تاسه و ئه نهای ئه و چه شنه خه و نه ی ده کرد ؛ پیکا وه کو شه ماسه به زمانیکی ساده و ره وان باسی کوره که ی خوّی بو متچیك ده کرد ، کوره که ی یه کین بوو له ئه ندامانی کوّنی گاردی سوور: به نی ، من له نی و باخی هه نگه که مدا نیشته جی بووم ، ئه وسا ده ها ته کنم ... ئاخر ئیدی له کوی دانیشم ؟ ... له می شه یه کدیمان نه بینیوه هه نبه ته یه کدیمان ماچ ده کرد ، به نام سه یرم ده کرد بیریکی له سه ردایه و ده نی : (با به من ده بی بچم بو شار ، بو چیتا .) من پی ی ده نی م ده نی مده که و ده نی که نی که ده نی که نی که

چیکوسلوفاکی چی پیوهندیهکیان بهتوّه ههیه؟ پینی ده نیم تو نیره وهمینه و بزانه چ ژیانیکی باش چاوه پیته. به راستی باخی میشه کهم وهکو بهههشتی سهررووی زهمینه . درهخته زهلامهکانی تی دهگهی درهختی نیمو ترشه پر شکوّفهکانی و ئه و میشه چکولانانهم که بی وچان خهریکی ویزه ویزن .

پیکا به خوشحالییهوه کلاوه رهشه نهرمهکهی ده حولیّنی (لات وایه چ بوو؟ ئهو نهمایهوه! رویی و ئیدی چ ههوالیّکی نهبوو، کلچاکهکان باخهکهمیان داغان کرد. کوپهکهشم بونهما ئاخر ئهمه چ ژیانیّکه!)

متچیك بهتاسه وه گویی بو پیكا راده دیرا . حه ره که ی هیمن و ده نگی ساف و زولالی پیكای خوش ده ویست و وای هه ست ده کرد له ناخی روحییه وه هه لده قولی .

كه لەسەرتەختەكەو لەتەنىشت متچێكەوە دادەنىشت متچىك بەجارى ئۆقرەى لى دەبرا ، متچىك ھىچ كاتى ئەم چەشنە ھەستەى دەرھەق بە كچە پەرچەم جوانەكە نەكردبوو .

جاریّك پیكا گوتی : نیّوی قاریایه ، ئافرهتیّکی سووکه ، میّردهکهی نیّوی ماروسکایهو لههیّزه . ئهمیش لیّره دهریی، ژنیّکی زوّر بیّ حهیایه .

متچیك سهیری ئه و شوینه ی كرد كه پیكا به چاو ئیشاره تی بو ده كرد . په رستاره كه له شوینیكی رووته نی دارستاكه دا جلی ده شت. خارچنكوی پزیشكیار له ده وروپشتیا پیاسه ی ده كرد، ناوبه ناو به ره و رووی داده نه و پیشاره تیكی بو ده كرد. قاریاش كه كاره كه ی خوی فه راموش كرد بوو به چاوانی ته ماوییه و هسهیری ده كرد، و شه ی (سووك) متچیكی به ته و اوی خسته سه رسیك و سه و دا. له كاتیكا هه و لی ده دا هه لچونه كه ی وه شیری ، له پیكای پرسی : ناخر بوچی و ایه ؟

خوا دەزانى بۆ ئەوەندە بە ئالۆشە . مالويرانە وشەى "نە" ى لاى نيە. متچيك يەكەم بىرەوەرى خۆى دەربارەى پەرستارەكە وە بىرھينايەوەو قىنىكى سەير لە دەروونيا جۆشى سەند، لەو ساتە بە دواوە بە ووردى ولە نزيكەوە كەوتە تاقىب كردنى، دەيبينى زۆربەى كات لەگەل پياواندايە ، جا ھەر پياوى بى كە لە پياوەتى نەكەوتبى ، بەھەرحال قاريا تاقە ژن بوو كە لە نەخۆشخانەكەدا كارى دەكرد .

قاریا بەرەبەیانیك پاش تیماركردنى متچیك كەوتە ریكخسىتنى تەختەكەى. متچیك سوور هەلگەراو بەشەرمەوم یینى گوت: تۆزى لام دانیشه.

بهههرحال پاش ئهوهی جیگاکهی ریکخست، له پالیا دانیشت . متچیك لیی پرسی : خارچنکوت خوش دهوی ؟

قاریا وه کو ئه وه ی قسه کانی ئه وی هه رنه ژنه و تبی له کاتیکا گرفتاری چاوه درشت و خوماره کانی خوی کردبو و وه لامی حه زه کانی ناو میشکی خوی دایه وه : زور گه نجه ، زور. پاشان هاته وه سه رخو و وتی : خارچنکو ؟ پیاویکی چاکه ئیوه ی پیاو هه مووتان هه روه کو و یه کن .

متچیك دەستى بردو بەستەپەكى بچوكى لە ژیر سەرینەكە دەرهینا. سیماى ئاشناى كیرینك له ناخى وینه رەنگ كال بووەكەوە تەماشاى ئەوى دەكرد. ئەمجارە وەكو جاران بەلایەوە دلرفین نەبوو. سیماى سەیرو پر جۆش و خرۆش دەستكردو ساخته دەینواند ، گەرچى متچیك له دلى خۆیدا نیگەرانى ئەوەبووكە جاران نەیدەزانى بۆ ئەوەندە بیرى لەو كردووەتەوە. لەگەل ئەوەشدا كه نەى دەزانى بۆ بەو چەشنە گیرۆدەى بووبوو ، ئاخۆ ئەو كارەى دروست بووە یان نا ، وینەكەى دایه دەستى قاریا .

پهرستاره که وینه کهی وهرگرت و یه کهم جار له نزیکه وه و پاشان له دووره وه ته ماشای کرد ، له پر هاواری کردو وینه کهی دا به زهویا . له سهر ته خته که راپه ری و موّره یه کی له متچیك کرد . ده نگیکی گرو پیکه نیناوی له پشت دار ئه فراکانه وه به رگوی که وت: قه حیه یه کی خشکو که .

متچیك دەست بەجی ئاوری دایەوە و رووانی یە سەنتی دەنگەكە. نیگای لەسەر سیمایەكی یەكجار ئاشنا گیرسایەوە كە قرق خورماییەكەی لە ژیر كلاوەكەیەوە ھاتبووە دەری . چاوە رەشەكانی مایەی پیكەنین بوون. حالهتی دەموچاوی گەلیك لەوە جیاوازتر بوو كە لە ھزری متچیك دا بوو. دەنگە گرەكە بە ھیمنی لەسەری رۆیی : باشە بۆ ترسایت ؟ خۆ بە تۆم نەبوو. بەم وینەیەم بوو. لەگەل ژنانی زۆردا رامبواردووە بەلام هیچیان ھەرگیز وینهیەكیان نەداوەمەتی ، رەنگە رۆژك لە رۆژان وینهیەكم بدەیتی .

قاریا هاته وه سه رخو و له قاقای پیکه نینی دا: ترساندمت! به ده نگیک ئه مه ی گوت که هه رگیز له ده نگی خوی نه ده چوو. به شیوه ی ئافره تیک که رازو نیاز له گه ل میردی خوی دا بکات له سه ری رویی: مهیموونی توکن ئه وه له کویوه واله پر هه لتوقیت ؟ پاشان رووی کرده متچیک ووتی: ئه مه ماروسکایه. میردمه. زور قوشمه یه. زور... ماروسکا به خاوییه وه گوتی: ئا، بری یه کدی ده ناسین، تاکیدیکی تایبه تی له سه روشه ی (بری) کرد.

متچیك كه نهى دهتوانى تاقه وشهیهك بلّى خهمبارو شهرمهزار وهكو مروّقیّكى گیـژوكاس له حیدگاكه ي دا راكشا .

قاریا که ئیدی وینهکهی فهراموش کردبوو ، بهدهم قسهکردنهوه لهگهل ماروسکادا پینی خسته سهر وینهکه و متحیك لهشهرمهزاری دا نهیتوانی تکای لی بکات که بیداتهوه .

وهختی ژن و میرد که بهدووقوللی بهرهو دارستانه که چوون متچیك بهله قه له ق و له کاتیکا له تاو ئازاری پیی لیوی ده کروشت، وینه پیشیلکراوه کهی له عارده که هه لگرته و ه و پارچه پارچه ی کرد

ھەستى شەشەم

ماروسکا و قاریا دهمه و خورئاوا ، شهکهست و ماندوو بهدهم درهنیگاوه له دارستانهکه گهرانهوه ، ماروسکا خوی به شویننیکی به ربهتاك و رووتهنی دارستانهکهدا کرد ، دوو قامکانی خسته دهمی و سی فیکهی قایمی کیشا. کهئهسیه کولکنهکه — بهچهشنی ئهفسانه کونهکان — بهتهقهتهقی سمهکانیهوه له دارستانهکه هاته دهری، متچیك بیری کهوتهوه که ئهسپ و ئهسپسوارهی له کوی بینیبوو . تهتهرهکه بهسوزهوه کهوته لاواندنهوهی ئهسیهکهی: میشکای ئازیز ههی قهحیهداك زور ماتل بوویت ماتل نهبوویت ؟

که ئهسپ سوارهکه بهتهنیشت متچیك دا رهت بوو، بزهیهکی تانی به روویا دا. پاشان لهو دهمهدا که به لاپانی دوّنه سهوزو نزارهکاندا دادهگه راه ههندهگه را ، پتر لهچه ن جاریک بیری له متچیك کرده وه : بوّنه م جوّره خهنگانه پهیوهندی به ئیمه وه دهکه ن ؟ بهرقه وه بیری کرده وه : که ئیمه دهستمان پیکرد که س دیارنه بوو ، ئیستاش که کاره کانمان ههموارکردو وه ههموو دین و خوّمان پیوه ههنده واسن ده تگوت گوایه متچیك به راستی چاوه ریی ئه وه بووه ئه وان (کارهکان ههموار بکه ن) ئه وجا پهیوهندیان پیوه بکات . خو ههنووکه ش هیشتا ریگایه کی دریزو درواریان له به ره ماروسکا له به رخویه وه بیری کرده وه : بابایه کی حیزه نه ی شنه تی وه کو ئه و کابرایه ده یت نیره و به سووکه برینیک ده بوری ته وه و جاش ده بی نیمه باجه که ی بده ین . ئاخر ئه م ژنه گه و جه ی من خوشی به چی نه و دا دی ؟

ماروسکا وای دههینایه بهرچاوی خوّی که ژیان بهردهوام ده نالوّسکی، ژیانی کونی ساچان بهرهو برانهوه دهچوو، نهویش ناچاربوو ریّگایه کی تازه بو ژیان و گوزهران پهیدابکات. هینده غهرقی بیری پهریشانی خوّی بوو، ناگای لی نهبوو که گهییوه ته شیوه که، جووتیاران له گهرمه ی کاری سه ختی روّژانه یان دا بوون، داسه کانیان له نیّو چهوده ری چپو گیای بون خوشدا ده نگی ده دایه وه، ردینیان به نهندازه ی چهوده ره کان چربوو ، کراسه کوله کانیان له ناره قدا هه لکشا بوو، به نه ثه ثرتوی چه ماوو هه نگاوی پتهوه وه ده چوونه پیشی و گیای تورت و بونخوش به خشه خش له به دریییاندا ده رژایه سه رزه وی .

هەركە ئەسپ سواريكى چەكداريان بينى، بەكاوەخۆ دەستيان لەكار ھەلْگرت، دەستە زېرەكانيان كرده سىيبەرى چاوەكانيان. قەدەرى لە دوواوە تەماشايان كرد. سوارييەكەيان بەدل بوو، كە ماروسكايان بينى لەسەر ئاوزەنگى يەكە وەستا بوو، لەسەر زينەكەوە كەمۆيەك بالاى بۆ پيشەوە بردبوو، چەشنى شو لەى مۆم بى جولە وەستا بوو گوتيان: ئەلْيى چنارە!

ماروسکا له پشت پێچی چهمهکهوهو له نزیکی بێستانێکدا که بێستانی ریابیتسی کوێخای گوند بوو جلهوی ئهسیهکهی گرت ، بێستانهکه له بێستانی کهوتبوو. کاتێ جوتیار دهچووه کاری

ههرموهزی ئیدی مهزراکهی له پوش و گیادا ویّران دهبوو، زنجی باووباپیرانی داده پوخا، گوندوّرهی گهوره و بوّنخوّش له نیّو گیاو پوّنگهی بوّنخوّشدا به کاوه خوّ دهگهیین. داهوّلی نیّو کیّلگه و مهزراکان له بالندهی مرداره وه بوو دهچوون.

ماروسکا در ئاسا که و ته سه رنج دان و تاقیب کردنی دهروبه ری خوی . ئه وجا ئه سپه که ی به ره و زنجیکی ویران ئاژووت، بودلنیایی سه ریکی کیشایه نیو زنجه که، که ویله که چول بوو. کونه داسیکی ژه نگاوی و هه ندی تویکلی سیسه وه بووی کاله ک و ئاروو له نیو که ویله که دا که و تبوون. ماروسکا خورجه که ی له پاشکوی ئه سپه که داگرت ، خوی هه لاایه خواری و به سکه خشکی خوی ماروسکا خورجه که ی له پاشکوی ئه سپه که داگرت ، خوی هه لاایه خواری و به سکه خشکی خوی خزانده نیب بیستانه که وه به به به له کاله کی له برگه کان ده کرده وه و ده یته پانده نیب خورجه که وه. هه ندی جار به په له کاله کیکی به ئه ژنوی دا ده کیشا و به تاسووقه وه و و تی ده دا . میشگا به ده م کلک بادانه وه و به نیگای وریا کردنه وه وه سه یری خاوه نه که ی ده کرد، له پرده نگیکی میشگا به ده م کولک بادانه وه و به نیگای وریا کردنه وه وه سه یری خاوه نه که ی ده کرد، له پرده نگیکی غه ریبی ژنه و ت کرده وه ، به په له که لله کولکنه که ی به ده و چومه که وه رگیرا . پیره میردیکی ردین درین درین ژی ده موچاو ره قه له که پانتولیکی میلداری له پی بوو ، سه رکلاویکی به ده سته و ه به و . ماسیه کی گه وره له نیو توره که دا گیانه لای بوو . خوینیکی سارد و گه ش توریکی به ده سته و مو . ماسیه کی گه وره له نیو توره که دا گیانه لای بوو . خوینیکی سارد و گه ش له پانتوله موقه له مه که یه و ده چو پاو و . و گه له که که سه وری له سه رده به ست .

میشکا ههیکهلی زهلامی ریابیستی ناسییهوه ، چونکه ریابیتس خاوهنی ماینیکی کهحیّلی کهفهل پربوو ، ماینیّک که روّبگاری له نزیکی میشکاوهو له نیّو یه ته تهویلهدا که تهنیا چهپهریّکیان له نیّوان بوو، ژیابوو. ماینی که بهعهزرهتی میشکاوه بوو. میشکا سهری ههلّبری . وه کیهکیّک سهلام بکا گویّچکهکانی قوت کردهوه. به کهیفهکهرانهوه حیلاندی .

ماروسكا خورجهكهى بهههردوو دهست گرتبوو . به ترسهوه له جيني خوي رايهرى .

ریابیتس بهدهنگیکی نیگهران و لهرزوکهوه پرسسی : ئهوه چ دهکهی لهوی ؟ چاوه رقن و سهرزهنشت ئامیزهکانی بپی یه ماروسکا. ریابیتس هیشتا تورهکهی به دهستهوه بوو، تورهکه بهجوریکی سامناك دهجولا . ماسییهکه لهناو توپهکهداو لهپال قاچی ریابیتسهوه ههدهپلا . دهتووت دله پپ ئاشووبهکهی خویهتی و له ئهنجامی وشه رقگرتووهکانیهو هاتبووه گول و جوش ماروسکا ملی له نیو شانهکانیا خوس کرد. خورجهکهی بهجی هیشت و بهرهو ئهسپهکهی غاری ماروسکا ملی له نیو شانهکانیا خوس کرد. خورجهکهی بهجی هیشت و بهرهو ئهسپهکهی غاری دا . که سوار بوو ئهمجا بیری کهوتهوه دهبووا گوندورهکان ههلپیتری و خورجهکه لهگهل خویدا بینی ، تا چ بهلگهیهکی له شوین بهجی نهمینی . بهلام کهزانی تازه درهنگه و کار له کارترازاوه پاژنهکانی بهقهبرغهی ئهسپهکهدا ژهند و وهکو باوبوران بوی دهرچوو، بیستانهکهی بهجیهیشت . ریابیتس له دوواوه هاواری دهکرد: سهبرکه ! دهبی وهلام بدهیتهوه ! دهبی وهلام بدهیتهوه ! دهبی وهلام بدهیتهوه !
له کاتیکا تاکیدی لهسهر دوو وشه دهکرد، هیشتا باوهری نهدهکرد که ئهو پیاوه پیاویکه وهکو کوپی خوی بهمانگ نانی دا بوویی و جلی بو کردبوو، بیت کالهکیان نی بدزی ، ئهویش له کاتیکا کوپی خوی بهمانگ نانی دا بوویی و جلی بو کردبوو، بیت کالهکیان نی بدزی ، ئهویش له کاتیکا کهجووتیاران سهرگهرمی کاری ههرهوزین و مهزراو بیستانهکانیان لهگیاویوشدا ویران بووه .

لقنسون له سينبهرى باخه چكۆلهكهى ريابيتس دا كهونه نهخشهيهكى لهسهر ميزيك والأ كردبووهوه و ههوال و دهنگوباسى له دهوريهك دهپرسى كه تازه لهماموريهت گهرابووهوه . دهورييهكه پائتۆيهكى لۆكهى دينهاتى لهبهربوو جووتى پيلاوى كهتان ئاساى له پيدا بوو. دزهى كردبووه ناوهيزى ژاپۆنهكانهوه. دهموچاوى خړو تاوهسووت بوو گۆناكانى وهكوو يهكيك كه له مهترسيهكى گهوره رزگارى بووبى له خۆشياندا سوورههلگهرا بوو. بهپينى قسهى دهروييهكه ئۆردوگاى سهرهكى هيزهكانى ژاپۆن له ياكوفلنكادا جيگيرببوو . دوو لق له سپاسك . پريمور سكهوه بهرهو — ساندا گوا حهرهكهتيان كردبوو .قوته بهرزهكهى سوپاگينو چۆك كرابوو. بۆيه دهوري يهكه لهگهل دوو پارتيزانى چهكدارى لقهكهى شالديبادا به قيتار خۆيان گهياند بووه سهرچاوهكانى شابونوفسكى .

- شالديبا بو كوي ياشهكشي ي كردووه ؟
 - بەرەو مەزراى كۆريايى يەكان .

دەورى يەكە ھەولى دەدا جىلى مەزراكان لەسەرنەخشەكە دىارى بكا. بەلام دىارى كردنى شوينى مەزراكان بى ئەو ئاسان نەبوو، چونكە نەشى دەويست خىزى بشكىنىدەوە بە زەلامىكى بى توانا بناسىرى، ھەر لە خىزوە پەنجەى بەسەرخالى جىاوازى نەخشەكەدا دەگىپا. بەبى تاقەتىيەوە كەوتە منجەمنج: لە كرىلوفكادا پىس شكان. تائىستا نىيوەى زەلامەكانى گەراونەتەوە بى دىلاتەكانى خۇيان. شالدىباش ھەموو زستانەكەى لە مەزرايەكى كۆرياييەكانىدا گوزەرانىدووە. خواردنىشى "چامى زاى "رووت بووە، ئەلىن يەكجار زۆر دەخواتەوە. بەتەواوى ئەقلى لە دەست داوە.

لقنسون رۆژى پێشوو هەندى مەعلوماتى لەلايەن سىتىرك شاى قاچاغچى مەشروب و چەند زەلامێكى دىيەوە كە خۆى بۆ ئەو مەبەستە ناردبونى بۆ شار، بۆ ھاتبوو. كە ھەوالە تازەكانى لەگەل ئەو معلوماتە بەراوورد دەكرد، ھەندى لە ھەوالە تازەكان لە درۆ دەچوون، لقنسون لەم رووەوە كابرايـەكى زۆر بەھەست بـوو، دەتـوانرى بگـوترى وەك چـۆن شەمشـەمەكويرە لـە تارىكى دا بەھەستە ئەويش ھەمان ھەستى شەشەمى ھەبوو.

چهند خالیّك ههبوون که مایهی گومان بوون، هاوکاری ئهو کویّخایهی که نهی توانی بوو لهماوهی ئهم یهکدوو ههفتهیهدا له سپاسکویهوه بگهریّتهوه . دانیشتنی ههندی له جووتیارانی ساندا گوکه کوت و پرو دوو سیّ روّژ لهمهوپیّش کهوتبوونه بیری مال و ژیانی خوّیان ,لیقو شهلی قاچاغچی که قهراربوو ریّ نوینی لقهکه بکات و بیگهینیّته ئابوورکا، کهچی لهبهرهویهکی نادیاربهرهو جوّگهکانی سهرووی چوّمی (نیودزین) گهرابووهوه .

لقنسون چهند جاریّك پرسیاره کانی دووباره کردنه وه و به دهم پرسیار کردنه وه سهیری نه خشه کهی ده کرد، کابرایه کی یه کجار به سهبرو کوّلنه دهر بوو، له و پیره گورگه ی جهنگه لأن دهچوو که سهره پای له ده ست دانی زوّربه ی ددانه کانی هیّشتا هه ر به زهبری هیّن و جله و کیشی نه قلّی پیّشینانی خوّیه و ه دارو ده سته کهی و الی ده کرد پهیره وی بکه ن .

- باشه ههستت به هیچ بۆنیکی تایبهتی نهکرد؟

دەورێيەكە بى ئەوەى لەمەبەستەكەى تى بگات، گەوجانە تەماشاى كرد، لڤنسون وەك بيەوى بەسەرى پەنجە تۆزى نمەك ھەلگرى پەنجە كەلەو پەنجەى شادەى لىك خشاندو لە كەلەپووى دەورێيەكەى نزيك كردەوەو وتى : بەكەپووت !

دەورىيەكە وەك يەكىك خەتابار بى تەماشايەكى كىردو وەلامى دايەوە: نە راسىتىت دەوى، ئاتوانم بلىم ھەسىتم بە ھىچ نەكىد، لەبەرخۆيەوە بىرى كىردەوە: چما من سەگم، چىم؟ كاس و پەشيو لە پې گۆناكانى سوور ھەلگەران، سىماى ھىندە گەوجانە دەينواند دەتووت سىماى ژنە ماسى فرۆشەكەي بازارى سانداگويە.

لڤنسون بهدهم دهست جولاندنهوه گوتی : زوّر چاکه ، بروّ.

چاوانی دەورێیهکه چەشنی دەریاچەیهکی قووڵ شین بوون، به شێوەیهکی پێکهنین هێنهر نهختێ تیل دەینواند .

که لقنسون بهتهنیا مایهوه، بهدهم بیرکردنهوهوه کهوته پیاسهکردن به دهوری باخهکهدا، له پال دارسیوی که تویکدا وهستا ، کهوته سهرنج دانی قالوچهیه کی کهلله زل که تویکلی داره کهی کون دهکرد، پاش بیرکردنه وه گهییه ئه سهره نجامه ی که ئهگهر زوو فریانه کهوی و چارهیه که ده کوری نه و از ایونییه کان ههموو هیزه کهی داغان ده کهن، لهبهر دهرگای باخه که دا توشی ریابیتس و باکلانف ی سهر لق بوو . بکلانوف گهنجیکی "19" ساله ی رهقه له بوو قهمسه لهیه کی خاکی لهبه ربوو. ده مانچهیه کی سمسی به لاقه ده وه بوو .

باكلانوف چارهى دا بهيهكاو له كاتيكا گرى قين له چاوييهوه دەردەپهرى له پر لڤنسونى گازكرد: ئاخر ئيمه چى لهم ماروسكايه بكهين، چووته بيستانهكهى ريابيتسهوهو كالهكى دزيوه، تۆ ئهمه نيو دەنى ى چى ؟ كهميك دانهوييهوه، دەستى لهلاى لڤنسونهوه بهرهو لاى ريابيتس دريرژكرد وهك ئهوهى بهيهكديان بناسينى، لڤنسون له مير بوو بكالانوفى بهو جۆره ههلچوونهوه نهبينى بوو.

كاتى له نيّو داربيهكانهوه هاتمه دمرى

ههر لهسهری روِّیی و لهسهری روِّیی ، تاکیدی لهسهر ئه و حهقیقه ته دهکرد که کریِّکاریِّکی وهکو ئه و چویتهکاری ههرهوهزی و بهناچاری وازی له سهردانی بیِّستانهکهی هیِّناوه، دهزانی ژنهکانمان له بری ئهوهی بروِّن گیای نیّو مهزراکانمان بژاربکهن، وهك چوِّن له ههموو شویِنیّکی دی عاده ته کهچی کاری ههرهوهزی مهزرا پشتی ههموویانی شکاندووه .

لقنسون پاش ئەوەى بە ووردى و هيمنى گويى لە كەتنەكەى ماروسىكا گرت، دەستورى دا بيهينن.

ماروسکا وهکو ههرزهکاریّك کلاوهکهی لار کردبووهوه هیّدی هیّدی هات، خوّی لووت بهرزو لاسار دهنواند. ههر کاتی کهتنیّکی بکردایه ئهو حالهتهی لهخوّ دههیّنا . دهیکرد به ههراو هوّریا و دروّ دهلهسهیه که ههر مهپرسه . فهرمانده چاوه تیژهکانی بهسهراپایدا گیّراو پرسی ئهم خورجه هی توّیه ؟

- بەلى
- باكلانوف دەمانچەكەى لى وەرگرە .
 - چې ؟ بۆ چەكم دەكەن ؟

ماروسكا خوى دايه يهنايهك و دهمانچهكهى نهكردهوه .

باکلانوف رووی گرژ کرد و به توندی هاواری کرد: دهمانچهکهت بکهوه! ههرکه دهمانچهکهیان له ماروسکا وهرگرت ئیدی کهف و کوئی لاساریهکهی بهتهواوی نیشتهوه.

- باشه ریابیتس من چهند گوندۆرهم له بیستانهکهی تۆکردووهتهوه؟ بو به خورایی ئهم ههموو ههرایهت ناوهتهوه.؟ بهخوای ئهم شته نه حله تیانه ئهوه ناهینن باس بکرین

ریابیتس به دهم سهر داخستنهوه پهنجه توزاویهکانی پی ی دهجولاند. لقنسون ههرئهو شهوه دهستووری دا شورای گوند پیّك پهیّندری، تا پیّکهوه له کارهکهی ماروسکا بکوّلنهوهو وتی : با ههموو بزانن و بژنهون که ماروسکا چی کردووه!

ماروسكا كەوتە پارانەوە: (ئوزىب ئابرامىچ) با مەسەلەكە ھەر لە نيّو ھيّزەكەدا بميّنيّتەوە ، ئيّدى بۆ جووتياران كۆدەكەيتەوە ؟

لقنسون قسهکانی ماروسکای پشت گوی خست و رووی کرده ریابیتس و وتی: گوی بگره هاوری، دهمویست ههندی قسهی تایبهتیت لهگهلدا بکهم

قۆڵى كرد بە قۆڵى كوێخادا و بردىيە لايەكەوەو داواى لى كرد لەماوەى دوو رۆژدا نزيكەى 10" پووت نانى وشك ئامادە بكات، ھەروەھا پيى وت: نابى كەس بزانى ئەو نانە بۆچى و بۆ كى ئامادە دەكرى ...

ماروسكا كه زانى بوونى لهويدا زيادهيه بهشهرمهزارييهوه بهرهو ئاسايشگاكهى خوّى روّيى. كه لڤنسون و باكلانوف به دوو قوّلى مانهوه لڤنسون پيّى گوت له سبهينيّوه جوّى ئهسپهكان زياد بكا. ههروهها وتى: بهسهرمهيتهر بلّى بوّ ههر ئهسييّك سهتليّكى يرى جوّ دابين بكات .

تەنيايى

متچیك هەركە ماروسكای بینی ئیدی ئەو ئاسودەیی یەی نیّو خەستەخانەكەی لەدەستدا ، كە ماروسكا بەتەنیشتیا تی پەری بە سەرسامی بەخوّی گوت : بوٚچی وا بەقیّزەوە تەماشام دەكات ؟ راستە لەمەرگ رزگاری كردم بەلام ئایا ئەو كارە مافی ئەوەی دەداتی كە تەوسىم پی بكات؟ خوّ ئەوانی دیش ھەمان رەفتارم لەگەلدا دەكەن ...

له کاتیکا دهیروانییه قامکه باریک و لاوازبووهکانی و سهیری قاچهکانی دهکرد که لهژیر پهتوکهوه بهته ههمیشه له ههولی پهتوکهوه بهته ههمیشه له ههولی دامرکاندنهوهی دابوو، بههیرو گوریکی تازهوه له دهرونیا گری سهندهوهو لهتاو ئیش و ئازار دلی تهنگ بوو.

له و ساوه که ئه و دهریاوانه دهموچاو سی گوشهیی یه به پهقی و بی نه ناکه تیه وه یه خه ی گرتبوو، ههموو ئه وانه ی توشی ده بوون له بری دلدانه وه و ده ست به سه را هینان ، هه مان ره فتاری ته وس ئامیزیان له گه ل دا ده کرد که سیان نه یان ده ویست له خه مه کانی تی بگه ن ته نانه ت کارگیرانی خه سته خانه که کپی و بیده نگی دارستانه که گیانی شادی به به ردا ده کرد، ته نیا له رووی ئه رکه وه له گه لیا میهره بان بوون، له گه ل ههموو ئه مانه ش دا پاش ئه و همموو خوین له به روی گوشنده ده کرد.

حەزى دەكرد لەگەل پىكادا بدوى ، كەچى پىكاش چەرچەفەكەى لەژىر درەختىكى كەنار دارستانەكەدا راخستبوو و كلاوە نەرمەكەى نابووە ژىرسەرى و بەبى خەمى لىى نوستبوو، ھەندى مووى زىيوىنى برىقەدار وەكو خەرمانە دەورى سەرە رووتاوەكەيان دابوو. دوو كورىيژگە . يەكىكىان باسكى پىچرا بوو، ئەوى تريان دەلەنگى . لە دارستانەكەوە ھاتنە دەرى. كەرىيژگە . يەكىكىان باسكى پىچرا بوو، ئەوى تريان دەلەنگى . لە دارستانەكەوە ھاتنە دەرى. لەتەنىشت پىرەمىردەكەدا وىستان . چاويان لىكدى داگرت، كورىيژگە شەلەكە پوشىيكى ھەلگرت و برۆكانى ھەلىپى و لووتى خۆى گرژ كردەوەو پوشەكەى بە كوونى لووتى پىكادا كرد، پىكا بەدەم خەوەوە منگەمنگىكى كرد، لووتى گرژكردەوە ، دەستى راتەكاند و بەقايمى پرئىمى. كورىيژگەكان بە پىكەنىنەۋە و بەماتەمات وەكو ھەر منالىكى بزىو بەدەم تەماشاكردنى پىرىمى. كورىيژگەكان بە پىكەنىنەۋە و بەماتەمات وەكو ھەر منالىكى بەرىيى يەۋە دەرۆيشت ، ئەۋى پىكاۋە بەرەو زىنجەكە رايان كرد، : يەكىكىيان لەبەر باسكى بە وريايى يەۋە دەرۆيشت ، ئەۋى تىرىشىيان ۋەكو خەتابارىك دەلەنگى، يەكەميان كە گەييە بەرزنجەكەۋ خارچىنكوى لەسەر تەختەكەۋ لەپال قاريادا بىنى ھاۋارى كرد: ئەھاى گۆرھەلكەنە ! لەتەنىشت پەرستارە كەۋە دانىشت و بەدەستە ساغەكەي قارياى راكىشايە نىۋ باۋەشى خۆي ۋ بەم چەشنە لەسەرى دانىشت و بەدەستە ساغەكەي قارياى راكىشايە نىۋ باۋەشى خۆي ۋ بەم چەشنە لەسەرى دانىشت و بەدەستە ساغەكەي قارياى راكىشايە نىۋ باۋەشى خۆيە بەم چەشنە لەسەرى دىنىشى تارىستان ئۆرەي منە ، با بزانم چ بە دەنىڭكى ئەرم و شلت ھەيە ، خۆشمان دەۋىي، ئىيمە

ههر تۆمان ههیه، ئهو گۆرهه لکهنهیه ترق بکه با بهو دهمو فلقه وشك و چهپهلهیهوه بچیته ناو

دایکی ههر به و دهسته ی که قاریای پی لهباوهش گرتبو و هه ولی ده دا خارچنکو دووربخاته وه . خارچنکوش له ولاوه خوّی به قاریاوه قهرساند بووو رکهبه ری لهگه ل کوپیژگه که دا ده کرد و به ده م ییکه نینه وه ددانه به جگه ره رهش و پیسه کانی به دیارکه و ت .

کوپیژگهشهاهکه منگه منگیکی کرد: ئهدی تهگبیری منی چکوّلهی بهستهزمان چیه؟ لهم دنیایهدا نه راستی ماوه نهعهدالهت . کی مشوری بابایهکی زامداری وهکوو من دهخوا ، ئاخر چ به هاوری ئازیزهکانی شار دهلی ی ؟ بهدهم ئهو قسانهوه به جوّریّکی سهیر دهستهکانی راده ته کاند و برژانگه خوساوهکانی پیّکا دهدا . هاوه لهکهی شاپیّکی لی داو دووری خستهوه . خارچنکو قاقا پیّکهنی و دهستی کرد به ژیّر بلووزهکهی قاریادا . قاریا بی هیچ کاردانه وهیه که به نیگای شهکهت و بی قهراره وه دهیپوانی یه ههرسیّکیان . قاریا ههرکه له پر چاوی به نیگای حه پهساوی متچیک کهوت ، له جی ی خوّی راپه پی و جلهکانی ریّک خسته وه و چهشنی گولاله سووره سوور ههلگهرا . قاریا وهکو شیّت هاواری کرد : خهلّکانی ههوه سباز ده لیّی میّشن و به دهورو خولّی ههنگوینا ده سووریّنه وه ! سهری داخست و بهره و زنجه که دایکیشا . داویّنی کراسه کهی له دهرگاکه گیربوو ، به توندی و بهرقه وه به دووای خوّیدا رایکیّشا . داویّنی کراسه کهی له دهرگاکه گیربوو ، به توندی و بهرقه وه دووای خوّیدا رایکیّشا . نه وجا دهرگاکهی هیّنده به تووندی پیّوه دا که ته پ و توّزی درزی دروای خوّیدا رایکیّشا . نه وجا دهرگاکهی هیّنده به تووندی پیّوه دا که ته پ و توّزی درزی دروای دوّیدا رایکیّشا . نه وجا دهرگاکهی هیّنده به تووندی پیّوه دا که ته پ و توّزی درزی دروای دوّیدا رایکیّشا . نه وجا ده رگاکهی هیّنده به تووندی پیّوه دا که ته پ و توّزی درزی

کوره شهلهکه هاواری کرد: چما پهرستارهکه هی ئهنگۆیه! ئهمجا وهکو یهکیك برنوتی ههلمژی ، چارهی خوّی گرژ کرد و بهشیوهیهکی بی لهزهت پیکهنی .

فرولوفی پارتیزانی بریندار له ژیردار ئهفرایهکدا ، لهسهر جولانهیهك لهسهر پشت راکشابوو، لهتاو ئازارو سوی رهنگی زهرد ههلگهرابوو، به درینژایی ئهو ماوهیه به بی هیچ مهبهستیك تهماشای دهکردن ، نیگای چهشنی نیگای مردووان ئالوّزو بی روسنایی بوو . برینهکانی کاریگهر و کوشنده بوو . کاتی ههستی بهوه کرد، که بهدهم ئازاری گهدهوه گینگلی دهداو بو یهکهم جار ئاسمانی بهشیوهیهکی ئاوهژوو هاته بهرچاو .

متچیك وای دهزای فرولوف سهیری ئهو دهكات ، بۆیه به بیّزاری و ناره حه تییهوه رووی لیّ و هرگیّرا .

فرولوف وهك بلّى بيهوى بق ههموو دنياى بسهلمينى كه هيشتا زيندووه ، پهنجهيهكى بزواند و به دهنگيكى كهرخ گوتى : ديسان دهستيان پي كردووه

گەرچى فرولوف كەم و زۆر مەبەستى متچىك نەبوو، بەلام متچىك تا ماوەيەك خۆى لە نىگاى ئەو دەدزىيەوەو واى دەزانى فرولوف بەو دەمو دانە ژەنگاوييەوەى چاوى بېيوەتە ئەو .

دکتۆر ستاشینسکی ، به جۆریکی ناریک خوّی دانهواند بووهوه تا له دهرگاکهوه تیّ پهری . له زنجهکه هاته دهریّ ، پشتی راست کردهوه ، قرچهیهکی ناخوّش له پشتیهوه هات، به ههنگاوی ههراوهوه بهرهو لای ئهوان چوو. چاویکی بهردهوام دهتروکا . بیری چوبووهوه که بۆچى بۆ ئەوى چووە ، بەسەرسامى يەوە وەستا ، دەستىكى بەسەرسەرەتاشراوەكەيا ھىناو ئەمجا لەبەرخۆيەوە وتى : دنيا گەرمە... دكتۆر بەو نيازەوە ھاتبووە دەرى تا پىيان بلى ئازارى قاريا نەدەن، چونكە قاريا ناتوانى لەيەك كاتدا ھەم دەورى دايك و ھەم دەورى ژنيان بىينى. چووە لاى متچىك دەستە وشك و گەرمەكەى خستە سەر تەويلى و لى ى پرسى : شوينەكەت نارەحەتە ؟

متچیك كه كهوتبووه ژیر كاریگهری ئهم خوشهویستی یه چاوه پوان نه كراوه وه له وه لاما وتی : هیچ نیه ، گوی ی ناده می ... هه ركاتی چاك بوومه وه لیره ده پوم . ئه مجا به په له وتی : به لام ئیوه ... هه میشه له دارستاندان.

ئەي ئەگەر بە دەست خۆمان نەبى ؟

متچیك بەسەرسامییەوە ھاوارى كرد: چۆن، چۆن؟

- مەبەستم مانەوەمانە له دارستاندا . ئەمجا دەستى لەسەر تەويۆلى متچىك لابرد و بۆ يەكەمىن جار بەتاسەى راستەقىنەى مرۆقىكەوە لى ى راما . دكتۆر چاوە رەش و گەشەكانى برى يە چاوانى متچىك . چاوانى متچىك غەمگىن بوون، دەتووت لىوان لىدى خەمىكى خامۆشى ئەوتۆن كە روحى تەنياى ئەويان لە چياكانى سىخوتەئالىن و لە شەوانى درىنى نىدو دارستاندا، لە پال ئاگرى دووكەلاويدا بەتالان بردووە . متچىك بەدەم پىكەنىنىكى دۆستانە و غەمگىنەوە ، بە دەنگىكى پې لە ژارو ژەنگەوە گوتى : حالى دەبم ، بەلام ناكرى لە گوندىكدا ... جىكىرىين !!.. يانى ... ھەرتۆ نالىم ... متچىك بەدەم پرسىيارە سەرسام ئامىزەكەيەوە لەسەرى رۆپى و وتى : مەبەستە ھەموو خەستەخانەكەيە .

- ئيْره سهلامهت تره . تو له كويْوه هاتى ؟
 - له شارهوه .
 - دەمىكە ؟
 - بەلىن ، مانگى يىرە .

ستاشینسکی به خوشحالیهوه پرسی : باشه کریزلمین دهناسی؟

- بەلىن بەلام زۇر نا .

ستاشینسکی بهدهم چاوتروکاندنهوه ، وهکو یهکیّك له پاشهوه ئهژنوّی دهلهکدا بی بهپهله لهسهرکوّتهره داریّك دانیشت و لهسهری روّیی : لهویّ چی دهکا / وهزعی چوّنه ؟ کیّ ی دی دهناسی؟

متچیك وتى : قنسیك ، یفرموف، گوریوف، فرانكل — به لام عهینك له چاوه كهیان نا . من ههر كورته بالاكهیان دهناسم ...

شتاشىنسكى بەسەرسامىيەوە پرسى : خۆ ئەمانە ھەموويان ماگزىمالىستن! تۆ چۆنە دەيان ناسىت ؟

متچیك به ترسهوه وتی ، لهگهلیاندا بووم...

ستاشینسکی له ژیر لیّوه وه و به دوو دلّی یه وه که و ته منگه منگ، بلّی ، ئاو . ها . ها نازانم ئه مجا به ده نگیّکی و شك و ره سمیانه که دیسان غهریب ده ینواند و تی : باشه ئیشه لُلا که چاك بوویته وه ئه مجا بی ئه وه ی ته ماشای متچیك بکا له جی ی خوّی هه ستا . به په له و به هه نگاوی هه راوه وه رووی کرده زنجه که ، ده ترسا نه وه ک متچیك بانگی بکاته وه .

متچیك له دوواوه بانگی كردهوه ، قاسیوتیناش دهناسم! دهتگوت چنگ لهشتیك گیردهكات و له دهستی دهخری . دكتور له كاتیكا سهیری متچیكی دهكرد و خیراتر دهرویی وتی : بهلی ، بهلی ...

متچیك كه زانی نهی توانیوه قهناعهت به دكتور بكا ، سوور هه لگه پا و له داخا كه و ته گینگل دان . دهمودهست یادو بیره وه ری تیك پای رووداوه كانی مانگی رابردووی به میشكا تی په پی جاریکی دی هه ولیدا چنگ له شتیك گیربكات كه ده تووت له خزاندایه . لیوه كانی هه لقور تاند بو ئه وهی جله وی گریان بگریته وه له یه كبینه چاوی ده تروكاند ئاقیبه ت چاوه كانی پربوون له فرمیسك و به سه رگوناكانیا هاتنه خواره وه . سه ری خسته ژیر په توكه وه و جله وی ده سه لاتی ده سمی خست به بربوو . بو ئه وه ی بی ده سه لاتی خوی بشاریته وه ، به هیمنی گریاو هه ولی دا ده نگی هه نسك هه لدان و هه ل له رزینی له شی بشاریته وه . ماوه یه كی زور به سوزه وه فرمیسكی هه لپرشت ، بیره كانیشی وه كو فرمیسكه كانی تال و سویر بوون ، پاشان ورده ورده هی ورده هی بووه وه جوله ی لی براو سه ری له ژیر به توكه وه ده رنه هینا .

قاریا چهند جاریّك هاته دیاری . متچیك به ئاسانی دهنگی ههنگاوه قورس و پتهوهكانی قاریای دهناسییهوه ، چونكه قاریا به شیّوهیهكی ئهوتوّ پی ی دهكرد دهتووت عههدی لهگهلّ خوّی كردووه كه سهرانسهری ژیانی فارگونیّكی پر بار دهلّهك بدات .

قاريا به دوو دلييهوه تۆزيك به ديار متچيكهوه دهمايهوهو پاشان بهجى ى دههيشت .

پیکا بهخشهخش هاته دیاری و بهدهنگیکی ساف و هیمن پرسی: خهوتووی ؟

متچیك كه گیزهگیری میشوولهكانی دهژنهوت خوی كرده خهوتوو. پیكا بهدهم چاوه پوانییه وه وهستا: دهبهسه ئیتر خهوبهسه ... دنیا تاریك بوو. قاریا و یهكیّكی دی هاتنه دیار متچیك ، به ئاسپایی لهسه رئه رزه كه هه لیان گرت و بردیان بو كهویّله كه . ناو كهویّله كه گهرم و تاریك بوو. قاریا به یاریده ده ره كهی خوی وت: تو برو ... برو به لای فرولوفه وه منیش هه نووكه دیم .

قاریا ههڵوهستهیهکی کرد ، دیقهتی تهختهکهی دا به ئاسپایی پهتوٚکهی لهسهر متچیك لادا: پاقل ئهزیزم چیته ؟ نارهحهتی ؟

ئەمە يەكەمجار بوو كە قاريا متچىك بەنازناوەكەى خۆيەوە گازبكا . گەرچى متچىك لە تارىكى يەكەدا سىيماى قارياى نەدەبىنى، بەلام ھەسىتى بە بوونى دەكىرد، دەيشىزانى كە ھەر ھەردووكيان لە نيو كەويلەكەدان، متچىك بە ئاسپايى نالاندى : ئاھ، نارەحەتم .

⁻ لاقت ديشي ؟

⁻ نه، مەسەلەكە ئەرە نيە .

قاریا بهپهله نوشتایهوهوه مهمکه نهرم و گهورهکانی به سینگی یهوه گوشی، ئهمجا ماچیّکی گهرمی لیّوهکانی کرد .

جووتیاران و کریکارانی مهعدهنی زوخانی بهرد

لقنسون به مەبەستى گەيشتنە بنج و بناوانى مەزندەكانى خۆى، ماوەيەك بەر لە كۆبوونەوەى شورا، چووە شوينى كۆبوونەوەكە، دەيويست لەگەل جووتيارەكاندا تىكەل بى و گوى لەرايەكانيان بگرى.

شورا له قوتابخانه که دا پیکهات، هیشتا خه لکیکی که م ناماده بوو بوون. لقنسون که گهیشته نهوین سهیری کرد به و دهمه و ئیواره یه خه لکیکی که م له سه رپلیکانه کانه کان دانیشتبوون، نه وانیش زور به یان له وانه بوون که له روزانی زووتر له مهزرا گهرابوونه وه.

ریابیتس له نیو دهرگایهکی وازدا دانیشتبوو، خهریکی چرایهکی نهوتی بوو، دهیویست شووشه دوکه لاوییهکهی بخاته سهر.

جووتيارهكان بهدهم سهردانهواندنهوه دهسته رهشو زبرهكانى بهرهو لڤنسون دريْر دهكرد: سه لاموليّك ئوزيب ئابراميچ! لڤنسون يهك يهك تهوقهى لهگهل كردنو ئهوجا لهسهر يهكيّك له يلهكان دانيشت.

ريابيتس هاته بهر ههيوانهكهو وتى: زوّر كهس نههاتووه، ههلّبهته سهيريش نييه، پياو ناتوانيّ لهم روّژهدا لهيهك شويّندا خريان بكاتهوه، زوّربهيان له خهرمان جارهكان دهنوون.

بۆ لەم ھەفتەيەدا كۆبوونەومى شوراتان كرد؟ ئايا زۆر يۆويستە؟

کویخا به دوو دلییهوه وتی: بهلیّ، ههندی شت ههیه دهبی به ناشکرا باس بکریّن. یهکیّك له ئهندامهکانیان —ئهو پیاوهی که خوّم خهرجیم دهکیّشا – کهتنی کردووه. ههلبهته زوّر گرنگ نییه، بهلام کاریّکی زوّر خراپی کردووه. ئهوجا به شهرمهوه سهیریّکی لقنسونی کردو بیدهنگ بوو.

جووتیارهکان تیکپا هاواریان کرد: ئهگهر گرنگ نییه، ئهدی بن شوراتان پیك هینا؟ به تایبهتی لهم کاتهدا که ئیمه نامان پهرژی تهنانهت سهری خومان بخورینین.

لقنسون شتیکی بو روون کردنهوه. پاشان جووتیارهکان بهدهم غهلبه غهلبو برینی قسهی یهکدییهوه سکالای خویان بو لقنسون کرد. ههموو سکالایان دهربارهی کوکردنهوهی خهلهو خهرمان و کهمی شتومه کی ییویست بوو.

- ئوزىب ئارامىچ تۆ دەبى بزانى كە خەلكى بەچى درەو دەكەن، كەس داسىكى رىكوپىكى ئىيىد، ھەموو داسەكان كۆنو پىنج كىراون، ئاخر ئەمە نەبوو بەكار، گياندەرچوونىكى تەواوە بۆ خۆى!
- سیمون ئه و روّژه چتوّ داسیّکی سهقهت کرد! بیّ به لاّ بیّ هه روا بزیّوه، ئیبلیسیّکه بوّ خوّی. عهینی مهکینه له لایه کی مهزراکه وه پیّ دادی و له پر داسه که ی به به ردیّکا ده دا.... وای ده شکیّنی که هه رچاك نه بیّته وه...
 - ئەرى وەلا داسىيكى گەلى چاك بوو، ئوبال بە گەردىم....

ریابیتس کهمیچ تی فکری، منگهمنگیکی کرد: ئهمن نازانم ئه و خه لکه ئیمه دهیانه وی چ بکهن، داخو دهره قه تی ئه و ههمو و دره وه دین؟

حاسلاتی ئهوسال گهل به برشته وای ئهگهر تا روّژی یهك شهممه مهزرا گهورهکهیان تهواو کردبا! ... ئهری وهللا بابم ئهم جهنگه ههروا بهئاسانی نابریّتهوه .

سیماو قه لأفاتی تازه له نیو تاریکییه که وه ورده ورده ده هاتنه به ررووناکی له رزوکی چراکه ... ههندیکیان تازه له کیلگه کان گه رابوونه وه و کوله کانیان هیشتا پی بوو . بلووزی دریژو سپی چوونه یه کیان له به ربوو. چه قه چه قی دیهاتی و بونی قیروئاره ق و گیای تازه دره و کراویان له گه ل خویانا هینا : سلامولیک جه ماعه ت ؟

- ئەھاى ئەھاى كورە ئىقان! بىلىرە پىشەوە ، بىلىرە پىشەوە ، با لەبەررۆشىنايى يەكە سەروفەسالت ببينم . سەير سەير خزمىنە زەردەواله چ گالەيەكى پى كردووە . خۆ خزمە من بىنىم كە ھەلدەھاتى و زەردەوالەكان تىت دەئالان
 - ئالْچاخ بۆ گيايەكەى منت رنيوه ؟
- گیای تۆ! ئەوە بەراستتە! من بەبست لە ئاقارى خۆم دەرنەچووم ، ئیمە پیویستمان بە مالى خەلكى نیپه ، شوكر بە زیادیشەوە بەشى خۆمان ھەپە .
- كوره ئەمن ئەنگۆ چاك دەناسىم ... ئەتۆ چاو چاو ، دەڵێ بەزيادەوە بەشى خۆمان ھەيە ! ساڵى ئەو ساڵ بەرازەكانتان لە باخەكەى ئێمەدا بوون، ھێشتاش جەنابى بەزيادە بەشى ... ! پياوێكى كەلەگەتى چوارشانەى يەك چاو كە چاوى لە تاريكى يەكەدا دەبريسكايەوە ، لە پشت خەڵكەكەوە ھات و وتى : ھاوڕێيانى چاگويفكا دەڵێن ژاپونى يەكان پێىرێ گەيشتوونەتە ساندوگا ، قوتابخانەكەيان داگيركردووەو كەوتوونەتە ئازاردانى ژنەكان . ژنانى روس ... ئاى زۆڵينە ! كابرا بە نەفرەتەوە تفێكى رۆكىردە سەرزەوى و بە جۆرێ دەستى راوەشاند ، دەتووت داران دەشكێنێ .
 - دلنيابن دهگهنه ئيرهش!.....
 - ئەمە چ نسىبەتى بوو يەخەى گرتىن !....
 - ئێمهى جوتيارچ رێ يهكى نهجاتمان نيه ...
 - زیان و زەرەرى كوشندە ھەر بەشى ئيمەيە ، بریا ئەم جەنگە زوو دەبرايەوە .
 - مەسەلەكە ئەوەيە كە چ دەرەتانيكمان نيە، جا بۆيە ئيرە يا دەبى بە گۆرمان يا تابووتمان .

لقنسون به بیدهنگییه وه گوی ی بو قسه کان راده دیرا . کلاویک و ردینیکی سوورو پووتیکی تا ئه ژنو دریز کالای بالای لقنسونی پیک ده هینا . جوتیاره کان لقنسونیان ته واو فه راموش کردبوو ، به لام لقنسون که ئه مئاوازه ناسازانه ی ده بیست پیشبینی مه ترسیه کی مسوگه ری ده کرد ، مه ترسییه که هه رخوی هه ستی پی ده کرد لقنسون له دلی خویا و تی : وه زعیکی خراپه ... زور خراپ . پیویسته سبه ی به یانی زوو نامه یه ک بوستا شنسکی بنووسم ... پی ی کنیم له هه رشوینی بووه برینداره کان بشاریته وه . پیویسته پاسداره کانمان به هیز بکه ین ئه مجا سه رلقه که ی گاز کرد : با کلانوف! ده قه یه ک بونانه ... وه ره پیشتره وه پیم وایه ده بی مشوریکی عه ماره که بخوین و حه ره سیاتی شه وان ، ئیم تا ئیستا زور خه م سارد بووین . ده وروبه ی گریلوفکا بنیرین ... به تایبه تی شه وان ، ئیمه تا ئیستا زور خه م سارد بووین .

باکلانوف سهرهتاشراوهکهی بهلای لقنسون دا وهرگیّرا . شلهژان و زرینگی له چاوه پر گومان و بچوکه تاتاریهکانییهوه شهپوّلی دهدا . به ترسهوه پرسی : مهسهله چی یه ؟ خهتهری له گوّری دا ههیه ؟ یا مهسهلهیهکی دی یه ؟ لقنسون به شوّخی و خوشهویستی یهوه وتی : برادهری ئازیز شهره شهر له کاتی شهریش دا خهتهر ههمیشه له گوّری دایه . لقنسون به جوّریکی چاوهروان نهکراو پیکهنی و سیخورمهیهکی به قهبرغهی باکلانوفدا کیشا : جهنگ زوّر جیاوازتره لهوهی ماروسیا ببهیته نیّو خهرمانی پوش و لهگهلیا رابویّری ، هاوری ی عهزیز .

باكلانوف وهكو يهكيك ختوّكهى بدهى له پر كهوته سهركهيف و دهستى لڤنسونى گرت و وتى : ئهى فيٚلباز ، بهراستى زوّر زانى . ئهمجا دهستهكهى ترى لڤنسونى به پشتا باداو بهسهر پلهكاندا پالى پيّوهناو به شوّخى يهوه بولاندى: خوّت گيل مهكه — ناتوانى له دهستم دهرچى . لڤنسون كه خهريك بوو به ئاسپايى دهكهته سهر زهوى گوتى: بروّ، بروّ ماروسيا گازت دهكا ، واز لهمن بينه ئيبليس! نابى لهنيّو شورادا بهم جوّره رهفتارم لهگهل بكهى .

- شانست ههبوو، دهنا تيم دهگهياندي .
 - برۆ بەلاى ماروسياوه ، چاوەريته .

باكلانوف هەستايە سەريى ويرسى : وتت يەك حەرە س؟

لڤنسون به نیگای پر له پیکهنینه وه له دوواوه سهیری دهکرد. جوتیاریک وتی: بهراستی سهرلقه کهت پیاویکی تهواوه ، نه جگهره کیشه نه مه شروب خوره ، له مانه شگرنگتر گهنجه. پیری بو بهروکی ئه سپ هاته مالی ئیمه ، ههرچیم له گهل کرد که پیکی قودگا بخواته وه ، ملی نه دایه خهت و وتی : نه خیر ، مه شروب خورنیم ، گهر ده ته وی میوان داریم بکهی ئه وا ههندی شیرم بده ری ، حه نم له شیره وه کو مندال نانه کهی گوشه یه کاسه یه که و شیره کهی به سهرا کرد و خواردی ، به راستی پیاویکی زور چاکه . کومه له پارتیزانیک له نیو خه لکه که وه په یدابوون ، لووله ی تفه نگه کانیان ده بریسکایه وه . پارتیزانه کان پیکه وه و له کاتی خویدا گهینه جی . پاشان مه عده نچی یه کان به ریب به ری تیمون دیبوف ی کونه مه عده نچی هه ریمی ساچان و سه رد ده سته ی ئیستا هاتنه ژووره وه .

ئەوانىش چوونە نىيو حەشاماتەكەوە ، حەشاماتەكە وەكو پورەى ھەنگ تىكەل بووبوون . تەنيا ماروسىكا نەبى بەتاقى تەنى و بەخەمبارىيەوە لەسەر كورسىيەكى پال دىوارەكە دانىشتبوو .

دویوف که لقنسونی بینی، وهکو یهکیک له میّژ بی هاوری یهکی خوّشهویستی خوّی نهدیی، بهخوّشحالییهوه هاواری کرد: ناه نهوه توّیش لیّرهی؟

دوبوف به دەسته لپرو زېرەكەى دەستى لقنسونى گوشى و به ئەسپايى پرسى ئەرى ئەو ھاورى مەعدەنچى يە چ خەتايەكى كردووه؟ كە لقنسون مەسەلەكەى بۆ گيرايەوە ، دوبوف بە حەماسەوھوتى : تەمى ى بكە دەرسيكى واى بدەرى كە بېي بەپەند بۆ ئەوانى تريش .

پیاویکی گهنج به نیّوی سیسکین که کلاوی قوتابی لهسه ر بوو، جووتی پوتی بریقه داری له پی بوو، به سه دایه کی دلفرینه وه و تی : ده بووایه زور زوو تر ته میّمان بکردایه، هیّزه که مانی به دناو کردووه .

دوبوف بی ئهوهی تهماشای سیسکین بکات، قسهکهی پی بپی : کهس داوای رای توی نهکردبوو . سیسکین لیّوی ههلقورتاند و بهرهنجاوییهوهو بهرقهوه سهیری دوبوفی کرد. بهلام که بینی لقنسون موّرهی لی دهکات ، پیچیکی کردهوه و خوّی لهنیّو حهشاماتهکهدا ون کرد. دوبوف به توندی پرسی : ئهو حهشهرهیهت بینی ؟ بوّ له هیّزهکهی خوّت دا جیّت کردووه تهوه ، دهلیّن لهسهر دزی له قوتابخانه دهریان کردووه .

لقنسون وتى : نابى باوە بە ھەموو پرۆپاگەندەيەك بكرى . ريابيتس بە شلەۋاوى يەوە دەستەكانى دەجولاند ، باوە پى نەدەكرد ئەم ھەموو خەلكە لەبەرخاترى بيستانە پوش گرتووەكەى ئەو ليرە خې بېنەوە، لەبەر ھەيوانەكەوە گازى كرد، ھاوپى فەرماندە با بچينە ۋوورەوە ناكرى تا بەيانى دانيشىن

ژوورهکه گهرم بوو، دووکه لی سهوز باوی سیغار قانگی دابوو . کورسی کهم تیدابوو، جووتیارو پارتیزانه کان لهنیو رارهوو ژووره که دایکه وه نووسابوون. ئهوه نده قهره بالخ بوو که لقنسون له پشته وه هه ستی به ههناسه ی ههندیکیان ده کرد .

ریابیتس به خهمبارییهوه گوتی: ئوزیب ئابرامچ دهست پی بکه . ریابیتس ههم لهبهر خوّی و ههم لهبهرخوّی و ههم لهبهرکاکی فهرمانده نیگهران بوو: ههموو ئهم بهزم و رهزمهی بهههراو هوریایهکی نا پیّویست و بیّ ئهنجام دههاته بهرچاو .

ماروسکا بهچاوی موّن و رووی گرژهوه جیّ ی خوّی لهنیّو دهرگا وازهکهدا کردهوه و له تهنیشت دوبوفهوه وهستا . لقنسون تاکیدی لهسهرئهوه دهکرد که هیچ کاتیّ له پیّناوی کاری تایبهتی دا کهسی لهکارنهکردووه. خوّ ئهگهر کاریّکیش پیّوهندی بهههموو لایهکهوه بووبیّ ، واته به جووتیاران و پارتیزانانهوه ئهوا ئهنجامدانی کاریّکی پیّویسته و کهس گلهیی ناکات . لقنسون به زمانی سادهی جوتیاران قسهی دهکرد و لهسهر وشهکانی رادهوهستا ، ئهنجام وتارهکهی خوّی بهم رستهیه کوّتایی پی هیّنا: بریارهکانی دی لهلای خوّتانه لقنسون به ئاسیایی لهسهر کورسیهکهی دانیشتهوه ، ئیدی بوو به جهستهیهکی لهبیرچوو و چهشنی

گپی مۆمیک دامرکایهوه . وازی له شوورا هینا تا بهخویان مهسههه بپریننهوه . زوربهی نامادهبووان لهیه کاتدا دهستیان به قسان کرد، زوربهیان به دوو دلّی یهوه کهوتنه باس و خواسی کاروباری لاوه کی و له گفتوگوکه دوورکه و تنهوه که حهشاماته که کهوتنه باس و خواس، قسه کانیان گه لی نامه فهوم بوو . زوربه ی قسه که ران جوتیاربوون . بویه پارتیزانه کان داوایان کرد ری ی قسه کردن به وانیش بده ن .

پیرهمیّردیّك بهناوی یفستافی . سیما ژاكاو ردیّن بۆز، بهجۆری پهنجه لاوازهكانی رادهوهشاند دهتووت یهكیّك ئامۆژگاری دهكات . زۆر جدیانه كهوته منگ منگ: نا ئهمه پاست نیه .ئیستا دهوروزهمان گۆپاوه. له زهمانی تزار نیكولای دا خهلّکیان لهسهر ئهم جۆرهشتانه به بازاپو كۆلاناندا دهگیّپا . شته دزراوهكهیان به ئهستۆی دزهكهوه دهبهست و بهتهنهكه لیّدان دووی دهكهوتن و شهقام به شهقام دهیان گیّپا . پیاوه چوارشانهیهك چاوهكه هاواری كرد زهمانی تزار زیندو مهكهنهوه ! كابرا دهیویست دهست راوهشیّنی ، بهلام قهرهبالغی یهكه دهرفهتی نهدا بویه پتر رقی ههستا : تزار مردوو بپایهوه ، میّملیّکمان له كوّل بووهوه ! بهلام مهخابن عهقل و ههستی ههر یهكیّکتان تزاریّکه بو خوّی .

پیرهمیّرهکه به لاساری یهوهدووبارهی کردهوه : زهمانی تزار بی یا غهیری تزار ، ئیّمه دهبی نان به ههموو دهستهکانیان بدهین . به لام خو بو دن به خیّوکردن لیّره دانهنیشتوین .

پیاوهیه ک چاوه که به دهم ئیشاره ت کردنه وه بو کوری پیرهمیرده که لهم دهساله ی دوایی یه دا خوّی گوم کردبوو ، وتی : بینگومان تو خوّت یه کینکی له و دزپه روه رانه ، دهناکی و تویه تی دز په روه رده بکهین ، که سینش دز ناحه و ینینته وه . ئه م به سیته زمانه شه ش سالی رهبه قه ده جه نقی ، خوّ دنیا کاول نه بوو که ئیشتیای چووه سه رکاله ک و چهن کاله کینکی کردووه ! . پینویسته یاسایه کی نوی دابنین . جوتیاریکی دی که ده یویست له چه ند و چوونی مه سه له که تی بینا پرسی: باشه لو نه و کاره ی به دزی یه وه کردووه ؟ جا بو چیش! بو کاله کی بی ئه همیه ت . خوّ بها تبایه کن من ، یه ک سه تلی کاله کم داده یی و هه ر به خه یالیشمدا نه ده هاتی و یکه که ده دوی باشی مه نع بکه ین !

قسىمى جوتيارەكان چ شىمقلىكى تىوپەيى پىيوە دىارنىمبوو ، زۆربىميان رازى بوون بىمومى مەسەلەكە بەپى ى ياساى نوى بخرىتە بەر لىكۆلىنەوە، چونكە قەناعەتى تەواويان ھەبوو كە ياسا كۆنەكان بى كەلكن .

جوتیاریکی دی هاواری کرد: با ئیمه خومانی تی ههننه قورتینین، لی گهرین با ریابیتس مهسه له که له که له خویاندا چارهسه بکات. لقنسون له جی ی خوی ههستا ، چهند جاریک پهنجه ی به میزه که دا کیشا، ئه وجا به کاوه خو به جوری که ده نگی بگاته هه مووان و تی هاو پینیان بی زه حمه ت یه ک یه که قسان بکه ن، ئه گه ر هه موو پیکه وه قسان بکه ین شیرازه ی کاره که مان ده پچری و هیچ به هیچ ناکه ین، ئه وه کوا ماروسیکا ؟ وه ره ئیره! به جوری ماروسیکا ی گاز کرد که هه موو حه شاماته که ئاو پیان بو لای ماروسیکا دایه وه ، ماروسیکا به ده نگی به رز وه لامی دایه وه ، شوینه که ماشه .

دوبوف سيخورمهيهكي له ماروسكا داو گوتي : ههسته برو !

ماروسکا دوو دل بوو. لقنسون کهمیّك به پیشا دانهوی یهوه ، نیگای چاوهکانی ماروسکای لهنیخ کرد، وهك چوّن گازیّك میّخ له دیوار دهریّنی به و جوّره نیگای لقنسون ماروسکای لهنیّو قهرهبالغی یهکه هیّنایه دهریّ. ماروسکا به ئانیشك دری به حهشاماتهکهداو بهمل کهچی و چاوشوّری بهرهو میّزهکه چوو ، ئازای گیانی له ئارهق ههلکشابوو، دهستهکانی دهلهرزین، ههرچهند سهدان چاوی پرسیار ئامیّزی تی برابوو بهلام ههرسهری ههلّبری ، چاوی لهسهر سیمای گرژو توکنی گونچارینگو گیرسایهوه . سیمای گونچارینکو جدی و دلسوّزانه بوو، ماروسکا نهیتوانی تهماشای بکا ، سهری بهلای پهنجهرهکهدا وهرگیّرا ، چاوی برییه ئاسمانی ماروسکا نهیتوانی جولّه لهجیّ ی خوّی وهستا لقنسون بهدهنگیک که دهگهیشته ئهوانهی بهرههیوانهکهش وتی : بهیارمهتیتان با ئهم مهسهلهیه چارهسهربکهین ، کیّ قسهی ههیه ؟ توّ بهرههیوانهکهش وتی : بهیارمهتیتان با ئهم مهسهلهیه چارهسهربکهین ، کیّ قسهی ههیه ؟ توّ

یفستافی به شلّهژاوی وهلاّمی دایهوه: نهخیّر ههروا له بهینی خوّماندا قسهمان دهکرد. جوتیارهکان هاواریان کرد: ئیّمه چ قسهیهکمان نیه ، بهخوّتان مهسهلهکه چارهسهربکهن. دوبوف کهههولّی دهدا رقهکهی دامرکیّنیّتهوه، له پر هاواری کرد: سهبرکه بابه . بهیارمهتیت با من قسان بکهم! دوبوف لهو دهمهدا که تهماشای یفستافی دهکرد، له بری بابه یفستافی به بی ئیختیار به بابه لقنسون گازی کرد. ئاوازی دهنگی دوبوف سهرنج راکیّش بوو ، بوّیه حهشاماتهکه خر روویان بهلای ئهودا وهرگیّرا .

دوبوف به پالهپهستۆ درى به حهشاماتهكهداو بهرهو ميزهكه چوو، له تهنيشت ماروسكاوه وهستا. ههيكهلى زهلامى دوبوف بهردهم لقنسونى گرت. دوبوف كهمى دانهوييهوه ، بهرقهوه هاوارى كرد: ئيوه واتان پى چاكه كه خومان مهسهلهكه چارهسهربكهين! بهپهله ئاورى له ماروسكا دايهوهو چاوه ئهبلهق و ئاگراويهكانى تى برى: تو دهلى ى يهكيكى له ئيمه — يانى ماروسكا دايهوهو چاوه ئهبلهق و ئاگراويهكانى تى برى: تو دهلى ى يهكيكى له ئيمه — يانى بابايهكى مهعدهنچى ؟ بهگازندهو تورهييهوه پرسى: ئههاى دووره، كوره بى وهفاو نمهك حهرامهكهى ساچان! لهخوت ناگرى يهكيك بى له ئيمه ؟ دهتهوى دربى ؟ توسهرى ههموو مهعدهنچيهكانت شوركردووه! زور باشه ئيمهش ئيستا كارهكه يهك لايىي دهكهوينهوه! قسهكانى دوبوف وهكو هارهى داروخانى كانه زوخال بيدهنگى يهكهى شلهقاند. ماروسكا رهنگى بوو بوو به جاوى سپى ، جلهوى فرميسكهكانى بو نهدهگيرا به دلى خهمگين و رهنجاوهوه سهيرى دوبوفى دهكرد. دوبوف دووپاتى كردهوه، زور چاكه ، درى خوت بكه ئيمه دهرت دهكهين بابزانين بهبى ئيمه چكاريك دهكهى! دوبوف لهپ قسهكهى بى و بهرهو لاى دهرت دهكهين بابزانين بهبى ئيمه كاريك دهكهى! دوبوف لهپ قسهكهى بى و بهرهو لاى دهرت دهكهين كهنايهوه، يهكيك له يارتيزانهكان هاوارى كرد: كى دهردهكهن؟

دولوف هەنگاويك چووە پيشەوەو بۆلەيەكى كرد: چى ؟

دهنگیکی منگن و کر له گوشهیه کی ژووره که هه کوی: کوپینه مه حز بو رهزای خوائه وهنده به توندی مه ی گرن . لقنسون له دوواوه قوّلی کراسه که ی دوبوفی راکیشاو گوتی : دوبوف که می له ولاتره وه بوه سته به چاوت گرتووم

دوبوف له پر هيور بووهوه ، شهرمهزارانه چاوى دهتروكاند .

گونچارینکو به قژهتاوهسووتهکهیهوه سهری هه نبیی و بهدهنگی به رز هاواری کرد: چون کابرایه کی گهوج له خومان دووربخهینه وه هه نبهته نامه وی به رگری ای بکه م، چونکه کارهکه ی کابرایه کی گهوه نیه به رگری ای بگری، به هه رحال کاریکی ناجور و ناشیرینی کردووه ، من من به شی خوم سه رزه نشتم کردووه ، به لام ئیوه بیبه خشن — له شه پدا پارتیزانیکی چاکه، پیکه وه له به ره ی ناسووریدا شه پمان کردووه ، کابرا یه کیکه له خومان و قه ت خیانه تمان ای ناکات .

دوبوف بهتالی یهوه گوتی: یهکیکه له ئیوه! به لام له ئیمه نیه ؟ ئیمهش پیکهوه له تونیلیکی دوزه خ ئاسادا کارمان کردووه . سی مانگی رهبهق له ژیر یهك یالتودا خهوتووین .

گونجارینکو ئهم توانجهی دووایی دوبوفی برده سهرخوّی ، ئهمجا موّریهکی لیّ کردو وتی : من واتی دهگهم نهدهتوانین چاوپوشی له هیچ شتیّ بکهین و نهدهتوانین هیچ کهسیّکیش دهربکهین !ئیّمه مافی تروّکردنی ئهندامانی خوّمان نیه. به ای من پیّویسته ئه و شته لهخوّی بیرسین! دهسته زل و زبرهکانی بهجوّری راده وهشاند وهك بیهوی لایهنی دروست و نا دروستی رایهکهی خوّی لیّکتر ههلاویّری دروسته با له خوّی بیرسین ، لیّگهریّن با خوّی پیّمان بلّی ئهوساکه ههموومان حالی دهبین که ئاخو یهکیّکه له ئیّمه یان نا .

دوبوف که دری بهخه لکه که دهداو خهریکی گهرانهوه بوو، له رارهوه که دا هه لوه سته یه کی کردو سهرایای ماروسکای دایه بهرنیگای یشکینهر.

ماروسکا که قامکه ئارهق کردووهکانی به سهر بلووزهکهی دا دههیّنا ، به شلهژاوی له نیگای دوبوف ورد بووهوه.

- بزانم دەتەوى چ بلى ى!

ماروسکا به تیلهی چاو سهیریکی لقنسونی کرد و دهمی ههنینا ، تو بهراستی لات وایه کهمن دهستبهجی زمانی چووه کلیله نهیتوانی مهبهستهکهی به وشه بسپیری و بیدرکینی

خەلكەكە ھانيان دەدا كە درين بەقسەكەي بدات : بلنى ا

- تۆ لات واپه كەمن دەتوانم شتێكى ئاوھا ... ھەمدىس وەستا، ئىشارەتێكى بۆلاى ريابىتس كرد و لەسەرى رۆيى : زۆر چاكە ، ئەو گوندۆرانە... تۆ لات واپه ئەگەر تۆزقاڵێ بىرم بكردايەوە ... ئەو كارەم دەكرد بێت واپه ئەو كارە لە رووى نەگرىسىمەوە بووبى ؟ كە مندال بووين دزىمان دەكرد - تۆ خۆت چاك دەزانى ... ھەڵبەتە منىش دەزانم ... دوبوف گوتەنى من سەرى ھەمووتانم شۆركردووە بەلام ئاخۆ من دەتوانم، برايان ... دووا وشەكان لە قۆلايى دلايەوە دەردەچوون. كەمىك سەرى داخست و دەستى خسته سەرسىنگى خۆى و تىشكىكى گەرم و ھێدى لە چاوييەوە بريقايەوە منێك كە ئامادەم ھەموو دلۆپە خۆێنێكم فىداى يەك بە يەكى ئۆرە بكەم، چۆن ناتوانم نەبمە مايەى شەرمەزاريتان!

ههندی دهنگی بیکانه له دهری را پژایه ژوورهکهوه: سهگیک له دوورهوه دهوه یی کیژانی ئاوایی دهسترین ، له مالی کهشیشهکهوه دهنگیکی به پیتم و ئاههنگ و توند و قایم دهگهیشته گوی . . . لهبهری قهباغهکهوه دهنگی نالهیهکی دوورو دریژ بیسترا ...

دهنگی ماروسکا هیشتا ههمان هه نچوون و شنه ژانی پیوه دیاربوو. ماروسکا مهحکهم تر به الآم ریاکارانه تر قسه ی دهکرد: باشه چون خوم تهمی خواردووبکهم ؟ من تهنیا گفتی کریکارانه تان دهدهمی که چیدی نه و جوره کارانه نه کهمه وه ...

لڤنسون يرسى : ئەدى ئەگەر گفتەكەت نەبردە سەر ؟

ماروسكا لەبەردەم حەشاماتەكەدا تەرىق بووەوە ، بەروويەكى گرژەوە وتى: من قسىەى خۆم ناشكينم .

- ئەدى ئەگەر شكاندت ؟
- ئەگەر شكاندم ، چيتان پى خۆشە وام لى بكەن حەز دەكەم تىربارانم بكەن ... دوبوف رقەكەى نيشتبووەوە ، تروسىكەى شادى لە چاوانى دەبارى ، بە پىكەنىنەوە وتى : بەلى ئەوجا تىربارانت دەكەين!

خه لکه که له جی ی خویانه وه هاواریان کرد. باشه ئیدی ته واو. جوتیاره کان به کوتایی هاتنی ئه م کوّبوونه وه یه دوورودریّرهٔ خوّشحال بوون ، که و تنه دهنگه دهنگ و غه لبه غه لب : باوکم قسه هه زاره وه دووانی به کاره .

- كەواتە ئەمە بريارەكەمان بوق ., چ پێشنيازێكى ديتان نيە ؟.

پارتیزانهکان که تهواو وهرس ببوون تیکرا هاواریان کرد: دهبهسه تهواوی کهن ، تاقهتمان چوو برسیمانه -ئاگاتان له قورهقوری سکمان نیه !؟

لقنسون دەستى ھەڭپرى، چاويكى بەسەر حەشاماتەكەدا گينرا وتى : كەمى سەبركەن ، ئەوە مەسەلەيەكمان چارەسەركرد ، بەلام يەكيكى دى ماوە

- ئەويان چى يە ؟

لقنسون سەيريّكى دەوروبەرى خۆى كرد و بەپرووخوّشىيەوە وتى : پيّم وايە پيّويستە بەيانيّك دەربكەين ، بەلام حەيفى سكرتيّرمان نيە ، ئادەى سيسكين بنووسە : (بەيانەكە : كە چالاكى عەسكەرى دەوەستيّت ، دەبىي پارتيزانەكان لە برى پياسەكردن بچنە كيٚلگەكان و يارمەتى جوتياران بدەن، با ئەو يارمەتىيە كەمىش بيّت)

لقنسون به جۆرى قسەى دەكرد وەك بلى ى بەراسىتى باوەرى وايە دەبى پىشىمەرگەكانى يارمەتى جوتياران بدەن . يەكى لە جوتيارەكان وتى : بەلام خۆ ئىمە ئەم چەشىنە داواكاريا — نەمان نيە . لقنسون لەبەرخۆيەوە بىرى كردەوە : ئەوانى دى رازين . جوتيارەكانى دى قسەى جوتيارى يەكەميان بىرى و بە نارەزايى يەوە بە رووبا ھەلشاخان : تۆ قسان مەكە بۆ خۆت گوى بگرە ، واز بىنە با كۆمەكمان بكەن — دەستى كەرەم ناگىردرىتەوە .

لقنسون دووا به دووای به یانه که وتی : ههول دهدهین یارمه تیه کی تایبه تی ریابیتس بدهین

.

جوتيارهكان به نارهزايى و هه لچوونه وه هاواريان كرد: جا بق تايبهتى بابم ؟ خق هه موو كه سنى ده توانى كويخايه تى بكا، كاريكى گهليك زه حمه تنيه

- بەسە بەسە رازىن .. بنووسە .

پارتیزانه کان بی ئه وهی گوی به فهرمانده کانیان بدهن هه ستان وله ژووره که چوونه دهری ... پیاویکی توکنی لووت باریك به په له به رهو پیری ماروسکا چوو له گه ل خویدا به رهو ده رگا رای کیشا . به دهم خشه خشی سوّله کانی یه وه و تی : ئه های قانیا کو په باشه کهم . روّله کهم چلمن ا...

پیاوه توکنه که کلاوه که لارکردهوه دهستیکی لهناوقه دی ماروسکا ئالأند و بهنیمچه سهماوه به رهو ههیوانه که دای کیشا .

ماروسکا کابرای لهخوّی دوورخسته وه وتی : بروّ بوّ خوّت برهقسه. لقنسون و باکولانوف به ههشتاو بهتهنیشت ئهواندا تیّپهرین . باکلانوف به دهم دهست جولاندنه وه وتی : ئهم دوبوفه بهقه د گایه که بهکاره ! ههقه نیه بهرامبه ر له گونچارینکو بگریّ . به رای توّ کامیان براوه ئهبن ؟ لقنسون له دهریای بیری خوّی دا بوو، ئاگای له قسهکانی باکلانوف نهبوو، بهدهم ریّ کردنه وه پیّیان به خاکی نمداری جاده کهدا روّده چوو. ماروسکا لهوانی دی دوواکه و ت . دووا دهسته ی چوتیاره کانی بی گهیشته وه . جوتیاره کان ئهوه نده به نهرمی گفتوگویان ده کرد ده تووت دوست و جوان پیش ده گهریّنه وه نه که له شوورا . په نجه رهی رووناکی کهویّله کان به شیّوه یه کی دلّپفیّن و جوان چاوشار — کیّیان لهگه ل گردوّلکه کاندا ده کرد و خه لکه که یان بو شیّوکردن بانگ ده کرد . چوّمه که له ته ما دیارنه بوو ، هاو ئاواز لهگه ل ده نگی سهدان قولیّنگ دا گورانی ده چری .

ماروسیکا ورده ورده دهچووهوه دو خی ئاسایی جارانی . کتوپربیری کهوتهوه که میشکا هیشتا ئاونهدراوه .میشکا ههرکه بونی خاوهنهکهی کرد ، بهرقهوه کورماندی، دهتگوت ده نی نهوه بهئهستوی وردت تا ئیستا له کوی بووی ؟ ماروسیکا لهنیو تاریکی یهکهوه به لهیهکوتی دهستی گهیانده یانی بری ئهسیهکهو له تهویلهکه بردی به دهری .

که میشکا لمۆزی ته پی له ئهستۆی ماروسیکا هه نسوو، ماروسیکا سه ری دایه دوواوه وتی : دیاره توش خوشحانی ، ههی حیله باز ، ته نیا حیله بازی چاك ده زانی ، ئه و جاش هه رده بی من له بری هه ردوو کمان و ه لام بده مه وه

لقنسون

هيزهكهي لقنسون مانگيك يتر بوو كه له ئيسراحهت دابوون ئهم ماوهيه ههندي گاليسكهو ئاماني ئاشخانەو چەند ئەسىپىكى ئامادە كردبوو كە فىرارە شرپۇشەكانى لقەكانى دى چاويان تى برى بوو، ئەو فيرارانەي كە گوي رايەل ترين خەلك بوون. يارتيزانەكان لە رادەبەدەر يشوويان دابوو، ئەوەندە تەمەل بوو بوون تەنانەت لە ئيشك گرتنيشدا دەخەوتن، لڤنسون لەبەر ئەوەي ھەندى هەوالى سەيرى يى گەيشتبوو، سوور بوو لەسەر ئەوەى تا زووە ئەم ھيْزە ئەستوورە بجولْينى. حەقىقەتـە تازەكـان بـۆنى خەتـەريان لـى دەھـاتو بـيرە سـامناكەكانى مىشـكى لقنسـونيان دەچەسياند. لڤنسون چەند جارى گلەيى ئەوەي لە خۆ كىرد كە پياوپكى كەمتەرخەمو ليبرالله – بهتايبهتى ئەو دەمەي كە ئاشكرا بوو ژايۆنىيەكان لەكرىلوفكا دەرچوون و دەورىيەكانى ئهم"لڤنسون" نەيانتوانى بوو لەدوورى چەند مىلى كريلوفكاوە يۆوەندى بە ھۆزەكەيەوە بكەن. به ههر حال جگه له ستاشینسکی کهس کهس ئاگای له بی ورهیی لقنسون نهبوو. هیچ پیشمه رگه یه کی هیزه که ریی به خوّی نه ده دا وا بیر بکاته وه که ره نگه لقنسونیش دوو دل بی، چونکه لڤنسون بیرو ههست و رازی خوّی بو کهس دهرنهدهبری. وهلامهکانی ههمیشه بریتی بوون له (بهڵێ)، (نهخێر). لڤنسون بهلاي ههموويانهوه —جگه له پياواني وهك دوبوف، ستاشينسكي و گونچارینکو که نرخی راستهقینهی ئهویان دهزانی- کابرایهکی زوّر به جهوههرو بیّ ویّنه بوو. ههموو يارتيزانهكان به تايبهتي باكلانوفي لاو ههوڵياندهدا له رهفتارو ههڵسو كهوتياندا لاسايي لڤنسون بكەنەوە. يارتيزانەكان وا بيريان دەكردەوە: ھەڵبەتە من لاوازى زۆرم ھەيە، خەتابارم، گهلی شت نازانم، زور جار خوم یی کونترول ناکری، ژنیکی خوشهویست و دلسوز یا نهوبووكيّكم له ماليدايهو ئارەزووى ديدارى دەكەم، من حەزم له گوندۆرەى شيرين و نانو شيره، حەز دەكەم قۆندەرەي بريقەدار لەيى بكەم، تا نيوەشەو سىەما بكەمو دلّى كيـژانى گوند بفريّنم. به لأم لڤنسون —مروٚڤيكي سهيره! چ يياويْكه! پياويْكه بنيادهم ناتوانيْ ئهم چهشنه گومانانهي ليّ بكات. لڤنسون كارامەيەو ھەموو شىتى دەزانى،ھەموو كاريك بە دروسىتى ئەنجام دەدات، وەكو باكلانوف دواى كيزان ناكهوي، وهكو ماروسكا گوندوران نادزي، تهنيا يهك شبتى له خهيال دايه ئەويش كارەكەيەتى. مرۆۋ ناتوانى باوەرى يى نەكات، ناتوانى گوى رايەلى نەبى، بۆ؟ چونكە پياويكى پياوانهو راستو بي غهلو غهشو كهموكورييه!

له و رۆژە وە كە بە فەرماندە ھە لْبرْيْردرا، ھىچ پارتىزانىك نەى توانىبو و جگە لە شىوە يە بىھىنىتە بەرچاوى خۆى: بەراى پارتىزانەكان ھەر بۆ فەرماندەيى خولقابوو. خۆ ئەگەر لقنسون بۆى بگىرانايە وە كە چۆن باوكى كۆنەفرۇش بووە ئەم بە مندالى يارمەتى داوە، چۆن باوكى ھەموو خەمىنىكى رىنىنى دەولەمەند بوون بووە، چۆن لقنسون خۆى لە مشك ترساوە چۆن كەمانچەى

خراپ ليّداوه، ئهوه هيچ پهكيّكيان باوهريان نهدهكردو به شوّخييان دهزاني. به لاّم لڤنسون هەرگیز باسى ئەم شتانەي ناكرد، كە باس دەھاتە سەر ئەم شتانە بیدەنگ دەبوو، ھەلبەتە نەك بۆ شاردنهوهیان بهلکو لهبهر ئهومی که دمیزانی ههموویان ومکو (کابرایهکی به جهوههرو بیّ ویّنه رێزيان دهگرت) لڤنسون كهمو كوړىو بى توانييهكانى خۆيو خهڵكانى دى چاك دەزانى. لڤنسون باوەرى وابوو تەنيا ئەو كەسە دەتوانى ريبەرى كۆمەليك لە ئەستۆ بگرى كە بە چاكى بتوانی کهمو کوری و خهوشهکانی خویان پی بناسینی، ههروهها به دل و به گیان ههول بدات كەمو كورىو خەوشەكانى خۆى نەھيْلىيّ. بۆيە قەت ريىيّ لە باكلانۆف نەدەگرت كە لاسايى ئەو بكاتهوه. چونكه سهردهماني ئهويش كه له تهمهني باكلانوفدا بوو، به ههمان شيوهي ئيستاي باكلانۆف يەيرەوى مامۆستاكانى خۆى دەكردو بەلايەوە خەلكانىكى گەلىك يايەبەرزو بەرجەستە بوون. یاشان که گهورهتر بوو بۆی دەرکهوت که مامۆستاکانی بهو رادهیهش که ئهو بیری لی كردونهتهوه يايه بهرزو نموونهيي نهبوون. بهلام لهگهل ئهوهشدا زوريان لي رازي بوو. باكلانوف تهنيا لاسايي ههلسوكهوتو روالهتي لقنسوني نهدهكردهوه. بهلكو يهندو دهرسي له سهرجهم ئەزموونەكانى، رەفتارى، شىيوەي جەنگىن و بەرنامەي كاركردنى وەردەگىرت لڤنسون دەيزانى لهگهل تیپهربوونی روزگاردا ئه شیوازانه دهگوریت دهیوکیتهوه. بهلام ئهزموونهکانی باكلانۆفو هينەكانى ئەوى تيكەل دەبنو دەولەمەند دەبنو بەيەك گرتنەومى ھەردوو شيوازەكە لقنسون و باكلانوفي نوى دينه مهيدانهوه. ئهمه ئهو شته بوو كه بهلاى لقنسونهوه بوونى ههم گرنگو ههم يێويست بوو.

له سهرهتای مانگی ههشتو له ئاخرو ئوخری شهویکی بارانیدا تهتهریکی سواره له ریوه گهیشتهجی، نامهیه کی له لای سوخوق کوقتانی پیرهمیرده وه (سهروکی گشتی گروپی پارتیزانه کان) هینابوو. سوخوق کوقتان له نامه کهی دا نووسیبووی: ژاپونییه کان هه لمه تیان بردوت سهر ئونوچینو، (شوینی سهره کی هیری پارتیزانه کان)، شهریکی خویناوی له دهوروبه ری ئیزقستکوقایا کراوه و سهدان پارتیزان تا دوواین ههناسه شهری قاره مانانه یان کردو به خوشی نو گولله ی به رکه و تووه و له یه کیک له حه شارگه زستانیه کاندا -راودا - خوی په نا داوه و مهترسی مردنی لی ده کری .

گەرچى كابراى تەتەر يەكەم ھەڭگرى نامەكە بوو، كەچى ھەوائى شكستەكە زۆر بەخيرايى لەسەرانسەرى ناوچەكاندا بلاوبووەوە. ھەر يەكىك لەو تەتەرانەى كە نامەكەى دەگەياندە دەسىتى تەتەرىكى دى، وەكو ترسىناك ترين ھەوائى سەرانسەرى بزوتنەوە پارتيزانەكە باسى دەكىرد. ترس تەنانەت ئەسپە توكنەكانىشيانى داگرتبوو. ئەم حەيوانانە بەدەمى داچەقاوو چوار نائەى شىتانەوە، لە گوندىكەوە بۆ گوندىكى دى دەچوونو لە دوورەوە گەردەلوولى گلۇو خاك لە ژىر سىمياندا بەئاسىمانا پەرت دەبوو، بە توندى جادە گلەكانيان دەبرى.

وه ختی لقنسون نامه کهی وه رگرت، نیو سه عات له نیوه شه و تیپه پیبوو. نیو سه عات پاشتر دهسته یه که سواره به فه رمانده یی متلیستای شوان، کریلوفکایان به جی هیشت و یه کسه ربه یه له

كەوتنە سەر تولە رىكاى پر پىچ و پەناكان و بە سىخوتەئالىندا ھەلەگەران تا ھەوالى خەتەرەكە بە بەشە سوياييەكانى ترى سويياگينو رابگەيەنن.

پاش چوار رۆژى تەواو ئەوجار مەعلومات لە بەشە جۆراوجۆرەكانەوە كۆ كرايەوەو بۆ لقنسون مات. ھەر چەندە لقنسون وپو كاس بوو، پى دەچوو پىشىبىنى شىتى خراپ بكات، بەلام لە رووا بە ھەمان شىنوەى ھىنىنى ھەمىشەيى خۆى لەگەل پارتىزانەكاندا دەدوا. گائتەى بە باكلانۆف دەكرد، چونكە خۆى لە ماروسىياى بى سەروبەر ھەلدەسوو. كاتى سىسكىن لە ترسا دەلەرزى و لە پەنايەكەوە داواى لە لقنسون كرد كە بۆ تەگبىرىك ناكا، لقنسون بە ئەدەبەوە پەلەپىتكەيەكى بە نىرچاوانىدا كىشاو گوتى: خۆ ئەمە موشىن نىيە.

روالهتی کارهکانی لقنسون وای دهسهلماند که لقنسون ئاگای له چۆنیهتی ههموو رووداوهکانهو دهزانی چون کوتاییان دی، بویه ههموو پارتیزانهکان شتهکهیان بهلاوه خهتهرو نا ئاسایی نهبوو. چونکه به خهیالی ئهوان لقنسون دهمیکه نهخشهی دروست و بی کهموکوپی بو رزگارکردنیان کیشاوه. بهلام راستیهکهی ئهمجوّره پلانه له میشکی لقنسوندا دروست نهببوو، بهلکو وهکو قوتابیهك که کوتوپر خوی لهبهردهم هاوکیشهیهکی ئالوزدا ببینیتهوه به تهواوی پهشوکابوو. چاوه پی بوو له شاره وه ههوالی بو بی. کانی کوفی پارتیزان ههفتهیهك پیش ئهم ههواله ترسناکه چوو بوو بو شار.

کانیکۆف (5) رۆژ پاش هەوائی شکستهکه، برسی و ماندوو له شار گهرایهوه، ردینی زبرو تۆزاوی ههموو دهموچاوی داپۆشی بوو. وه چۆن قژه سوورهکهی هیچ ئومیدیکی لی نهدهکرا، به جۆرهش بی موبالاتیهکهی هیچ موژدهیه کی خۆشی لی به دی نهدهکرا. بهدهم زهردهخه نه و به لیها توویی وهره ق بازیکهوه دوو نامهی لهنیو جزمهکانییهوه دهرهینا -گهرچی به هیچ جوری لیها توویی وهره ق بازیکهوه دوو نامهی لهنیو جزمهکانییه قسان بکات - بهمجوره دهستی به قسان کرد: له شارا ههرا بوو، کریزلمان گیرا. ژاپونییهکان له فلادیمیرا ئهلکسانده و نسکویهو له ئولگادا ههلیان داوه. ههموو خهلکی ناوچهی ساچان ئاواره بوون. شیرازهی کارهکان پچراوه! جگهرهت دهوی و شوری دایه.

لقنسون پشتی زهرفه کانی خوینده وه، یه کیکیان خسته گیرفانییه وه و نه وی تریانی هه نپچ ری. نهم نامه یه نه و هه والآنه ی ده سه لماند که کانینیکوف هینابوونی. لقنسون هه ر چهنده به رواله ت شاد دیار بو و به لام به ناشکرا نا ئومیدی له پشت په رده ی قسه ره سمیه کانییه وه به دی ده کرا.

كانينيكوف به هاوخەمييەوە پرسى: هەوالْيْكى ناخۆشو خراپە، ها؟

-زۆرىش نا. كى ئەمەى نووسى- سىرخ؟

كانينيكوف سەرى ئەريى لەقاند.

لقنسون وتى: پياو شيوازهكهى دەناسىيتەوە، لـه نووسىيندا قسىهكانى بـهش بـهش دەكـات. بهشيۆهيەكى تانه ئاميزو به نينۆك خەتيكى بەژير (بەشى چوارەمدا: ئەركەكانى ئيستا) كيشاو بەدەم بۆن كردنى جگەرەكەوە وتى: توتنيكى خرايه، وانييه؟ شخارته.

متلیستای شوان قسه که ی پی بری و وتی: ئیدی و هختی مردنته. متلیستا و ه کو هه میشه هه نچوو و به مشت کیشای به سه ر میزه که دا، ده موچاوه مهیله و کونجه که ی ناره قدا بریقایه و و له سه ر و یی: هاپو کوبراك! ئیدی ده بی به روکی ژنه کانت به رده ی. له کاتیکدا پیلاوه قایمه کانی به سه ر عه ردیدا بکیش ده کرد و به قامچی که و تبووه ویزه ی چرپایه کان، که و ته هات و چو به ژووره که دا و له سه ری رویی: ئالیره دا و ه کو جوجه نه سه رمان ده برن، تی ده گه ن. ئیدی و ه ختی مردنمانه.

لقنسون گەرچى لە ناخەوە ئەم ھەلسو كەوتو رەفتارەى متليستاى بەدل بوو، چونكە متليستا لەسەر پى بوو، وەكو سەرى قامچييەكەى سەختو ئامادەى ھەلسوران بوو، بەلام لەگەل ئەوەشدا پنى گوت: زۆر سەختىش مەيگرە، ھەندىك ھىدى بە، متليستا گەرم داھاتبوو، ئوقرەى نەبوو چاوە ورياكانى لە تىنوپەتيەكى لە دامركاندنەوە نەھاتوودا دەسووتان.

متلیستا نهخشهی پاشهکشیکهی خسته روو، نهخشه که به ناشکرا نهوهی نیشانده دا که میشکی پر خروشی متلیستا باکی له دریری ریگاوبان نییه. ههروه ها نهخشه که شی له تاکتیکی سوپایی به ده رنییه.

باكلانوف له كاتيكا ستايشى متليستاى دەكىردو كەميك بەغيلى بە بەرزە فىرى لاسارانەو سەربەخويى خەيالى ئەو دەبرد، وتى: دروستە سەرى لەگەل لەشيدا دەگونجى. ئەمە ھيشتا ھەر شوانە سادەكەى دويننييە، وايە. بەم جورە بروا دەبينين لە ماوەى يەكدو سالى تردا دەبى بە فەرماندەى گشتمان.

لقنسون قسمه کانی باکلانوف سه لماندو وتی: متلیستا؟ ئا، به لین... به قورسایی خوّی ئالتون دینید. ئه جار رووی کرده متلیستاو گوتی: به لام دهبی له خوّی بایی نهبی و وریا بی !

به ههر حال باسه که گهرم بوو. لهم باسه دا ههر کهس خوّی له وی دی به زیره کتر ده زانی و گویّی بو راوبوّچوونی ئه وانی دی نه ده گرت. لقنسون که لکی لهم باسه وه رگرت و ئهم هه له ی قوسته وه و نه خشه که که که ساده تر بوو، به نیّوی متلیستاوه خسته پروو. ئه وه نه ده اینها توویی و وردبینییه وه ئهم کاره ی ئه نجامدا، به تیّک پای ده نگ ئه و نه خشه تازه یه ی که به نیّوی متلیستاوه خرابو وه روو، یه سه ند کرا.

لقنسون له وه لامی نامه کانی شارو ستاشینیسکیدا نووسی که له ماوه ی چه ن رو ژیکدا هیزه که به به به ره و گوندی شیبیشی و سه رچاوه ی "ئیروهدزا" ده با هه روه ها ده ستووری دا که خه سته خانه که با جاری له شوینی خوی بمینی. لقنسون شه وی یه کجار دره نگ له کار بووه وه , چراکه ی روو له کزی بوو. ده نگی سیسرك له پشت سوپاکه وه و پرخه پرخی ریابیتس له زنجه که ی ته نیشته وه ده هاتنه گوی. لقنسون نامه ی ژنه که ی بیرکه و ته وه. توزی نه و تی کرده چراکه وه و که و ته خویندنه وه ی نامه که . چ شتیکی تازه و خوشی تیدا نه بوو. ژنه که ی هیشتا هه ربیکار بوو، هم رچی هه بوو فرو شتبوونی، په نای برد بووه به رخاچی سووری کریکاران و له وی ده ژیا. مناله کانی تووشی لاوازی و که م خوینی ببوون. هه ردیریکی نامه که داستانی بوو باسی خوشه و یستی بی پایانی نه وی ده گیرایه وه . لقنسون به ده م بیرکردنه وه وه ده ستی خسته سه ردینه که ی که و بیری خوی به

ژیانی تایبهتی خوّیهوه خهریك بكات. به لام ورده ورده جلّهوی بوّ ههستهكانی شل كرد. به خهته وردو له خویّندنهوه نه هاتووهكهی دوو لاپه په به جوّری پر كردهوه كه كهس باوه پی نهدهكرد ئهمه نامهی لقنسون بیّ. ئهمجا كهمیّك كیّشمانی خوّیداو چووه نیّو حهوشهكه. ئهسپهكانی به پرمه پرم له نیّو تهویلهكه دا دهلهوه پان و سمكوّلیان دهكرد. نوّبهچی تهویلهكه تفهنگهكهی له شویّنیّكدا ههلواسی بوو و له سوچیّكا خهوی لی كهوتبوو. لقنسون لهبهر خوّیهوه وتی: ئهگهر ههموو نوّبهچییهكانمان بهمجوّره خهویان لی كهوتبیّ چی روودهدا بیش سووكه ههلوهستهیهك له كاتیّكدا به زهحمه خهوی له چاوی خوّی ده تاراند، ئهسپهكهی خوّی له تهویلهكه برده دهریّ و زینی كرد. نوّبهچییهكه هیّشتا له خریهی خهودابوو. لقنسون له ژیّر لیّوهوه وتی: ههی دهریّ و زینی كرد. نوّبهچییهكه هیّشتا له خریهی خهودابوو. لقنسون له ژیّر لیّوهوه وتی: ههی تهمیهداك! ئهمجا به وریاییهوه كلّوی نوّبهچییهكهی ههلگرت و له ژیّر کلاوهكاندا شاردییهوه. پاشان سواری ئهسپهكهی بوو و كهوته ریّ تا پوستهی نوّبهچییانی شهو بهسهر بكاتهوه. كه له دارستانه نوه نوره و به دره بهرهو تهویلهكان چووه پیّشیّ. لهگهل سهدای میل هیّنانهوهی دارستانه نوره نوری نیّری تیّ خورینی نوّبهچییه به برز بووهوه: زهلام كیّی؟

- خۆمانىن،
- لڤنسون؟ بهم شهوه چ دهکهی لێره؟
- ئەرى شەو گەرەكان لەم ناوە بوون؟
- چارهكى لهمهوپيش يهكيكيان به سوارى ليرهوه رهت بوو.
 - چ ههواڵێڮؽ تازه نيه، وهعز هێدييه؟
 - خراب نييه، ئەرى جگەرەت يىيه؟

لڤنسون كەمىٰ توتنى دايىٰ و ئەوجا لە بوارى چۆمەكەوە بەرەو مەزراكان پەرپيەوە.

هەيقۆك بەڵێڵى لە نێو پەڵە ھەورێكەوە دەركەوت، تارىكى سەر بنچكو دەوەنە زەردباوەكانى رەواندەوە. لىق و گەلاى دەوەنەكان لە ژێىر قورسايى ئاونگدا داھاتبوونەوە. چۆمەكە بەشىوێكى بەردەلانى و پەلدا دەپۆيى. چەوو زىخى ئاوەپۆى چۆمەكە ھاۋەى پىتى بەشەپۆلەكان دەدا. لقنسون كە تەماشاى كىرد (4) سوارى بىينى لەسەر گردێكى گەورەوە دادەگەپان. لقنسون گەپايەوە نێو دەوەنەكان و بەبى خشپە لەجێى خۆى وێستا. دەنگى سوارەكان بە تەواوى نزيك بووەوە. لقنسون دەنگى دوانيانى ناسىيپەوە، دوو كەس لەشەوگەپەكانى خۆى بوون. لقنسون بەرەو جادەكە دايكێشاو دەنگىدان: ئەھاى زەلامىنە ئەجوڵێن! ئەسىپەكان خىلاندىان و رەوىنەوە. يەكى لە ئەسىپەكان ئەسىپەكەى لقنسونى ناسىيپەوە كوپماندى. سوارەكەى بەرايى بە دەنگيكى نىمچە توپە دەنگىدا: ھێى،

لقنسون لييان نزيك بووهوهو پرسى: ئهوانه كين لهگهلتان؟

- شەوگەرەكانى "ئوسكين"نن، ژاپۆنىيەكان وان لە ماريانوفكا.

لقنسون كەمى خۆى لەسەر زىنەكە بەرز كردەوەو وتى: ماريانۆفكا؟ ئەى ئوسكىن و ھێزەكانى لەكوێن؟

یه کیک له شه و گه په کان و تی: له کریلوفکان. لقنسون که ئه مه ی ژنه و ت، وه ک بلیّی سه ختی و شه کان بالایان تیکشکاند، که می به پیشا هات، ئه و جا شه و گه په که له سه ری روّیی: ناچار بووین پاشه کشی بکه ین، جه نگیکی یه کجار تووش بوو، سه نگه ره کانی خومان بو نه پاریزرا، ئیستاش ها تووین ئیوه ئاگادار بکه ینه وه. به ته ماین سبه ینی به ره و مه زرای کوریاییه کان دایک یشین. هه موو ئه مه هاوینه شتیکیان سووتاند، "4" کوژراومان هه یه، بریندار ئه وه نده زوره به دریزایی هه موو ئه وه ده بریندار مان نه بووه.

لقنسون پرسى: دەمىكە لە كريلۆفگاوە بەرى كەوتوون؟ بگەرىنەوە منىش دەگەلتان دىم. لقنسون كە گەرايەوە لاى ھىزەكەى، دنيا تەواو رووناك بوو بووەوە، شەكەت ماندوو سەرى قورس و چاوانى خەوالوو بوو.

لقنسون دوای ئهوهی ئوسکینی بینی بوو، قهناعهتی کردبوو که بپیاری کشاندنهوهی هیزهکه، بپیاریّنکی بهجی بووه، چونکه روالهتی هیزهکه دروستی بوّچوونهکانی ئوسکینی دهسهلماند: هیزهکه وهکو لیژنه داریّك که کهوتبیّته ژیّر جهزرهبهی تهورهوه، له پال یهك ترازابوون، ههندی کهس سهرپیچیان له دهستووری فهرماندهکان دهکرد، دهستهیهکی مهست و سهرگهردان و بی هیواش له حهسارهکهدا هاتوچویان دهکرد. لقنسون چاکی له بیره که یهکیک لهوانه پیاویکی قر بری ئالوزکاوی رهقهله و لاوازبوو، له نزیکی جادهکهدا له مهیدانیک دانیشتبوو، چاوی بپی بووه ئهرزهکه و له نائومیّدی دا تهقهی به ئاسمانی تاریك و روونی بهیانیدا دهکرد.

لقنسون هەركە گەرايەوە نامەكانى رەوانە كرد. بەلام لەو كاتەدا هيچ قسىەيەكى دەربارەى رەوو مەنزلى هيردى كارد.

دژمنان

لڤنسون ياش شورا له بيرچوونهوه نههاتووهكه، يهكهم نامهي بوّ ستاشينسكي ناردبوو. له نامه که دا به پهنامه په کې نیگه رانی خوی سه باره ت به بارو د و خه که ده ربری بوو. داوای له ستاشینسکی کردبوو که ورده ورده خهستهخانهکه بیپچینتهوهو خویان له بارو بنهی قورس بياريّزن. ستاشينسكي چهن جاريّ نامهكهي خويّندهوه، كه چاوهكاني خيّراتر دهتروكان، دەوروبەرەكەى ترسىيان لى دەنىشت و دەشلەران. دەتووت دله خوريەو ترسى لقنسون دەرھەق بە ئاينده له نێو زەرفە بۆرە چكۆلەكەي دەسىتى ستاشىنسىكىيەوە ھەلدەچى و ئەو ھەسىتە ئارامەي که له قولایی ههر لاسکه گیایهكو له گۆشهی روحی ههر ئینسانیْکدا ههڵنیشتبوو دهتاریْنیٚ وهرزی خوش به خیرایی تیدهپهری، ههتاو کهمتر دهردهکهوت. باران دهباری و درهختی ئهفرا بهر له ههموو شتيك ههستى به ههناسهى يايز دەكردو هيدى هيدى خوى دەلاواندەوه. ييره دارکونکهرهیه به نارهزوویه کی تازهوه دهنووکی به قهدی دارهکان تاقی دهکردهوه. پیکا شلهژابوو و دهتگوت لهسهر ئاگر دانیشتووه، توورهو کهمدوو ببوو، ههر له گهردی بهیانهوه تا بانگى شينوان به نيو دارستانه كهدا دهسوو رايه وهو شهوانه شهكه تو ماندوو بو زنجه كه دەگەرايەوە. ھەر شتێكى دەكرد بۆي نەدەھات: كە جلەكانى دەدوورييەوە، دەزووەكەي گرێى تىێ دەكەوتو دەپچرا، كە (زارين)ى دەكرد يەك لە دواى يەك دەدۆرا. وەك ئاويكى سوير بە گەرويا بكهن، واي ههست دهكرد. لهم كاتهدا ههنديّ له هاوريّ نهخوّشهكان. له خهستهخانه دەردەچـوونو دەگەرانـەوە بـۆ شـوينى خۆيـان. شـتومەكو وردەوالـە سـوياييەكانى خۆيـان كۆدەكردەوەو به دلتەنگى له يەكتر جودا دەبوونەوە. يەرسىتارەكە بۆ دوايىن جار تەماشاي برینه کانیانی ده کردو بهناوی دوامالْئاواییه وه یه ک یه ک ماچیانی ده کردو به ریّی ده کردن. به دهم رئ كردنهوه ينلاوه كهتانه نوينيهكانيان رق دهجووه يوشو يهلاش، بهره بهره له ناخى ير رهمزو شيدارو ساردى دارستانه كه دا ون دهبوون. كوره شهله كه دوا كهس بوو كه پهرستاره كه بهريى كرد. يەرستارەكە ماچيكى لە ليوەكانى كردو ييى وت: بە دوعا برادەر بزانە خوا چەندى خۆش دەويى، چ رۆژيكى خۆشى بۆت رەخساندووە، ئيمەى فەقىر ليرە فەرامۆش مەكە.... گەنجە شەلەكە بە پيكەنينيكى تەوس ئاميزەوە پرسى: كوا ئەو خوايەى تۆ لە كوييه؟ خواى چى، كەي خوا هەيه! بەسەرى ھەردووكمان نە خوا ھەيەو نە تەرەماش!....

کوره شهلهکه دهیویست به ههمان شیّوه شتیّکی دی بلّی، به لاّم هیچی بو نه هات و ماسولکه کانی دهموچاوی گرژ بوون، به خهمبارییه وه ئاوری دایه وه دهستی هه لّبری، به شهله شهل خوّی گهیانده جاده که و ملی ریّی گرت و، ته قوه و ری له گهنه سوپاییه کهی له دواییه وه به شوومی دهنگی ده دایه وه.

ههموو بریندارهکان له نهخوشخانه که مهره خهس کران، تهنیا فرولف و متچیك مانه وه. پیکاش له وی بوو، به لام بیکا نهخوش نه بوو، حهزیشی نه ده کرد ئه وی به جی بیلی متچیك له سه رته خته که شانی دادابووه سه رسه رینه که ی خوی و چهر چه فه که ی پیکا، ئه و بلووزه ی له به را بوو که شاریا بوی چنیبوو، ماوه یه که بوو سارغییه که ی سه ری لی کردبووه، قری ها تبووه وه، قره که ی زامی سه ر لاجانگه کانی سیمای به ته مه ن تر ده نواند.

پهرستارهکه به خهمبارييهوه پێي وت: توش چاك دهبيهوهو بهم زوانه لێره دهروٚيي.

متچیك به دوو دلییه وه گوتی: بو کوی ده دوره متهدیك له قسه کهی خوی سه رسام بوو. یه که مجاری بوو که بیری لهم مه سه له یه ده کردوه، مه سه له یه که هه ستی په ریشانی و نا ده ورو در این به مه رووی تی بکه می دیگه دانی ده ورو در اند. به رووگر در یه به ستت چیه با هه لبه ته ده چیته کن لفنسون، ده چیته فاریا به سه رسامییه وه هاواری کرد: مه به ستت چیه با هه لبه ته ده چیته کن لفنسون، ده چیته هیزه کهی نه و اسواری ده زانی هیزه کهی نیمه، یانی به شی سواره زور باشه، توش بو خوت فیری سواری ده بی نه مجاله ته نیشتییه وه و له سه رته خته که دانیشت و ده ستی متچیکی خسته فیری سواری ده بی نوو ده بی نیری نه وه ی که دره نگیا یا زوو ده بی نیره به یک بیری نه وه یکه دره نگیا یا زوو ده بی نیره به یک به یک به یک نه ده ده و ده بی نیره به یک به یک به یک به یک دره نگین به یک به یک دره نگین ده و ده بی نیره به یک دره نگین ده و ده بی نه یک دره نه دره نه دره نه دانیش بوو.

قاریا وهك ئهوهی بیره کانی نیّو میشکی متچیکی خویندبیّته وه، وتی: خهم مهخوّ، گهنجیّکی وه کو تو ئهوه نده قورو ئهم ههموو شهرمنییه... تو پیاویّکی زوّر شهرمنی. قاریا چاویّکی به دهوروبه ری خوّیا گیّراو نیّو چاوانی متچیکی ماچ کرد. ماچه که تام و بوّنی سوّزی خوّشه ویستی دایکی لیّ ده هات. ئه و جا قاریا به دلسوّزییه وه له سه ری روّیی: هیّزه که ی شالدیبا زوّر جیاواز تره له هیّزه که ی ئیّمه. به لاّم هیّزی لقنسون... قاریا به رده و ام ورته ورتی لیّوه ده هات و قسه کانی نه ده برایه وه: هیّزه که ی شالدیبا زوّر به یان جووتیارن، به لام هیّزه که ی ئیّمه ههمو و کریّکاری مه عده نی زوخالّن، ههمو و مروّقی چاکن. دلنیام که ده توانی له گهلیاندا هه ل بکه ی. هه رکاتیکیش ده رفعت بو ره خسا وه ره سه رم لی بده.

متحیك وتى: "ئەي ماروسكا چى لى دەكەي؟

قاریا به ئاسپایی پیکهنی و وتی: ماروسکا چی لی بکهم؟ به دوایدا وتی: ئهی توّچی لهو کیژه دهکهی، ئهو کچهی له ویّنهکهدا بوو؟

فرولوف لهو كاتهدا سهرى وهرچهرخاند، قارياش به پهله خۆى له متچيك دوور خستهوه. متچيك وتى: ئهو كچه دهليّى؟ ههر له بيرم بردووهتهوه، تهنانهت ويّنهكهشيم دراند، ئهمجا بهپهله وتى: ئهدى يارچهكانيت له نيّو ژوورهكهدا نهبينى؟

- زۆر چاكه، تۆش خهمى ماروسكات نهبى، ئهو لهگهل ئهم شتانهدا راهاتووهو خووى پى گرتووه. به خۆيشى ئهم بابهته كارانه دهكات. ههر وهختى ئارهزووت لى بوو وهره كنم، ههميشه پشت به خۆت ببهسته مهچۆ ژير بارى هيچ كهسيكهوه، نابى له هاورييانى ئيمه بترسيت، چونكه تهنيا روالهتيان ترسناكه – ههلبهت دهبى ئهوهش بليم ئهگهر له بهريان دابينى دهتخون. راستت دهوى كهسيان لهو زهلامه ترسناكانه نين. ههر به روالهت وا

نیشان دەدەن. تەنیا كارى كە دەبى تۆ بیكەى ئەوەيە كە تۆش چاویكیان لى سوور بكەيتەوھو تەواو.

باشه تۆ چاويان لى سوور دەكەيتەوه؟

قاریا کهمیّك تی فکری و وتی: ئاخر من ژنم، بهبی ئهوهش دهتوانم ژیان بگوهزریّنم-عهشقبازی شیّوازی منه. به لام بق پیاویّك ههر ئهو ریّگهیه ههیه که من وتم. من تهنیا خهمی ئهوهمه که تق هیّشتا زور سادهی.

قاریا دیسان بهسهر متچیکدا دانهوییهوهو به گویدا چرپاند: رهنگه ههر لهبهر ئهوهش بی که خاتری توّم دهوی -دهنا کی دهزانی ...

متچیك هەردوو دەسىتى خستبووه ژیر سەرى و چاوى برى بووه ئاسمان و تى دەفكرى: راست دەكا، من چ شەھامەت و زاتیکم نیه، بەلام ئاخۆ ناتوانم بەھەر جۆرى بووه پەیداى بكهم؟ دەتوانم... بە ھەر جۆرى بووه. وەك چۆن ھەر كەسیك دەتوانى... متچیك ئیستا ھەستى بە ھیچ جۆرە پەشیوى و تەنیاییهك نەدەكرد. ھەموو شتیکى بەریکى و دروسىتى دەبینى. برینەكانى بە خیرایى ساریژ دەبوونەوه, گورو هیزى تى دەگەرايەوە دەيويست باوەر بەخۆى بینى كە سەرچاوەى ئەم لەش سووكى و هیز تى گەرانەوەیەى، قاریاى چاو بە خومارە، قاریاى رووخۆش و بە دەموودو لەبز شیرینه. متچیك وەك چۆن مندالیك دایكى خۆى خۆش دەوى بە جۆرە ھەستى بە قەرزاربارى سۆزو خۆشەويستى قاریا دەكرد.

به ورهیه کی ئه و تؤوه که تا ئیستا به خویه وه نه بینی بوو بریاری دا: ویرای ئه مانه ش بو ده بی نائومید بم, به راستی وای ها ته به رچاو که چه هویه که بو په ریشانی و په شیوی نیه, پیویسته خوم به هاوشانی ئه وان برانم, نابی مل که چیان بم: به راستی قاریا حه قیه تی پیاوان له ژنان جیاوازن, پیویسته خوم دروست بکه م و هه رده شی که م. که بگه ریمه وه بو شار ئیدی هه موو شتی گوراوه و که س نامناسیته وه ده بم به زه لامیکی دی. بیر به ره و شوینی دو وری ده برد, — بو ئه و روژه گه ش و به شکویانه ی که وه کو په له هه وری جوراو جور به سه با سه و زه که و ده و و رده و رده و رده و رده ده ره و یه و ها و گوم ده بو و . خوی و قاریای له نیو قیتاریکی پر سه روسه و دادا ده بینی که له پال په نجه ره یه کا دانیشتوون و به ره و شار ده که ریکه و یک به به روسه و دادا ده بینی که له پال په نجه ره یه کا دانیشتوون و به ره و شار ده که ریکه و یک دانیشتوون و به ره و شار ده که رینه و ه

هەورى سووباو وەكو ئەو ھەورەى سەر زنجيرە شاخيكى سەر بە تەمى ئەو ناوە، بەسەر سەريانەوە دەكشا، متچيك بە چاوى خەيال دەيبينى كە بە قارياوە قەرساوەو بە دلسوزى لە پال يەكديدا دانيشتوونو قاريا ئاوازى عاشقانەى بۆ دەچپى ئەم دەست بەسەريان دينى و قەق پرچە ئالتوونيەكەى دەلاوينى. چونكە ھەموو خەياللەكانى زيندەخەو بوون، بۆيە قارياى خەيالى پتر لە پياويكى كەتەى چوارشانە دەچوو كە لە تونيلى ژمارەيەكدا عارەبانەى داژۆت. مارۆزكا پاش چەند رۆژيك دووەم نامەى لقنسونى گەياندە خەستەخانە، دەتووت رەشەبايەو ترسى لەگەل خۆيدا ھيناوە، بەراكردنو ھاتو ھاوارەوە لە بيشەكەوە دەرچوو، ئەسىيەكەى ھينابووە گيرو گاز، ئەسيەكە ھەستا بووە سەر ياشوو، ماروسكا شيت ئاسا

هاواری دهکرد، ئه و ههموو هاتو هاوارهی بۆ دامرکاندنه وهی وزهی هه نچوی خۆیو... له ينناوی عهيش و نوشدا دهکرد.

پیکا له ترسا دهلهرزی، به هیمنی و ساده یی پرسی: ئاخر ئیبلیس، ئه وه شیّت بوویت؟ "ئیشاره تی بو لای فرولوف کردو له سهری روّیی: ئه و پیاوه له سه ره مهرگایه و توش به م جوّره هاوار ده که ی ... " ماروسکا سلاوی لیّکرد: ئه های باو که سرافیم! ئه و بچکوله شلکه قر لووله م چوونه؟

پیکا به پهستیهوه وه لامی دایهوه: یه کهم من باوکی تو نیم، دووهم نیّوم فیودوره نه ک سرافیم! پیکا لهم روّژانه دا به ته واوی دلّی ناسك بوو بوو، زوو توو په ده بوو، وه ختی که کوت و یر له ترساندا رایه ری، دیمه نیّکی سه یرو گوناحی هه بوو.

- راسته فدوسی، نازمان بهسهرا مهکه... سلاو، سلاوی گهرم له هاوسهرهکهم به شیوهیه کی رهسمیانه کپنوشی بو قاریا بردو کلاوهکهی خوی داکهندو کردیه سهری پیکا!
- زور چاکه فیدوسی، زورت لی دی، به لام توزی پانتوله که ته هه لکیشه، ئه لیی هی
 داهوله کانه و هاتوته خواره وه له وانه په بنیاده م لیی تیکچی و وا بزانی مروق نیت!.

ستاشینسکی بهدهم هه لپچرینی نامهکه وه پرسی: که واته دهبی خیرا ئیره چول بکهین؟ کارچنکو بی نه وه ی گوی به توو په بوونی ستاشینسکی بدات، هه رسه رهتاتکیی بوو که له پشته وه نامه که بخوینیته وه، ستاشینسکی نامه که ی دوور خسته وه و به ماروسکای وت: یاشان و ه ره بو و و لامه که ی.

قاریا لهبهر دهم ماروسکادا ویستاو به قامکهکانی کهوته یاری کردن به بهرهه لبینه که ی به یه یه یه به جوری کی سهیر له هاتنه وه ی شووه که ی ناره حه ت بوو، به ساردییه وه پرسی: ئهم چهند وه خته ته شریفت له کوی بووی ماروسکا که هه ستی ده کرد قاریا زوّر له وه وه دووره به ته وسه وه وه لامی دایه وه: بیرت ده کردم، نا ور روی که، قهیدی نییه ده توانیت توله ی هه مووی بکهیته وه هه رئیستا پیکه وه ده چینه نیو دارستانه که، ماروسکا سوو که هه لوه سته یه کی کردو قسه یه کی کرد در ده چین خاکی دنیا به سه ری خوّدا ده که ین. قاریا که هه مووه هزر و هوشی لای متچیك بوو، بی نه وه ی سهیری ماروسکا بکات، به و شکی و مه یله و تووره یه وه وه لامی دایه وه: تینو و هه رئاوی له بیره. ماروسکا که هیشتا چاوه رینی وه لامی قاریا بوو، به ده م قامچی بادانه وه پرسی: نه دی توو

- بۆ من شتێكى تازە نىيە، نەخێر شتێكى تازە نىيە، دەڵێى يەكدى ناناسىن! ماروسىكا بە دوو دڵييەوەو بى ئەوەى لە جێى خۆى بجوڵى گوتى!، ھەنووكە دێى يان نا؟

قاریا داوینی بهرهه لبینه کهی بهردا، پرچه هونراوه کهی هه لدایه پشته وه و به قه راخ جاده که دا که و ته ریّ. قاریا وا خوّی ده نواند که بی خه مه، به لام له جه نگیکی سه ختا بو و در به و هیّزه نادیاره ی ناچاری ده کرد ئاور بداته وه و سه یری متچیك بکات، قاریا ده یزانی متچیك به

چاوانی خەمبارو پەشيوەوە بەريى دەكاتو ھەرگيز پەى بەوە نابات كە ناچارە ئەم ئەركە قورسو تاقەت بەرە ئەنجام بدات.

قاریا لهوه دهترسا که ماروسکا له پشتهوه پهلاماری بدات، بهلام ماروزکا لیّی نزیك نهکهوتهوه و ماوهیه که به چهشنه دوور له یهکدی ریّیان کرد. کهسیان ورتهیان نهکرد، قاریا سهبری سوا، ویّستاو بهسهرسامی بهرهو لای گهرایهوه. ماروسکا نزیکتر بووهوه، بهلام چ بایهخیّکی به قاریا نهدا. ماروسکا له پرو به دوو دلّی و توورهییهوه گوتی: تو به کهلّکی چی دیی قهحیهی بهرهللا! عاشق بوویت؟

قاریا سهری هه لّبری، بی حهیایانه چاوانی بریه چاوی ماروسکاو وه لامی دایهوه: ئهوه پیّوهندی به توّوه نییه، چ پیّوهندیه کی به توّوهیه؟

ماروسکا به تهواوی ئاگادار بوو که قاریا به دزییهوه دهست لهگهل پیاوانی دیکهدا تیکهل دهکات. وهکو چون پیش ئهوهی زهماوهندیش بکهن ههروا بوو. راستت گهرهکه ماروسکا له یهکهم شهوی زهماوهندهکهیانهوه بهمهی زانی بوو. ئهوه شهوه له ژووریکا بوون که کومهلیک له پال ئهوانهوه خهوتبوون، که بهیانی چاوی کردهوه سهیری کرد ژنه شهرعیهکهی له باخهلی براسیمی می بازدایه، براسیم کریکاری تونیلی ژماره چوار، بهلام ماروسکا ئهو زهمانه هیشتا شارهزای ژیانی خیزانداری نهبوو، تهنانهت ماوهیه لهوه پاشیش ههر وابوو، زور له ئیستای جیاواز بوو. ماروسکا ههرگیز خوی به میردیک حسیب نهدهکرد، بهلام ههنووکه ئیدی بهلایهوه ئهستهم بوو که ژنهکهی گهنجیکی له بابهتی متچیکی خوش بویو لهگهلیا بخهفی.

ماروسکا له کاتیکا به پیکهنینیکی ژههراوی تانه ئامیزهوه خوّی لهبهر نیگاکانی قاریادا رادهگرت و ههولی دهدا نیگهرانی و ناره حهتی خوّی وهشیری، به ئهدهبه وه پرسی: ئاخر منیش دهمه وی بزانم ئهمه کییه؟ ههمان ناسکه کور نییه!

- گریمان ئەوه؟ ماروسكا وەكو ئەوەى تەئىدى قسەكەى قاریا بكا لەسمەرى رۆیى: پیرۆزە، ریّك و پیّك و قوزیشه، بەلام دەبی دەستەسىریّكى بۆ دروست بكەیت تا دفنه چلمنەكەى بسریّ.

قاریا که خهریك بوو له رقا شهقی دهبرد، رووی تیکردو لهسهر روّیی: چ قهیدیه، دهستهسپیشی بوّ دروست دهکهم، گویّت لیّیه؟ به خوّم لووتی دهسپم، پیّویست ناکا پیاوهتی خوّت بهسهرمندا بنویّنی! پیاوی نهتوانی به سی سالان مندالیّك دروست بكات فایدهی چییه؟ ههر دهمیت، به راستی قارهمانیت! ماروسکا قسهکهی بری و گوتی: جا چاله کونی به ههموو هیّزه که ههر خهریکی بن چوّن به من پر دهکریّتهوه! هاوار مهکه... ئهگینا.... قاریا به گژیا چووهو گوتی: ئهگینا چی؟ رهنگه بتهوی لیّم بدهی، فهرموو! زوّر حهز دهکهم بزانم که!

ماروسیکا وهك بلیّی ئیلهامیّکی چاوه پوان نه کراوی بق هات، به سه رسامی که و ته قامچی بادان، له کاتیّکا هیشتا دوو دل بوو له وهی که لیّدانی کاریّکی دروست نییه، گوتی: نا، هه ر

چەند موستەحەقى ليدانى، بەلام ليت نادەم، خەيالت خاوە كە كاريكى وا بكەى دەست لە ژنيك ھەلبينىمەوە. چەشنە ئاوازيكى پەنھان لە پشت پەردەى دەنگى ماروسكاوە ھەست پى دەكىرا، كە قاريا ھەرگيز لەمەوبەر ھەسىتى پى نەكرد بوو: زۆرچاكە تۆش برۆ بە دووى بەختى خۆتا، بەلكو رۆژى لە رۆژان ببى بە ژنيكى بەختەوەر، ئەوجا لەسەر پاژنەكانى وەرچەرخاو لە حاليكا گولو دەوەنى دارستانەكەى بەر قامچيان دەدا، بەرەو زنجەكە رۆيى. قاريا سۆزى ھاتە كۆلو بە بەزەييەوە ھاوارى كرد: ھيى قانيا، بومستە.

ماروسىكا به تەوسىەوە، وەلامى دايەوە: من پاشماوەى نەجىب زادان ناخۆم، ئەمە ھەر لەشانو شەوكەتى ئەوان دى.

قاریا دوو دل بوو لهوهی به دووی ماروسکادا غار بدات یان نا، به لام ئه نجام بریاری نه دووی ماروسکا له پیچی جاده که رهت بوو، پاشان لیوه وشکه کانی به زمان ته رکردو هیدی هیدی که و ته ری .

متچیك كه بینی ماروسكا به دەست راوەشان و هەنگاوی قورسه وه له دارستانه كه گهرایه وه، بۆی دەركه وت كه لهگه ل قاریادا ریك نه كهوتووه چونكه متچیك مایه ی ئهمه بوو، جوش و خروشیکی ترسینه رو ههستی خه تابارییه كی له وهسف نه ها توو له دهروونیا جوشی سهندو ته واو ترسی له وه یه یدا كرد كه روو به رووی سیمای پیا كوژانه ی ماروسكا ببیته وه.

میشکای توکن له دهوروبهری تهختهکهی متچیکدا دهلهوه پی گهرچی هه ستیکی ئالوّزو نادیار ماروّزکای به رهو لای متچیك بکیش ده کرد، به لاّم پی دهچوو بوّ لای ئه سپهکهی بروات نهك متچیك. چونکه ئه و ماروسکایه ی که سه راپای غرووری بی ئه ندازه بوو، پیّی نه نگ بوو تهنانه ته دلّی خویشیا دان به م به زینه دا بنی تا ماروسکا نزیکتر ده بوّوه هه ستی تاوانباری له لای متچیك قوول و قولترو گیانی خاوو خاوتر ده بووه وه ، به جوّری چاوه بچووك و ترساوه کانی بریه چاوانی ماروسکا، که توانای گواستنه وه یانی نه بوو.

ماروسکا ههوساری ئهسپهکهی گرت، ئهسپهکه دهتگوت به ههموو شتیکی زانیوه، بۆیه بهسهر، ماروسکای بۆ لای متچیك وهرچهرخاند، تا سیمای توورهو رهشو زهبری ماروسکا به جاری متچیکی نهخوش له پهلو پو بخات. متچیك لهم ساته کورتهدا ئهوهنده ترسابوو تهنانهت نهیتوانی تاقه وشهیهك لهوههموو قسهیهی هاتبووه سهر زاری بدرکینی.

ماروسکا به توورهییهوه تفیّکی کرده سهر زهوی بو خوّت رابویّره له پشتی جهبههوه! متچیك چ ئیعتیرازیّکی نهکرد، ماروسکا لهسهری روّیی: جهنابی بلوزی چهرمینی لهبهر کردووه.

ئهگهر چی ماروسیکا به خویشی هوی راستهقینهی توورپیهکهی نهدهزانی و دهترسا که متچیك وا بزانی حهسوودی پی دهبات، ویرای ئهمهش ئاگری قین له دهروونیا ههر کلپهی سهندو زور بی حهیایانه تیر جنیوی کرد.

متچیك دههری بوو، و پرسی: بۆ جنیو دهدهی! و ههر كه ماروسكا له جنیودان كهوت، متچیك به شیوهیه كی له وهسف نههاتوو هیدی بۆوهو گوتی: لاقیشم له پشتی جهبههوه شكا! بهدهم لهرزینه وه نه و وشانه ی به غرورو شانازی سهربازیكی زامداره وه دركاند. له و ساته دا

دهتگوت ههر به راستی باوه پی وایه که لاقه کانی له شه پدا له دهست داوه و ئه وه ی هه نوو که بلوزی چه رمی له به ره و له سه رته خته که دانیشتووه، ماروسکایه نه ک ئه و، ئه مجا به ره نگی په پیوه وه له سه ریزی و نیمه زور شتمان ده رباره ی ئه و قاره مانانه ی ریزی پیشه وه ی جه به بیستووه، به ره نگی په پیوه وه گوتی: ئه گهر قه رزار بارت نه بوایه م، حالیم ده کردیت... هه رحه ند به داخه وه م که

ماروسکا له ههژمهتدا سمکوڵی دهکردو دهیوست وا بنویٚنی که گویٚی له قسهکانی متچیك نییه، تیٚی خوڕی: ئههای، له بیرت چووه! له بیرت چوو که چوٚن له نیٚو ئاگرا دهرم هیٚنایت... رزگارکردنی کهسانی وهکو تو ههمیشه مایهی ههندی گرفتاری و سهریهشهیه بو ئیٚمه! ئهمهی به جوٚری دهوت، وهك بلیّی کارو پیشهی ههر ئهوه بووه خهلکی چهشنی شا بهروو له نیٚو ئاگردا دهربیّنی، دووپاتی کردهوه: بهلی مایهی ههندی سهریهشه! ئهوجا به پهستیهوه کیشای به پشتی ملی خوّیداو له سهری روّیی: توّ بوویته مایهی ئهوهی که ئهستوّم بداته ژان!

ستاشینسکی و کارچنکو به غار له زنجه که هاتنه دهری و فرولوف به سهرسامی و نارهزاییه و سهری بو لایان و مرگیرا.

ستاشینسکی به دهم چاو تروکاندنه وه پرسی: ئه وه چیه بو هاوار دهکه ن؟ ماروسکا له وه لامی ئهم پرسیاره ی متچیکدا: ئه وه عهقلت له کوییه ؟ له حالیکا به سه رو به دهست حه رهکه ی لاسارانه و ئیشاره تی ناشیرین و کریتی ده کرد، شیت ئاسا هاواری کرد: ئه قلم له کوییه لیره یه ایره یه !.

وهختی قاریاو پیکا لهدارستانهکهوه به دادو فریاددهوه بو لای ئهمان غاریان دهدا، ماروسکا خوّی ههلدایه سهر پشتی ئهسپهکهو به قامچی تیّی بهربوو کاری که تهنیا له روّژانی توندترین رقا ئهنجامی دهدا- میشکا ههستایه سهر ههردوو پاشوو به جوّری دهرپههی، دهتگوت ئاوی کوله کولّیان ییّدا رشتووه.

ستاشینسکی به هه نچوونه وه هاواری کرد: ماروسکا، سهبرکه، وه لامی نامه که به ره وه به لام ئیدی ماروسکا له چاو ون بوو، تهنیا دهنگی چوار نانه ی شیت ناسای میشکا له نیو دارستانه که وه دهبیستراو نه ویش هینده دریژه ی نه کیشاو برایه وه.

يەكەمىن ياشەكشى

میشکا له بی ئینسافی خاوهنه که ی ته نگه تاو بوو بوو، ته نیا ئه و کاته ریتمی خیراییه که ی ده پاراست که لغاوه که پتر لا لغاوه برینداره که ی زامدار ده کرد، وه ختی هه وساره که شل ده بوو، هه نگاوه کانی خاو ده کرده وه و هه ستی ده کرد که ئیدی خاوه نه کهی فشاری لی ناکات. میشکا وه کو مروقی که پی خون ئازاریکی توندی پی گهیی بی و به ته نگ حه یای خویه وه بی، هه و لی ده دا به په له هه نگاو بنی، ته نانه ت ئاگای له و قه له ره شانه ش بوو که زور ترو بی هو تر له جاران به م ده مه و ئیواره یه ده یان قراند.

دارستانه که له بیشه یه کدا دهبرایه وه که دره ختی غان له دهوروبه ریا رووا بوو، تیشکی کزهتاو له نیو لق و پوپی دره خته کانه وه سیمای ماروسکای روناك ده کرده وه، لهم بیشه یه دا ههموو شتیک ناسك و جوان و مایه ی گورج و گولی بوو، لیره دا چ هه والیک له هه راو هوریای گه و جانه ی ئینسان نه بوو، ماروسکا ئارامی گرت ئیستا ئه و جنیوانه ی له میشکی خوید ائاماده ی کرد بوو که به متچیکی بدات، ئه و توندی و گیانی توله ئه ستینییه ی جارانی نه ما بوو ، به لایه وه بو و بو به شتی بی تام و بی مانا. ئیستا ژیوان بو و له و گیرمه و کیشه و دهنگه ده نگه که نه یتوانی تا کوتایی به رگری له خوی به کات، ئیستا هه ستی ده کرد که زیاد له ییوست بیری له قاریا کردوته وه، دلنیا بوو که ئیدی

هەرگیز ناگەرپنتەوە لای. تا ئیستا قاریا له هەموو كەس پتر لیوهى نزیك بوو، رۆژگارى ئەويش وەكو هەر ئینسانیك دەژیاو هەموو شتیکى بەلاوه سافو ساده بوو، لەبەر ئەو هۆیانه ئیدى لیکدى دابران، وەك بلیلى ئەم ژیانه نەمرو له پچران نەھاتووە له پر كۆتایى هات. ئەوجا نۆرەي ئەوەيە دەست به ژیانیکى نوی بكات.

ههتاو له ژیر قهراخی کلاوهکهیهوه له چاوی دهدا، ههتاو چهشنی چاویکی ساردو ئهبلهق رووی کردبووه کیو، بهلام مهزراکان خهمبارو سست بوون، ماروسکا چاویکی به و مهلو جویانه دا گیرا که هیشتا له نیو کیلگه نیوه دوراوهکاندا مابووه، پاشان تهماشایه کی ئه و به ههلبینه ژنانهیه ی کرد که بهسهر گیاکانه وه مابوّوه، ئهمجا چاویکی به و کهردووه دا گیرا که بهسه ر جوگهلهکه ی کهناری کیلگه که دا ههلواسرابوو، قهله پهشیک لهسه ر شارا جویه که لهلایه که وه مین دابوو، وه کو ههتیو به تهنی و به خهمبارییه وه ههلنشتبوو، چ شتیک لهمانه شوینه وارو نیشانهیه کیان له میشکی ماروسکادا به جی نههیشت. بیره وه ری و یادگاری کون بالیان به سهر میشکیا کیشایه وه، ئه وانه ش شتیکی تازه و که یف به خشیان تیدا نه بوو، به لکو باری گازاری که در ده هه باری و تهنیایی بازاری ده دا، ده تگووت به سه ر ده شتیکی به رین و بیده نگو خهمبارا ده فری.

له پــ دەنگــى هێواشــى سمــى ئەســپێك لـه پشـتى گردەكانـەوه هـاتو ماروســكاى هێنايـەوه سەرخۆ، سەرى هەڵبرى و چاوى به هەيكەلى ورديلەى دەورێيەكى سوارە كەوت كـه پشـتێنێكى توندى لـه پشـت بەسـتبوو. پێك گەيشتنەكەيان هێندە كوتو پــ پو چاوەپوان نـەكراو بـوو، كـه ئەسىپى دەورێكه ھەستايە سەر ھەردوو پاشوو.

دەورىكە لە كاتىكا خەرىك بوو، كلاوە پەرپوەكەى خۆى دەگرتەوە گوتى: ئەوە تۆى نەحلەتى! تۆى ماروسىكا، خىرا بىگەرىدە، ماتەل مەبە، بە پەلە بىگەرىدە بىز مالى، تىز نازانىت لەوى چ خەشرىكە! وەللا من سەرم لە كارەكەيان دەرنەكرد!

- چۆن، چما چى بووه؟
- هەندى لەوانەى كە لە دەست ژاپۆنىيەكان ھەلاتبوون، شىتى سەيىريان دەگىرايەوە. بە كورتى لەوانەيە ھەر وەختى بيانەوى، بگەنە ئىرە. ھەموو جوتياران كىلگەكانيان بەجى ھىشتووەو ھەلاتوون، ژنان دەگريان گالىسكەكانيان كە پې بە شارى بوون، بە بارەوە بەرەو قەياغەكە دەچوون، چ وەزع و حالى! چ دىمەنىك! شتىكى نەمابوو كە قەياغەوانەكە بكوژن، دىنيام ھىشتا نەيتوانيوە ھەموويان بپەرىنىتەوە ئەوبەر. نا دىنىيام ھىشتا نەيپەراندو نەتەوە. گرىشكا بە درىندايى دە فەرسەخ ئەو دەوروبەرە گەرا. بەلام چ شوىنەوارىكى ئەوانى بەدى نەكرد —ھىچ شوىنەوارىك. ھەموو ئەمانە قسەى بى سەروبەرە، حەرامزادانە درى دەكەن! پىويستە لەسەر ئەم درىلىيان بكوژرىن، بەلام حەيفە فىشەكيان لى خەسار بكرى بەلى بەراسىتى حەيفە فىشەك...

دەوریکه به شپرزەییهوه تفیکی رو کرده سهر عاردی. قامچییهکهی بادا، کلاوهکهی لهسهری داکهندو ههمدیس کردیهوه سهری یاشان به شانازی و خو نواندنهوه، به جوری میلی

تفهنگهکهی هیّناو برد وهك ئهوهی بیهوی بلّی ویّپرای ههموو ئهمانه هاوپی سهیری من بکه! چوّن ههموو کیژان بوّم دهمرن.

ماروسکا بیری کهوتهوه که ههمان زهلا م، دوو مانگان لهوه پیش پهرداخیکی فافونی لی دزی و پاشان سویندی بو خوارد که له روزانی جهبههی ئه لمانیاوه ههی بووه.

گەرچى ئەمەى بەلاوە ناخۆش نەبوو، بەلام كوتوپر بىرى گەراندەوە بۆرابىردوو، "تەنانەت ئاگاى لە قسەكانى دەورىكە نەبوو و، لە دەرياى بىرى خۆيدا مەلەى دەكىرد" گەرانديەوە بۆشىنوەى ژيانى ئاشىناى ناو ھىزەكە... گەرانەوە لە كانونىكف.پاشەكشەى ئوسىوكىن! ئەوپروپاگەندانەى دەربارەى –ئەو ھىنە دەكىران كە ئەو تىيىدا ژيا بوو – لەپر تەوۋمى شوتى خەتەر، سەراياى داگىركىردو تالى رۆژگارى رابىردووى رامالى و لەگەل خۆيدا بىردى.

قسىمى دەوريكىمى برى و پرسى: فيرارەكان؟ ئەوە چ دەليى؟

دەورىكە بەسەرسامى برۆكانى بەرز كردەوەو راوەستا، كلاوەكەى كە تازە لەسەرى داكەندبوو، و دەيويست بيكاتەوە سەرى، لە حەوادا مايەوە.

ماروسیکا به دهم گازانده وه گوتی جاشه که ر، هه موو هوّش و بیرت لای نه مه یه که خوّت قوّز بنویّنی، به رقه وه لغاوی نه سپه که ی راکیّشاو پاش که میّك گهییه لای قه یاغه که.

قەياغەوانەكە پىياوىكى توكن بوو، لنگىكى پانتۆلەكەى ھەلكرد بوو، دومەلىكى گەورە لەئۇرنى ھاتبوو، راستت دەوى تواناى لىخورىنى قەياغەكەى نەبوو، ھىشتا يەك دنىيا شتو مەك لەم بەرى چۆمەكەە مابوو، ھەر كە قەياغەوانەكە پىلى دەخسىتە قەراخ چۆمەكە، حەشاماتىكى زۆر، جانتا، عەرەبانە، مندالى چاو بە گريانو بىشكەى مندالان بە ھاتو ھاوارەوە بە سەريا دەپرژان. ھەر كەسەو دەيوست پىشتر لەوانى دى بگاتە سەر قەياغەكە. ھەر ھەموويان ھاواريان دەكرد. دادو بىداديان بوو، يەكتريان دەللەك دەداو بە عاردىدا دەكەوتن. قەياغەوانەكە بە تەواوى دەنگى گىرابوو. فشارى لە گەرووى خۆى دەكردو بە ھەولى بى قايدەوە، دەستوورەكانى دووبارە دەكردەوە. ژنىكى لووت پان كە پى دەچوو ھەندى قسەى فايدەو، دەستوورەكانى دووبارە دەكردەوە. ژنىكى لووت پان كە پى دەچوو ھەندى قسەى لەگەل فىرارەكاندا كردبى و بىۋى تەواو نەكرد بىن، بۆيە دوو دل بوو دەۋىدەك كەئايا بە پەلە بىگەرىيتەوە بۇ مالى يان پاشماوەى قسەكانيان بۆ تەواو بكات، لەبەر خۆشحەكايەتى خۆى بۆ سىيىيەم جار لە قەياغەكە بەجى ما. جانتاكەى دايە عەرداو لە ژىر لىۋوە كەوتە دوعاكردن: خوايە، ئەى پەروەدگار! ئەمجا سەر لە نوى ھاتەوە سەر قسەكردن، بە چەشىنى دەسىتى پىككردەوە پى پەروەدگار! ئەمجا سەر لە نوى ھاتەوە سەر قسەكردن، بە چەشىنى دەسىتى پىككردەوە پى

ماروسیکا هاتبوو به سهریا... "ههر بق خوشی و پیکهنین" کاری بکات که ناچاریان بکات رای به نیو دان به نیو دان به نیو دان به نیو ده شامه ته که دا کرد. له نه سیه که دابه زی و که و ته گفتوگو له گه نیانداو د نیای کردن که نهم پروپاگهندانه در قیه.

ژنیکی دیهاتی به شپرزهییهوه قسهی دهکرد. ماروسکا قسهکهی پی بری و گوتی: بهسه، بی برهوه واز له قسهی یرویوچ بینه. کوا ژایونی، چ خهبهرو ههوالیک له ژایونیان نیه! گازی

ژههراوی گازی ژههراوی بیّگومان گوندنشینه کوریاییهکان ئاگریان کردوّتهوهو ئهمیش باسی گازی ژههراوی دهکات!.

جووتیارهکان ژنهکه و حهکایهتهکهیان پشت گوی خست و له دهوری ماروسکا ئه لقهیان بهست. ماروسکا کت و پر ههستی کرد که بووه به پیاویکی گرنگ و پر مهسئولیهت، بهم دهوره نا ئاساییهی خوّی دلشاد بوو، زوّری کهیف بهوه هات که بهسهر خوّیدا زال بوو و کاریکی وای نهکرد که "ههلیّن" ماروسکا گالتهی به قسه و باسی هه لاتووهکان دهکرد و به دروّی خسته وه سهره نجام ههموویانی هیّور کردهوه. که قهیاغه که گهرایه وه ئیدی ئه و غهلبه غهلب و ههراو هوریایه نهمابوو، ماروسکا به خوّی سهرپهرشتی پهرینه وه و هاموشوی گالیسکهکانی دهکرد، جووتیارهکان که له ترساندا زوو مهزراکانیان جی هیشتبوو و، دهستیان له کار هه لگرتبوو، ههنووکه له و کرده وه یهی خوّیان ژیوان و بیّزار بوون و جویّنیان به ئه سپهکانیان ده دا، ژنه دیهاتیه دفن پانه که ش له ئه نجاما خوّی و جانتاکه ی ته پانده نیّو گالیسکه ی پیاویّکه وه، له دروره و له به پنی سهری ئه سیه کانه و و له یشت سمتی قه به ی کابرای دیهاتیه وه دهبینرا.

ماروسکا بهسه رتهیمانی قهیاغه که دا دانه وییه وه و که و ته سه یر کردنی ئه و بلقه سپییه که ف ئاسایانه ی که به ده وروپشتی قهیاغه که دا ده خولانه وه. که س نوبه بری له که س نه ده کرد، ریّك و پیّکی حه شاماته که ئه م بیره ی به میشکیا گوزه راند که ئه و ماروسکا دروستکه ری ئه م ریّکوییّکی یه سند و له به رد لان بو و .

له نزیکی عهمارهکهوه تووشی ههندی حهرهس بوو که له ئیسراحه تا بوون، (5) کهسی هیزهکهی دوبوف بوون، به سلاوو پیکهنین و روو خوشی و شوخی بازییهوه پیشوازییان لیکرد، ههمیشه به دیداری ماروسکا خوشحال بوون، ئهوان جگه لهم قسه سووکانه چ شتیکی تریان نهبوو که خهلاتی یهکدی بکهن. حهرهسهکان ههموو گهنجی تهندروست و به خووه بوون.

دنیا خهریك بوو تاریك داده هات، هه وا ساردو له زهت به خش بوو مارو سكا به غیلی به حه ره سه كان ده برد، له دواوه ها واری كرد: برون بو دوزه خ!، ماروسكا پر به دل خوزیای به وه ده خواست كه له گه لیاندا بووایه و به م شه وه ساردو خوشه ها و به شی پیکه نین و شوخی و سواری سه ختیان بووایه. كه ئه وانی بینی، ئه و جا بیری كه و ته وه لا می نامه كه ستا شنیسكی له گه ل خویدا نه هینا و هو كاریكی نابه جینی كردوه، شوراكه ی بیر كه و ته وه بیری شورایه ی خه ریك بوو بریاری ترو كردنی بدات كوت و پر دلنی داخور پا. له به رخویه و بیری كرده و ه كه نه م كاره ی نابه جین تر بووه كه له مانگی رابردوودا كردوویه تی به پاستی له وكاره ش نابه جین تر بووه كه له خه سته خانه كه كردبووی.

چنگی لهیالی میشکیا گیرکردو کهوته دهرده دل بو میشکا: میشکا، دوّستی ئازیزم، من ئیدی له گشت شتی تیّر بووم، بهلی برام، له گشت ئهم کاره تاقهت بهرانه بیّزارم.

میشکا سهری هه نبری و پرمهیه کی کرد. ههر به و دهقه وه که به ره و نوردوگا ده چوو، له دنی خویدا بریاریدا: که ئیدی واز له ههمو و شتی بینی و، داوا بکات بینیرن بو هیزی عهسکه ری و لهگه ل هاوریکانیا بی، تا له مکاره تاقه ت به رانه ی ته ته ری رزگار بی.

لهبهر ههیوانه که دا ویستا، باکلانوف ته حقیقی له چهند هه لاتوویه ك ده کرد، هه لاتووه کان چه ك کرابوون، دهست به سهر به ون، باکلانوف له سهریه کیك له پلیکانه کان دانیشت بوو، و ناونووسی ده کردن.

يەكىكىان تەواو ملى كىشابووە دەرى، بە دەنگى لەرزۆكو نەرمەوە وەلامى دايەوەو گوتى: ئىقان فلىمونف.

باكلانۆف به توندى پرسىى: چى؟ هەموو لەشى بە چەشىنى لقنسون بەلاى ھەلاتووەكەدا وەرچەرخاند — (باكلانۆف واى دەزانى لقنسون بۆيە ئەم حەرەكەيە دەكات تا بايەخيكى تايبەتى بە قسەكانى بدرى، ھەنوكەش كە ئەم لە مير بوو ملى پيكرا بوو، بە ھىرى نوقوستانى بەدەنىيەوە ناچار بوو لەكاتى پيويستدا لە بىرى ئەستۆى ھەموو لەشىي پيكەوە— وەرچەرخينى).

فلیمونف؟ نێوی شوٚرهتی بابت چییه؟

ماروسكا پرسى: لقنسون له كوييه؟ پياويك بهسهر ئاماژهى بۆ لاى دەرگاكه كرد، ماروسكا دەستيكى به قرى خۆيدا هيناو چووه كوختهكهوه.

لفنسون له سوچیکی ژووره که دا، له پشت میزیکه وه دانیشتبوو، سه رگهرمی کار بوو، ماروسکا به دوو دلییه وه که میك یاری به قامچییه کهی کرد. ماروسکاش وه کو هه موو ئه ندامه کانی تری هیزه که به چاوی ریزو گه وره ییه وه ده یپروانییه فه رمانده. به لام چونکه کومه لایک ئه زموونی ژیان وای فیرکرد بوو که ئه و چه شنه پیاوه خه یالییه له دنیادا نییه، به پیچه وانه وه هه ولی ده دا قه ناعه ت به خوی بکات که ئه گه ر له سه رانسه ری دنیادا تاقه حیله بازیکی زرنگ هه بی نه وا ئه م "لفنسون" هه ده بویه شد رانی به وه دا ده نا که لفنسون تاگای له هه موو شتیکه و مه یله و مه حال ده ها ته به رچاو که که سیک بتوانی هه لی خه له تینی ده کرد کونترونی خوی له ده ست ده دا نه نجام به مچه شنه ده ستی یک کرد: تو که هه می شه وه کو مشکان ده چیته نیو کاغه زه کاغه زه که تم به ساغ و سه لامه تی گه یانده جی .

- چ وه لامیکی نهبوو؟
 - نـ...ه...

لڤنسون نهخشه کهی خسته لایه کهوهو له جیّی خوّی ههستا:

زۆرچاكه.

ماروسیکا دهستی به قسیان کرد: سهیرکه لقنسون، مهجبورم داوات لیبکهم، ئهگهر قهبولی بکهیت سویند دهخوم که تا دوا ههناسه هاوریت بم!

لقنسون به پیکهنینه وه دووبارهی کردهوه: هاوریّم، تا دووا ههناسه ؟ باشه وهره پیّشهوه بزانم چیت دهویّ؟

- بمنيرهوه شوينهكهي خوم.
 - شوێنهکهی خوٚت؟ بوٚ؟

ماروسکا گرژ بوو بوو، دەستەكانى دەجولاند، دەترسا شتى بلى كە ھەموو ريسەكەى ببيتەوە بە خورى، لەسەرى رۆيى: بە كورتى و كرمانجى

- لهم كاره بيزار بووم، ههست ناكهم يارتيزان بم، تهنيا يهك....
 - ئەدى كى بىي بە تەتەر؟

ماروسكا به پهروشهوه گوتى: ئهها، ئا ئفميكا: سواريكى بهتهجرهبهيه، من دهزانم —ئهوسا له سوياى كوندا خهلاتى وهردهگرت!

ماروسكا رقى هەسىتا: وازله گالته بينه توخمه شهيتان، من هاتم مهبهستيكت لهگهلدا باس بكهم كهچى توقا قا قا....

زۆر چاكه، نارەحەت مەبە - شەرمە بۆ تۆ، بە دوبوف بڵێ يفيمكا بنێرێ. تۆش... دەتوانى بيۆي...

ماروسكا گەلەك خۆشحال بوو. هاوارى كرد: تۆ دۆسىتى راستەقىنەى مىنى... پياوەتيەكى چاكت دەرحەقم كرد! بەراسىتى فەرماندەيى هەر لە خۆت دى لقنسون! كلاوەكەى داكەندو بە ژوورەكەدا توريدا..

لقنسون كلاوهكهى ماروسكاي ههلكرتهوهو گوتى: گهوجه.

ماروسكا كه گەيشتە بەشەكەى خۆى دنيا تاريك بوو. كە چووە زنجەكەوە ژمارەيەك لـە ھاورپنكانى دانيشتبوون.

دوبوف وه کو یه کیک سواری ئه سپ بوبی، هه ردوو لاقی به ملاو به ولای ته ختیکدا شوّ کرد بووه وه ده مانچه که ی له به روناکی چراکه دا ده کرده وه.

يفيمكا به تهوسهوه گوتى: گوايه به حسيّب دهبيّ مهمنونت بم ها؟

يفيمكا پياويكي وشكو توورهو هه لچوو بوو.

- برق، برقو هیچ مهڵێ، کاکه یفیم سیمیونیویچ به کورتی پیرقزبایت لی دهکهم، تازه قهرزارم بوویت.

له خوّشی ئهوهی جاریّکی دی خوّی له نیّو هاوریّکانیا بینییهوه. ههمیشه شوّخی لهگهل دهکردن، عهزیّتی دهدان و نوقورچی له کهیبانوّی مالهکه دهگرت، به دهوری ژوورهکهدا غاری دهداو سهمای دهکرد و ئاخری کهوت به سهر فهرماندهیا و زهیتهکهی بهردهستی رشت.

دوبوف بۆلاندى: گەوجە، تۆش ھەموو بورغوو بزمارەكانت ژەنگیان گرتووە. دوبوف مشتیکی ئەوەندە قایمی به پشتیا کیشا دەتگوت سەرى لە بەدەنى جیاكردەوە. گەرچى مشتەكەى دوبوف ئازارى دا، بەلام لە دلى نەگرت و نەتۆرا، ماروسىكا تەنانەت لەزەتى لە قسە رەق و وشە قرتاوو نا مەفھومەكانى دوبوف كە كەس لییان حالى نەدەبوو وەردەگرت. ھەموو ئەو شتانەى لیرەدا روویان دەدا بەلاى ئەوەوە ئاسایى و خۆش بوون.

دوبوف گوتی: زور باش بوو، له کاتی خویدا هاتیتهوه. توزی دهرنگیش بووه. لهویدا بوو بووی به شتیکی هیچو پووچ، عهینی برغویه کی کون و ژهنگ گرتوو، مایه ی سهر شوری ههموومان بووی.

ههموو پارتیزانهکانی دوبوف به گهرانهوهی ماروسکا خوش حال بوون، به لام ههر یه که یا له به هه هاریه که له به دویست که دوبوف لیّیان بیّزار بوو.
دوبوف لیّیان بیّزار بوو.

ماروسکا هەولّى دەدا يادگارى ديدارەكەى خەستەخانە لە مێشكى خۆى دەربكات، بۆيە بەم پرسيارە: ژنەكەت چ دەكات؟ قەلّس دەبوو.

دوای تۆزنىك لەگەل ھاورنىكانىيا بىق ئەسىپ ئاودان چوون بىق چەم، پەپوەكان بەسەر درەختەكانەوە دەيان خويند، دەنگيان ھيواش بوو، بەلام شووم نەبوو، چونكە ئاوەكە ھەلامى لى ھەلدەستا، بۆيە سەرى ئەسپەكان بە سەر ئاوەكەوە تەواو نەدەبينرا، دەوەنە چرەكانى ئەم بەرو ئەو بەرى چۆمەكە ھەر چەند شەونم بەسەر پەلكەكانيانەوە بوو، بەلام لەو سەرمايەدا سىيسو ۋاكاو دەيان نواند.

ماروسكا لەبەر خۆيەوە گوتى: بەمەش دەڵێِن ژيان، بە خۆشەويستىيەوە كەوتە فىكە كێشان بۆ ئەسىيەكەى.

مەعدەنچىيەكان لـە پشـت زنجەكـەوە خـەريكى چاك كردنـەوەى زينـەكان و پاك كردنـەوەى چەكەكانيان بوون.

دوبوف به دهنگی بهرز ئه و نامه یه ی ده خوینده وه که له مهعده نه وه ها تبوو، که شهوی گه پایه وه زنجه که، ماروسکای به بونه ی گه رانه وه یه وه بو لای ئه مان – کرد به ئیشکچی شه و.

ماروسکا به درینژایی ئه و شه وه وای هه ست ده کرد که هه نووکه بووه به سه ربازیکی راسته قینه و مروّقیّکی به سوود. له نیوه شه وا ئازاریّکی توند دایه په راسوه کانی دوبوف و خه وی لی زراند.. له جیّی خوّی هه ستا، به ترسه وه ها واری کرد: چی؟ چی؟ هیشتا چاوه خه والووه کانی ته واو هه لنه هینا بوو که سه یری شوله ی چراکه بکات، له دووره وه ده نگی گولله یه کی ژنه وت، یا وای هه ست کرد. پاشان ته قه ی گولله یه کی دی له ئاسماندا ده نگی دایه وه.

ماروسیکا له پال تهختهکهیدا ویستاو به دهنگی بهرز هاواری کرد: رابن، لهزی بکهن، له دهورویشتی چوّمهکه تهقهیه!

لهمهودایه کی دیاره وه دهنگی چهند گوللهیهك دوا به دوای یهك هاته گوي.

دوبوف دەستوورى دايه ماروسكا كه: هاوړێيان هەستێنه! خێرا ههڕو سهر به زنجهكاندا بكه! راكه، بلهزينه!

ماروسکا پاش چهند دهقیقهیه تهدارهکی تهواوی له خوّداو به غاردان له کوخهکهوه دهرچوو، دنیا ساردو کپ، له رووناك بوونهوهدا بوو، ئهستیّرهکان لهنیّو ریّگای دهست لیّ نهدراوو تهمومژاوی کاکیّشاندا، که پیّی چ زی روحیّکی تیّ نهکهوتبوو، به ترسهوه ههدّدهاتن.

پارتیزانهکان یهك یهك له كادینه پرهكهوه دهردهكهوتن، به خوتهو بۆلهوه فیشهكدانهكانیان دهبست و ئهسیهكانیان دههینایه دهری.

مریشکهکان به فرهفرو قیره قیری ترس ئامیزهوه له کولانهکان دهرده په پینه دهری. ئهسپهکان ههلنده به فرهفو دهیان حیلاند.

دوبوف فەرمانىدا: بەغار بچنە دەرى. سواربن. دمىترى سىميون خيرا ھەموو برادەرانى نيو زنجەكان بيدار بكەوە!

راكێتێك بەدەم دووكەڭ كردنەوە بە ئاسمانى مەيدانەكەى بەرانبەر ئوردوگاكەدا گقەى كرد, ژنێكى دێھاتى بە چاوى خەواڵوەوە سەرى لە پەنجەرە ھێنايە دەرێو بەپەلە سەرى بردەوە ژوورێ.

دەنگیکی پەشیوو لەرزۆك بەرز بۆوە: پەنجەرەكە داخه! یفیمکا به پەلە له ئۆرودوگاكه چووە دەری ولايقى ئەرۇدوگاكە دەرى دەرى ولايقى دەرى دەكرد: چەك و تاقم ببەستە راكە دەرى. بگە شوينى كۆبوونەوه!

سەرى ئەسىپەكەى لە دەرگاى زىنجەكان بەرزتر بوو. يفيمكا لەگەل ھاوار كردندا ھەندى شتى دى دەتگوت كە مەفھوم نەبوون، بۆيە بە فيرۆ دەچوون.

وهختی مامورانی بیدارکردنهوهی پارتیزانهکان گهپانهوه، دهرکهوت که پتر له نیوهی ئهندامانی دهستهکهی دوبوف شهوی له ئۆردوگادا نهبوو بوون، تومهز چووبوونه شهوانه کۆپو لهوانهشه شهوییان لهگهل کیژاندا گوزهراندبی. دوبوف پهشیو بوو، نهیدهزانی که ئاخو بهوهنده پارتیزانهوه بکهویته کار یان به خوی سوار بی و بپوا بو ئوردوگا تا بزانی وهعز له چ دایه. دوبوف به دهم کفرکردنهوه، ههندی سواری نارد که یهك یهك زهلامهکان کوبکهنهوه. بو دووهم جار ههندی سوار به چوار ناله گهیینه جی و فهرمانی لقنسونیان هینابوو که دهست به جی هموو زهلامهکان ئامادهبن، بهلام هیشتا چ ههوالیک له زهلامه غایبهکانهوه نهبوو، دوبوف وهکو گیانلهبهریک کهوتبیته داوهوه، ههر پهله قاژهی بوو، لیره بو ئهوی، لهوی بو ئیره غاری دهدا، هیند نائومید بوو بهو بوایه به گوللهیهک تهپلی سهری خوّی ههلگری، ئهگهر به تهواوی ههستی هیند نائومید بو به به بوایه به گوللهیهک تهپلی سهری خوّی ههلگری، ئهگهر به تهواوی ههستی بهو ئهرکه سهختهی سهر شانی نهکردبا به گوللهیهک خوّی تهواو دهکرد، ئهو شهوه کوههلیک به پارتیزانی بی بهخت مسته کولهی باوه پیارانهی دوبوف یان بهرکهوت.

دەستەكەى دوبوف، ئەنجام لە كاتىكا سامى جادەكان لەگەل دەنگى سمى تىكەل و پىكەلى ئەسىپو جرينگە جرينگى سازو بەرگو چەكى پۆلايىندا تىكەل دەبوو، بە دەم حەپەى شىتانەى سەگەلەوە گوندەكەيان بەرەو شويىنى خربوونەوە بە جى ھىشت.

دوبوف که دیتی زهلامی دهسته کانی دی له مهیدانه که دا ئاماده بوون، سه رسام بوو، زهلامه کان به سه رسام بوو، زهلامه کان به سه رشا ریّی عه ماری قیتاره که دا بلاوه یان کردبوو، کوّمه لیّکیان له ئه سیه کانیان دابه زی بوون و له که نار شاریّیه که داو، له سه رعاردی دانیشتبوون و سه بیلیان ده کیّشا. دوبوف چاوی به هه یکه لی وردیله ی لقنسون که وت که له نزیکی کوّمه له له وحیّکه وه له به روناکی مه شخه لیّک، له گه ل میلیتسادا قسانی ده کرد.

باكلانوف به رەقى گوتى: بۆ ئەوەندە دوا كەوتى؟

ئيستاش هـهر لاف لـي بـده كـه -مهعدهنچـييهكان! لـه رقـا بـي تاقـهت بـوو، خـۆ ئهگـهر لـهم ههلومهرجهدا نهبووايه ههرگيز زاتى نهدهكرد بهو رهقييه لهگهل دوبوفدا بدوي.

دوبوف سهری شوّ کرد. ئهوه که ههموو شتی پتر ده پرهنجاند ئهوهبوو: ههستی ده کرد حهق به با کلانو فه و هه قی خوّیه تی تا ده توانی ته و سی پی بکات و تانه ی لی بدات. به لای خوّیه و هیچ سهرزه نشت و گازانده یه بارته قای دریّغی کردنه که ی نه ده کرده وه. جگه له مانه ش، با کلانو ف نه وی له قافا گرتبوو: دوبوف به ههموو بوونییه وه و به راستیش با وه پی و ابوو که نیّوی مه عده نچی له م سهر زهمینه دا گهوره ترین و پر شانازیترین نازناوی که یه کیّك بتوانی له خوّی بنی . نیستاش با وه پی و ابوو که ده سته که ی نه و نه که هه د حورمه تی خوّی نه پاراستووه ، به لکو په له یه یه و تویان ناوه به نیّو چاوانی حه یاو ئابروی مه عده نچییانی ساچان و گشت مه عده نچییه کی تره وه که به لای که مه وه تا وه کو حه و تی پشتان ده میّنیّته وه .

باکلانوّف پاش سهرزهنشت کردنی دوبوف —دوبوف که به خوّی له ناخی دلهوه به سهرزهنشته رازی بوو — سواری ئهسپهکهی بوو، و چوو زهلامهکانی خر بکاتهوه. دوبوف لهلایه (5) زهلام له سوارهکانی خوّییهوه، که تازه له و به رچوّمهکه گهرابوونهوه، ئاگادار کرایهوه که چ در منیّك له گوریّدا نییه و ته قهکانیش به فرمانی لقنسون کراون، دوبوف تیّگه یی که لقنسون ویستوویه تی راده ی ئاماده یی هیّزه که تاقی بکاتهوه: که بیری لهوه دهکرده وه که فهرمانده که ی ره نجاندووه و نهیتوانیوه ببی به سهر مهشق بو ئهوانی دی، گری رقی پتر به سهر مهشق بو ئهوانی دی، گری رقی پتر به سهر مهشق بو نهوانی دی، گری رقی پتر به سه ی دهستاند.

وه ختی هه موو به شه کان ریز بوون و سه رژمیری حازرو غایب دوایی هات، ده رکه و تکه ژماره یه کی زوّر له پارتیزانه کان له وی نین، زوّر به ی غایبه کان له ده سته که ی کوبراك بوون، کوبراك به خویشی که چوو بووه به پی کردنی خزمیکی خوّی، هیشتا به ته واوی نه ها تبووه سه رخوّ، به رده وام قسه ی بوّ زه لامه کان ده کرد و ده یپرسی. چوّن ده توانن حورمه تی به رازیکی بی فه ری و ه کو من بگرن.

بهردهوام دهگریا. زهلامی گشت دهستهکان ههستیان دهکرد که مهسته، تهنیا لقنسون نهبی وا خوّی دهنواند که شتیّك نابینی، له لایهکی تریشهوه ناچار بوو لای بدات. به لام زهلامیّکی دی نهبوو له شویّنی ئه و دایبنیّ.

لقنسون سوارانی هیزه کهی ته فتیش کردو رؤیی بو مهرکه زی مهیدانه که, به رانبه رزه لامه کان ویستا, به ووشکی و جدی دهستیکی رووه و زه لامه کان هه نبری و که و ته قسان. هه ندی ده نامه فهوم له ژیر یه رده ی تاریکی شه وه وه ده که ییه گوی.

لقنسون به دهنگیکی رهوان و هیدی, به دهنگی که بهلای ههر یهکیک له زهلامهکانهوه له لیدانی دلی خوّی ئاشناتر بوو, دهستی به قسان کرد: هاورییان! ئیمه دهبی لیره بروین. بو کویّ؟ جاری شوینیکی تایبهتیمان دیاری نهکردووه.

هینزی ژاپونییهکان گهرچی پیویستی به موبالهغه نییه، به ئهندازهی کاف زورو به هینن، قازانجی ئیمه لهوهدایه بو ماوهیهك خو ون بکهین، ههلبهته ئهنجامدانی ئهم کارهش ئهوه ناگهیهنیت که ئیدی به تهواوی له خه ته رخه لهساوین، نا، ئیمه ههمیشه خه تهرمان له پیشهوئهم خه تهرهش بویه که به یه کهمان روون و ئاشکرایه. ئایا ئیمه به پاستی شایستهی نیوی پارتیزانین؟ ئهورو پیچهوانهی ئهوهمان سهلماند، ئیمه به قهت کیژه مهکتهبلییهکان زمبت و رهبتمان نییه، ئهگهر ئهم تهقانه به پاستی لهلایهن ژاپونییهکانهوه بوایه ئهو حه له تهگیرمان چ ده بوو؟ بیگومان بی سی و دوو گهروویان هه لده درین و ئهمه شروره یی و نهنگه! لقنسون به پهله به پیشا دانه و پیهوه، دوا و شهی چون سپرنگیک که له حاله تی کردنه وه دا بی له دهمی ده رپه رپی، ده تگوت دهستیکی بی ره حم گهرووی گوشی.

کوبراك که تاقه وشهیهك له وشهكانی حالی نهبوو بوو به دهنگیك که تهواو قهناعهت بهخش دههاته بهرچاو هاواری كرد: به تهواوی دروسته... ههر وشهیهكی!.... ئهوجا بهدهم سهر لهقاندنهوه و به دنگی بهرز نزگرهیهكی كرد.

دوبوف هەموو ساتى بە تەماى ئەوە بوو. لقنسون رووى تى بكات و بلى بۆ نموونە دوبۆف دەلىيم —ئەم پىياوە لە رابواردن گەرابۆوە، يەكىك بوو لەوانەى كە پىتر لە ھەمووان حسىيبم بۆ دەكر. ئەمەش مايەى شەرمەزارىيە. بەلام لقنسون نىيوى چ كەسىيكى نەبرد. لە راسىتيا زۆر كەم قسەى كرد. تاكىدى بنەرەتىشى لەسەر يەك خال بوو, دەتگوت مىخىدى مەزن بە چەكوش دادەكوتى تا وەكو ھەتا ھەتايە لە جىلى خۆى بمىنى وەختى كە قەناعەتى كرد مەبەسىتى خۆى پىيكاوە ئەوجا ئاورى لە دوبوف دايەوەو گوتى: دەسىتەكەى دوبوف دەبى بە مامورى بىكە... تۆزى زەلامەكانت ھىدى بەكەوە— ئەوان زوو مەبەسىتەكان حالى دەبىن.

لقنسون لهسه رئاوزهنگییه که وه ههستا، قامچییه که ی بادا، به دهنگی به رز هاواری کرد: سی سی له جینی خوتان ریز بن، به دهسته راستیی دره خته کانا، برون! جرینگه جرینگی زنجیری هه وسارو جیچه جیچی زین ئاسمانی پر کرد. ریزی سفتی پیاوان له نیو جه رگه ی شهوا، چه شنی ماسییه کی گه وره ی نیو ئه ستیلیکی راوه ستاو، له جولانا بوو. ده تگوت به رهو قوته و لوتکه کانی سیخوته ئالین ده کشین، ئه و کیوه به ته مه ن و جوان و زیندووه ی که سپیده ی گرتبووه باوه ش و ده تگووت هه رئیستا نا ئیستا نازادی ده کات.

متچيك له ناو هيزدا

ستاشینسکی لهلایهن یاریدهدری مهسئول تهداروکاتهوه که بو پشکنینی ئازووقه چووبووه خهسته خانه, له حهرهکهتی هیزهکه ئاگادار کرایهوه.

یاریدهدهری مهسئولی تهداروکات بلوزیکی کالهوه بووی له بهردا بوو. پشته چهماوهکهی کرده ههتاو و گوتی: ئهم لقنسون اه گهلیّك زرینگه. ئهگهر ئهو نهبوایه ههموو تیادهچووین. تو بیری لی بکهوه، کهسمان رینگای خهسته خانه مان نهده زانی. ئهگهر ژاپونییه کان دوامان بکهوتنایه، ههموو مان ده پرژاینه ئیرهوه و له دهستیان هه لده هاتین خوّ، ئه وساش ئهم ههموو ئازووقه یه مان لینره دا هه بوو، له گه له نهمه شدا لقنسون پیاویکی ناموافق نییه که نهم سهری ئافه رین و ستایشی له قاند.

ستاشینسکی چاك دهیزانی كه ستایش و ئافهرینی ئهم كابرایه تهنیا لهبهر زیره كی لقنسون نهبوو، به لكو حهزی له وه بوو ئه و سیفه تانه ی كه له خوّیدا نهبوون، بیانداته پال خه لكانی دی. متچیك ئه و روّژه بوّیه كهمجار كه و ته و سه بی . له كاتیكا ژیّر بالیان گرتبوو، و به سه ر سه و ره گیاكه دا هه نگاوی ده نا، سه ری له هه لگه پانه و ی سپرینگ ئاسای گیاكانی ژیّر پیّی سور ده ما، گیاكه دا هه نگاوی ده نا، سه ری له هه لگه پانه و ی سپرینگ ئاسای گیاكانی ژیّر پیّی سور ده ما، له خوّشیاندا سه ری لی شیوابوو، به رده و ام و بی ئیختیار پیّده كهنی، پاشان له سه ر ته خته كه راكشاو كه و ته گوی گرتن له لیّدانی توندی دلّی خوّی، نهیده زانی ئه م لیّدانه تونده ی دلّی، بی نه نه خوّی، نهیده زانی ئه ملیّدانه تونده ی دلّی، به خشیبوو، هه ر چه نده هی شتا لاقه كانی سست و بی هیّز بوون، به لام ئازای گیانی له خوّشی و شادیدا ها تبووه سه ما . كه متچیك به پیّی خوّی ده پوّیه فرولوف به غیلی پی ده برد. متچیك كه ده چووه كن فرولوف هه ستی به شه مین کی سه ی ده و و که دریّد ژه ی كیشا بوو كه گشت ده چووه كن فرولوف هه ستی به شه مین کهی فرولوف هینده دریّد ژه ی كیشا بوو كه گشت کارگوزه رانی خه سته خانه که ی بیّرار کرد بوو و هه ر چه ند به ته نگییه و ه ده هاتن و غافلیان نه ده کرد , به لام چه ندین جار به خوّی گویی لیّ بوو بوو که پیّیان ده گوت: نه ریّ تو که نگیّ نه ده کرد , به لام ځه د د د د و یو یست بری .

چونکه بهخۆرایی چاوهرێی ژیانی دهکرد, بۆیه بوو بوو به بار به سهرشانی ئهوانهوه.

ئەو پيوەندىيە سەيرەى نيوان متچيك قاريا تا دوا رۆژى مانەوەى متچيك لە خەستەخانەكە ھەر بەردەوام بوو، وەزعو حاليان لە گەمەيەك دەچوو كە ھەر يەكىكىيان دەسىتى ئەوى تىرى خويندبىيتەوە. متچىك دەيزانى قاريا چى دەوى. قارياش دەيزانى متچىك دەترسىيت. كەسىيان نەياندەتوانى دوا ھەنگاوى ياخيانەوە بنج بر بنى.

قاريا له رۆژانى سەختو دژوارى خەستەخانەدا، لەو رۆژانەدا كە نەخۆشىكى يەكجار زۆر لە خەستەخانەكە كەوتبوون و ناسىينەوەيان بەسىيماو رەنگى چاوو قرا، تەنانەت بەناويشىياندا زەحمەت بوو، ھەرگىز نەيدەيەرژا موغازەلەي كەس بكات و بەچ كەسىپك بلّى: دلدارەكەم، خۆشەويستەكەم. متچيكى هەر لە بير بوو و لە خۆشاوى ئەو وشانەى بيبەش نەدەكردو بە كردەوەش بۆي دەسىەلماند. ۋارپا واي ھەسىت دەكىرد تەنيا ئەوە پياوە قۆزو خۆشەوپسىت و ميهرهبانه دهتواني تامهزروي ئه بشكيني غهريزهي دايكايهتي لا بسهلميني، ههر ئهو تاسەيەش قارياي خسته داوي عەشقى متچيك-ەوه، شەوانە خەيالى بە متچيكەوە لى دەداو بهبی دهنگی و کیی بوی دهسوتا، به روژیش ئه لهاو ئاره زوو تینی بو ده هیناو حهزی دهکرد متچیك بەریّته یەناپیّکەوەو عەشقى درەنگ وەختى خوّى يى رابگەيیّنى، بەلام لەبەر چەند هۆپەك ھەرگیز بە ئاشكرا ئەم عەشقەي خۆي يى رانەگەياند، متچپكش ھەر چەند بە ھەموق شهوق و خهیالاتی لاویهوه ههمان خوزگهو ئارهزووی قاریای له دلدا بوو، کهچی تا ینی دهکرا خوى له قاريا دەياراستو ھەولى دەدا بە تەنيا لەگەليا كۆنەبىتەوە: لە كاتى تەنيايىدا يا پیکای گاز دهکرده نك خوّی یا نه خوّشی دهکرده بیانوو، متحیك شهرمی له قاریا دهكرد، چونکه له ژیانیا ئاشنایهتی لهگهڵچ ژنیکا یهیدا نهکرد بوو، وای ههست دهکرد ئهو کارهی خەلكانى دى لەگەل قاريادا دەيانكرد ئەم ناتوانى بيكات. جگە لەمەش مەسەلەي ئابروو چوون لهئارادا بوو. ههر كاتيكيش بهسهر شهرمهكهيدا زال دهبوو. سيماى گر گرتووى ماروسكا له دارستانه که وه و به دهم قامچی بادانه وه دهر ده که وت. متچیك - داده مرکایه و ه و جوّره ترسیّکی ليّدهنيشت, ههستى دەكرد قەرز و پياوەتى ماروسكاى يى نادريتەوە. متچيك به دريّرايى ئەو ماوهیه لاوازترو باریکتر بوو, تا دواساتی مانهوهی له خهستهخانهکهدا نهیتوانی بهسهر ترسهكهيدا زال بي. متچيك و پيكا پيكهوه له خهسته خانه دهرچوون, كه خهسته خانهكهيان بهجيّهيّشت دهتگوت له خهلّكانيّ جيادهبنهوه. كه ههرگيز نهيانناسيون. ڤايار بههانكه هانك له رێگاکهوه خوٚی یی گهیاندن, گوناکانی له شهرم و شیرزهیی دا سوٚر هه ڵگهرا بوون, گوتی: سەيركە با بە لاى كەمەوە خوا حافيزىيەكى تيرو تەسەل لە يەكدى بكەين, نازانم بۆلەوى شهرمم كرد، قهت وا نهبووم كهچى ئهمجاره شهرمم كرد. به چهشنى كچۆلانى مهعدهن، به ئەسياپى و دزيپەوە كىسەپەك توتنى خستە دەستى متچپكەوە.

شپرزهیی و دیارییه کهی قاریا ئه وه نده چاوه پروان نه کراو بوو که متچیك له ناخی خوّیدا هه ستی به ئازاریّکی سه خت کرد. له به رپیکا به شپرزهیی و هه نچوونه وه لیّوه کانی به گوّنایه وه چه سپاند. قاریا چاوی برییه متچیك، لیّوه کانی که و تنه ته ته نه ه چاوه خوماره کانی دوا نیگای خوا حافیزی برییه متچیك.

له كاتيكا متچيك و پيكا له نيو درهخته چپهكانا ون دهبوون، قاريا هاوارى كرد: سهرم لى بدهوه! به لام ئيدى چ وه لاميك نهبوو. قاريا خوّى به عارديداداو هوّن هوّن كهوته گريان.

متچیك بهدهم ریّگاوه بیرهوهرییه خهمناکهکانی له خوّی دوور خستهوه. ئیدی بهلای خوّیهوه یارتیزانیّکی راستهقینهبوو. تهنانهت قوّلهکانی ههلکرد تا ههتاو بیانسوتیّنیّ. وهك بلّیّی ئهم کاره له ژیانی تازهیداو پاش ئه و گفتو گۆ له بیرچوونه وه نه هاتووه ی له گه ل قاریادا کرد بووی, کاریکی گرینگ و گهله که بایه خ بوو.

هیّزی ژاپونی و کلچاکهکان گهل "ئیرو خدزا"یان داگیر کردبوو. پیکا به دریّرژایی ریّگا, پهشیّوو نیگهران سکالآی له دهست دهردیّکی خهیالی دهکرد. متچیك نهیتوانی قهناعهتی پی پهشیّوو نیگهران سکالآی له دهست دهردیّکی خهیالی دهکرد. متچیك نهیتوانی قهناعهتی پی بکات که له دوّلهکهوه گوند بهجی بهیّلن, بویه به ههورازی شاخهکاندا و له ریّگای نادیاری برنه ریّوه دریّرژهیان بهریّی خوّدا, بو دووهمین شهو, له کاتیّکا ترسی مهرگیان ههبوو, به چوار چنگوّله بهسهر تاویّره سهختهکاندا بهرهو چوّمهکه داگهران: متچیك هیّشتا متمانهی بهلاقهکانی خوّی نهبوو، نزیکی بهیانی گهیشتنه یهکیّك له مهزرا کوریاییهکانو، به تاسوقهوه کهوتنه خواردنی "چامیزای" بی تامو خوی.

متچیك كه تهماشای سیمای ژاكاوو بهزهیی وروژینی پیكای كرد، ئیدی نهیتوانی سیمای شیفتهی ئه و پیرهمپرده بی دهنگ و نورانییه بیر خوی بهریته وه که له قهراخ دهریا چهیه کی مهنگ و به زهل دایوشراو دادهنیشت. روالهتی بهزیوی پیکا نیشانهیه کی نه کیدی شلهقانی گوميٰ ئارامييهكهي بوو، ياشان رێگهيان كهوته ههنديٰ كێڵگهي لێك دابراو كه چ كهسێك لهو ناوهدا نێوي ژايۆنييهكانى نەژنەوتبوو، وەختى پرسيارى يەرينەوەي ھێزەكانى لە وەرزێرەكان كرد، وهرزيرهكان ئاما ژهيان بو سهرووي چومهكه كردو دهنگوباسيان لييرسين و خولكيان كردن كه "كواس"ي شيرين بخونهوه. كيـژاني ديهاتي به عهزرهتهوه سهيري متچيك-يان دەكىرد. رۆژى كارو سىەرگەرمى ژنان ھاتبوو. جادەكە پىربوو لە گوللە گەنمى درشت، داوى هێلانهي چوٚڵي جاڵجاڵوٚكه لهو گزنگي بهياندا له ئاونگا دهبريسكايهوه. دنياي ياييز پر بوو لهوزه وزي خهم وروّژيني زهردهوالآن، دهوروبهري روّژئاوا گهيشتنه گوندي "ش بي شي" دێيهكى بچكۆله بوو. لەبەر تيشكى زەردەيەرى ئێوارەو له داوێنى شاخێكى يىر درەخت دا ئارامي گرتبوو، دەستەپەك زەلامى شاد كە ھەر پەكەپان تليماسىكىكى سىوورى بەكلاوەكەپەوە کردبوو، به دهنگه دهنگی شادی وروژینهوه له نزیکی مزگهوتیکی پهریوت و ویراندا که پهلهی تەرەشوع ديوارەكانى دارزاند بوو، مژولى وازى اسكيتل بوون. كابرايەكى كورتە بالا بە جوتى يوتى درێژهوه، به ردێنێکى سوورى يايين باريكهوه كه يتر سيماى كورته بالأكانى ئەفسانەى يهرياني نيّو كتيّبي مندالاني ييّدا بوو، گويّيهكاني دههاويشت و زوّر له دووري دارهكان دەكەوتەوەو ئەوانى دى يێدەكەنين، كابراي كورتە بالا بە شەرمەوە يێدەكەنى. بەلام ھەموو دەپانزانى كە بە ھىچ كلۆجى مەيدان خالى ناكات، لەوانى دىش كەمتر كەيف ناكات. يىكا گوتى: ئەوانن، ئەوە لقنسونە.

- كامه؟
- ئەوە, ئەوردىن سوورە.

پیکا متچیکی به سهرسامی بهجی هیشت. به پهله و به شیوهیهکی سهیر بهرهو کابرا کورته بالاکه کشا.

ئەھاى كورىنە وەرن، يىكا ھات!

- بەلى خۆيەتى، بەخىر ھاتى!
- شهیتانی سهر حهویی "اصلع" کارهکهی به جوّری ساز داوه که به دوای ئیمهدا بیت. وازیان له گهمهکه هیناو ههموو له دهوری پیرهمیردهکه خربوونهوه. متچیك له دووریان ویستاو دوو دل بوو که ئاخو بچیته نیویانهوه یا سهبرکات تا گازی بکهن.

ئەنجام لڤنسون يرسى: ئەدى ئەوە كێيە لەگەڵ خۆتت ھێناوە؟

- ئەھا، ھاورێيەكە لەخەستەخانەوە ھاتووە، كورێكى باشە! يەكێكيان كە متچيكى ناسىيەوە ھەڵيدايى: ئەو گەنجە برينددارەيە، كە ماروسكا ھێناى.

متچیك كه گویی لی بوو دهربارهی ئه قسان دهكهن، چووه نزیكترهوه، پیاوه كورته بالاكه، ئه وهی یاری "اسكتیل"ی خراپ دهكرد دوو چاوی درشت و كاریگهری پیوهبوو، ماوهیه ك له متچیك راما، چووه ناخییه وه دهروونی پشكنی، دهتگوت دیوی ناوه وهی متچیكی هه لاده سه نگاند.

متچیك كه بیری چوو بوو قوّله كانی داداته وه، له شهرماندا سوور بوّوه و گوتی: ها تووم پيّوه ندی به هيّزه كهی ئيّوه وه بكه م، ئه مجا بوّ ئه وهی سه نگیّك به قسه كهی بدات هه ليدایی: به رله بریندار بوونم، له لقه كهی شالدیبا بووم.

- چەندىك لە لقەكەى شالدىبا مايتەوە؟
- له مانگی شهشهوه... له نیوهیهوه... لقنسون نیگایه کی توندو پرس ئامیزی کرد: تهقه
 دهزانی؟ متچیك دهمودهست وه لامی دایهوه به لین...
 - يفيمكا برق تفهنگهكه بينه.

وهختی یفیمکا چوو بو تفهنگ، متچیك ههستی كرد گهلیك چاوی پرس ئامیز سهیری دهكهن. وای دههاته بهرچاو كه ورد بوونهوهو نیگا ساردهكانیان ههلقولاوی دژمنایهتییه.

لقنسون تهماشایهکی دهوروپشتی کردو گوتی: زوّر چاکه فهرموو. حهز دهکهیت به چی تهقان مکهی؟

يهكێكيان به خوٚشحاڵييهوه پێشنيازى كرد: بهو سهڵيبييه!

- نا.. ئەوە باش نىيە. يفيمكا ئەم داراسكىتلە بخە سەر ئەو عامودە.

متچیك تفهنگه که ی به دهسته وه گرت و بق سیره گرتن ته قریبه ن چاوی نوقاند. ترسیکی کوت و پی سه راپای داگرت، هه لبه ته ترسی له ته قه کردنه که نهبوه، به لکو له به و و وای بیرده کرده و که هه ر هه موویان حه زده که نیشانه که نهبیکی.

یه کیکیان ئاموژگاری کرد: دهستی چه پت توند ترکه، وا خوشتره له وه ی که تو گرتوته. کابرا ئه و قسانه ی وه کو جوّره هاوخه می و به ته نگه وه هاتنیک کرد و کاریکی زوّری له متچیک کرد. متچیک غیره تی دایه خوّ، میلی تفه نگه که ی هیّنایه وه. له گه ل ته قه ی فیشه که که دا — چه ند جاریک چاوی تروکاند — و پاشان "اسکتیل" هکه ی بینی که له سه ر عاموده که وه ده که و ته خواری . گذسون ییکه نی: ته قان ده زانی . گه دی سواری به له دی ؟

متچیك هینده سهرمهستی سهرکهتنی تهقهکردنهکهی بوو، ناماده بوو گوناحی ههموو مروقایهتی له نهستو بگری، بویه ئیعترافی کرد که: نا، لقنسون گوتی: نهمهیان گهلهك خراپ بوو. شتیکی به لگه نهویسته که وای بیر دهکردهوه به راستی خراپ بوو: باکلانوف، زیوچیخا بدهنه ئهو ئهمچا به زولیتییهوه چاوهکانی بچووك کردنهوهو: وریابه ئهسپیکی بی وهیه، فهرماندهکهت ییت دهلی که چی لی بکهیت، له کام لق دای بنهین؟

باكلانوف وهلامى دايهوه: من دهليهم له لقهكهى كوبراك... ئهو زهلامى كهمه, يانى ههم ئهمو ههم يكاش. لقنسون گوتى: بو نا؟ منيش رازيم!

تاقه تهماشا کردنیکی زیوچیخا کافی بوو بو ئه وهی متچیك ههموو نه شنهی دوای سهرکه و تنه که به ئومیدیکی مندالآنه و غرور ئامیزه وه لهناخیا ده جوشا، فه راموش بكات. زیوچیخا ماینیکی چروساوه ی چاو ریپوقاوی سپی چلکن و که فه لازل و ورگن بوو، ماینیکی رام، که چهندین هیکتار زهوی کیلاو بوو، ویپرای ههموو ئهم چاکیانه شی ئاوس بوو، ناوه سهیره که ی پر به پیستی بوو.

متچیك به ئەسپایی پرسی: به تەمان ئەمەم بدەنیٚ؟

كوبراك به دەست كێشاي بـه كەفـەڵى ماينەكـەداو گـوتى: ھەڵبـەت بـﻪ رواڵـەت بـاش نييــﻪ، سمه کانی لاوازه، من وا تی ده گهم یان لهبهر کار نه کردنه یان لهبهر لاوازی خویه تی. سهره رای ئەمانەش بە كەلكى سىوارى دينت. سىەرە لوولىه بۆزەكەي وەرگيىراو بە دلنىياييەوە دووپاتى کردهوه: به لی به که لکی سواری دیت. متحیك ههندی له زیوچیخا راماو به رهنجاوییهوه پرسی: باشه ئەسىيكى ترتان نىيە بمدەنى؟ كوبراك ھەر وەلامىشى نەدايەوە. ئەمجا وەكو بەرووى برژاو له دەمىيا بتەقيتەوە كەوتە باسىكردنى ئەو كارانەي كە ييويسىتە متچىك بەيانيان و ئيّواران و شهوان ئهنجاميان بدات تا ئهو ماينه ييرو لاوازه نهتوّييّ، كه له سهفهري دوور گەرايتەوە، يەكسەرى زينەكەى لى مەكەوە، تاويك بيگيرە تا بەدەنى فينك دەبيتەوە. ھەموو جاري قەشاويشى بكەو جوان ياكى بكەوەو ئەوجا زينى بكەو سىوارى بە. متچيك ليوى هه لقورتاند، له سهرو كهللهى ماينه كه راما، به هيچ جوري هوشى له لاى قسه كانى كوبراك نهبوو، هەسىتى دەكىرد بۆپە ئەو ماينى كرينت و ترسىناكەيان داوەتىي تا ھەر لىە سىەرەتاوە بيبوغزيّنن، كه ژياني تازهي له ميّشكي خوّيدا تاوتويّ دهكرد، زوّري لا زهحمهت بوو بهو ماينه نەفرەت ورۆژێنەوە بتوانى دەرەقەتى ئەو ژيانە بى. چ كەسىپك ئاگاى لەوەزعى متچىك نەبوو كە ھەنووكە پياويكى دىييە، پياويكى سەربەخۆو يشت بە خىۆ بەستووەو زۆرى فەرقە لەگـەلّ پیاوهکهی پیشوود۱، ههموو وا خهیال دهکهن ئهوهنده پیرو بی توانایه که ئهسییکی چاپوّك و گەنجى يى رەوا نەبينرى.

کوبراك، بی ئهوهی گوی بهوه بدا که متچیك نارهحه ته یان نا! یا بی ئهوهی بزانی گوی له قسه کانی ده گری یانا! ئهمه شی گوت: ئهم ماینه سهره رای ئه و عهیبانه گروشه. ده رمانه که شی سولفاته، به لام ئیمه سولفات – مان نییه و ناچار به ریقنه مریشکان ده رمانی ده که ین. شتیکی

زۆر چاكه. تۆ دەبى كەمى رىقنە بخەيتە سەر پارچە پەرۆيەك و بەر لەوەى رەشمەى بكەى، لەسەر لمۆزەكەى بئالىنى و توند گرىي بدەيت. ئىدى بزانە چتۆ ماينىكە!

متچیك بی ئهوهی تاقه وشهیهك له قسهكانی سهر دهستهكهی تی بگات، لهبهر خویهوه بیری كردهوه چما من مندالم، نهخیر... دهچمه لای لقنسون و پیی دهلیم سواری ئهمه نابم، مهجبور نیم باجی خهلكانی دی بدهم، ههموو حهزیكی ئهوه بوو كه ههست بكات باجی خهلكانی دی دددات: نا، خهتاكه لهوهوهیه ئهو ناتوانی بهم جوّره رهفتارم لهگهلدا بكات.

وه ختی ده ستووره کانی فهرمانده ته واو بوون و ماینه که یان به متچیك سپارد، ترسی لی نیشت و خوزیای ده خواست که به لای که مه وه گویی له قسه کانی ده گرت، زیوچیخا سه ری داخست بوو، لچه کانی کوکردبو وه، متچیك ده یزانی که ژیانی ئه مئاژه له ده ستی ئه و دایه, به لام متچیك ته نانه ته جوری به ستنه وه ی ئه م حه یوانه رامه شی نه ده زانی هه ربویه ش له نیو ته ویله که دا به ره للای کرد. ماینه که سه رگه ردان له نیو ته ویله که و له ناو جه رگه ی تاریکییه که دا ها توچوی ده کرد، سه ری به ئاخوری ئه سپه کانی دیدا ده کرد، ئه سپه کان و پاسه وانه کانی تو وره ده کرد.

شریخه یه کی سامناکی قامچی به رز بووه وه. ده نگیک له نیّو ته ویله که وه ها ته گوی: ئه ریّ ئه و کوپ ه تازه یه به نه ستوّی وردی کیّو چووه ؟ بو ماینه کهی نه به ستوّته وه ؟ ده بپو قه حیه ی به ره للا، ئه های کیّ نوّبه چی ته ویله یه، ئه م ده عبایه ره وانه که با برواته وه

متچیك له پهشیوی و پهله په ل دا عهره قی كردبو و دركه زییه كان ده چران به له شیاو به په ستیه و منیوی به خوی ده دا، كه و تبووه نیو كولانه تاریك و چوله كان كه بچی بو ئوردوگاكه، له پر تووشی كومه له گهنجیك بوو، ئوكوردوینیك به ده نگیكی گرو توند شیعره كانی سارات فی لی ده دا، ئاگری جگه ره كانیان له تاریكییه كه دا ده بریسكایه وه. سه دای ئاوزه نگی و شمشیر له ئاسمانا ده نگی ده دایه وه و كیژان به شادییه و ده یا نقریواند، هه موو شتیك له سه ما و جولانا بوو. متچیك به ته نیشتیانا تیپه پی و زاتی نه كرد پرسیاری ریگه كه یان لی بكات. خو نه گه ر له پیچی كولانه كه دا تووشی تارماییه كی ته نیا نه بوایه ئه وا ده بوو تا كو به یانی نه نیوانی نه نیوانه نه وا ده بوو تا كو

متچیك كه گهییه ئاسىتى تارماییهكه پرسى: هاورى ئوردوگا له كوییه به ئهمجا ماروسكاى ناسییهوه، به شیرزهییهكى تهواوهوه گوتى: مهرحهبا!

ماروسکا به سهرسامی ویستا، پاشان به دهنگیکی لهرزوّن وه لامی دایهوه و گوتی: دهستی راست، دهرگای دووهم. چاوهکانی متچیك به جوّریّکی سهیر بریقانهوه و بیّ ئهوهی چ شتیّکی دی بلیّ یا سهیری دواوه بکات ملی ریّگاکهی گرت.

متچیك لهبهر خوّیهوه تیّفكری! چوّن، ماروسكا! بیّگومان ئهویش لیّرهیه. ریّك و راست وهكو روّژانی ههوهل ههستی به تهنیایی كرد. چهندین یادگار له شیّوهی ماروسكا، تاریكی كوّلانه نهناسراوهكان، ئهو پیره ماینهی كهوتبووه ئهستوّی و نهیدهزانی چی لیّ بكات، ئابلّوقهیان دابوو.

وهختی گهییه ئۆردوگا بیری ئەوەندە ئالۆز بوو، نەیدەزانی بۆچی ھاتووە بۆ ئیرەو دەبی چ شتی بلی و ھەنووكە چ بكات.

متچیك كه لقنسونی بینی، حهزی دهكرد ئهمیش حهكایهتیك بلّی، به لام دهترسا ههموویان چاوی تی بپنو ئهمهش خوّی له خوّیدا شتیّكی ترسناك بوو، متچیك له كاتیّكدا به دلّو به گیان گویّی بوّ ئه و حهكایهتانه رادهدیّرا، لای وابوو دهبی پارتیزانهكان له گیّرانهوهی ئهم جوّره حهكایهتانه شهرمهزار بن، وا خوّی دهنواند كه ئهم له ئاستی ئهوان بالاتره.

متچیك خوّی له خوّیدا بیّزارو پهست بوو، که ئهوانی به و جوّره بینی، به تایبهتی لقنسون، توره بوو و که و ته ریّد به جوّریّکی خهمبار لیّوه کانی هه لقورتاندو لهبه رخوّیه و گوتی: هه ربیرشی لیّ ناکه مهوه. به هه رحال من حهقم به سه رئه و ماینه و منییه، با بتوّپیّ بزانم ئه و سا چم لیّده که ن، هه رغه میشم نییه.

رۆژانى دوايىش خۆى لە ماينەكەى تێنەگەياند. تەنيا بۆ مەشق سوارى دەيبردە دەرىّ. ھەندى
جارىش ئاوى دەدا ئەگەر فەرماندەكەى جار جارىّ بە رێكەوت پێى داگرتبا كە ئاگادارى
ئەسپەكە بكات، ئەوا كوبراك ھەرگىز خۆى لە كاروبارى نێو لقەكە تێنەدەگەياند. كارەكان بە
رۆتىنى ئەنجام دەدران. زيوچىخا ھەمىشە برسى و تىنوو بوو، ئازاى گىانى گروو بوو بوو.
مەگەر بە رێكەوت خێرەو مەندێك ئاوڕى لەو حەيوانە بدايەتەوەو شتێكى بكردايەتە بەرى.
متچىك ھەنووكە وەكو بەرەڵلايەكى لە خۆ رازى دەسوڕايەوەو نەفرەتى ھەموويانى دژ بە خۆى
دەوروژاند.

له ههموو لقه که دا ته نی دوو که س که م تا زور دوستی متچیك بوون پیکاو سیسکین. تیکه ل بوونی له گه ل نه وانیشدا له به رئه وه نه بوو که نرخیکی بو تیکه ل بوونیان داده نا، به لکو له به رئه وه به وه به وه که نهیده توانی له گه ل خه لکانی دیدا هه لکا. سیسکین هه ولی ده دا خوشه ویستی متحیك به لای خویا راکیشیت.

سیسکین خوّی دا بهسه ر پیشی گالیسکهیه کی شکاودا, به هه مان حه ره که که ناسایی خوّی پوته بویاخ کراوه کانی هه لکیشا: ده زانیت گه ر راستیت ده وی منیش بی تاقه ت بووم. ئاخر پیاویکی خویده وار لیره دا پهیدا نابی: ته نی یه ک لقنسونه که له وانه یه... ئه گه رچی ئه ویش... شانه کانی هه لته کاند و به نیگایه کی یر ماناوه له ییلا وه کانی ورد بووه وه.

متچیك به تاسهوه پرسیارى كرد: ئەگەر چى ئەویش چى؟

سیسکین به پیکهنینیکی تالهوه دریزهی دایی: بهلی، دهزانی چییه، ئهویش خوینهوارییهکی زوری نییه، ههر ئهوهیه که پیاویکی به تواناو لیهاتووه. ههرچییهکی ههیه له ئیمهوهیه، باوه پ ناکهی! بهلی بو وینه تو لات وایه پیاویکی زور ئازایه، بیگومان ئیری ژهنه پالیکی راسته قینهیه. وشهی ژهنه پالی به جوریکی تایبهتی درکاند: قسهی قوپه! من دلنیات ده که همموو ئه مانه ئیمه دروستمان کردووه. ههر نه ختیك له جوری ئه پاشه کشهیه ورد به رهوه: له بری ئه وهی جهزره به یه کوشنده له درمن بدهین، هه لاتین هاتینه نیو ئه مکونه پیسهوه، تی دهگهی! ئه ویش به بیانوی گهلیك مه سه لهی ستراتیژیهوه، رهنگه له شوینانی تریش هاوپیکانمان بکورژین، به لام ئیمه بیانووی پاراستنی ستراتیژیهتمان به ده ستهوه یه! ئه مجا بی نیختیار بزماری ناوه ندی پیچکه گالیسکه که ی ده رهیناو به هه لیچوونه وه خستییه وه جینی خوی.

متچیك زۆرى لا زەحمەت بوو باوەر بكات حەقیقەتى لقنسون ئەوە بى كە سیسكین دەیلى، بەلام قسەكانى سیسكین-ى لە گیان خۆش بوو. چونكە ماوەیەكى زۆر بوو قسەیەكى دلگیرى لەگەل چ كەسیك دا نەكردبوو و لەبەر ھەندى ھۆ حەزى لى بوو ئەوە قبول بكات كە بەلاى كەمەوە بریك حەقیقەت لە قسەكانى سیسكیندا ھەیە. متچیك پشتى راست كردەوەو پرسى: ئەرى ئەم قسانەت بەراستە؟ خۆ من ئەوم بەپیاویكى مەزن دەزانى.

سیسکین راچلهکی و گوتی: مهزن! شیوازی قسهکهی سیسکین دهگوراو بونی خو به زل زانی تی دهگهرا: چ ههلهیهکی گهورهیه! تو چاك تهماشا بکه. بزانه چ خهلکانیکی له دهوری خوی خر

كردۆتەوە! ئاخر ئەم باكلانۆفە كێيە؟ منداڵێكە. ھەڵبەتە لڤنسون بە خۆشى زۆرى حسێب بۆ دەكات. بەلام ئەمە چ مەسئولێكە؟

ده لننى ئاخر زهلامه! بنگومان ده يتوانى خه لكى باشتر په يدا بكات. من ههر چه نده نه خوش و زامدارم، حه وت گولله م به ركه و تووه. جاريكيش گولله تو پم به سه ردا ته قه ييه وه و تازهش حه زناكه م كاريكى و اپ پله سه ريه شهم له عوده دا بي - به لام نه بي به خو هه لكيشان ده توانم به يركيشييه وه بليم كه له و كه متر نيم.

- لەوانەيە فەرماندە نەزانى كە تۆ ئەوەندە شارەزاى ھونەرەكانى جەنگىت؟
- پهكو، ئهو نازانى! چما بهرى رۆژ به بينژينگ دهگيرى؟! برۆ له كى دهپرسيت، بپرسه! بيگومان زۆربهيان له بهغيلى و حهسووديدا درۆت لهگهل دا دهكهن، بهلام لهگهل ههموو ئهمانه شدا ئهمه حهقيقه تيكى روناكه!.

متچیك ورده ورده متمانه ی به سیسكین پهیدا ده كردو رازه نهینییه كانی خوّی بوّ باس ده كرد. هه موو روّژی پیکه وه بوون، هه رچه نده متچیك پاش چه ند جاریك له و بابه ته گفتوگویانه، سیسكینی به ناحه ق ده زانی و له دلّی خوّیدا لیّی رازی نه بوو، كه چی ته واو هوّگری بوو بوو، بی ئه و هه لّی نه ده كرد، ته نانه ت هه ندی جار كه نه یدیبا، خوّی پی نه ده گیراو ده چووه لی بوّ دیده نی سیسكین متچیكی فیّر كرد كه چوّن له ئیشك گرتن و كاروباری ئاشخانه خوّی بدریته و ه كرد كاروباری ئاشخانه خوّی بدریته و ه كارانه ی كه به ماوه یه که م له به رچاوی كه و تن و به لایه و م بوون به بیگار.

ئیدی ژیانی پر جۆش و خرۆشی هیزه که دەستی پیکرده وه، ئیدی متچیك بزوینه ری سهره کی و میکانیزمی ئه م ئامیره جهنگییه ی ده رك نه ده کرد. گهلی کار ئه نجام ده دران و ئه و لیّی حالی نه ده بوو، ئیدی فیّر بوو بوو به رپه رچی ئه وانی دی بداته وه و له که سیان نه ترسیت , چونکه به رواله ت ئه ویش وه کو ئه وانی دی ره ش هه لگه پرابوو غارابوو، خوّر بردبووی، جل و به رگه که کار نه ده کرد، به م چه شنه هه رچه نده به رواله ت له وان جیا نه ده کرایه وه، به لام گشت خه ون و ژیانه تازه و یر ئازایه تییه که ی له جوّره ناموییه کدا توایه وه.

سەرەتاي ياشەكشى

ئەمەى بە دوبوف گوت: ئيستاكى كە لە كۆلانەكەوە دەھاتم، ئەو كورەى لقەكەى شالدىبا، لە يىچەكەدا لەبەردەممدا قووت بووەوە، لە بىرتە —ئەو يارۆيەى كە بە خۆم ھىنام.

- ئى؟؟
- ئی، ئی. پرسیاری ئۆردوگای لیکردم، منیش گوتم به دهسته راستا، دهرگای دووهم. دوبوف به تهواوی له قسه کهی ماروسیکا حالی نهبوو بوو، پینی وابوو هیشتا مهبهسته سهرهکییهی نهوتووه، به پهله پرسی: ئی ئیتر؟
- ماروسكا خوّى له خوّيدا تووره بوو، هيندهى دى ههڵچوو: ئى ئيتر ديتمو تهواو ... دهتهوى چ بيي ؟

ماروسكا كه كاسهى سهبرى ليورين بوو بوو، كوت و پر تاسهى قسهكردنى نهماو لهبرى ئهوهى بچيته سهيران و سهماى شهوانه كه پيشتر بريارى دابوو، يهكسهر رؤيى بو كادينهكه و لهسهر كايهكه راكشا. به لام نهيتوانى بنوى.

بیری ئالۆزو تیکهان و پیکهان، چهشنی باریکی گران قورسایی دهخسته سهرشانی. وای ههست دهکرد متچیك به ئانقهست خوّی نیشانی داوه، تا ناچاری بکات کاریکی خهلهت بکات. بهم جوّره ماروسکا سهراپای روّژی دواییشی به ناره حه تی بوراند. تهواوی روّژهکه سهرگهردان و بی ئوقره بوو. لهگهل ئه و ئاره زووه دا ده جه نگی که هانی ده دا دووباره بروات، متچیك ببینی، به توندی ئیعترازی له فهرمانده کهی دهگرت که: بوّچی بی ئیش و بی کار لیره دانیشتووین و چ کاریک ناکهین؟ لهبی تاقه تی و بی کاریدا لیره بوگه ن بووین، ئاخر ئهم لقنسونه چ بیری ده کاته وه؟ ئهری، دیاره خهریکه بیر ده کاته وه که چون بتوانی چاکتر ماروسکا میژول بکات. هینده دانشت و بیری لهم مهسه له یه کرده وه نافه کی یانتو له کهی سوا.

دوبوف پهی به وهه لچوونه د راوارانه ی ناخی ماروسکا نهبرد. ماروسکا تووشی هیچ هاو خهمی نهبوو، بۆیه به دلّی رهنجاوه وه ههستی کرد که ئهگهر به زووی کاریّکی سهره کی نهیه ته پیّشیّ, ئه وا دهبیّ پهنا بهریّته به رباده نوّشی. بوّیه که مجار له هه موو ژیانیا، به هوشیارییه وه لهگه ل هه لچوونه

دەروونىييەكانيا دەجەنگى. ويسىتى ئەوەندە پتەو نەبوو، تەنيا ريكەوتە لە پرەكان جلەوى ورە بەردان و بەزىنيان دەگرت.

لقنسون به هۆی پاشهکشی بۆ شوینیکی دوور، تا رادهیهك پیوهندیهکانی لهگهل لقهکانی دیدا پچرا بهشی له هوی پاشه کشی بو شوینیکی سهرپهرشتی کوکردنه وهی دهکردن، بونی لیکدابرانی ترسناکی لیدههات.

لقنسون بریاریدا له ریّگای نهیّنی دارستانه که وه، که دهمی سال بوو پیّی هیچ مروّقیّکی نه که تبووه سهر، خوّیان بگهیه ننه ریّگای ئاسن. لقنسون مه علوماتی ئه وهی ده ستکه و تبوو که به و زووانه قیتاری سوپایی به جلو به رگ و چه که وه به ویّدا تیّده په پیّ، کارگوزارانی قیتاره که قهولیان دابوویه که به وردی روّژو سه عاتی تیّپه پروونی قیتاره که ی پیّ رابگهیه نن. چونکه دلّنیا بوو که سنووری ته قریبی هیّزه که دره نگ یا زوو که شف ده بی و دهیزانی گوزه راندنی زستان له دارستاندا به بی پیّویستی و چه ک و جلو به رگی گهرم مه حاله، بوّیه بریاری په لاماریّکی بروسکه ئاسایدا. گونجارن کو به په له مینه کانی نایه وه. ده سته که ی دوبوف له شه و یکی ته مومژدا که به دزییه وه خوّی گهیاند بووه ناوچه ی دژمن، له پی له سه دریگای ئاسن قوت بووه وه.

مینه که ی گونجارنکو بی نهوه ی زیان به تاقه نه فه ری بگهیه نی شارگونه بارییه کانی له قارگونه نه فه ری بگهیه نی شه فه ری بگهیه نی شه فه ری بگهیه نی به نه فه ری دو و که نی ته قینه و هی دنیا میتدا چوون به حه واداو پاشان که و تنه و سه رزه وی پارتیزانه کان سیمی دوای مینه که یا به به ته نه که که و تنه و ها که و تا که و تا

وهختی دهوریی ناوچهکهی دراوسییان به سواری هه لمه تیان برده سه ر شوینی رووداوهکان، ئه سپه بار قورسه کانی دوبوف له قه لای سویباگینودا هه لوه سته یه کیان کردو پاشان به نیو تاریکی شه واله ریگای دوّله ته نگه کانه وه دریزه یان به ریی خودا، له ماوه ی چه ند روّژیکا بی نه وه ی تاقه نه فه ریکیان لی بفه و تی خوّیان گهیانده گوندی شی بی شی.

لقنسون گوتی: باشه، باکلانوف ئیستاکی چاك بیپاریزه! مهعلوم نهبوو به و چاوه لیلانه وه به جدی قسان ده کات یان به شوخی. ههر ئه و روزه ههموو ئه ئازووقه یه له عهماره که دا بوو دابه شی کردو قهمسه له ی سوپایی گهرم، شمشیرو نانی سوخاری دانی، تهنیا ههندی شتی هیشته وه که پر به خورجیک بوو.

ههنووکه سهرانسهری یولاخه به دهستی کهنارهکانی ئاسووریدا، به دهستی دژمنهوه بوو، ئیستا هیزی تازه له گهرووی ئیروخدزادا موّلهتی دابوو، دهوریّی ژاپوّنیان له ههموو شویّنیکا دهگهران. یتر له چهند جاریّك لهگهل دهوریّکانی لقنسون دا له یهکیان دابوو. له ئاخرو ئوٚخری

مانگی ههشتا هیّزی ژاپونیان له بهری چوّمهکهوه دهستیان به سهرکهوتن کرد. زوّر بهووردی و وریایی و خاوییهوه دههاتنه پیشهوه. هیّزی پالیّشت له دوو قوّلهوه ئاسایشی سهرهکی هیّزهکهیان دابین دهکرد. مروّق دهیتوانی له جوّری هاتنه پیشهوه و توانای متمانه بهخش و و وریایاندا له ههمان کاتدا کویّرانهیاندا – ههست به ورهی یوّلایینیان بکات.

دەورێكانى لڤنسون به چاوى ترس لێنيشتووەوە دەگەڕانەوەو ھەواڵى ناكۆك و بى سەرو بەريان رادەگەياند.

لقنسون به ساردیهوه پرسی: دهتهوی چ بلّیی؟ دویّنی گوتت له سولومنایا بوون. ئیستاکی دهلیّی ئهم پون به ساردیهوه پرسی: دهتهوی چ بلیّی؟ دویّنی که بیانهوی پاشهکشی بکهن؟ دهوریّکه به دهمه لاّلکیّوه گوتی: نازانم, رهنگه ئهوانهی له سولومنایادا دیتمن پیشقه رهوله کانیان بووین...

- باشه، ئهدی چۆنت زانی ئهوانهی که له موناکینو مۆلیان داوه بهشی سهرهکی هیزهکهن و ییشقهرهول نین؟
 - جووتيارهكان وايان دهگوت.

دەوريكە لە كاتىكا چاوە فىلبازە دىھاتىيەكانى دەتروكاندو سەيرى لقنسونى دەكرد، لەبەر خۆيەوە تىفكرى: خۆزيا خۆتم لەوى دەبىنى، بزانم چى....!

لقنسون فهرمانی دایه باکلانوف، دهبی خوت بچی بو ئهوی و سهری بدهی. وه لا وه کو مریشکان سهرتان دهبرن. تو ههقت به سهر ئهمانه وه نهبی، یه کیکی تریش له گهل خوتا به رهو به رله سپیده هه ره که ت

باكلانۆف پرسىى: كى لەگەل خۆما بەرم؟ ئەگەرچى ھەموو ناخى لە ترسى جەنگ ھاتبووە لەرزىن، بەلام ھەولى دەدا خۆى جدى وبە تەنگەوە ھاتوو بنوينى، چونكە بە پيويسىتى دەزانى وەكو لقنسون ھەسىتى دەروونى خۆى وەشيرى.

- كێت پى خۆشە بىبە، بزانە ئەو كورە تازەيە لەگەل خۆتا بەرە، ئەوەى لە دەستەكەى كوبراكە.... نێوى چىيە -متچيك؟ دەرفەتێكى چاكىشە تا بزانى چتۆ پياوێكە، تێدەگەى؟ باشى دەرھەق ناڵێن، رەنگىشە بە ھەڵەدا چووبن.

ئهم ماموریهتی تاقی کردنهوهیه بق متچیك خوش بوو. لهم ماوه کهمهدا که له هیزهکهدا خزمهتی دهکرد، کومهلی کاری ئهنجام نهدراو، بهلینی بهجی نهگهیهنراو و، چاوه پوانی زور، لهسهر یهکدی کهلکهبوو بوون...

ئەنجامدانى ھەر يەكىكىيان ئەگەر تاك تاك بخرانايە بەر چاو نرخ و بايەخىكى ئەوتۆيان نەبوو... بەلام ئىستا بە تىكىرايى، بە جۆرىكى سەخت و ناخۆش بارى شانيان قورس دەكىرد، ھەلاتن و خۆ دزينەوەش لەم ئەركانە، مەيسەر نەبوو. بۆيە واى دەھاتە بەرچاو كە دەتوانى بە تەكانىكى بوغىرايانەوە خۆى لە ھەموويان رزگار بكا.

بهر له سپیده کهوتنه ریّ. دارستانه که به سهر کیوه کانه وه به ناسته م سووری دهنواند. دووه م بانگی که له باب، له گونده کهی بنار شاخه که وه ده گهییه گویّ.

دنیا ساردو تاریك و ههندیّك سامناك بوو. ههستی تووش بوونی خهته و لهلایه و ئومیّدی سه و که و تاریك و ههندیّک سامناك بوو. ههستی ته و توی هه و و کیاندا دروست کردبوو که به سه و ههمو و ههسته کانی تریاندا زال بوو. خویّن له ده ماره کانیانا ده کولا ما سولکه کانیان تورت و سفت بوو بوو. دنیا ساردو به کره و ئاوسی ههوره گولّه بوو. با کلانوف گوتی: پهنا به خوا ئه سپه که تا عهنتکه یه! ئه وه قه تا و ریایی ناکه یت؟ و اتی ده گه م کوبراك ی گه و ج فیری نه کردوویت که چون و ریایی و خزمه تی بکه ی، ها؟

باكلانوف باوەرى نەدەكرد كە يەكىك ھەر بە ئاستەم سەرو سەختى لە گەل ئەسىپدا ھەبى، ئەم ئەسىيەى بەم رۆژە بگەيەنايە: فىرى نەكردويت! ھا؟

متچیك به نیگهرانی وه لامی دایهوه: به لی ، به خوّت ده زانی و دهبینی که ئه و زوّر کارامه نییه و پیاوی کوّمه کردن نییه. پیاو نازانی ئهم شتانه له کی بپرسیت ؛ چونکه به خوّی له دروّکهی شهرمه زار بوو، له سه رزینه که نوّقرهی نه ده گرت و سه یری باکلانو فی نه ده کرد.

چۆن كەس نييه! ئيمه ئەو ھەموو خەلكەمان ھەيە، ھەموويان شارەزاى ئەسىپ و سىوارين،
 سەربازى زۆر چاكن.

ویٚڕای ئه و بیرانه ی سیسکین خستبوویه میٚشکی متچیك –ه وه، متچیك به خوٚیشی, خوٚشی به باکلانوف دا چوو، بهلایه وه پیاویکی ریٚکو پینك بوو. باکلانوف به جوٚری لهسه رزینه که دانیشتبوو، ده تگوت پیّوه ی دووراوه، چاوه قاوه ییه کانی زیت و زرنگ دیار بوون، میٚشکی به یه که که په مه مه و شتیکی وه رده گرت و دهست به جی شته گرنگ و بی که لکه کانی لیّکدی جودا ده کدرده و ه و ده گهییه دوا نه نجام.

- شهیتان به نه حله تبی، نازانم زینه که تبو نه وه نده ده له قیّ، هیّی کوره نه تو تا بوّت کراوه پالدوّکه ت توند به ستووه و به روّکه که ت شل به ستووه ، ده بیّ به پیچه وانه وه بیبه ستی. بینه با چاکی بکه م، به رله وهی متچیك تی بگات و بزانی چی دروست و چی هه له بووه ، با کلانو ف دابه زی و مژولی ته نگ و یالدوّکه بوو.
- خۆ دىقم كرد، وەرە خوارەوە -تۆ ئەم ئەسىپە دەفەوتىنى، پىويسىتە سەر لە نوى زىنى
 بكەينەوە.

پاش ئەوەى چەند فرسەخيكيان بىرى، متچىك قەناعەتى ھيناكە باكلانوف زۆر لەو چاكترو زيرەكترە، پياويكى بە ھينرو ئازاو عەگيدەو دەبىي ھەمىشە بىي چەندو چون گوى رايەلى بى، لەلايەكى تريشەوە دۆستايەتى و خۆشەويسىتى باكلانۆف لەگەليا بىي فروفيل بوو. ھەر چەندە باكلانوف دەيزانى كە لە متچىك ليھاتوو ترە، بەلام بە چەشنىكى ھاو بەرانبەرى قسىەى دەكىرد. بە جۆرىكى بىي وينە ھەولى دەدا نىخى راستەقىنەى متچىك بدۆزىتەوە.

- كئ تۆي بۆلاي ئىدە ئارد؟
- به خوّم هاتم, به لام ما کسیمالسته کان رینوینیان کردووم که ئیره له کوی بدوزمهوه.

وهختیّ متچیك كاردانهوه ئالۆزەكەی ستاشینسكی بیر كهوتهوه، ههولّی دا ئهوه روون بكاتهوه كه به چ جۆریّ ناردوویانه.

- ماكزيماليستهكان؟ خراپت كردووه تيكه لأوى ئهوانه بوويت ئهوان جگه له چهنه بازى چ ئامانجيكى تريان نييه.
- من چ پێوهندييه کم پێيانه وه نه بوو، ئاشنايه تيم له گه ڵياندا ته نيا له به ر خاترى چه ند دۆستێکى دهورانى خوێندکاريم بوو، که له گه ڵياندا بوون، بۆيه منيش.....
 - تۆ ئامادەيىت تەواو كردووه، ھا؟
 - چې؟ بهڵێ تهواوم کردووه.

پاش هەندىك بىدەنگى بە ئەسپايى درىن دايى: بەلى ئامادەيى.... منىش سەردەمانى گەنج بوومو ھەندىك بىدەنگى بەلام باشە تۆ لەھەموو شتىكى شارەزاى.

ئەمەى متچىك بە رىكەوت دەربارەى ئامادەيى باسى كىرد، بەرواللەت زىنجىرە بىرەوەرىيەكى مردووى لە مىشكى باكلانوفدا زىندوو كىردەوە. متچىك بە ھەلچوونىكى كوت و پېرەوە دەسىتى بەم باسە كىرد كە تەواو نەكىردنى ئامادەيى بۆ باكلانوف نەك تەنيا خراپ نەبووە بەلكو زۆرىش باش بووە، ئەوجا بى ئەوەى مەبەستەكەى خۆى بزانى نيازى وابوو قەناعەت بە باكلانوف بكات كە سەرەپاى بى بەش بوونى لە خويندن، ھىشتا ھەر پياوىكى بە ھۆش و زرنگ و گورجە، بەلام باكلانوف ھەسىتى نەدەكىد كە بى بەش بوونى لە خويندن چ چاكەيەكى تىدابى و بەشىوەيەكى گىشىتى چ شىتىكى لە باسە ئالۆزەكەى متچىك ھەلنەدەكىراند، بۆيە زىنجىرەى قسەدىرستانەكانى يچرا.

هەردووكيان لە كاتيكا بە پاژنەى ئاوزەنگيەكان دەيانژەندە ئەسىپەكانيانەوە، ماوەيەك بەبى دەنگى رۆيشتن.

له ریّگادا زوّر جار تووشی دهوریّکانی خوّیان دهبوون، دهوریّکانی وهکو جاران بی شهرمانه دروّیان دهکردو باکلانوف تهنیا سهری دهلهقاند، باکلانوف و متچیك له مهزرایهکدا دابهزین که سی فهرسهخان له گوندی سولومبانا دوور بوو، ئهسیهکانیان لهوی جی هیشت و خوّیان به پیّیان بهره و گونده که چوون، ههتاو بهره و کهلی ئاوا بوون دا دهکشا.

رەفتەى رەنگاو رەنگى سەرى ژنانى دىلهاتى گىانى دەخستە بەر كىلگەو مەزرا كىدكان. سىنبەرى كال و خەستى گىشە زللەكان بە جۆرىكى تەسەلا بەخش بە ھەموو لايەكا پەرت بوو بوو، لە رىگادا تووشى گالىسىكەيەك بوون، باكلانوف لىلى پرسىن كە ئاخۆ ۋاپۆنىيەكان لە سولوفايا جىگىر بوون.

- ئێـ ژن ئـهم بهيانييـه (5) دەورىيـهى ئـهوانيان لـهم نزيكانـه ديتـووه، بـهلام ئێـمه بـه درێـ ژايـى رۆژەكـه چ ئاسـهوارێكى ئـهوانمان نـهديتووه نهحلهتيانـه... بريـا وازيـان دەهێنا تابـهلاى كهمهوه حاسلاتهكهمان خر دەكردەوه!.

دلَّى متحِيك كهوته ليِّدان، به لام نه ترسا، باكلانوف گوتى: ئهم قسه يه وا دهگه يهنيّ كه بهراستي له موناكينو دان و ئهوه (5) كهسهش دهوريّكانيان بوون. ئيّستا دهتوانين بچينه ناو گوندي. كه گهيشتنه ناو گوند، سهگهل به حه په حه پليان خړبوونهوه. گاليسكهك له پهناى میوانخانه یه ک دا ویستا بوو، ئه مان به ته کیا رهت بوون، چه یکیک گیای و شک به ده سته کیکی سهر دهرگای میوانخانهکهوه بوو. میوانخانهکه ههر بهو نیشانهیهش دهناسرایهوه. به دوو قوّلی ههندى نانيان گوشييه نيو شيرهوهو خوارديان. پاشان وهختي متچيك رووداوه ترس وروژینهکانی ئه و روژهی وهبیر خوی دههینایه وه، سیمای باکلانوفی لهبه ر چاو به رجه سته دەبوو كە چۆن بە رووخۇشى و گەشىيپەوە لە كاتىكا چۆراوگەي شىر بەسبەر لىوەپىپەوە سىپى دەچۆوە، له ميوانخانەكە دەرچوون. هێشتا چەند ھەنگاوێ دوور نەكەوتبوونەوە، تووشى ژنیکی قهلهو بوون که داوینی کراسهکهی گرتبووه دهستییهوهو بهغار لهکولانیکهوه دههاته دەرىّ. كوتوپر لەبەر دەمياندا ويستاو بەرد ئاسا لە جيى خوّى چەقى. چاۋەكانى دەتگوت لە ترسا دەريۆقيون. وەكو ماسىيەك لە ئاو دەرھينرابى دەمى كىردەوەو ھەندى ھەواى ھەلمىرى، دەسىت بە جى بە دەنگىكى تىر ھاوارى كىرد: ئەھاى كورەكانم بۆ كوى دەرۆن؟ يەك دنيا ژايۆنيان رژاونەتە دەوروبەرى قوتابخانەكە! خەريكە بۆ ئێرە دێن! خێرا غاردەن، خەريكە دێن. بهر لهوهی متچیك له قسهی ژنهكه حالی بی، چوار سهربازی ژایونی لهههمان كولانهوه تفهنگ به شان، به ههنگاوی سویاییانهوه هاتنه دهریّ. باکلانوف هاواری کرد. دهمانچهکهی دهرهیّنا. تەقەي لە دوانيان كرد. متچيك بە چاوى خۆى بينى پارچەي جلە خويناوييەكانيان لە پشتەوە كەوتە سەر زەوى . باكلانوف گوللەي سىپيەمى تەقاندو دەمانچەكەي لە كاركەوت. يەكىك لە دوو سهربازه ژايۆنىيەكمە هەلات و ئەوى تريان تفەنگەكمى له شانى هينايى خوارەوە. لەم ساته دا متچیك به هیزیکه وه که له ترسا پهیدای كردبوو. چهند تهقهی له سهر پهك كرد، دوا گوللهی بهر سهربازه ژایونییه که کهوت و به دهم ئیش و ئازارو سویوه که و ته سهر عارده که و به تلدان رۆپى. باكلانوف هاوارى كرد: راكه! بەرەو گالىسكەكه!

له چاو تروکانیکا ئەسپیکیان کردەوه که خەریکی جووته وهشان بوو، بەسەر جادەکەو به نیو تەپ و تۆزدا تییان تەقاند. باکلانوف لەسەر گالیسکەکە ویستابوو. پهیتا پهیتا به کوتایی هەوسارەکەو به هەموو توانایەوه له ئەسپەکەی دەدا، بەردەوام ئاوپی دەدایەوه تا بزانی کەس دوایان دەکەوی یان نا. له نیو گوندەکەوه پینج شەیپورچی کەوتنه لیدانی شەپیووری خەتەر. باکلانوف بەپقەوم هاواری کرد: لیرهن، هەموویان لیرهن! هەر هەموویان، زوربەی هیزهکهیان... دەنگی شەپپورچییهکان دەژنهوی؟.

متچیك چ شتیكى نەدەبیست. له حالیكا لەنیو گالیسكەكە راكشا بوو، ھەسىتى بە گورجو گۆلییەكى لە رادەبەدەر دەكرد. بەخۆى ساغ بوو، سەربازیكى ژاپۆنیشى كوشت بوو، متچیك بیری له سهربازه ژاپۆنییه که دهکرده وه که له نیو ئه و خاکه گهرمه دا به نازاره وه ده تلایه وه و سویی مه رگ تای لی هینا بوو. وه ختی روانیه باکلانوف، سیمای له رهنگ که و تووی باکلانوفی به لاوه کریّت و سامناك بوو.

دوای تۆزیک باکلانوف دەستى به پیکهنین کرد: تا رادەیهك باش هاتینه دەست، وانییه؟ ئهوان هاتن نیو گوندەکهو ئیمهش لهوی بووین، برادەر به راستى تۆجیی متمانهیت. چاوەروانى ئەمسسسسهم لسسسسسسی نسسسسسی نسسسسسهم لسسسسهم لسلمه کولله دایان دەبیراین! متچیك به رەنگی زەردەوە که له گوله گهنمیکی نهگهییوی سیسهوه بوو دەچوو، له نیو گالیسکهکه راکشابوو و ههولی دەدا سهیری باکلانوف نهکات.

نزیکهی دوو قوناغ بی نهوهی کهسیک دوایان کهوتبی، به توندی غاریان دا نهنجام باکلانوف له پال تاقهدار ههناریکا که لقو پوپی به پرووی جاده که دا هاویشتبوو ویستا: تو لیره به، تا من بچمه سهر دره خته که لقو پوپی بکهم، بزانم وه زعو حال له چ دایه، متچیک که لههه لچوونا زمانی گیرابوو پرسی: بو بچیت؟ با دهرچین، دهبی ههواله که به رین، ئیدی ئاشکرایه که ههموویان لیرهن. متچیک ههولی ده دا باوه ربه قسه کهی خوی بکات. به لام نهیده توانی

- نا، سەبر بكەين باشترە، كوشتنى ئەو سى كەسە بەس نىيە، پيويستە بچينە بنج و بناوانى كارەكەبان.

نيو سهعات لهوه دوا دهسته يهك سوارهي سويايي له سولوميباناوه دهرچوون، ناخي باكلانوف هاته لهرزين و لهبهر خوّيهوه بيرى كردهوه: ئهگهر بمانبينن چ دهكهن؟ ئينمه ناتوانين بهم گالیسکهیه دهرچین. خوی کونتروّل کردو بریاری دا تا دهکریّ لیّرهدا وهمیّنن. متحیك ناگای لهو يۆله سواره نەبوو كە لەولاي گردەكەوە دەجوولانو گەيپبوونە ناوەندى رێگاكەي بەينى ئەمان و گوندەكە. باكلانوف لەسبەر درەختەكەوە دەيروانيە ريزى سىفتى ئەو يياوانەي كەلە گوندهکهوه دهردهچوونو تفهنگهکانیان له نیّو توّزو گهردا دهبریقانهوه. وهختی بهرهو ئهو مەزرايەي ئەسىيەكانى خۆيان لى بەجى ھۆشىتبوو، ياشەكشەيان كىرد ئەوەندەيان فشار لە ئەسىيەكە كردبوو، تەواو شەكەت بوو بوو، لەوى سىوارى ئەسىيەكانى خۆيان بوون و لە چاوتروكانيكا به چوار ناله كهوتنه سهر جادهي شي بهشي. لڤنسون بهييي دووربيني ئاسايي خۆى چاوەروانى گەرانەوەى ئەوانى نەكردو (وەختى ئەوان گەرانەوە شەو تارىك بوو بوو) حەرەسىەكانى دامەزراند -دەسىتەكەي كىوبراك كىه تىەنيا سىنىيەكيان بىۆ ئاگادارى ئەسىيەكان تەرخان كرابوون، بە پىيادە لە يەناي بارسىتە خۆلىكى قەلايەكى چكۆلەي كۆنى مەغۇليان سەنگەريان گرت، متچيك ئەسيەكەي بە باكلانۆف سياردو خۆي لە نيو ھاوريكانيا مايەوە. متجيك زور شهكهت بوو، به لأم نهيده ويست بخه وي. بايه كي ساردو شيدار له چومه كه وه دههات. ييكا به دهم خهوهوه دهينا لأندو گينگلي دهدا. يوشو گياكان به جوّريّكي نا مهفهوم له ژیر ییی نوبه چییه کاندا خشه خشیان ده کرد. متچیك له سهر پشت راکشا بوو و چاوی بری بووه

ئەسىتىرەكان. ھەسىتارەكان لەبن مىچى ئاسمانى بى بىن و تارىكا، لە پشىت پەردەيلەكى ئەستوورى تەمەوە ھەلواسرابوون، بەحال دەبىنران.

متچیك ههستى دەكىرد هامان بۆشایى باوەشى به ئاسمانى دلایا كاردووه، چونكه چ ههسارەیهكى تیدا نهبوو، بهلكو تاریكترو خالى تریش دەینواند. به مهیا ئهو بیرهى له میشكا زیندوو بووهوه كه دهبى فرولوف ههمیشه ههست بهم چهشنه بۆشاییه بكات. كوت و پر واى به خهیالا هات كه رهنگه چارهنووسى خویشى وابى. هاولى دەدا ئهم بیره سامناكانه لهمیشكى خوى بتارینی، بهلام تارمایى فرولوف بهرچاوى بهر نهدهدا، زور چاك دەیبینى لهسهر تهختیك خهوتووهو دەسته سستهكانى بهملاو بهولایدا شور بوونهتهوه، سیماى وشك و ژاكاو بوو، درهختى ئهفرا بهسهر سامرییهوه هیدى هیدى خشهخش دەكات. متچیك به ترسهوه بیرى كردهوه كه ماردووه، بهلام فرولوف قامكهكانى بزواندو بهلاى متچیكدا و مرچهرخاو به يیكهنینیکى وشكهوه گوتى:

وەزعى هاوريكانمان زۆر خراپه. ئەوجا كوتوپر موچوركەيەك لەترى پيدا. پەتۆ شرەكەى
 سەرى لاچوو. متچيك سەيرى كرد چ فرولوق لە ئارادا نەبووەو ئەوە سەربازيكى ژاپۆنييە.
 بەخۆى گوت: زۆر سامناكە!.

ئازای گیانی نیشته لهرز، به لام قاریا به سه ریا دانه و پیه وه و به نه سپایی گوتی: نه ترسه! به ده نی ساد و فینك بوو. متچیك كه هیور بووه، به نه سپایی گوتی: بم بووره له وه ی كه باش خوا حافیزیم له گه ل نه كردیت، من توّم خوّش ده ویّ. نه و جا با وه شی پیدا كرد و به خوّه ی گوشی. كوت و پی هه موو شتیك سپایه وه و له خالینكدا ون بوو. دوای توزیك هه ستاو له سه رزه وی دانیشت. به دهم چاو گلوّفت و تروكانه وه به له په كوتی به دووی تفه نگه كه یا گه پرا، دنیا ته و او روناك بوو بووه. پیاوانیكی زوّر به دهم پالتو له خوّپینچانه وه هه را هه رایان بوو. كوبراك تا نیو قه دی چوو بووه نیو ده وه نه دو و ربینه كه ی ده یپوانییه ده و روپشتی. نه وانه ی كه لینی خربوونه و ه ده یا ی پرسی: له كوین؟ له كوین؟

متچیك، ئەنجام تفەنگەكەى دۆزىيەوەو بەرەو لاى بارستە خۆلەكە خزا. لەوپدا بۆى دەركەوت كە پرسىيارەكان دەربارەى درىمنى، بەلام چ ئاسەوارىكى درىمنى بەدى نەدەكرد. بۆيە ئەويش يرسى: لە كوپن؟

سەر دەستەكە بە دەنگىكى نىر گوتى: بۆ ھەمووتان لىرە خربوونەتەوە. ئامادەبن! زەلامىكى دەلەك دايە دواوە.

وه ختى ههموويان له پشتى ديواره كهوه خۆيان به عاردى داداو سهنگهريان گرت، متچيك ههر سهره تا تكيى بوو تا دژمن ببيني.

چەندىن جار لە زەلامەكەى تەنىشت خۆى پرسى: لە كوين، بەلام زەلامەكە كە لەسەر سك راكشا بوو، و لينوى شۆپ بوو بووەوە، گوينى بە قسىەكانى متچىك نەداو لەبەر ھۆيەكى نادىار قامكەكانى ئاخنىي بووە گويچكەيەوە. لە بىر لە متچىك گەرايەوە شىت ئاسا كەتە جنيو

پيدانى، متچيك فريا نەكەوت وەلامى جنيوەكانى بداتەوە, چونكە لەو ساتەدا دەنگى فەرمان بەرز بۆوە: ئا-ما-دە!

گەرچى متچىك ھێشتا دژمنى نەدەبىنى و زۆر بە داخەوە بوو كە وەكو ئەوانى دى تواناى دى تواناى دى تواناى دى تىنى دژمنى نىيە، لولەى تفەنگەكەى لەسەر بارستە خۆلەكە گىركىردو لەگەل فەرمانى تەقەدا لە خۆراو بى ئامانج كەوتە تەقەكىردن، نەيىدەزانى كە نىيوەى پارتىزانەكان بە ھىچ جۆرى دژمنىان نەدىتووەو تەنيا وايان دەنوان كە دژمنيان بىنىيوە. ئەمەش خۆى لە خۆيىدا بۆ خۆياراستى بوو لە گالتە يىكىردنى ياش تەواو بوونى شەر.

كوبراك ههمديس فهرماني دا: تهقه! متچيك به ههمان شيّوه كهوتهوه تهقه كردن.

دەستەيەك ھاواريان كرد: ئەھا, چاكيان خوارد! ئەو دەستەيە بە غەلب غەلب و بە جۆريكى ناريك و ييك مژولى گفتوگۆ بوون. سيمايان شاد و بەدەماغ بوو.

سەر دەستەكە بە دەنگى بەرز فەرمانى تەقە راگرتنى دا: بەسە, بەسە! ئەوەكێيە تەقان دەكات! فيشەك خەسار مەكە!

متچیك بۆی دەركەوت دیدەوانیکی ((رصد)) ژاپونی هەولی دابوو له وینوه بچیته پیشی. بهلام ئیستا ژمارەیهکی زوّر لهوانهی كه وهكو ئهوچ ئاسهواریکی دژمنیان نهبینی بوو. گالتهیان بهو دهكرد، زوّربهیان لافیان لیی دهدا كه ژاپونییهكانیان پیکاوهو لهسهر زینهكانهوه خستوویاننهته خواری. لهم له حزهیهدا هاژهی توّپیکی مهیدانی له ئاسمانا دهنگی دایهوهو دهنگهكهی سهرانسهری دوّلهكهی گرتهوه، ژمارهیك له پارتیزانهكان له ترساندا كهوتنو متچیکش وهكو یهكیك گوللهی بهر كهوتبی خوّی گرموّله كرد، متچیك یهكهمجاری بوو كه له همهموو ژیانیا دهنگی توّپی دهژنهوت. گولله توّپهكه له پشتی كوندهكهوه تهقییهوه. هاژهی دهستریژی رهشاش شیّتانهو بهردهوام دهگهییه گوی دهنگی دهیان فیشهکی تفهنگ قوّناغ به قوناغ دهگهییه گوی. یارتیزانهكان وهلامی ئهم تهقانهیان نهدهدایهوه.

متچیك پاش سانییهك لهوه دوا یا سه عاتیك لهوه دوا —هه ستكردن به وه خت و شوین له به ین چوو بوو - هه ستی كرد ژماره ی پارتیزانه كان، زیادی كردووه، باكلانوف متیلستای بینی كه به بن دیواره كه دا دیته پیشه وه.

باکلانوف دووربینیکی به دهستهوه بوو. دهمو چاوی متیلستا گرژ بوو بوو، په هاوی که پوی تهواو کرابووه.

باكلانۆف به دەم چارە گرژ كردنەوە گوتى: ئەھا, ئەمە تۆ ليْرە خەوتووى باشە وەزع و حالّ چۆنە؟

متچیك بهدهم خوّ گورج كردنهوه و به زهردهخهیهكی تالهوه پرسی: ئهسپهكانمان له كویّن: باكلانوّف گوتی: له دارستانهكهدان ههنووكه به خوّیشمان دهچین بوّ ئهویّ، مهجبور بووین كهمیّك پیّشیان بگرین، غهدرمان كرد لیّره نهروّیشتین. دیار بوو دهیویست زاتی بخاته بهر: دهستهكهی دویوف له و خوارهوهن، له دوّلهكهدان، ئاه.... نه حله تی!

له ئەنجامى تەقىنەوەيەكى نزيكا ئەو جنيوەيدا. ھيزەكەى لقنسون-يش ھەر لەوين لە كاتيكدا دووربينەكەى بە دەستەوە بوو، بە يال پارتيزانەكانا كەوتە رىي.

وهختی متچیك دهیویست بو جاری دووهم تهقه بكات، ئیدی سهربازه ژاپونییهكانی دهبینی: وهكو شهپول دههاتنه پیشی له دهوهنیكهوه بو دهوهنیكی دی دهكشان. ئهوهنده نزیك بوون كه ئهگهر ههلاتنیش پیویست بوایه، ئیدی دهرفهت نهمابوو. متچیك ههستی بهشتی دهكرد كه پتر چاوه پوانییهكی پر ئازار بوو وهك لهوهی ترس بی: ئاخو ئهم كارهساتانه كوتاییهكیان ههیه! له پر كوبراك دهركهوت و هاواری كرد، تهقه له چ دوره خیك دهكهی! متچیك ئاوپی دایهوهو دهركهوت كه فهرمانده لهگهل ئهوی نهبوو، بهلكو لهگهل پیكای بوو، كه هیشتا له دنیای خویدا ده ردی داده دوای دوای هیزهكهوهوه له پاش ههموویانهوه لهسهر زهوی راكشا بوو، دهموچاوی له خوّلهكه چهقاندبوو و، تفهنگهكهی بهسهر سهرییهوه گرتبوو. پیكا له خوّپا دهستی به پهلهپتكهی تفهنگهكهیا دهناو تهقهی دهكرده نیّ و گهلاو پوپی دره ختیّكی بهرانبهرییهوه. ئیستاش پاش هاوارهكهی كوبراك—یش دهستی له پهلهپیتكهی تفهنگهكهی بهرانبهرییهوه. ئیستاش پاش هاوارهكهی خالی بوو، تهنیا دهنگی ناسازی چركه چركی پلهپیتكهی تفهنگهكهی دههران بیو، تفهنگهكهی دههات، فهرمانده چهند لهقهیهكی پیدا مالی، پیكا هیشتاش ههر پلهپیتكهی تفهنگهكهی دههات، فهرمانده چهند لهقهیهكی پیدا مالی، پیكا هیشتاش ههر سهری لهسهری عاردهكه ههدنهبری.

دوای چاوتروکانیّك ههر ههموویان هه لاتن، ئهمه یه کهم شکست و پاشه کشه ی ناریّك و پیّکیان بوو، به لام پاشان ریزیان بهست و مهسافه یان وه رگرت. متچیکیش بی ئه وه ی بزانی چ قه و ماوه له گه ل نه واندا غاریدا. به لام له د روارترین ساتدا هه ستی به وه کرد که خه لکانی هه ن کاردانه وه یان به رانبه ربه روود اوه کان جیاوازه له کاردانه وه ی ئهم و ریّبه ری کاره کانی ئهم و به نه وانی دی ده کهن، متچیك ئه و خه لکانه ی نه ده بینی به لام له مه به ستیان بی ناگا نه بوو.

کاتی گهیشتنه گونهده که چاوی ژیر کرده وه. هه موو هزرو بیری کو کرده وه ئیستا هه موویان به درین ژایی ریزیکی درین ژرییان ده کرد—بی ئیختیار چاوی بو نه و که سانه ده گیرا که رینوین و ریبه ری چاره نووسیان بوون. لقنسون له پیش هه رهه موویانه وه ده رویی، هه یکه لی بچکوله ی نهوه نده که م جورم بوو، و ده مانچه گه وره که ی به جوریکی نه وه نده سهیر ده جولا که به زه حمه تا با وه رده کرا نه وه سه رفه رمانده ی هه مووان بی نی وه ختی متجیك خه ریکی تا و تووی کردنی نه م بابه ته بوو. دو و باره گولله بارانیکی خهست و خول کران. هه ستی ده کرد گولله کان جاری سه ری قری ده گرت و جاریک وه کو بروسکه به بنا گویی دا گیزه ی ده کردو ره تده بو و باری ده و کو بروسکه به بنا گویی دا گیزه ی ده کرد و ره تده بو ده و که بو بین برد، چه ند که سیک له پارتیزانه کان که و تن و له سه رزه و ی تلیاندا. متچیک له به رخویه وه بریاریدا که نه گه رئه مجاره مه جبور به ته قه کردن ببنه وه ، وه کو یک بکات.

بیرهوهری تالی تری ئه و روزه، سیمای ماروسکا بوو بهسه رئهسپهکهیهوه. ئهسپهکهی دهمی داد. داخه تالی تری ئه و روزه، سیمای ماروسکا بوون. یاله ئاگرینهکهی بهده مایهکه وه شهپولی دهدا. ئهوهنده به خیرایی تیپهری، دهست نیشان کردنی سوارهکه و ئهسیهکه مهحال بوو، یاشان

متچیك بۆى دەركهوت كه ماروسىكا يەكيكه لهو كەسانەى پيوەنىدى نيوان دەسىتە جەنگاوەرەكان دابين دەكات.

متچیك له نیّو دارستانه که داو له سهر جاده کویّستانییه که دا که له ژیّر سمی ئه سیدا ساف بوو بوو، به ته واوی هاته وه سهرخوّ، ئیّره سیّبه ربوو. هه موو شتیّك هیّدی و ئارام ده هاته به رچاو دره ختانی سه رووی ئازادی دارستانه که، له ژیّر لق و پوّیه چرو شوّکه گرتوو, و ئارام به خشه کانی خوّیدا په نای ده دان.

كارى سەختى رۆژانە

هيزه که پاش شهريك. له دوليكى سهوزو خوشدا جيگير بوو، و له چاو ون بوو، وهختى لقنسون بهسهر ئهسيه کانا دهگه را چاوى به زيوچيخا کهوت.

ئەمە چىيە؟

متحیك به دهم منگه منگهوه گوتی: چی، چییه؟

- زینه کهی لی وه که با یشتی ببینم.

متچیك به دەسىتى لەرزۆكەوە تەنگو يالۆكەي كردەوه.

لقنسون به دهنگیک که وای دهگهیاند جگه لهمه چاوه پی چ شتیکی دی نهبووه، گوتی: ئهها، راسته پشتی برینداره، دیاره پیت وایه دهبی تو سواری بیت و یهکیکی دی بیت خزمهتی بکات؟

لقنسون ههولّی دهدا دهنگی هیّمن بیّ. به لاّم نیگهران بوو، به قینهوه به قامکان بهر بووه ئهو شولهی که له دره ختیّکی کرد بوّه و رد وردی کرد.

فهرمانده ی دهسته وهره ئیره! ئهمه چییه. بۆ ئاگات لی نهبووه؟

فهرماندهی دهسته به ئهبلهقی تهماشای زینهکهی دهست متچیك-ی کردو به دهنگیکی لهرزوّك گوتی: چهندین جار ئهم شتانهم بهم گهوجه گوتووه!

لقنسون بهدهم توردانی شوله وردکراوه کهوه هه مدیس گوتی: دهزانم! به سیمای و شه و سارده و هورنگی ای و میلو سارده و هورنگی ای و مربگره تاکو برینه کانی ئه مه مالیجه ده کهی.

متچیك له پهستی و شهرمهزاری و داماویدا دهلهرزی. لهبهر ئهوه پهست و شهرمهزار نهبوو كه كهمتهرخهمی دهرههق به ئهسپهكه كرد بوو، به لكو لهبهر ئهوه پهست بوو كه بهو وه زعو حالهوه زینهكهی به دهستهوه گرتبوو، و تا رادایهك گهوج دهها ته بهرچاو، بۆیه له ژیره لیوهوه و به پچری پچری گوتی: هاو پی لقنسون گوی بگره، من كهمتهرخهم نیم، تو بزانه، سهبركه..... باوه پرم پی بكه زور به چاكی خزمه تی ده كهم. به لام لقنسون بی ئهوهی ئاو پر بداته وه چوو به لای ئهسپیکی ديكه وه.

کهم بوونی پیداویستییهکانی ژیان ههر زوو به زوو هیزهکهی بهرهو دوّلیّکی تهنیشت بکیش کرد. هیزهکه پاش چهندین پیکادان لهگهل دژمناو دوای برینی ریّگایهکی زوّر، شهکهت و ماندوو بوو بوو، بوّیه به پهله له پیّچ و پهناکانی دهوروبهری یولاخه بلاوبوّوه، ژمارهی ئهو گوندانهی که هیّشتا دژمن داگیری نهکردبوون، زوّر به خیّرایی کهم دهبوّوه. مهگهر بهشهرش لهتی نان یان مشتی جوّ دهست بکهوتایه, زوّر جار برینی ئهو بریندارانهی که تازه چاك بوو بوونهوه، دهکولایهوه. پارتیزانهکان موّن و کهم دوو و بی ورهو بی حهوسهله بوو بوون.

لڤنسون دەيزانى كە ھاندەرى زەلامەكانى تەنيا عيزەتى نەفس نييە، بەلكو گەلى «وى بالاو بەھىز —گەرچى بە روالەت زۆربەيان پەنامەگى و شاراوە بوون— ھانى دەدان خۆلەبەر سەختى و دژوارى و تەنانەت مەرگيش رابگرن، ھانى دەدان بە خۆيان داوا بكەن تيكرا لە پيناوى ئامانجى ھاوبەشياندا لە دارستانەكەدا لە نيو بچن، ھەروەھا دەيزانى ئەم غەيزە زاتييەى زەلامەكانى لە سايەى ھەزو ئارەزووى بووندا شاردراوەتەوە. چونكە ھەموو ئينسانيك دەبى بخوات و بخەوى، چونكە بەدەنى بنيادەم لاوازو بى توانايە، ئەم پياوانە لە ژير بارى قورسى نيگەرانى داو لە كاتيكا بى توانايى خۆياندەناسى ئەركە قورسەكەيان بە وانە سپاردبوو كە لە خۆيان بە ھيزتر بوون= بەوانەى لەبابەتى لڤنسون، باكلانوف و دوبوف بوون، كە لە ئاستى ئەم مەسئوليەتەدا پتر بە تەنگى زەلامەكانەوە دەھاتن تا بە تەنگى پيداويسىتىيەكانى خەوو خۆراكى خۆيانەوە بېن.

لقنسون ئيستاكي بهردهوام له نيو زهلامهكانيا بوو، به خوّى له شهرهكاندا ريبهرى ورينوينى دهكردن، له يهك قاپدا نانى لهگهل دهخواردن. شهوان خهو نهدهچووه چاوانى. سهرى له دهوري و حهرهسهكان دهدا: ههميشه دهم به پيكهنين بوو، تهنانهت كه دهربارهى بچوكترين و كهم بايهخترين شت لهگهلياندا دهدوا، له ههر وشهيهكهوه كه له زارى دههاته دهري. مروّة واى ههست دهكرد، دهيهوي بلي: بزانه چوّن هاوبهشى خهمو ناخوشييهكانتانم! رهنگه سبهيني له پهناييكدا له برسا بمرم، رهنگه بگيريم و له سيداره بدريم، به لام ههرگيز نائوميد نابم، بوچي؟ چونكه لهم چهشنه مردنه باكم نييه....

ويّرای ئهم ههموو ههولانهشن ئهو داوه نا ديارانهی لڤنسونيان به دڵی هيّزهکهوه گرێ دهدا، روٚژ به روٚژو يهك له دوای يهك دهپچړان. که داوهکان خاوتر دهبوونهوه، دهسهلاتی لڤنسون بهسهر پارتيزانهکاندا کهمتر دهبوّوهو ئيدی وهکو هيّزيّکی غهريب بهسهر لهشکرهکهوه دهينواند.

پارتیزانهکان بو دابین کردنی خواردنی خو دهچوونه قهراخ چومهکه و دینامیتیان تیدا ده ته ده ته تانده وه و راوه ماسییان ده کرد، ئاوی چومه که سارد بوو، که س نه بوو به حه زی خوی بچیته نیو ئاوه که وه وه ماسییه کان بگریته وه. ئیدی به توبری زه لامیکی که م جورمیان ده گرت و ده یانخسته ئاوه که وه. هه ندی جار قورعه یان ده کرد، زوربه ی کات قورعه که به رلافروشکا ناویک ده که وت، لافروشکا پیاویکی لاله په ته ی شهرمنو که بوو، جاران شوانه به راز بوو. که س نیوی شوره تی نه ده زانی. لافروشکا زور له ئاو ده ترسا، وه ختی له که ناره که وه به ره و نیو چومه که ده خوی خرده کود وه و ده له رزی، وه ختی مت چیک پشته لاواز و به زه یی وروژینه که که ده بینی ده سووتا.

رۆژێك لڤنسون بهمهى زانى، هاوارى له لافروشكا كرد: سهبركه! ئهوجا له كابرايهكى رێوهلهى پرسى كه دهتگوت لهشى لهنێو دهرگايهكدا گير بووهو به شاپ لافروشكاى دهخسته ئاوهكهوه: بۆ خۆت ناچيت؟

كابرا برژانگه سپييهكانى لهسهر چاوه قين گرتووهكانى هه لبرى و به لاسارييه وه لامى دايه وه لامى دايه وه، ئه دى بۆ تۆ ناچى؟ لڤنسون به هيمنى گوتى: ئهمه كارى من نييه. من به ئهندازهى كافى كارم هه س به لام تۆ ده بى ئهم كارانه بكهى.

خيّرا يانتۆلەكەت داكەنە دەي! نابينى ئاوەكە خەريكە ماسىيەكان دەبات؟

- با بیبات، من کۆیلهی کهس نیم! پشتی کرده لڤنسون و له کهنارهکه دوور کهوتهوه، چهندین چاو به نیگای تاییدکردنه وه شوینی کهوتن، پاشان به بزهی تهوس ئامیزو گالته پیکردنه وه بهره و لای لڤنسون وهرچهرخان. گونجارنکو بهدهم کردنه وهی دوگمهکانی کراسه که یه وه گوتی:
 - که خه لکانیکی بی که لکن!

لڤنسون به توندی دهستووریدا..... بگهریّوه!

گونجارنكو دەسىتى لە كردنەوەي قۆپچەكانى كراسەكەي ھەلكرت و رەق راوەستا.

توانایه کی چاوه ران نه کراو له ده نگی لقنسوندا هه ست پیده کرا. پیاوه که هه نوه سته یه کی کرد، ژیوان بوو له و سه ریه شه یه ی که به خوّی دروستی کردبوو، به نام به هیچ کلوّجی حه زی نه ده کرد له به ریخانیا سه رکونه بکری . بوّیه سه رله نوی دوو پاتی کرده وه: یه کجار پیم گوتیت من ناچم.

لقنسون به هێوری بهرهو لای کابرا چوو، دهستی خسته سهر دهمانچهکهی، نیگای چاوه تیژو تورهکانی ناخی کابرای ههژاند، کابرا به دوو دڵی وێستا، دهستی به داکهندنی پانتوڵهکهی کرد.

لقنسون به ههرهشهوه فهرمانیدا: زووتر!

کابرا دره نیگایه کی کرد، کوت و پر ترسی لی نیشت، له پهلهپهلدا لاقیکی له پانتو له کهی گیر بوو، ده ترسا لقنسون، ئهم کاره ی به ریکه و ته نه نانی و په نجه به پهله پیتکه ی ده مانچه که یه بنی بوی بویه به ده نگیکی تایبه تی ده ستی به قسان کرد: به لی ، به لی گیراوه خوا بی بری! ههر ئیستا، ته نیا یه که ده قه!

وه ختی لقنسون روانییه سیمای زه لامه کانی ده و ربه ری، سه یری کرد هه رهه موویان به نیگای ترس ئامیزو حورمه تگرتنه و ه لینی و رد ببوونه وه. ئه وه ی له چاویانا ده خویندرایه و بریتی بوو له مه چ جوره هه ستیکی هاوخه می یا پیوه ندییه کیان تیدا به دی نه ده کرا. لقنسون ده مو ده ست هه ستی کرد خه نیمی له شکره که یه نه که فه رمانده ی به لام بو ئه وه ش ئاماده بوو، باوه ری ته و اوی به وه هه بوو که سه رجاوه ی هیزو توانای خوی، توانایه کی عادیلانه یه.

لهو روّژه به دواوه ههر كاتى مهسهلهى خواردن و ئيسراحهت هاتبا گورى، لقنسون كوّى له هيچ كاريّك نهدهكردهوه، بى سى و دوو دهستى بهسهر رانه مه ردا ده گرت، مهزراو باخى ديّهاتيانى تالان دهكرد. تهنانهت ماروسكاش ههستى دهكرد ئهم كارانهى لقنسون گهلهك جياوازترن له كالهك دزينهكهى ئهو.

پاش ئەوەى ھێزەكە چەندىن قۆناغ رێى بەسەر قوتەى كێوى يودجدا بڕى و جگە لە ترێو ھەندێ كارگ نەبێ كە لەسەر ئاگر دەيانبرژاند، چ شتێكى دىيان نەبوو بۆ خواردن. خۆيان كرد بە دۆڵى ببرداو چوونە نێو تاقە مەزراى كورياييەكانەوە، مەزراكە بىست قۆناغە رێيەك لەخوار ئيروخدزاوە بوو. لەوێ تووشى كابرايەكى كەتەى تووكن بوون، توكن وەكو پىێلاوە جەنگەلىيەكانى خۆى. پشتێنێكى ژەنگاوى تايبەتى لە پشت بوو. لڤنسون ناسىيەوە، ستيركشانى قاچاخچى مەشروبو خەڵكى ناوچەى داوبىخە بوو.

ستیرکشا به چاوانی له موا ون بوو، سهیری لقنسونی دهکرد. به ههمان ته لفی ئاسایی و به ده نگیک که له ئه نجامی سهرمادا گیرا بوو، ئه حوال پرسی له گه ل کرد: ئه های لقنسون، مهر حه با! ئه وه هیشتا ماوی؟ زور خوش حالم خو به دووتا ده گه رین.

- کی به دووما دهگهری ؟
- كيّ ؛ ژاپونييهكان. كلچاكهكان... دەتەوى كيّى دى به دووتا بگهړىّ ؛
- دەزانم ناتوانن دەستگیرم بكەن، ئەرى خۆراكى، شىپتى لەم ناوە دەست ناكەوى.

سترکشا به شیوهیه کی پر ماناوه گوتی: رهنگیشه دهستگیرت بکهن، گهوج نین, خه لاتیان بو سهرت داناوه. له متینگیکا له نیو گوند حوکمیکیان خوینده وه که ههر که سیک به مردوویی یان به زیندوویه تی دهستگیرت بکات، خه لاتی ده دهنی.

- خەلاتەكە زۆرە؟
- 500 رۆبلى سىبرى.

لقنسون به ييكهنينهوه گوتى: چ ههرزانه! باشه خۆراكى، شتيك دەست دەكهوى؟؟

لیرهدا چ شتیک پهیدا نابی, کوریاییهکان به خویشیان چامیزای رووت دهخون ، بهرازیکی دهپاوهندییان ههیه بو تهنگانهیان ههاگرتووه -ئه و بهرازه گوشتی سهرانسهری زستانهکهیانه.

لقنسون چوو به سۆراخى جووتيارەكەوە جووتيارە. كۆرياييەكە سەر كلاويكى تەلى لەسەر بوو. كوت و پر بەردينى بۆزو بە لەشى لەرزۆكەوە كەوتە پارانەوە كە دەست لە بەرازەكەى نەدەن.

لقنسون دەيزانى لەلايەكەوە سەدو پەنجا كەسى برسى لەگەلدايە، لەلايەكى ترەوە تەواو دلى بە جووتيارەكە دەسووتا، دەيويست بە جووتيارەكەى بسەلمينى كە ناچارە بەرازەكە بكوژيت و جگە لە مەچ چارەيەكى ترى نييە. جووتيارەكە بى ئەوەى كەم و زۆر لە قسەكەى لقنسون حالى ببى، ھەمدىس كەوتەوە پارانەوە. بەريىزەوە دەستى بە سىينگىيەوە گرتبوو، و گوتى: نا، نا خواردن، خواردنى ئەو.... نا....

لقنسون فهرمانیدا ویّرای ههموو ئهمانه... به گولله بیکوژن! لقنسون به جوّری سیمای گوّرا، وهکو ئهوهی فرمانی کوشتنی خوّی دابی نه بهرازی جووتیارهکه.

سیمای پیرهمیرده که گۆرا، به کول کهوته گریان، له پر خویدا به سهر پینی لقنسوندا، ردینی دهکرد به نیو یوش و گیاکانداو ییی لقنسونی ماچ دهکرد، لقنسون چ کاریکی نهکرد که

نیشانهی ههستاندنهوهی جووتیارهکهی پیوه بی: دهترسا نهبادا کونتروّلی خوّی له دهست بدات و له فرمانهکهی ژیّوان بیّتهوه.

متچیك بهم دیمهنه دلّی گوشرا، غاری دایه پشت زنجه کهوه، دهمو چاوی له نیّو کایه کاندا نوقم کرد به لاّم بهم حاله شهوه سیمای به فرمیسکی پیرهمیّرده کهی دهبینی که به رهنگی پهریوه وه له یی لقنسونی ههدّده سوو. متحیك به سهرسامی و ههدّچوونه وه له خوّی دهیرسی:

باشه نهدهکرا ئهم کاره نهکری ٔ ریزیکی دریژله دیهاتیانی مهزلوومو بی پهنا، که دوا مایهی خوراکی خویان له دهست دهدا, به بهر چاویا رهت دهبوو, چهند جاریک ئهم بیرهی به میشکا تیپهری که: نا, نا, نهمه کاریکی زالمانهیه. ویتر دهمو چاوی له کایهکهدا نقوم کرد.

متچیك دەیزانى كە ھەرگیز نەیدەتوانى ئەم رەفتارە لە گەل جووتیارە كوریاییەكان دا بكات, كەچى ئەویش لە گەل ئەوانەى دى دا بەشدارى گۆشت خواردنەكەى كىرد, چونكە ئەویش برسیتى كیشابوو.

لهگهل گهردی بهیاندا, دژمن له کیوهکانهه ریکای لقنسون ی بپی. پاش شهپیکی دوو سه عاتی، که له و شهرددا لقنسون نزیکه سی (30) کوژراوی دا، ریکی خوّی بهره و دوّلی ئیروخدزا کرده وه، چونکه سوارانی کلچاك له و نزیکانه وه له پاریزدا بوون، لقنسون ناچار ئسپهکانی به بارو بنه وه بهجی هیشت، وه ختی چوونه سه رئه و جاده یهی که بی خهستهخانه که ده چوو، نیوه پو بوو. لقنسون له پپههستی کرد که زینه که ئازاری ده دا، پاش ماندوو بوونیکی له راده به ده ر، هه ستی ده کرد د لی به سستی و ته مه لی لیده دا، ده ترسا هه رساتی له لیدان بکه وی، ده که وی به هستی ده کرد د لی به سستی و ته مه لی لیده دا، ده ترسا هه رساتی له لیدان بکه وی، ده که وی به هه سه رزینه که هه لفپیوه و ههمو و شتیکی به لاوه ساده و بی بایه خه، له پپ وه کو نه وه ی راچه نینینی که له سه رزینه که هه لفپیوه و همو و شتیکی به لاوه ساده و بی بایه خه به و وه زع و حاله وه نینین به وی، ههمو و پارتیزانه کان پشتی ناشنای فرمانده که ی خویان ده به و وه زع و حاله وه نه نینشا خوار بوو بوو، که سیان با وه پیان نه ده کرد، نه ده چووه ئه قلیانه وه که ده بینش خوار بو و بوو، که سیان با وه پیان نه ده کرد، نه ده چووه ئه قلیانه وه که ده پرسی: باشه ئه وه نده بی ده سه لاتی که نه توانی به سه رئه یه لاوازییه دا زال بیم؟ پاشان سه ری ده پرسی: باشه ئه وه نده بی ده سه رن، ئه هه سته یه جگار به سوی بوو.

که له خهسته خانه که نزیك دهبوونه وه، دوبوف به ماروسکای گوت باشه، ههنوو که بن خوّت ژنه که تدهبینی.

ماروسیکا وه لامی نه دایه وه. هه رچه نده له مروزانه دا زور بیری قاریای ده کرد و به تاسه ی بینینییه وه بوو، وای بیر ده کرده وه که ئیدی ده ورانی ژیانی خیزانداریان ته وا و بووه و به سه رچووه، ماروسیکا خوّی فریوده دا، که گوایه تاسه ی دیداری قاریا هه مان که لکه له ی ئاسایی بینه ریکی بیگانه یه که بیه وی سه ره نجامی پیوه ندی ئه و دوانه به کوی گهیی؟

وه ختى ماروسكا سهيرى كرد - قارياو ستاشينسكى و گونجارنكو له پال زنجه كه دا ويستا بوون به دهم ييكهنينه وه ته وقه يان له گه ل يه ك به يه كى يارتيزانه كاندا ده كرد - هه موو شتيك له ناخیا هه لْگه رایه وه. بی چ هه لوه سته یه ک به ره و دار ئه فراکان رؤیی، به ده م شل کردنه وهی قایش و قروشی زینه که وه، ما وه یه ک خوّی له گه ل میشکادا مژول کرد.

قاریا که له هوّنی متچیکدا بوو، بهبیری ئانوزهوه سانوی پارتیزانهکانی دهسهندهوهو به پهریشانی و شهرمهزارییهوه بزهی به پوودا دهدان، نیگای متچیك تیکه ن به نیگای قاریا بوو، متچیك سهریکی لهقاندو له شهرماندا سهری داخستهوه: دهترسا نهبادا قاریا راستهوخو بهرهو پیری غار بدات و ههموو رازو نهینییهکانیان ئاشکرا بی، به نام قاریاش زرنگ بوو، ههر چهند به دیتنی متچیك گهلهك شاد بوو، به نام زهقاو زهق دهری نهبری.

متچیك خیرا زیوچیخای بهسته وه و به پهله چوو بو نیو دارستانه که هیشتا چهند ههنگاوی نه در نیو درستانه که هیشتا چهند ههنگاوی نه در نه در نه در نه در نه در نه در به به در به به در به به در به در به در به به در به به در به به در به در به در به به در ب

به دهنگیکی ماندوو به متچیك ی گوت: دانیشه.

متحيك له ياليا دانيشت.

- ئيستا بۆكوى دەرۆين؟

متچيك بي دهنگ بوو.

پیکا به عەزرەتەوە گوتى: ئەگەر ھەنووكە لە خانووەكەى خۆمدا بوايەم.... لە پاڵ باخى ھەنگەكانم، دەمتوانى ماسيان بگرم، ئێستا ماسىيەكان لەگەل ئاوەڕۆى چۆمەكەدا حەرەكەت دەكەن، تەنيا بەربەستێكى چكۆلەى دەوێ، ئەوجا تۆڕێكم لەبەر دەميا دادەنا، ئيدى لێى دەگەرامو ماسىيەكان چ چارێكيان نەدەبوو جگە لەوەى بێنو بكەونە ناوييەوە. پيكا ماوەيك كربوو، پاشان بە كەسەرەوە لەسەرى رۆيى، بەلام ئێستا ئيدى كوا باغ! ئەگەر ببوايەتەوە زۆر چاك بوو، لە رەگەو ريشەوە دەريان ھێناوە، ئێستا نەك ھەر زەوييەكان مردوو بێدەنگن، بەلكو ھەنگەكانىشم كرو بێدەنگن.

له پربهسهر ئانیشکیکیا شانی دادا، دهستیکی به متچیکدا کیشا، به دهنگیکی خهمناکی لهرزوکهوه گوتی: گوی بگره پاقل، گوی بگره پاقل، کوپه چکولهو عهزیزهکهم، ئاه، تو بلینی جاریکی دی جیگایه کی وهها پهیدا ببیتهوه؟ پاقلی ئازیز, کوا بهبی ئه و ههلاه کهم، پاقل، کوپی خوشهویستم؟ من ئیدی لهم دنیایه داچ کهسیکم نییه، ههر خوم و خومم بابایه کی پیرهمیرد.... بهم زووانهش دهمرم... وشهکان له دهمی دهرده په پین، ههناسهی ههلاه کیشاو ههوای ههلاه مرثی، به دهسته ئازاده کهی گیاو پوشه کانی ده پنییه وه. متچیك تهماشای ده کرد، قسه کانی نهده ژنهوت، به لام قسه کانی ئه و پیرهمیرده به هیمنی شتیکی له ناخیا ده پوژاند. ده تگوت ئه و قامکانه ی که ئیستاکی گهلا و شه که کانی له لقه ته په کان جیا ده کرده وه و ده پرشته سهر زهوی, رؤحی پیکای له به دهنی جیا ده کرده وه. ئه و وای بیر ده کرده وه که ههمو و شتیک بپراو ته وه و چ شتیکیش ناگه پیته وه...، بو خه زانی ژیانی خوی گهرمه شینی ده گیپرا.

متچیك، ههر چهند پیّی ناخوّش بوو پیكا به جیّ بهیّلیّ، گوتی: من ماندووم، دهروّم دهخهوم. متچیك چووه قوولایی دارستانه کهوه و له نیّو دهوه نه کانا ههلاژا. خهویّکی ناخوّش و ناره حهت بالی به سه ردا کیشا. به لام له پر وه کو یه کیک رایته کینی له خه و راپه ری و دلی داخور پا. کراسه که ی ئاره قی کردبو وه و به به ده نییه وه چه سپی بوو. دو و که س له پشت ده وه نه کانه و ه قسانیان ده کرد. ده نگی لقنسون و ستاشینسکی ناسییه وه. متچیک به وردی ده وه نه کانی لار کرده و ه و چاوی برییه ئه وان.

لڤنسون به خەمبارىيەوە دەيگوت: بە ھەر حال ئىنىمە ئاتوانىن ماوەيەكى زۆر لەم ئاوچەيەدا بەرگرى بكەين، تەنيا يەك رىگامان بە دەستەوەيە، ئەويش رىگاى باكوورە —بەدەسىتى دۆلى تىيودو – قاكيودا. جانتا سوپاييەكەى كىردەوەو ئەخشەيەكى دەرھىنا: ئالىرەوە، دەبىي ئەم زىجىرە كىنوە بېريىنو لە دەوروبەرى خايونىخدزاوە داگەرىنىن. سەفەرىكى درىن سەختە، بەلام چارەيەكى دى نىيە.

ستاشینسکی هزرو بیری لای نهخشه که نهبوو، چاوی بری بووه قولایی دارستانه که، ده تگوت ئهندازهی ئه و قوناغه رییانه ی ده گرت که دهبوا به عاره قی ئینسان ته پبیی، له پرس به پهله چاوی تروکاندو روانییه لقنسون: ئهدی مهسه له کهی فرولوف ؟ هه مدیس له بیرت کرد!

لقنسون به کهمالی ئیسراحهت لهسهر گیایهکه دانیشت: وایه فرولوف، لایهکی روومهتی زهرد ههلگهراوی لقنسون له متچیك-موه دیار بوو.

ستاشینسکی پاش هه لوهسته یه که دهنگی نزم گوتی: هه لبه ته من ده توانم لیره دا له که لیاندا وهمیننم، نه مه جگه له وه ی نه رکی سه رشانمه.

لقنسون سەرى لەقاندو گوتى: قسەى قۆرو بى مەعنا، ژاپۆنىيەكان شوين پىمان ھەلدەگرن و بە مسۆگەرى تا سبەى شەو دەگەنە ئىرە، ئەركى سەر شانت ئەمەيە كە بكوژرىي؟

- ئاخرچ کارێکی ترمان پێ دهکرێ؟
 - من نازانم.

متچیك ههرگیز لڤنسونی بهم پهشیوی و نائومیدییهوه نهبینی بوو.

- وا دەزانم تەنيا يەك كارمان لە دەست دى، ئىستا بە بىرما ھات...

لقنسون كهمي بيدهنگ بوو، ددانهكاني ليكدي سوو، و كر بوو.

ستاشینسکی به دهم چاوه پرانییه وه پرسی: به لیّ: متچیك هه ستی ده کرد که پیلانیّکی شووم له ئه نجامداندایه، به جوّری خوّی به ده مابرد بووه پیشه وه خه ریك بوو له وانه وه ده ربکه ویّ. لقنسون ده یویست به تاقه و شه یه که و کاره ی هیشتا ئه نجام نه دراوه روون بکاته وه، به لام وا دیار بوو و شه که ئه وه نده قورس بوو هه ر چه ندی ده کرد نه ده ها ته سه رزاری. ستاشینسکی به چاوانی ئه بله ق و ترس ئامیزه وه روانییه لقنسون.... له هه موو شتی حالی بوو. هه ردوو کیان به ترس و له رزه وه که و تنه دوو، ماوه یه کی باش له سه ری رویشتن، مه به سیته که له لای هه ردوو کیان ئاشکرا بوو، به لام ئاقیبه تکه سیان ئه و و شه بنج بره یان بو نه هات که له م دله راوکی و ئازاره به سوی په رزگاریان بکات.

متچیك، له ناخهوه راچلهكى: دەیانهوى بیكوژن! متچیك رەنگى زەرد هەلگهرا، دلى كەوته پەلەپەل، دلى هیننده به توندى لیى دەدا دەترسا نەوەك زەلامەكانى پشت دەوەنەكان گوییان له دەنگى دلى بىلىن...

لقنسون چەند جارى پرسى: حالى چۆنە؟ خراپ؟ بە كورتى ئەگەر لەبەر خاترى ئىدمە نەبوايە.... ئەگەر لەبەر خاترى ئىدە ئەبوايە ئومىدى چاك بوونەومى ھەيە؟

نه خير، به هيچ جۆرى، به لام ئا خۆ ئەمە گرنگه؟

لقنسون قهناعهتي وابوو كه ئهمه كارهكه ئاسانتر دهكات.

لقنسون زانی دهیهوی خوی بخه له تینی، بویه دهست به جی له ناخی خویدا ته ریق بووه، به لام له هه مان کاتدا پیی وابوو به و ریگایه کاره که ئاسانتر ئه نجام ده دری، پاش بیده نگییه کی که م به هیمنی گوتی: هه رئه و پوکه ئه م کاره ئه نجام ده ده ده ین، به لام و ریا به چ که سیک نه زانی، له هه مووی گرنگتر ئه مه یه که نابی به خویشی په ی پی ببات. ده توانی به و جوره ی که گوتم ئه نجامی بده بت؟

- پهي پي نابات.. ئا ئيستا وهختي دهرمان خواردنييهتي.
- جا لهبری شروبی مقهوی ... ناکری تا سبهینی دوای بخهین؟
- بۆنا، چ فەرقى دەكات؟ ئەمجا نەخشەكەى خستەوە جانتاكەى و لە جىلى خىزى ھەستا:
 چارمان نىيەو دەبى ئەم كارە ئەنجام بدرى، چ چارىكى دى ھەيە؟

لقنسون بی ئەوەى لە دەسەلاتى خۆيدا بی پەناى بۆ پياويك دەبرد كە بە خۆى پيويسىتى بە يارمەتى و كۆمەك بوو.

ستاشينسكى لەبەر خۆيەوە بيرى كردەوە: بەلىي، وايە. چ وەلاميكى نەدايەوە.

لقنسون به هیمنی لهسهری رویی، گوی بگره، دهبی نهم کاره به دروستی نهنجام بدری، دهتوانی به باشی نهنجامی بدهی؟ نهگهر ناتوانی قسه بکه.

ستاشینسکی دووپاتی کردهوه: ناتوانم؟. به لی من نامادهم. لقنسون قولی کراسهکهی ستاشینسکی گرت و درید دایی: دهی دهست پی بکه! ئه وجا به جووته به ره و زنجه که گهرانه وه.

متچیك به دهم چاو هه لگلوفتنه وه دهمه و روو له نیو گیاكاندا كه وت، ماوه یه كه خویشی نهیزانی چهند بوو، به و جوره مایه وه. لهبه رخویه وه دهیگوت: به راستی ئه و كاره ده كه ن متچیك وه كو برینداریكی بی تاقه ت به دهم له تردانه و هو به نیو ده وه نه كاندا كه و ته شوینی ئه وان. ئه سیه رووته كان فینك بو و بوونه وه، سه ری ماند و ویان به لای متچیكا و ه رگیرا.

دەستەيەك پارتيزان لە مەيدانە بەر بەتاكەكەى دارستانەكەدا بە دەم خەوەوە دەيان پرخاندو تاقميكى دى خواردنيان لى دەنا، متچيك بەدەم سەرەتاتكيوە چاوى بۆ ستاشينسكى دەگيرا، كەبۆى نەدۆزرايەوە، بە پەلە بەرەو زىنجەكەدا غاريدا.

متچیك له كات و شوینی خویدا، خوی گهیانده زنجه که، ستاشینسکی پشتی له فرولوف بوو. پهرداخیکیدا بووه بهر شهوقی چراکه و دهرمانیکی تی ده کرد، متچیك به چاوانی ئهبلهقه وه، بەرەو ستاشىنسىكى ھەلمەتى بردو ھاوارى كرد: سىەبركە! ئەوە چ دەكەى؟ سىەبركە، گويم لە ھەموو شتيك بوو!.

ستاشینسکی راچلهکی، به پهله سهری وهرچهرخاند. دهستهکانی به شیوهیهکی ترسناك کهوتنه لهرزین و له پر بهره و متچیك چووه پیشی، دهماری نیو چهوانی به شیوهیهکی سامناك ههستا بوو.

به دەنگیکی نزمی شوومو زور به ئەسیایی گوتی: گوم به لیره، دەتکوژم!.

متچیك هاواری كردو له زنجه كه دهرپه رییه دهری، خویشی نهیده زانی چ ده كات. ستاشینسكی دهست به جی هیور بووه و به ره و لای فرولوف چوو.

فرولوف به ترسهوه گۆشهى چاوى برييه پهرداخهكهى دەسىتى ستاشينسكى و پرسى: چييه.... ئەوە چييه؟

ستاشینسکی زوّر بهساردی و به پهقی و ئهمرکردنه وه وه لاّمی دایه وه: بیگره. شروبی مقه و ییه. ههردو و کیان بیریان لهیه ک شت ده کرده وه، چاوه مهنگ و وریاکانیان بپی بووه یه کدی. فرولوف هه ستی کرد که ههمو و شتیک له بپانه وه دایه. نه ده ترساو نه خه فه تی ده خوارد، هیدی و ئارام، هه ستی به تالی و ترسی مه رگ نه ده کرد، ههمو و شتیک به لایه وه ساده و ئاسان ده ینواند. هه نووکه به لایه وه سهیر بوو که ئه و ههمو و ره نجه ی کیشاوه و زوّر سه رسه ختانه به ژیانه وه نووساوه و له مردن ترساوه. شتیکی به لگه نه ویسته که ژیان بو ئه و جگه له مژده ی ده ردو ئازار چی دی پی نه بووه و ناش بی، ته نیا مه رگ ده توانی له ههمو و ئه و ده رد و ئازارانه ی رزگار بکات، بیه و ده یپی نه بووه و ناش بی، ته نیا مه رگ ده توانی له ههمو و ئه و ده رد و ئازارانه ی رزگار بکات، بیه و ده دو رویشتی خوی، ده تگوت چاو بو شتی ده گیری، چاوی به خواردنیکی ده ستی ده تی بی نه ده ورویشتی خوی، ده تگوت چاو بو شتی ده گیری، چاوی به خواردنیکی ده ستی لینه در او که و تکه له سه رمیزیکی ته نیشت ئه وه وه دانرابو و، خواردنه که شیر بو و، سارد بو و بو وه و میش به سه ریه و هه لده فرین.

له سهرهتای نهخوشییهکهیهوه تا ئیستا بو یهکهمجار خهمی ئینسانی له چاوهکانیا ئاشکرابوو

– دلّی به خوّی یا به ستاشینسکی دهسووتا، پیلّوهکانی لیّك نا، وهختی کردنییهوه هیّوری و

تهسلیم بوون له سیمایدا دیار بوو. زوّر بههیّوری گوتی: ئهگهر جاری ریّت کهوته ساچان،
پیّیان بلّی زوّر خهم نهخوّن، ئهمه ریّگای ههمووانه.... بهلیّ، ههموویان.... ئهم وشانهی به

جوّری دووباره دهکردنهوه دهتگوت هیّشتا باوه پی بهوه نهبوو که مهرگ بوّ بنیادهم شتیّکی

حهتمییه – باوه پی نهگوّپ که مهرگ، ئهو له تهنیایی و ترس جیا دهکاتهوه و ئهمهش چهمکیّکی

ئاسایی و گشتی به مهرگ دهبهخشیّت. پاش کهمیّك بیّدهنگی گوتی: لهوی کوپریّکم ههیه،

ئاسایی و گشتی به مهرگ دهبهخشیّت. پاش کهمیّك بیّدهنگی گوتی: لهوی کوپریّکم ههیه،

که ژیانی ههلّبسوپی، ئهوجا ئهوهم بده ریّ له پر دهنگی لهرزی و نزم بوّوه و قسهکهی بپی.

ستاشینسـکی لیّـوی تهتهلّهی دهکـرد، ئازای بهدهنی دهلـهرزی، لهو دهمهدا چاویّکی به

شیّوهیهکی سهیر کهوته پرته پرت، پهرداخهکهی دایه دهستی فرولوف. فرولوف پهرداخهکهی

به ههردوو دهستان گرت و یهك بین ههلیدا.

متچیك به ناله نال و به كۆلى كەسەرو داخەوە بەسەر لق و پۆپ و گەلاى درەختەكاندا، كەوتە لەتردان، بەرەو ناو جەرگەى دارستانەكە غاریدا. متچیك كلاوەكەى گوم كرد بوو، چەپكى قرى ناشیرینى پیكەوە چەسپاو بە شیوەى داوى جالجالۆكە رژابووە سەر چاوەكانى، لاجانگەكانى پلیان دەدا، لەگەل ھەر پلدانیكا وشەیەكى بەزەیى ورۆژینو بى مەعناى بەزاردا دەھات، جگە لەو وشانە چ شتیكى دى نەدۆزییەوە كە پەناى بۆ بەرى، لە پرش تووشى قاریا بوو، راچلەكى. چاوانى قاریا بە شیوەيەكى ترسناك دەبریسكانەوە.

قاریا به خوشحالیه وه دهستی به قسان کردو گوتی: من به دووی تودا دهگه رام... قاریا له نیگا گیژه کانی متچیك ترساو قسه کهی بری. متچیك دهستی قاریای گرت، به ده غاردانه وه به دووی خویا رایکیشاو گوتی: گوی بگره، ئه وان، ئه ویان ژه هر خوارد کرد... فرولوف یان... ده زانی ئه مکاره یان کرد...

قاریا دهست به جی حالی بوو، هاواری کرد: چی؟ ژههر خوارد؟ وس به. ئهوجا به توندی متچیك -ی به سینگی خوّیه وه گوشی و دهسته گهرم و ئاره ق کردوه کانی خسته سهرده می: وس به! قسه مه که! با لیّره دوور بکه وینه وه. متچیك خوّی له دهستی قاریا راپسکاند و ده له کی دایه لاوه و به ده م ددان چی کردنه وه گوتی: بو کوی بروّین؟ وازم لی بیّنه، دهمه وی به ته نی بم! قاریا هه مدیس قوّلی کراسه کهی گرت و به ده م راکیشانییه وه دووباره ی کرده وه: وس به! با دوور بکه وینه وه، دهمان بینن، هه موو زه لامه کانمان له مده وروبه ده ورد... وه ره! با بروّین، خیّراتر!

متچیك ئه و جاره به جۆری خوی له دهستی قاریا راپسکاند،خهریك بو و قاریا بخات. قاریا به دوییا رای دهکرد و هاواری دهکرد: بو کوی دهروی شهبرکه!

لهم ساتهدا سیسکین له نیّو دهوهنهکانهوه دهرپه ری. قاریا له جوّگهیهك په رپیهوهو خوّی خزانه گوشهیه کهوه و له نیّو دارستانه که دا ون بوو.

- چ بوو، نهیهیشت به عهمهلی بینی ؟ زور چاکه، لینی گهری بو من، مهرج دهکهم که له تو به شانس تر بم! نهمجا دهستیکی به رانی خویا کیشاو به غار دووی قاریا کهوت.

كۆرەو

ماروسكا ههر له مندالیهوه به دیتنی خهلکانی وهك متچیك راهاتبوو، ئه و خهلکانهی بیریان وهكو خویان بچووك بوو و له ژیر پهردهی وشهی قهبه و قهلهودادهیانشاردهوه و به جوره خویان له خهلکانی خویان ئاسا، کهتوانای رازاندنه وهی بیره کانیان نهبوو، جودا ده کرده وه.

ئهگهرچی ماروسکا نهیدهزانی لهم بۆچوونهدا ههق بهوهو توانای نهبوو ئهو بوچوونانه بخاته قالبی قسهوه، به لام ههمیشه دیواریکی گهورهی دروّو ریاو ههندی کردهوهی دهبینی که خوا دهیزانی لهچ مهعدهنیّك بوو.

بهم چهشنه متچیك له و پیّك دا هه نشاخانه ی له گه ل ماروسكادا، ئه و پیّكا هه نشاخانه ی قه ت له بیر نه ده چوّوه، هه و نّی دابوو و ابنویّنی که بوّیه له به ری داهیّناوه چونکه ماروسکا رزگاری کرد بوو. متچیك له ناخدا هه ستی به خه میّکی ئاسایی ده کرد، له به رئه وه ی که گوایه هه ستی گیانله به رانه ی خوّی بو قازانجی بونه وه ریّکی بی نرخی وه ك ماروسکا جنّه و کردبوو. ئه گه رچی متچیك پر به دل له خوّی و له ماروسکا ره نجا بوو، و پر به دل حه زی به زهره ری ماروسکا بوو، به نام به راستی ده ترسا بچووکترین ئازاری پی بگه یه نی متچیك به ته واوی شه هامه تو زاتی ئه نجامدانی ئه م جوّره کارانه ی نه به وی به نه وی که به لایه وه ئاسایی بوو له گه ل نه م خه مه به سه بره دا رابی .

ماروسکا ههستی دهکرد، ههر ئهم توانای روالهت بازییهوه بوو. ماروسکا به خوّی ئهم توانایهی نهبوو – که قاریای والی کرد پشت لهم بکات و روو بکاته متچیك. قاریاش حهزی دهکرد وهکو جوانیّکی مهعنهوی سهیر بکریّ، نهك وهکو جوانیّکی رهوتهنی و تهمهن کورت، ههر بوّیهش وهختی ماروسکا، قاریای بینییهوه، بیّ ئهوهی له دهسته لاّتی خوّی دابی گیْراوی یادگارو بیرهوهرییهکان راییّچیان کرد و خوّی و قاریاو متچیك لهبهر چاوی خهیالی دا بهرجهسته بوون.

ماروسکا بۆی دەرکەوت کە قاریا چووەتە پەنایەکەوە "ھەڵبەتە لەگەل متچیکدا" ھەر چەندە ھەوڵی دا قەناعەت بەخۆی بکات کە قاریا چ پیۆوەندییەکی بەمەوە نەماوە، بەلام ماوەیەکی زۆری شەوەکە نەیتوانی بخەوی، بچووکترین دەنگ و خشپه دەیخسته سەرەتاتکی و چاوی دەبرییه ناوجەرگەی تاریکییەکە، دەتگوت بە ئاواتەوە بوو کە بە چاوی خۆی دوو تارمایی ببینی، بە شەرمو دزییەوە لە دراستانەکەوە بینه دەری. پاشان لەو غەڵبه غەڵبەی دەوروبەری بیندار بۆوە، بای پایز بەنیو مەشخەلی ئاگردا دەی گقاند. چەند تارماییەك لە شوینیکی رووتەن و بی درەختی دارستانەکەدا سەمایان دەکرد. پەنجەرەی کوختەکان جاری رووناكو جاری تاریک دەبون. لەناو جەرگەی تاریکییەکەوە یەکیك شاتارتەی پیکرد. پاشان گونجارنکو لەزنجەكەی ھاتە دەری، كەمیك لەگەل پیاویکدا كە لە تاریکییەكەدا نەدەناسرایەو، قسانی كرد. ئەوجا بەپال ئاگرەكاندا رەت بوو، بە دووی یەكیك دا دەگەرا.

ماروسكا به پهله پرسى: به دووى كيدا دهگهرينى؟ چ وهلاميكى نهدرايهوه. دووبارهى كردهوه: چييه؟ گونجارنكو به ئهسيايى وهلامى دايهوه: فرولوف مردووه.

ماروسكا به پهله پالتۆكهى دا به خۆيداو خهوت، كهميك پاش سپيده فرولوف يان به خاك سپارد، ماروسكاش بى چ شلهژان و خهميك لهگهل ئهوانى ديدا ههندى خاكى خسته سهر گۆرهكهى.

وهختی ئهسپه کانیان زین ده کرد، بۆیان مه علوم بوو که پیکا دیار نه ماوه. ئه سپه که ی به قه پۆزه هه لو ئاساکه یه وه که له دوینی شهوه وه زینه که ی پیوه بوو، به خه مباری و په شیوی له ژیر دره ختیکا ویستا بوو، وه زعو حالی ئه سیه که به زه یی و روژین ده ها ته به رچاو.

ماروسكا گەييە ئەم ئەنجامە: ييرەميّر چاك قوچاندى! نەيدەتوانى لەوەي يتر ھەلْبكات.

لقنسون له بهیانییه وه تاکو ئیستا به ده مئازاری قه برغه یه وه ده ینا لاند، روو گرژ کرد و گوتی: زور چاکه پنی ناوی به دوویا بگه پن، به لام ئه سپه کهی له بیر نه که ن... نا، پنی ناوی باری بکه ن، مه سئولی ته داروکات له کوییه به هموو شتیک ئاماده یه بسوارین با ناهیکی قولی هه لکیشاو دووباره نیوچه وانی دا به یه کا. لقنسون به زه حمه تخوی له سه رزینه که ده گرت، ده تگوت جه سته یه کی قه به و قور سیان ئاخنیوه ته له شییه وه. که سه ربه ئاسته میش بیری له پیکا نه کرده وه. ته نیا متچیک هه ستی به نه مانی ده کرد، نه گه رچی له م دوواییانه دا پیکا، متچیکی بی تاقه تکرد بوو، بیره وه ری تالی له لای زیندو و ده کرده وه، به لام له گه ل نه مه شام متچیک هه ستی ده کرد بوو، بیره وه ری که له که ل خویدا بردووه.

یفیمکای تهتهر، یهکهم کهس بوو که شه پو ئاژاوهی ماروسکاو قاریای زانی. یفیمکایان نارد بوو بو لای دهسته کهی کوبراك تا هه والی پی بگهیه نی که: زلامه کان به جوری کو بکه ره وه که ئازاریان نه گاتی، یفیمکا به رله پشووی نیوه پی گهیشته جی. ئه سپه کهی به ره و کوتایی هیزه که تاودا، ده وه نه د پرکاوییه کان پانتو له که یان له چهندین لاوه هه لد پی، له گه ل کوبراکدا به شه په شه د پفیمکا سه پری کرد ماروسکا و قاریا ئه سیه کانیان دوور له یه کدی داژون. وای ها ته

بهرچاو که لهم روزانهی دواییه دا ئه وانی به ته نیشت یه که وه نه بینی بوو. فه رماندهی دهسته، یفیمکا ئاگادار کردبوّوه که خوّی له کاری خه لکانی دی هه لنه قور تینی در .

يفيمكا لهگهرانهوهدا بهرهولای ماروسكا چوو، و گوتی:

- بزانم له ژنهکهت دوور دهکهویتهوه، شهرتان بووه؟

ماروسكا گيرژو پهشيو، به چارهى عهبوسى وشك و تووږهوه تهماشاى يفيمكاى كردو گوتى: شهرى چى، چ شهريك له ئارادا نييه، بهرهللام كرد.

- بهرهللات کرد! ئهمجا بو ماوهیه به بیده نگی و پهشیوی چاوی برپیه خالیکی دوور، وه به بلیی وشه ی بهرهللاکردن سهرسامی کرد، کهمی لهبهر خویه وه تیفکری و گهیشته ئه و قهناعه ته ی که ههرگیز پیوهندییه کی راسته قینه له نیوان ئه و ژن و میرده دا نه بووه، ئه مجا گوتی: ئهم شتانه ههر ده بن خزمه، مه به ستم ئه وه یه که ئیدی ئهمه به خت و ناوچه وانه. ده ی تیمی ته قینه نه سپه کهم. یفیمکا به فیزیکه وه قامچییه کی به ئه سپه کهی داکیشا. ماروسکا له دواوه چاوی برییه کراسه خورییه کهی. یفیمکا چووه نك لقنسون، هه والی دایی و به سواری له ته نیشتیه وه که و ته ری

ماروسکا بهوپهری نا ئومیدییهوه به خوّی گوت: ئاه، که ژیانیکی سهخته! ههستی کرد خهمیکی گهورهی له دل باره، ههر چهند سهری دههیناو دهبر، ههستی دهکرد شتیك به ئیرهوهی بهستوتهوه، ناتوانی وهکو ئهوانی دی ئازادانه به درینژایی لهشکرهکهدا هاتوچو بکاتو خوّی تیکهل بهوانی دی بکاتو ببی به هاودهمیان.

به حهسوودییهوه بیری دهکردهوه: ههموویان بۆ خۆ بهختهوهرن، دلیان به کویوه بی ده دورون، چ خهمیکیان ههیه؟ سهیری ئهم لقنسون –ه بکهن ئیژی گهنهسوورکهیه، ههمووش ریزی دهگرن، ههر کاریکی بوی ئهنجامی دهدا، ئهمهیه ژیان!

ماروسکا ئاگای لهوه نهبوو که چۆن لقنسون به دهم ژانی قهبرغهوه ئازاری دهچهشت. لقنسون مهسئولیهتی مهرگی فرولوفی ته حه مول ده کرد، خه لاتیان بو سهری دانابوو، ئه وجاش لهوانه بوو یه که مه که سبی که له مرییه دا گیانی خوی له دهست بدا، هه موو ئه و شتانهی ماروسکا له خهیالا به رجه سته ی ده کرد، دنیایه که بوو پر له پیاوانی به تواناو ئارام و شاد، که چی توزقاله ئومیدیکی بو خوی نه ده دورییه وه.

بۆ یەكەم جار بیرەوەرىيە تال و سويرەكانى ئەو رۆ ھەرمەى تەمووز كە لە نەخۆشخانەكە دەگەرايەوەو درەوەنىيەكان تارىفى سوارىيەكەيان دەكرد، ھيرشى بۆ ميشكى ھينا، بیرەوەرى تىك ھەلچوونى لەگەل متچىكدا، تيپەربوونى بە مەزرا تەرك كراوەكاندا، دىمەنى ئەو قەلە رەشەى بە تەنى و بە كزى لەسەر گيشە پووشەكان ھەلنىشتبوو، ماروسكايان گەمارو دابوو. ئىستا سەرجەمى ئەو بیرەوەریانە لە ناخیا دەبوۋايەوەو ئازاریان دەدا، جاران وا نەبوو! ماروسكا ھەسىتى دەكىرد سەراپاى تەمەنى رابووردوى ھەر ھەلخەلەتاوە، ئىستاش كە دەپروانىنە دەوروبەرى خۆى جگە لە گومانو رياچ شتىكى دىكە نابىنى، ھەنووكە دلنىا بوو كە تىكىراى ۋيانى، ھەر لە مندالىيەوە —سەراپا رەنجو كارى سەخت و بىلەودەو رابواردنى مەستانە

بـووه، دلّنيـا بـوو هـهموو ئـهو خـويّنو ئارهقـهي لـه ژيانـا رشـتبووي تهنانـهت هـهموو "خوّشييهكان"يش و كاره ههڵهكان چ لهزهتێكي نهداوهتيٚو چ شتێكي به دياري بوٚ نههێناوه، جگه له مەينەتى كۆپلەيەكى فەرامۆش كراو نەبى كە كەس نرخى بۆ دانەناوەو ھەرگيزيش بۆي دانانی، ماروسیکا بیری له پهستی و شهکهتی و پهشیوی و خهمباری پیرهمیردیکی رهنجاو دەكردەوە كە ھەنووكە (27)ەمىن قۆناغى تەمەنى بەرى كردووەو ناتوانى تەنانەت يەك سات له و تهمهنه بهسه رچووه ی بگه رینیته وه تا به دلی خوی و سه ر له نوی بژیته وه. ماروسکا ئايندەيەكى روناكى لەبەردەم خۆيدا بەدى نەدەكرد، رەنگە بەم زوانەش گوللەيەك ساردى بكاتهوهو كۆتايى به هەموو شتێكى بينى و بى ئەوەى دڵۆيە فرمێسكێكى بۆبێتە رژان. وەكو فرولوف كه كهس به مردنهكهى يهشيو نهبوو، گيان بسييري. ماروسكا ئيستا به ئاشكرا دەيبينى كە بە درێژايى ھەموو تەمەنى و بەگشت توانايەكىيەوە ھەوڵى دابوو كە رێگايەك بگرێ -ريْگايهكي روّشن، راست و راسته قينه، ريْگايهك كه خه لْكاني وهكو لڤنسون و باكلانوف و تهنانهت یفیمکاش (که به لای ماروسکاوه ئیستا ههمان ریّگای گرتبووه بهر) پییداده پویشتن. ماروسیکا وای ههست دهکرد ههمیشه ئهم یا ئهو کهسی بهدرهوشت لهو ریگایه دووریان خستۆتەوە، ماروسىكا ھەرگىز ئامادە نەبوو وا بىر بكاتەوە كە دژمنو تەگەرەي سەر رىگاكەي، خودی خۆیەتی، بۆیە زۆر جار و به شێوازێکی تايبەتی زۆری پێ خۆش بوو و بير بكاتەوە كه له ئەنجامى نزمى خەلكانى دىيەوە —خەلكانى كە زۆربەيان لە چەشىنى متچىك بوون- ئازارى دەچەشت.

ماروسکا پاش فراقین ئهسپهکهی برد بۆ چۆمهکه تا ئاوی بدات. ئهو کابرا قر لووله قهرهبالغهی که وه ختی خوی پهرداخه فافونهکهی لی دزی بوو به شیوه یه کی ئالۆز لینی هاته پیشه وه و به پهله و له ژیر لیوه وه که وته قسان: ئه وهی که ده مه وی پیت بلیم... ئه وهی که ده بی بیلیم، دوای کاره نهینییه کان بپیته وه، قاریا ده لیم —ئا قاریا... براله! من بو ئه مشتانه زور به هه ستم. ماروسکا سه ری هه لیری و به ره قی پرسی: چی؟ چ ده لینی "کابرا به هه ندی سه رسامییه وه گوتی: ده رباره ی ژنان. من گهله ک شتیان ده رباره ده زانم، ویرای ئه مه شیشتا زور گرنگ نییه، زور جدی نییه، به لام ناتوانن چ شتیک له من وه شیرن، له من... ناتوانن براله! ئه و ناتوانی ده ست له و کوره هه لگری ... چاوی بریوه ته ئه و , ئه مکاره ده کات

ماروسكا ههر چهنده دهيزانى مهبهستى متچيكهو بيرى چوو بوو خۆى گيل بكات، به گۆناى له رقا سوور ههلگهراوهوه پرسى: دهربارهى كئ قسان دهكهى؟

پیاوه که له رووی ریاو مهراییه وه له کاتیکا وای دهنواند که قسه کانی پیشووی چ نه بووه و، باس کردنیان تهنیا بق پاساوی هه لهی پیشوو, و به دهست هینانی خوشه و پستی ماروسکا بووه، له سهری رویی: کی کی چون، نا، هیچ که سیک هه ر.

ماروسىكا تفيّكى رۆكىردە سەر زەوى و گوتى: بە قىروسىيا! من ھەقم چىيە! بە پەسىتى و بە شيۆەيەكى تەوس ئاميرزەوە لەسەرى رۆيى: من لەوەش پتر دەزانم، دوور نىيە تۆش لەگەلىا خەوتىيت.

- چې؟ نهحلهتي خوام لي بي ئهگهر، بو

ماروسكا به رقهوه و له پر هاوارى كرد: بچۆوه.... دايكت. دواى ئهو ههستهت بېريتهوه! ئيستا ملت دهشكينى يان! تا توانى شاييكى تيهه لادا.

میشکا لهم حهرهکه ته کوت و پرهی ماروسکا ترسا، له پرراپه پی و پاشووهکانی خزانه نیو ئاوهکه وه و گویچکهکانی رووه و ماروسکا قولاخ کرده وه.

کابرا ههناسهی سوار بوو بوو، به رق و سهرسامی و له ژیّر لیّوهوه بوّلاندی: باشه، توخمه.... بهر لهوهی قسهکهی ته او بکات به ماروسکادا ههلشاخی.

ومكو دوو گۆر هەلكەنە تىك ئالان. مىشكا بە يەلە كشايەومو لىپيان دوور كەوتەوە.

ماروسكا به مسته كۆله بهربووه قهبرغهى كابراو، كابرا خۆى پيوه نووساندبوو، ماروسكا پيى نهدهكرا به دلنى خۆى پييدا بكيشيت، به رقهوه بۆلاندى: ئيستا پيت نيشان دەدەم كه بهو ههستهت چى بكهى، تۆ....!

يياويك له سهرووى چۆمهكهوه به سهرسامى هاوارى كرد:

- تەماشاى ئەوانە، ھێى، دەيانەوى چ بكەن؟

دوو دهستی به هیز خزانه نیوانیانهوه، یه خه ی هه ردوو کیانی گرت و لیکدی جودا کردنهوه، ئه وان بی نه وه ی ناگایان لهمه بی هه هو لیان ده دا هه مدیس به یه کدیدا هه لشاخینه وه، به لام هه ریه که یان جه زره به یه کی به رکه و ت. ماروسکا پاشه و پاش کشایه وه و پشتی به دره ختیکا که و ت. نه وی دی که و ته سه رگه لا و لق و پوپی رژاوی دره ختان و به ده م تل دانه وه له نیو ناوه که دا گیرسایه وه.

گونجارنکو به کاوه خو گوتی: کوا دهستت بده من با یارمهتیت بدهم، گهمهیه کی خوشتان کرد. ماروسکا به دهم راپسه راپسه و پهلاماردانه وه هاواری ده کرد: ئاخر چون زات ده کا.... کابرایه کی وا سووك و چروك.... مردنی فهرزه... کابرای دی به سیمایه کی گهوجانه وه له بهرانبه ر ماروسکادا و پستا بوو، به دهستیک خویدا بوو به سهر گونجارنکوداو دهسته کهی تری ده کیشا به سینگی خویاو شیّت ئاسا سهری ده له قاندو رووی ده می ته نیا له گونجارنکو بوو، به خهم و که سهره وه هاواری ده کرد: نا، تو ده بی پیم بلّیی... تو ده بی تیم بگهیه نی، ئه مه مانای وایه که هه قی ههیه نه م کاره له گهال هه موو که سیّکا بکات؟ نه گهر بیه وی حه ده وی ده توایی ده توایی ده توانی له ده رگای.... هه موو که سیّك؟ نه مجا که چاوی ده توانی له ده رگای هه رکه سیّك بدات... له ده رگای.... هه موو که سیّك؟ نه مجا که چاوی کییه ده شاماته که ی ده وروبه ری خویان که وت، هاواری کرد: نه گهر ژنه کهی, چما ته خسیری کییه ... که ژنه کهی گونجارن کو خه می ماروسکای بوو، ده ترسا لقنسون به ده مه فه لبه غه لب و قه له با نغییه که وه بیت و به مه سه له که بزانی، بویه پیاوه کهی به ره للا کرد و باوه شی به ماروسیکا ده یویست خوی له ده ستی گونجارن کو ده ربینی. گونجارن کو به دایك واز بینه! تو خوت ده زانی ده رت ده کهن.

ماروسکا که ههستی کرد ئهم پیاوه به هیزو توورهیه خیری ئهوی دهوی، ئیدی دهست بهردار بوو، کابرایه کی جهرمانی چاوشین که له دهسته کهی متلیستا بوو، به غاردان بهرهو لایان چوو و پرسی ئهوه چییه؟ گونجارنکو به ئهده به وه لامی دایه وه: ورچیکیان گرتووه.

- ورچیّك؟ كابرای چاو شین لهسهرسامیدا ئهبلهق بوو، ههلّوهستهیه کی کردو به پهله کهوته غاردان، دهتووت به تهمای کوشتنی ورچهکهیه.

ماروسکا بۆ يەكەمجار بە سەرسامى و سەرىنجەوە تەماشاى گونجارنكوى كردو پيكەنى، ئەوجا بە بىرى ئاسوودەوە گوتى: تۆچ جانەوەريكى سەيرى! گونجارنكو پرسى: بۆ لەگەلى بەشەر ھاتىت؟

ماروسکا به هه نچوونه وه گوتی: بۆ.... هیچو پوچو خوینری وه کو ئه مه... ده بی گونجارنکو که و ته د ندانه وه ی ماروسکا و قسه که ی یی بری.

- ئاھ، ئەرى، كەواتە ھەقى خۆى بوو؟ زۆر چاكە!

باكلانوف له يهنايهكهوه، به دهنگيكي گر فهرمانيدا: بچنهوه شويني خوّ!

میشکا لهم ساته دا که لله تووکنه که ی له نیو دارستانه که وه هینایه ده ری، به چاوه زیت و رهشه کانی سه یریکی کردن و به هیوری حیلاندی.

ماروسكا كه كهوتبووه ژير كاريگهرى دهنگى ميشكاوه، بانگى كرد: هيي، هاوړێ!

ئەسىپكى زۆر چاكت ھەيە.

ماروسىكا له كاتيكابه دلسوزى و خوشهويستييهوه دهستى به ملى ئهسپهكهيدا دههينا، گوتى: ئامادهم گيانى خومى فيدا بكم!

گونجارنکو ردینه رهش و بژهکهی جولاندو بزهیه کی دوستانه ی به رووی ماروسکادا داو گوتی:گیانت به فیرو مهده، رهنگه پیویستت پینی ببی. با منیش بچم ئهسپه کهم ئاو بدهم، ده تبینمه وه... ئه و جا به هه نگاوی زله وه به رهو ئه سیه کهی که و ته ری.

ماروسكا له دواوه تهماشاى گونجارنكوى كرد بهلايهوه سهير بوو كه چۆن تا ههنووكه ئهم پياوه به نرخهى نهناسيوهو گويي يي نهداوه.

قاریا به دریزایی ریگا وای ههست دهکرد متچیك له دواوهیهتی, رهفتارهکهی دوینیی متچیك ئازاری دهدا گری سوزو حهزی سارد دهکردهوه و دای دهمركاندهوه. قاریا له و روزهوه که متچیك له خهسته خانه دهرچوو بوو. به نیو نه خت خهیالی ئه وی له سهر دهرنه کرد بوو, هه ربه ئومید و خهیالی دیداری تازهیان ده را شیرینترین که لکه له و ئاره زو له ناخی ئه م ئومید و

خه یا لانه ی داده گه شایه وه که لکه له و ئاره زوو گه لیک که قاریا هه رگیز دانی پیدا نه نان به لام مه ده به نه وه نده له به رجو و زیندو و بوون که به ده ست بینه گرتن.

متچیك—ی دههیّنایه وه بهرچاوی خهیالی خوّی، کوپیّکی قوّرو سهلار، کهمیّك شهرمن، به قهمسه له چهرمییه کهیه وه له قهراخ دارستانه که وه دهرده که وت. قاریا جلّه وی بوّ خهیال شل ده کرد، ههستی ده کرد ههناسه ی گهرمی متچیك به ده نی ده و پوژیّنی، دهستی سوّر به قرّه نهم و پر پیچه کهیدا ده هینی، وشه ی دلگیرو به ناهه نگ به گوییدا ده دا. قاریا هه ولّی ده دا یادی سوو که شه په کهیان له بیر به ریّته وه وای خهیال ده کرد که ئیدی هه رگیز جودایی ناکه ویّت نیوانیانه وه، پیوهندی ئاینده یان جیاواز تر ده بیّ و تا خهیال بر ده کات خوش و ئاسایی ده بیّ ده بی وه ختی قاریا تووشی متچیك بوو، به حوکمی ته جره به بوی ده رکه و تکه متچیك له وه ئاشفته و په ریشان تره بتوانی له به رانبه ریا خوّی کونترول بکات, ئه و رووداوانه ی که ئیستا په ری شان و په شیریان کردووه، له ئازاره شه خسیه کانی گرنگتره، به لام چونکه قاریا پیشتر ئه دیداره ی به جوریکی دیکه به رجه سته کر دبوو، بویه رقی و توند ییه چاوه پوان نه کراوه که ی متچیك زوّری جوزیکی دیکه به رجه سته کر دبوو، بویه رقی و توند ییه چاوه پوان نه کراوه که ی متچیك زوّری خوریکی دیکه به رجه سته کر دبوو، بویه رقی و توند ییه چاوه پوان نه کراوه که ی متچیك زوّری خوریکی دیکه به رجه سته کر دبوو، بویه رقی و توند دیه چاوه پوان نه کراوه که ی متچیك زوّری خوریکی دیکه به رجه سته کر دبوو، بویه رقی و توند دیه چاوه پوان نه کراوه که ی متچیك زوّری خوریکی دیکه به رحه سته کرد بوو، بویه رقی و توند دی به که کوتریکی دیکه به رحه سته کرد بوو، بویه رقی و توند دی به کوت کوتریکی دیکه به رحه سته کرد بوو، بویه رقی و توند دی به کوت کوتریک دیکه به رحه سته کرد بوو، بویه رقی و توند دی به کوت کوتریک دیکه به رحه که دیدار کوتریک دیکه به رحه کوتریک دی که به رحه کوتریک دی کوتریک دی که کوتریک دی که کوتریک دی کوتریک دی که کوتریک دی کوتریک دی کوتریک دی کوتریک دی کوتریک دی که کوتریک دی کوتریک دی

قاریا بق یهکهمجار ههستی کرد ئهم رهقی و ساردییه زادهی ریکهت نهبووه، رهنگه متچیك ئه و پیاوه نهبووبی که قاریا بهدهم چاوه پوانییه وه سه و رقری دوورو دریش له پیناویا گوزهراند بوو... به لام چ که سیکی تری له دلی خویدا شك نهدهبرد.

قاریا نهیتوانی بوو تهنانه تله دلّی خوشیاو بو تاقه جاریکیش دان به مکاره یدابنی ، زوّری به لاوه نه سته بوو ته واوی نه مئاره زووانه ی -گشت خه مو شادییه کانی - که شه وان و روّژگاری دوورو دریّژله پیّناویا ژیا بوو، فه راموّش بکات و له پر توپیان بدات، بوّیه له ناخا هه ستی به بوّشاییه کی ئه و توّده کرد که چ شتیّك توانای پر کردنه و می نه بوو، دلّخوشی خوّی به وه ده دایه و مکاریّکی نائاسایی رووی نه داوه و هه موو گوّرانه کان زاده ی مه رگی خه مو روّژیّنی فرولوف بووه و ، به م زووانه هه موو شتیّك ئاوه پرّی ئاسایی خوّی و مرده گریّته و ه. که چی له گه لا هه موو ئه مانه شدا که بیری ده که و ته و ن به دنیایه که عهشق و خه و نی زیّرینه و مه به روویه و م متچیک چوو، چوّن متچیک ره نجاندنی ، چوّن به ده ی و ساردییه و ده ستی به روویه و م نازاری دنیای ده چه شت.

قاریا به دریزایی روزهکه به ئاواتی ئهوهوه بوو که متچیك ببینی یان قسه ی له گه V دا بکات، که چی متچیك تاقه جاریکیش ئاوری لی نه دایه وه. ته نانه تاه وه ستانه که مه فراقین ویستان، نه چووه نك متچیك، له دلی خویدا ده یگوت: خو تازه نابمه وه به کچوله تا له م کون بو ئه و کون شوینی بکه و V ئه گه راست ده کاو وه کو خوی ده یگوت —خوشی ده ویم، با ئه و یه که هه نگاو بنی و بیته سوراخم – من یه کوت توزقال گله یی لیناکه م. خو نه گه ر ئیدی نهیه تا تا مه و مکو ده یک ده بی و تا دوا هه ناسه به تاقی ته نی ده مینمه وه.

که گهیشتنه سهر زنجیره سهرهکییهکهی کیوهکه، جادهکه پان بوّوه، سیسکین به هانکه هانك خوّی گهیانده تهنیشت قاریا. سیسکین روّژی ییشوو قاریای چنگ نهکهوتبوو، به لام لهم

مەسىملانەدا يەجگار قىرسىيچىمە بوو، بە ئاسانى نائومىد نەدەبوو، ئەرنى كالى قارىل دەسىملانەدا يەجگار قىرسىيچىمە بوق، بەلام قارىل چونكە لە دەرىلى بىرەكانى خۆيدا بوق، قسىمكانى ئەوى نەدەرنەوت.

سیسکین به پی داگرتنه وه ده یگوت: باشه خانم، ده رباره ی ئه و مه سه له یه چ ده لیّی ؟ باشه ؟ (سیسکین بی ره چاو کردنی ته مه نیان پایه و پیوه ندی، و شه ی خانمی بی هه موو نافره تیك به كار ده هینا).

قاریا لهبهر خوّیه وه بیری کرده وه : ئه ها ئیّستا هه موو شتیّ حالّی بووم وه که بلیّی ده بیّ من له ئاغا بیاریّمه وه ؟ ئهریّ به راستی ئه وه نده زه حمه ته ، که له گه ل منا باش بی ؟ خوّ له وانه یه ئه ویش هه نوو که نیگه ران و ناره حه ت بیّ ، ره نگه واش بیر بکاته وه که من لیّی ناره حه تم ، ئه دی چوّن ده شیّت قسیه ی له گه ل بکه م ؟ نا ، مه حالّه ! دوای ئه و جوّره تروّ کردنه ! نا , نا . با من ده ستییشکه ری نه که م .

- خانمى ئازيز، ئەوە كەرىت، يان چى؟ دەلىيم رازىت؟

قاریا راچلهکی و پرسی: ئهوه چی دهلیی، رازی بوونی چی؟ خوت دهزانیت... بو کوی دهروی برود.

سیسکین به دلشکاوییهوه شانهکانی ههلتهکاندو گوتی: چ خولکیکه! خانمی ئازیز، خوت گران مهگره، ئیژی ئهمه یهکهم جارته، ئیژی کچولهیه هیچ ناچیته عهقلییهوه. سیسکین ئهمجا بایدایهوه و به کاوهخو کهوته تکاو پارانهوه، به خهیالی خوی قاریا ههموو قسهکانی ئهوی ژنهوتووه و حالی بووه، به لام وهکو ههر ژنیک ناز دهفروشی.

که شهو داهات، تاریّکی دوّلهکانی قووتدا، تهمو مرهٔ سهر کانیاوهکانی گرت و هیّدی هیّدی بهره و دوّلهکان کشا، ئهسپهکان شهکهت و ماندو و دهیان پرماند. متچیك هیّشتا نههاتبووه دیدهنی قاریا، ئاشکراش بوو کهنیازی هاتنی نییه. قاریا تا له نههاتنی متچیك دلّنیاتر دهبوو، پتر ههستی بهبی ئهنجامی ئارهزووهکانی و تالّی خهونهکانی پیّشووی دهکرد، لهمهش قورسترو زمحمهت تر ئهوهبوو نهیدهتوانی ئارهزوو و خهونهکانی له دل دهربکاو به فهراموّشییان بسییّری.

پارتیزانه کان شهوی له دوّلیّکا لایاندا، ئهسپه کان و پیاوه کان له نیّوان سیّبه ره ساردو شیّداره کانا له دهوری یه ک خربوونه وه.

سیسکین به منجری و لاساری عاشقانه وه پینی داده گرت: باشه خانمی ئازیزم، که واته له بیرت نه چی باشه، به و ناونیشانه ی ئاگریکی چکوّله دو ور له وانی دی ده که مه وه، ئه مه تله بیر نه چی ، دوای توزیک که و ته بوّله بوّل به سه ریه کیکدا: بو کوی ده روّم! تو حه قت چییه ؛ ئه دی خوّت لیّره چ ده که ی، حه ره سی ریکاکه ی ؛ بو ده ته وی به زوّر جیّی خوّت لیّره بکه یته وه، ئیّره شوینی لقه که ی ئیّوه نییه!

- ئەوە چ دەلنىي؟ لقى من نىيە؟ چاوت بكەوه!

له قوولایی دوّله که وه هاواری پیاویّك هاته گویّ، ده تگوت که سیّکه و خوّ کوژی ده کات، یان که سیّکه ده پاریّته وه و که س گویّی لیّ ناگریّ، به راست و به چه پا ده که و ته سه ر عاردی: پیّت ده لیّم ناگریّه باگریّه که و با که و ا

له پرله قوولایی دۆلهکهوه بلیسهی گریک لهنیو کپی و بیدهنگیدا بهرز بووه، تارمایی پیاوانی شهکهت و سهرو کهللهی توکنی ئهسپان و بریقهی ساردی تفهنگ و فیشهکدانان له ناو جهرگهی تاریکییهکهوه کهوتنه بهرچاو.

ستاشینسکی و قاریا و خارچنکو به سواری چوونه کهناریکهوه دابهزین.

خارچنکو به شادییه کی دهست کرده وه که کاردانه وه ی له لای چ که سیک دروست نه ده کرد، گوتی: باشه، ئیستا ئیمه شبو خو ئاگری ده که ینه وه —تا ئیسراحه تبکه ین، با هه موومان بچین چیلکان خربکه ینه وه، هه میشه هه روا بووه — قه تله شوینی خویدا نه ویستاوین و هه میشه شه روا بووه — قه تله شوینی خویدا نه ویستاوین و هه میشه ش زیانه که یمان دیتوه. خارچنکو به دوو دلّی ده دواو کویرانه ده سبتی به نیّو پوشه کاندا ده گیرا, خارچنکو به راستی له موه زعو حالانه بیّزار ده بوو، له شیّ، له تاریکی، له ترسی ئه وه ی نه بادا مار به ده سبتیه وه بدات و ئه نجام له بیّده نگییه خه موروژینه که ی ستاشینسکی: له بیرمه وه ختی ساچان — یشمان به جیّه یشت به مجوّره بوو، ده بوایه به رله روژناوا لامان بدایه، ئیستا تاریکی هه موو لایه کی داگر تووه، به لام ئیّمه....

قاریا لهبهر خوّوه تیفکری، بو ئیستا ئهم شتانه ده لیّ ساچان.... که ئهوییان به جیهیشت... تاریکی ههموو لایه کی داگرتووه.... قسه بو کوی دهکات! کی گویی لی ده گری خو ههنوو که ههموو شتی ته واو بووه، چ شتیکیش رووی نه داوه، قاریا برسی بوو، بیری له و بوشاییه خاموش و سه خته ده کرده وه که چ شتیک له عاله ما نهبوو بتوانی پری بکاته وه، به دهم بیر کردنه وه دانه ی فرمیسک به سهر گوناکانیا خزین.

به ههر حال پاش شیو خواردن خویان لهبهر ناگرهکه گهرم کردهوه، ههرسیکیان خوشحال بوون. نیستا ئه و دنیا ساردو غهریبه سپی واژهی، گهماروی دابوون، لهلایان ناشناو گهرمو هوگر بوو.

خارچنکو که و ته کردنه و می بوخچه کهی، و مکو یه کینکی له خوّرازی گوتی: ئه مه ش پالتوّکه م، پالتوّکه م، پالتوّیه کی که و ن و عه نتیکه یه! نه له ئاگرا ده سووتی ن نه له ئاوا نقوم ده بی ن خوّزیا ژنیکم ده بوو، به دو و قوّلی له ژیریا ده خه و تین ئه مجا چاویکی داگرت و ییکه نی.

قاریا پاش ئەوەى لەبەر ئاگرە خۆشەكە گەرم بۆوە، شیوەكەى خواردو قسە خۆمانىيەكانى خارچنكوى ژنەوت، ھەسىتى كرد ئاسوودەيى بال بەسەر رۆحيا دەكيشيتو دلى دەكاتەوە، لهبهر خوّوه تیّفکری: بوّ وا شته کهم له گهل ئه و کوره دا خه ست کردوّته وه؟ ئاخر شتیّکی گرنگ نهقه و ماوه، ئه دی بوّ ئه وهنده توره و که لله یی کردم؟ قه له نده ره ته نیا له بهر خاتری گه و جیّتی من به ته نی له وی دانیشتووه، من ههر ئه وهنده م له سه ره هه ستم و بچمه کنی، ئیدی هه موو شتیك و ه کو جارانی لی دیّته وه.

قاریا ههستی کرد به هیچ جۆری حهز ناکات رق له متچیك هه لگری, رقی که دهبی ههر خوی پیوهی بتلیته وه و نازاره کهی بچیژی, ئه ویش له کاتیکا ههمو و ده و روبه ره کهی خویان به وه راهینا بو و که لهبه ر خاتری هیچ شتیک خویان ئازار نه ده ن و بی د لی خویان نه که ن بویه هه ر له وی داو دهمو دهست بریاریدا ههمو و بیریک له میشکی خوی بتارینی و دهست به جی بچیته نك متچیك, قاریا هه نوو که چ شتیکی ناشرین و کریت و ناپه سه ندی له م کاره ی خویدا به دی نه ده کرد.

متچیك و سیسكین دوور لهوانی دی ئاگریكیان بو خو خوش كرد. به لام لهوه تهمه لا تر بوون كه شیوی بو خو چی بكهن، ههندی گوشتی چهق و له پی به رازیان بو خو برژاند، ئه وهنده به نشتیاوه په لاماری گوشته كهیان دا، نانیان بیر چوو، وه ختی گوشته كهیان ته واو كرد هیشتا هه ربرسی بوون.

متچیك هیشتا به تهواوی له موته کهی مهرگی فرولوف و گوم بوونی کوت و پری پیکا رزگاری نهبوو بوو، ههستی ده کرد بیری سهیرو پهریشان، ته نیایی، مهرگ، له ههموو لایه که وه تهم ناسا گهمارویان داوه. ده مه و عهسر ئهم تهمه رهوییه وه، به لام هیشتا له ههموو که سیک ده ترساو حه زی نه ده کرد چ که سیک ببینی.

قاریا پاش زهحمه تیکی زور ئاگرهکهی ئه وانی دوزییه وه. روناکی ئه و ئاگرانه ی له ئوردوگاکه دا کرابوونه وه سهرانسه ری دوله که ی داگر تبوو، پیاوان له نیوان دوکه لی ئاگره کانه وه سه رگه رمی گورانی چرین بوون.

قاریا به ههناسه برکی و دله خورپهوه له بیشهکهوه دهرچوو، و گوتی: ناه، ئهوه ئیوه لیره خوتان شاردوقهه.

متچیك راچله كى، نیگایه كى ساردى قاریاى كردو به شپرزهییه وه رووى بۆ لاى ئاگره كه وهرچه رخاند.

سیسکین بهدهم پیکهنینیکی ئاساییهوه گوتی: هینی, توّمان ون کردبوو، دانیشه خانمی ئازیزم، دانیشه!

پاڵتۆكەى داخستو قارياى خوڵك كرد كە لە تەنىشىتىيەوە دانىشىنت. قاريا لە لايەوە دانەنىشت، قاريا ھە ر چەند يىشتر وەكىو سەرنجى خۆى سىسكىنى بە يىاوىكى كەمو

نه فس نزم ده زانی، به لام که ئه و کرده وه یه ی لی بینی هینده ی دی له لای سووك بوو، و رقی لنی هه ستا.

متچیك به ساردییهوه شانهكانی هه لته كاند.

سیسکین که دهیویست به ههر جۆری بی قاریا بهلای خوّیدا راکیشیّت، به تاسهوه لهسهری روّیی. پیّیان بلّی و معزمان زوّر چاکه – هیچ خهمیان نهبیّ. به لام خانم و ه ره دانیشه، شهرم مهکه!

قاريا وهلامي دايهوه: قهيدي نييه، هاتبووم.... به ريْكهوت به ئيْرهدا تيْدهيهريم.

قاریا له ناخدا به خویدا شکایهوه. له بهر خاتری متچیك بو ئهوی چوو بوو کهچی متچیكیش بهوپه پی ساردییهوه شانی هه نده ته کاند، قاریا به م چه شنه له سه ری رویی: بزانم هیچت نه خواردووه. قسعه که ت پاک و ته میزه.

سیسکین سیمایه کی تایبه تی گرته خوّو گوتی: ئهدی لهوی چ پهیدا دهبی! خوّ ئهگهر ههمان ئازوقهی راسته قینه مان بده ن.. به لام کوا, مهگهر شهیتان بزانی که چمان ده دهنی! ههمدیس به شیّوه یه کی نائومیّدانه که و ته و خولّق کردنی قاریا. ده ستی قاریای گرت و به مهرد و این خوی رای کیّشا: ده و هره نیدی ، و هره له کنم دانیشه: دانیشه خانم، دانیشیت که له نه نیشتیه و دانیشت.

سیسکین چاویکی لی داگرت و گوتی: قهولهکهی خوت لهبیره ٔ قاریا بهدهم گوی هه لخستنه و هاواری کرد: کام قهول ٔ که زانی ئهم پیاوه چی مهبهسته، لهبهر خووه تیفکری: ئاخ نهده بوو بیم. ده تگوت ئازار یکی سه خت له ناخیا ها ته و هسوی .

- چۆن- كام قەول؟ ئەھا، حالى بووم، ئيستا پيت دەليىم. ئەمجا بە پەلە بەسەر متچيكدا دانەوييەوە، شانى متچيكى گرتو رووى بۆ لاى قاريا وەرگيراو گوتى: ئەگەرچى كارى ژيراو ژيرلە لقدا كاريكى چاك نييە، بەلام لەگەل ئەوەشدا....

قاریا خیرا خیرا چاوانی ده تروکاند، به په نجه سست و له رزو که کانی یاری به قره که ی ده کرد، به پیکه نینیکی تاله وه گوتی: کاری ژیراو ژیر؟ بلی بزانم.....

سیسکین رووی کرده متچیك و به چپهوه پینی گوت: ئاخر توی ئیبلیس بوچی وه کو به رازی ئاوی لیره دانیشتوویت؟ به ههزار زهحمه سازم کردووه و توش...

متچیك خوّی له دهستی سیسكین راپسكاند، سهیریّكی قاریای كرد، له شهرمانا سوور هه لگه را، نیگای پر له گازاندهی قاریا ده تگوت به سهرزه نشته وه لیّی ده پرسی: چاك بوو، ئیستا دلّت داكه وت؟ بینیت چم یی ده لیّ!

ههر که سیسکین گهرایهوه شوینه کهی خوّی, قاریا به شپرزهییهوه گوتی: نا، نا، من دهروّم.... نا، نا، من دهروّم. ئهوجا ههستایه سهر پیّ، بهسهری لهشهرما شوّرو به ههنگاوی وردو خیّراوه لهناو تاریکییه کدا ون بوو.

سیسکین وهکو مار دهیفیشکاند، له متچیك پرو پهست بوو، گوتی: ناشی، ههمدیس لیّت تیّکداینهوه! وهك بلیّی هیّزی رووتی حهیوانی له ناخیا پهتی پچراند، بوّیه له پر ههستاو به گورگه لوّقه دووی قاریا کهوت.

سيسكين خوّى گەياندە قاريا، بە توندى دەستيكى لە قەدى ئالأندو لەسەرى رۆيى: وەرە برۆين، خانمى ئازيز ياللا دەى، چكۆلانەكەم ئەمجا رايكيشايە نيّو بيشەكەوە.

قاریا له تاقهت کهوتبوو، قورگی پر بوو بوو له گریان. به پارانهوهوه گوتی: وازم لی بینه با بروم، حهز دهکهم به تهنی بم، ئهگینا فیزاح دهکهم. ههستی دهکرد توانای فیزاحکردنی نییه. ویرای ئهمهش چ ییویست به فیزاحکردنه! بو فیزاح بکات؟ لهبهر خاتری کی ؟

سیسکین دهستیکی خسته سهردهمی، سات به سات پتر جوّشی دهسهند، گوتی: با بروّین خانمی ئازیز، بوّ فیزاح دهکهی؟

راستیش دهکات، بۆ فیزاح بکهم؟ ئیدی چ فایدهیهکی ههیه؟ به خهمبارییهوه بیری کردهوه:
 به لام ئاخر ئهمه سیسکینه.

سيسكين! ئاخر بو ئهم؟ ئاه، چ فهرق دهكات! بهراستى ههموو شتيكى بهلاوه وهكو يهك ليهات.

رەنج

ماروسکا دەيگوت: من ئەوانم خۆش ناوى، ئەو جووتيارانە. من ناتوانم بە ئاسانى لەگەلياندا ھەللېكەم، و بەردەوام لەسەر زينەكە دەجوولا. ھەر جارى كە مىشكا دەستى راستى ھەلدەبپى، ماروسكا قامچىيەكەى دەكىنشا بە گەلاى زەردو لەرزۆكى درەختانى غاندا، لەبىرمە ھەندى جار دەچوومە دىدەنى باپىرەم—جگە لەو، دوو مامىشم لەوى بوون... ئەوانىش كىلگەيان دەكىللا. نا، ناتوانم بە ئاسانى لەگەلىياندا ھەلكەم، ئەوان وەكو ھاوپى مەعدەنچىيەكانم نىن، خولىنيان لەيەكدى جياوازە. ئەوان ھەم موزيپن، ئەمە حەقىقەتىكە بۆ خۆى! كە دارغانىكى لەدەست دەچوو، ھەر بۆپاراستنى ئاھەنگى جەزرەبەكانى قامچىيەكەى بە پىللاوەكانى خۆيا دەكىنشا. بەدەم سەر ھەلىپىنەوە پرسىى: ئەرى ئەم دەزىلى و موزىرىيە چ سوودىكى ھەيە؟ بۆخاوەنى خوينى نىن كە ناوو عادەتىكىيان پى ببەخشىنت! ھەر ھەموويان گەدان! بە حاللەتى خاوەنى دىلىياكو دىلسۆزى كە بۆ ھەۋارى جووتياران بە داخ بى، پىكەنى.

گونجارنکو بهدهم گوی گرتنهوه، له بهینی ههردوو گویچکهی ئهسپهکهیهوه چاوی بری بووه بهردهم خوّی. حالهتی وریایی و زیتی چاوهکانی ئهوهی دهنواند که دهزانی چوّن گویگریکی باش بی و چوّن وه لامی ئه و قسانه بداته وه که ده یان ژنه وی .

گونجارنکو به باوه پیکی به تینه وه گوتی: ئه گه ر تو به ئاسته مه ریه کیک له ئیمه بوروژینی، هه ریه کیک له ئیمه بوروژینی، هه ریه کیک له ئیمه پاش ته ماشا کردنی ماروسکا و تاکید کردن له سه روشه ی (ئیمه) له سه ری رویی: بو نموونه من بلی، یان خوت یان دوبوف له ناخی هه ریه کیکماندا جووتیاریک ده دوزیته وه. به لین ده یدوزیته وه. به دلنیاییه وه دووباره ی کرده وه: جووتیاریک به هه موو خه سله ته کانی دیکه شه وه جگه له ییلاوه که تانیه کانمان.

دوبوف رووی کرده ئهوان و پرسی: باسی چی ده کهن؟ لهوانه یه له پیلاوه کهتانیه کانیشماندا... سهباره تبه جووتیار قسان ده کهین. من ده لیم له ناخی ههر یکیکماندا جووتیاریک ههیه.

دوبوف به دوو دڵي پرسي: باشه ئهگهر وابي چييه؟

- مهبهست شتیکی دییه؟ ماروسکا دهلی که باپیریک و دوو مامی له گوندیدا ههیه. تو.... دوبوف هاته نیّو باسهکهوهو گوتی: هاوپی من هیچ کهسیّکم نییهو لهم رووهوه شوکرانهی خوا دهکهم! منیش، دهبی دان بهوهدا بنیّم که لهم ئهسل و فهسله بیّزارم. با ئهم کوبراکی حازرییه به نموونه وهربگرین، یهکهمجار خوّی.
- زۆر باشه، دەڵێن بنیادەم ناتوانی چاوەڕوانی ئەقلۆو ھەست لە ھەموو كەسێك بكات بەلام
 تۆ بزانە كەسێك لە لقەكەی دا پەیدا دەبیٚ! و بە رقەوە تفێكی رۆكردە سەر زەوی.

ئهم گفتوگۆیه له پینجهمین رۆژی کۆرەكهدا, وهختی هیزهکه لهسهرچاوهی خوانیخدزا لای دا، روویدا. ئهوان شان به شانی كۆنه جادهیهکی زستانهی به پووشو پهلاش داپوشراو ده دورویشتن. ههر چهنده کهسیان یه توزقال لهو ئازوقهیهیان پی نهمابوو که یاریدهدهری مهسئولی تهداروکات له خهسته خانه که وه برد بوونی. به لام ورهیان زور به رز بوو, چونکه دلنیا بوو بوون که ئیدی پهناگایان زور دوور نییه.

ماروسكا بهدهم چاو داگرتنهوه پرسى: گويت لى بوو چى گوت؟ چونكه فهرماندهكه لهگهل رايهكانى ئهودا بوو نهك رايهكانى كونجارنكو، بۆيه به سهرسامى پيدهكهنى و كهيفى دهكرد: دۆستى ديرينه، ئهدى نابى دوبوف ئهم شتانه بزانى ؟

مینه ره که بی نه وه ی شیلو بی، گوتی: به مجوّره راو بوّچوون له سه رهاو و لاتیانمان ده رناب پردری، زوّر چاکه ئیّوه قه وم و قیله تان له گوندا نییه تهمه یان مه سه له یکی گرنگ نییه. منیش جاری هیچ که سیّکم له ویّدانین. به لام ئیّوه خه لکانی مه عده ن له به رچاو بگرن، دیاره توّ له ده ورو به ری "اورال" هوه ها توویت، به لام دیّینه سه رماروسکا که جگه له زنجه کانی مه عده ن چ شویّند کی دی نه دبتوه.

ماروسکا نیگهران و سهخلهت دههاته بهرچاو, به نارهزاییهوه پرسی: مهبهستت له چ شویننیکی دی نهدیتووه، چییه؟ ئهدی بهرهی جهنگ چ بوو که من.....

دوبوف بهدهم دهست جولاندنهوه، قسه کهی ماروسکای بری و گوتی: تو وس به! با قسه کهی ته واو بکات.

گونجارنکو به هیمنی لهسهری روّیی: چما مهعدهنه که ی ئهنگوش ههر گوندیک نییه: یه کهم ههر که منجارنکو به هیمنی له سهری روّیی: چما مهعدهنه که که تان زستانان به دووی کاردا ده پون و که سه و باخیکی بو خوی دابریوه، نیوه ی خه که که که که تان نه دووی کاردا ده کهن من هاوینان ده که پینه وه گوندی، چونکه له ویدا تهنانه ت کا کیوییه کانتان، به رازان گاز ده کهن، من به خوّم له مهعده ندا بووم و ده زانم.

دوبوف تواناي بەرپەرچ دانەوەي گونجارنكوي نەبوو. بەسەرسامى پرسى: وتت گوندێكە؟

- ئەدى چى؟ ئەو خەلكانەى لە دەوروبەرى باخاتدا دەۋيىن و ژنەكانيان لەويىن ھەموويان جووتيارن، لات وايە ئەمانە بى تاسىرىن؟ ھەلبەتە تاسىريان ھەيە!

بهدهست ههواکهی له خوّی دوور خستهوه.

دوبۆف له كاتيكدا دەترسا كە نەوەك لە قسەكانيا شتيكى ئابروبەر بۆ مەعدەنچيەكان ھەبى، بە دوو دلىي پرسىي:

- هەلبەتە دەبى ئەمە حسىبى بۆ بكرى.
- زۆر چاكه، ئەوەمان وا، با ئيستا بيينه سهر شارەكان. دياره شارى زۆرمان ههنو
 ههموويان گهورەن، ها؟

تا چاو هەتەر دەكات، بە پانى و درينژى ھەزاران قۆناغ، دينهات دەوروبەرى گرتوون. تۆ دەلىيى ئەمە چ تاسىرىكى نىيە؟ فهرمانده ی دهسته که به په شیوی گوتی: سهبرکه! ده لینی هه زاران قوناغ دیهات ده وروبه ری گرتوون به لین هه ق به تویه و ئه مه ش تاسیری هه یه. با شه ئیدی گونجار نکو گوتی: زور چاکه هه موو ئه مقسانه له یه کالدا کو ده بنه وه و ئه ویش ئه مه یه که له ناخی هه ریه کیکمانا به شیک له جووتیاریک هه یه. له کاتیکا به م چه شنه وه لا می قسه کانی دوبوف -ی دابووه، ئیشاره تی به مه به مه به ستی یه که مجاریان دایه وه.

ماروسیکا به ستایش و نافهرینه وه هاواری کرد: ته واوی بکه! هه ریه که م خو هه نقورتانی دوبوف له باسه که، به لای ماروسکاوه خوش بوو، رووی ده می کرده دوبوف و گوتی: دوستی نازیز چاکی به زاندیت و نیدی ناشتوانی وه لامی بده یته وه!.

گونجارنکو بی ئهوهی دهرفهتی دوبوف بدات که بینهه سهرخق لهسهری رقیی: ههموو ئهمانه، ئهوهمان پی ده لی که ئیمه و ئیوه و ههروهها ماروسکا —نابی له ئاستی جووتیاراندا غه پابین و چقن ئیمه بهبی جووتیاران ده توانین ... سهری له قاند و بیده نگ بوو. دیار بوو که ئیدی ههمو و ئه و قسانه ی که دوای دوبوف گوتبونی نهیده توانی باوه ری گونجارنکو بگوری.

ماروسکا به دزییه وه دهیپوانییه گونجارنکو، ههستی به ریزیکی پتر بهرانبه ر به گونجارنکو دهکرد، لهبه رخویه وه بیری کرده وه: ئیبلیسی زانا! چون پیرهمیرده کهی ته نگاو کرد، هه رنه بیت نهیتوانی له جینی خوی بجمی ناروسکا دهیزانی ره نگه گونجارنکو وه کو هه موو که سینکی دی هه لان بکات و هه میشه هه ق به و نه بی بو وینه ماروسکا هه رگیز له و با وه په دا نه بو و که چه نیشانه و ئاسه وارینکی جووتیاری له گونجارنکودا هه بی که چی ئه وه تانی به خوی با وه پی به مه هه بو و . له گه ل ئه مه شدا له هه موو که سین پتر متمانه ی پی پهیدا کرد. گونجارنکو به و چه شنه ی ماروسکا ناسی بووی "یه کیک بوو له خویان". گونجارنکو پیاویکی "به هه ست بوو" و هه رگیز خوی له قسه ی پوچ و بیه وده هه لنه ده قورتاند. پیاویکی ته مه ل و بی با شار نه بوو، ده سته قاوه ییه لپره کانی هه رده م ئاماده کاربوو، یه که م که په ته ی ده چوو ده سته کانی خاو بن. به لام کردارا یه کجار کاراو ره نگین بوون.

پێوهندى ماروسكاو گونجارنكو گەلێك بەتىن بوو، بەرادەيەك ھاوڕێكانيان دەيانگوت: لە ژێر يەك ياڵتۆدا دەخەونو لە يەك قاپ دا نان دەخۆن.

پی دهچوو ماروسکا رازی بی له هه نسو که وتی روزانه ی له گه ن گونجارنکودا، هه روه ها وه کو پارتیزانیکی جدی ده یپووانییه خوّی: ئه سپه که ی چاك تیمار ده کرد. تفاقی زینه که ی ریك و پیك بوو، تفه نگه که ی ده تگوت ئاوینه یه ده بریقینه وه. له شه پاهمیشه له پیشی پیشه وه بوو، جویگای متمانه بوو، به م چه شنه مایه ی خوشه ویستی و ریزی ها و پیکانی بوو و له راستیا ئه م کاره به شیوه یه کی خوّ به خوّ ماروسکای به رهو ژیانیکی دروست و هوشیارانه برد، که به پای خوّی. گونجارنکو ده ستی تیدا هه بوو.

له پیشهوه هاواریک کرا: بوهسته! بوهسته! ئهم فهرمانه سهرانسهری لهشکرهکهی گرتهوه. ئهوانهی ییشهوه وهستان ریزهکانی دواوه چوونه ییشهوهو ئهنجام ریزی لهشکرهکه تیّك چوو. ئه و جافه رمانی دو وه م ده م به ده م گهییه دو اوه: متیلیستا بۆپیشه وه! باش چهند دهقه یه ك متلیستا به چهشنی سه رگه پیک که و ته فرین و وه کو با تیپه پی، سواریی پ پ شکوی زه لامیک که قوتا بخانه ی سوپایی و مهشق و فیربوونی سواری نه دیتبوو، سه رنجی پ پ نافه رین و ستایشی تیک پای ئهندامانی هیزه که ی به لای خویا راکیشا، دوبوف گوتی: و ا بزانم پیویسته به خوم بچمه پیشه وه با بزانم مهسه له که چیه و له چ دایه.

دوبوف پاش كەمنىك گەرايەوە، پەست بوو، ديار بوو ھەولى دەدا ئەم پەستىهى وەشنىرى. دوبوف گوتى: متلىستا بە ماموريەت دەچنىتە تاقىب كردنى حال و وەزعى درمن، ئىمە شەوى لىرە دەمنىنىدەوه.

ههڵچوونو نیگهرانی له دهنگیا ههست پی دهکرا، بهلام ئهو پیاویکی خوّراگرو نهیّنی پاریّز بوو.

ئەو پياوانەى لەو دەوروبەرە بوون، ھاواريان كرد: ئاخر ئەمە چ كاريكه؟ بى نانو ئاو؟ ئاخر بەمە دەلين چى؟ ئەمەش بووە بە ئيسراحەت!

ماروسكا گەييە لايان و گوتى: چ شانسيكه!

ریـزی پیشـهوه تـازه لـه ئهسـپهکانیان دابـهزیبوون. لقنسـون بریاریـدا شـهوی لـه بیشـهکهدا وهمیّنن., چونکه دلنیا نهبوو که جوّگهلهکانی خوا رووی خوانیخدزا له دهستی درّمنا نهبن. به ههر حال به ئومیّد بوو بهم حالهشهوه ریّگایهك بوّ دوّلی تیودو —واکیو بدوّزیّتهوهو ورده ورده بروّن.

به درینژایی ریکا ژانی له راده بهدهری قهبرغهی، که روز به روز له زیادی بوو، ئازاری دهدا، لقنسون دهیزانی ئهم ژانه ئهنجامی ماندوو بوونی له رادهبهدهرو کهم خوینییه و به چهند ههفتهیه کئیسراحه و پاریز چاك دهبینه وه، به لام چونکه لای روون بوو که بهم زووانه دهستی ناگاته خوراکی چاك و ئیسراحه ی تهواو، ناچار به دریزایی ریکا ههولی دهدا خوی لهگهل ئهم ژیانه تازهیه دا رابهینی و قهناعه ی به خوی ده کرد که بی تاقه تییه کهی ته نیا به شیکه له تیکچوونی میراج که ههمیشه ئازاری دهداو رهنگیشه ههرگیز دووری نه خستبیته وه له ئهنجامدانی ئه و کارانه ی که به شیک بوون له ئهرکه کانی سهرشانی.

كوبراك چاوى برى بووه پيلاوه نهرمهكانى ئاگاى له قسهكانى لڤنسون نهبوو، وهكو لاساريك كه جگه له خهمى سكى خوّى، خهمى چ شتيكى دى نهبى، بوّ چوارهمين جار دووبارهى كردهوه: من دهليّم پيويسته بروّين.

- زۆر چاكه، ئەگەر ناتوانى بمينى. فەرموو برۆ، بەلام يەكيك لە شوينەكەى خۆت دابىنى، ئىدى بۆ خۆت سوار بەو برۆ. بەلام من نيازم نييە ھەموو ھيزەكە بخەمە خەتەرەوە.

دەنگى لقنسون ئەوەى نىشان دەدا كە كوبراك زۆر سوور بووە لەسەر رايەكانى خۆى.

لقنسون گوێی له قسه کانی تری کوبراك نه گرت، له سه ری روّیی: براده روا چاکه بچی سه ریّك له ئیشی کگره کان بدهیت. که هه ستی کرد کوبراك هه مدیس ئاماده ی پی داگرتنه له پرچاره ی بهیه کا داو به ره قی پرسی: چیپه ؟

كوبراك بەدەم چاوتروكاندنەوە سەرى ھەلبرى.

لقنسون به ههمان شينوازى ئاساييهوه كه كهمينك شوخيشى تيدا بوو. لهسهرى رويى: دهورييهك بنيره سهر جادهكه، چهند ئيشك گريك له پشت هيزهكهوه به دوورى نيو قوناغيك دابني. بو ويت؟

کوبراك بۆلاندى: بەلىّ. لاى سەير بوو كە بۆچى لەبرى ئەو شتەى كە دەيويست بيلىّ، ئەمەى گوتبووو، لەبەر خۆيەوە بىرى كردەوە: بەراز!؟ ھەستى بيّزارى و بەزەيى ھاتنەوە بەخۆ، لەگەل جۆرە ريّز گرتنيّكى لڤنسوندا، لەلاى تيّكەل بوون.

لقنسون وهکو جاران له خهو راپه ری. ئهو گفتوگۆيه ی لهگه ل کوبراکدا کردبووی، هينايه وه بيری خوّی، جگه ره کان بدات.

به جۆرى رينى خۆى به نيو كوانووه دوكهل كردووهكانا دەكردەوه كه پى نهنى بهپالتۆى ئهو پارتيزانانەى له خهوا بوون. دوورترين ئاگرى دەستە راست له هەموو گەشتر بوو. ئيشك گرى شەمو به ديارييەوه هەلتروشكا بوو.

دەسىتەكانى دابووە ئاگرەكە، ديار بوو مەلى خەيالى شوينانى دوورى تەى دەكىرد، كىلاوە پيستىيە رەشەكەى بە پشتا شكابوو، چاوەكانى خومارو خوالوو بوون، ليوەكانى بزەيەكى سادەو مندالانەيان گرتبووە خۆ. لقنسون لەبەر خۆيەوە گوتى: باش سەيرى بكه!

دیمهنی بلیّسهی شین باوی دووکه لاوی، بزهی سهر لیّوی ئیشکگرهکه، تاریکی شهو و خهتهری وهزعو حالّ، هه ستیّکی ئالوّزو تیّکه لّ و پیّکه لّی لقنسون دروست کردو ئه و وشانه ی خسته سهر زاری.

به وریاییه کی زورتره وه چووه پیشه وه، هه نبه ته نه نه نه به نه وه ی نیشکگره که دوور بی به نکو له به رئه وه ی نه یده و یست بزه له لیوانی ئیشکگره که بتارینی. ئیشکگره که هیشتا له ده ریای بیره کانی خویدا مه له ی ده کرد، بزه که ی به رانبه ربه سه مای بنیسه کان به رده وام بوو، بیگومان ئه م ئاگره و ده نگی هه نبزرقانی ئه و گیایانه ی له باوه نی ئه سپه کانه وه و له ناو جه رگه ی بیشه که وه ده بیسترا، کابرای ئیشکگریان بر دبووه بو شه وانی مندانی، که چون ئه و شه وانه ی له گه ن نه سه وانه ی مندانی نه و شه وانه ی له گه ن ناره شه و نه بی به ناره شه و نیزیشت وه کانی به رتریفه ی مانگه شه و . بانگی دو و ربه دو و ری که نه بابانی گوند، له وه پانی ئارام به خشی ئه سپان، ده نگی پاوه ندو زنجیره کانیان و سه مای مه شخه نه کان له به رچاوه ئه بنه ق و مه شخه نه نه ی به نه و که هه نو و که هه نو و که هه نو و که نه به رده می باو و .

لقنسون هیشتا به تهاوی له ئوردوگاکه دهرنهچوو بوو، تاریکییهکی شیدارو بونخوشی بهسهرا هات، پیی چوو به شتیکی نهرمو سپرینگ ئاسادا، شهو، بونی کارگ و داری رزیوی لیدههات. لقنسون لهبهر خویهوه گوتی: به راستی به سامه! و ئاوریکی دایه وه. ئیستا چ ئاسه واریکی گره زیرینه کان نه ما بوو، ده تگوت هه موو ئوردوگاکه له گه ل بزهی ئیشکگره که دا چوو بوو به ناخی

زەويىدا. ھەناسىميەكى قىولى ھەلكىشا، بە دل رۆشىنىيەكى پىترەوە، كە پىشىتر ھەسىتى پىي نەدەكرد، بەسەر جادەكەدا كەوتە رى.

زۆرى پى نەچوو گويى بە خورەى جۆگايەك زرينگايەوە، ھەڵوەستەيەكى كردو گويى بۆ نەواى دلگيرى بيشەكە راديرا، پاشان لەبەر خۆيەوە پيكەنى، ئەوجا بە ھەنگاى سووكترو ورياترەوە كەوتەوە رى، بە جۆرى يىلى بە عاردى دا بكيش دەكرد كە دەنگى يىلى دەبىسترا.

له ناو جەرگەى تارىكىيەكەوە دەنگىكى گرو لەرزۆك بەرز بۆوە، كىلى زەلامم؟ لقنسون دەنگى متچىكى ناسىيەوەو بى وەى وەلامى بداتەوە، يەكراست بەرەو رووى چوو، سەداى مىل ھىنانەوەى تفەنگىك لەو تارىكىيە كپەوە ھەستا. ئەوجا دەنگى سامناك و وشكى گىربوونى فىشەكىك لە لوولەى تفەنگەكەدا ھات. لقنسون بە ئاستەم جولەى شىت ئاساى دەسىتى متچىكى دەبىنى كە دەپويست فىشەكەكە بخاتە بەر تفەنگەكە.

لقنسون به ساردییه وه گوتی: پیویسته پتر چهوری بکهی. متچیك که ههستی به هیوری کرد گوتی: ئاه، تویت، نا... زهیتم کردووه... نازانم چییهتی... به پهشیوییه وه چاوی برییه لقنسون. له کاتیکا بیری چوو میلی تفهنگه کهی بباته پیشه وه، چه که کهی هینایه خواره وه.

متچیك حەرەسى سنیهم بوو، نۆرە حەرەسیاتەكەی لەنیوە شەوەوە دەستى پیكردبوو، هیشتا نیو سەعات بەسەر حەرەسیاتەكەیا تینهپریبوو. سەر حەرەس گەرابۆوە بۆ ئوردوگاو دەنگى ھەنگاوەكانى لە نیو پوشەكاندا ون بوو بوو، بەلام بەلای متچیك—ەوە زۆر لەمە پتر تیپهری بوو، چونكه بە تاقى تەنى كەوتبووە دەریای بیری خۆیەوەو لە نیو ئەم دنیا فراوان و بیگانەیەدا زۆر بە وریاییهوه دریدی، بە دریایی بادنی دەدا، ئەم دنیایهی كه هەموو شتیك تیایدا بەدری وئسیایی دەچولا.

متچیك ههموو ئه و ماوه یه یه یه یه فیكر گوزهراند، فكری نهیدهزانی كهی و له كویده له میشكیا دروست بوو بوو.

بی گویدان به و بیرانه ی دی که هزریان مژول ده کرد، به رده و ام ده گه پرایه وه سه ربیری یه که می متچیك به خوی ده یزانی که ئه م بیره بیریکی نه گریس و پر شه رمه زارییه و هه رگیز بو که سی باس ناکات. هه روه ها ده یزانی که هه رگیز ده ست به رداری ئه م بیره نابی و له پیناوی ئه نجامدانیا هه موو کاری ده کات، ئه مه ته نیاشت و دواشت بوو که بوی مابو وه.

نيازو پلانى متچيك ئەمە بوو: ھەر چۆنى بووەو تا زووە، بە چنگ بە ددان ھەول بدات لە ھيزەكە فيرار بكات.

وه ختى لقنسون ناسىييەوه، متچيك پەشىۆكا، ھەلبەتە نەوەك لەبەر ئەوەى تفەنگەكەى ريك و پيك نەبوو، بەلكو پتر لەبەر ئەوە بوو كەلقنسون متچيك و بيرەكانى غافلگير كردبوو. لقنسون به روو خۆشىيەوە گوتى: كە سەربازىكى چاكى! لقنسون ھىشتا بىزەى ئىشىكگرەكەى لەبەر چاو بوو، دىلى نەدەھات توورەبى: تەنىيايى بۆ ئىرە كەمىك سامناكەنا؟

متچیك له ژیر لیوهوه و به ههلچوونهوه وهلامی دایهوه: نا... سامناكی چی؟ ئیدی لهگهل ئهم شتانهدا راهاتووم.

لقنسون به پیکهنینه وه وه لامی دایه وه: به لام من هه رگیز له گه لیا رانه ها توم به مه رجی سالانی دوورو درین به شه وو به روز، به ته نیا به پیاده و به سواری گوزه راندووه، که چی هیشتا ده ترسم، باشه وه زع و حالی نه م ناوه هیمنه ؟

متچیك بهترس و سهرسامییه وه لینی راماو گوتی: به لین، هینمنه. لقنسون بونی روون كرده وه كه وه زع و حال زوّر له بارو چاكه و بهم زووانه به چاوی خوّی دهبینی كه باشتر دهبی، پیده چوو ئهم قسانه ی له به رخاتری قسه كانی ئه و نه كردبی، به لكو له به رئه وه بو و كه ناخی ئه و هه لسه نگینی و بپشكنی: هه رئه وه نده بتوانین له دوّلی تیود و واكیو بپه پینه وه ئیدی وه زعمان زوّر باشتر ده بین . جگه ره ده كنشیت؟ نا؟.

متچیك كه كیسه توتنهكهی قاریای دینایهوه بیری خوی و دهیزانی لهوانهیه لقنسون لهوه بی ناگا بی، لهسهری رویی: نا، تهنیا جار جاری —قهت حهزی لی دهكهی؟ كانی نیكوف، یهكیكه له پارتیزانه باشهكانمان، ئهو كابرایه نیو سه عات به بی جگهره ههل ناكات, دوو دلم لهوهی به سه لامه تی گهییبینه وه شار.

متچيك پرسى: بۆچى بۆ شار؟ دلى به توندى كەوتە ليدان.

- خۆم به نامهیهکهوه ناردم، ههنووکه چوونه ناو شار زۆر خهتهره، ههوالهکانمانی بردووه. متچیك به شیوهیهکی ئاسایی و له کاتیکا ههولی دهدا وا بنوینی که پرسیارهکهی تهنیا ریکهوته، پرسی: ناتوانن یهکیکی دی بنیرن، بیرتان لهوه کردوتهوه که یهکیکی دی بنیرن. لفنسون که به وریاییهوه گویی ههلخستبوو، پرسی: چون؟

ههروا، تهنیا پرسیار بوو، ئهگهر ئیوه رازی بن من دهتوانم راسپارده و نامه کانتان بو شار
 بهرم، زور شارهزای شارم.

متچیك ترسى ئەوەى لینیشتبوو نەبادا زۆر شپرزە بووبی و لقنسون پەى بە ھەموو شتیكى بردبی.

لقنسون كه بهوردى وشهكانى هه لده برارد، له وه لاما گوتى: نا پيم وانييه بتوانم، قهومو قيلهت له شار ههن؟

- نا، به لام له شار کارم دهکرد، یانی ناسراوم ههیه، به لام لهبهر ئه وان نییه... نا، ئیوه ده توانن متمانه م پی بکهن، وه ختی له شار بووم به زوری نامه نهینیییه کانم ده گهیانده حی .
 - لهگهل کیدا کارت دهکرد؟
- لهگهل ماگزیمالیسته کاندا، به لام ئه و ساکه وام ده زانی که کار کردن لهگهل ئه واندا چ عهیبیکی نییه.

- مەبەستت لە عەيبى نىيە، چىيە؟
- مەبەستم ئەمەيە كە ئەوساكە عەيبى نەبوو يياو لەگەلياندا كار بكات.
 - ئەدى ئىسىتا؟

متچیك به ترسهوه بی ئهوهی بزانی چ وه لامیك چاوه روانیتی گوتی: ئیستا سهرم لیشیواوه، دروست و نادروستم له لا تیکه ل بووه.

لقنسون که دهتگوت چاوه ریّی ئهم وه لامه بوو، به سهدا یه کی دریّژ گوتی: که – وا – ته – به – م جوره! نا، نا به هیچ جوّریّ نیازم نییه که س رهوانهی شار بکهم.

متچیك كه روو به پرووى ئه و بریاره كوت و پره و تا راده یه ك توو پره یه بووه ، به ده نگیكى له رزو كه وه گوتى: -نا ده زانى بو ئه مهم خسته پروو هه ربیرى خراب مه كه وه! خه یال نه كه ى شتیكم لیت شارد و ته وه ، زور له گه لت راستم.

ئەمجا لەبەر خۆيەوە بىرى كىردەوە: پێويستە ھەر ئێستا ھەموو شتێكى پى بڵێم، بەراسىتى ھەستى دەكرد حەز دەكات گرێى دڵى خۆى بۆ بكاتەوە، ھەر چەندە نەيدەزانى ئاخۆ ئەنجامى ئەو كارەى ئاقلانەيە يان گەوجانە!

ههندى جار وام دينته بهرچاو كه ئهگهر سبهينى بكهونه گيرو گازى هيزهكانى كلچاكيشهوه، لهگهل ئهوانيشدا ههر بهو جوّره دهجهنگنو به ههمان زولم و زوّرهوه رهفتار لهگهل خهلكانى ترشدا دهكهن، به لام من ناتوانم، ناتوانم وهكو ئهوان بم!....

وای ههست دهکرد لهگهل درکاندنی ههر وشهیهکدا درزیکی تازه دهکهوته پهردهی ئهو تهمهی که لهبهر چاوهکانیا بوو، وشهکان ئازادانه لهم درزانهوه دهپژان و درزهکانیان شاش تر دهکرد، متچیك دهیویست بهردهوام قسان بکات، که قسهی دهکرد ههستی بهئارامییهکی تایبهتی دهکرد، ههنووکه بهلایهوه گرنگ نهبوو لقنسون چون بیر له قسهکانی دهکاتهوه.

لقنسون تيفكرى: كەواتە تۆ ئەم چەشنە مرۆقەى! چ خەمىرەيەكى تيكەلى! لە كاتيكا وشەكانى بەھيورى دەدركاندو حەزى دەكرد ئەوە كەشف بكات كە چ ھۆيەك لە يشت ئەم ھەلچوونە

تورهیه وه ههیه، گوتی: کهمی سهبرکه! قولی کراسه کهی گرت. متچیك زیره کانه هه ستی کرد که لقنسون چاوه ره ش و در شته کانی بریوه ته ئه و: برا، تو زورت قسان کرد، من سه ر له هه موویان ده رناکه م. باشه تو لیره دا بوه سته و با له گرنگترینیان بدویین، تو ده لیی لیره دا هه رکه سه و له خه می تیر کردنی سکی خویدایه.

متچیك هاواری كرد: چۆن، نا؟ چونكه متچیك باوه پی وابوو كه گرنگترین به شی قسه كانی به هیچ جۆری ئه و خاله نه بوو كه لقنسون ئیشاره تی بۆ دهكرد، به لكو گرنگترین به شی قسه كانی پیوه ندی به ژیانی ناله باری ئیره وه هه بوو، ئه و زولمانه بوو كه له لایه نیك به یه كه پیروه ندی به ژیانه كانه وه لیی ده كراو ئه مه حه قیقه تیكه كه به پاستی شایانی باسكردنه: من ده مویست بلنم كه

لقنسون به هیمنی قسه کهی پی بری: نا، سهبرکه، ئیدی نورهی منه، تو گوتت لیرهدا ههر کهسه و له خهمی تیر کردنی سکی خویدایه. خو ئهگهر به ریکه و تکه وینه گیروگازی کلچاکه کانه وه....

- نهخير من هيچم دهربارهي شهخسي خوّتان نهگوت... من...
- فهرق ناکا. گوتت ئهگهر ئهوان بکهونه گیروگازی کلچاکهکانهوه، لهگهل ئهوانیشدا به ههمان بی رهحمی و بی خهمییهوه دهجهنگن؟ ئهم قسهیه تهواو ههلهیه! لڤنسون ههمان بهلگه ئاساییهکانی خوّی هیّنایه پیشهوه، دهیویست ئهوه روون بکاتهوه که چوّن ئهم قسانه به رای ئهو دروست نین.

لقنسون چەندى قسان دەكرد، پتر بۆى دەردەكەوت كە وەختەكەى خۆى بە فيرۆ دەدات. ئەو قسانەى كە جار جارى متچىك دەيدايە بەر قسەكانى، تىلى دەگەياند كە دەبى لە مەسەلە سەرەتاييەكانەوە قسانى لەگەلدا بكات. لەو مەسەلە سادانەوە دەست پى بكات كە وەختى خۆى دەرك كردنيان بۆ ئەويش زەحمەت بوو، بەلام ھەنووكە بوو بوون بە بەشيك لە گۆشت خوينى، ئىستا سەردەمى ئەو كارانە بەسەر چوو بوو، و ھەر ساتىك كارى خىراترو بنج بې تىر دەھاتە گۆرى.

لقنسون ئەنجام بەساردىيەكى ئەو تۆوە كە لەميھرو دلسۆزى خالى نەبوو، لە سەرى رۆيى: زۆر چاكە، من چ كاريكم لە دەست نايەت، تەنيا خۆت نارەحەت دەكەى، ناتوانى بۆ ھىچ شوينىي برۆى، ئەمە بىرىكى گەوجانەيە.

- ئەوان دەتكوژن، ئەوەندەو بەس، چاكتر وايە زۆرتر لەم بارەيەوە بىر بكەيتەو. بەتايبەتىش ئەو شتانەى كەمن يىم گوتىت بە قازانجى خۆتە.

متچیك به خهمبارییهوه وه لامی دایهوه: ئهمه تاقه شتیكه كه دهتوانم بیری لی بكهمهوه... ئهو هوّیه تورهیهی كه ئهوی هاندهدا به ئاشكراو لاساری قسان بكات، زوّر به ئاسانی له بهین چوو.

له ههموو گرنگتر ئهوهیه که خهیال نهکهی هاوریکانت لهتی خراپترن... خراپتر نین...
 لقنسون به هیمنی کیسه توتنه کهی ده رهیناو که و ته سیغار پیچانه وه.

متچیك به نائومیدییهوه سهیری كرد. لقنسون به جوریکی چاوه پوان نه كراو له سهری رویی: چاكتر وایه میلی تفهنگه كه ت بخه یته وه جینی خوی.

دیار بوو به دریّژایی گفتوگۆکهیان ئهم مهوزوعهی لهمیّشکی خوّیدا ههنگرتبوو: ههنووکه و مختی ئهوه هاتووه که ئهم شتانه فیّر بووبی —خوّ توّ له مانّی خوّتدا نیت، تی دهگهی؟ ئهمجا دهنکه شقارتهیه کی داگیرساند. بوّ ساتیّك، چاوه نیوه داخراوه کانی به برژانگی دریّژهوه، کونه کانی کهپوی، ردیّنه سووره کهی رووناك بوّوه، بهراست وهزعی ماینه کهت چوّنه؟ هیّشتا سواری دهبی؟

- به لني. لقنسون كه ميك داما: زور چاكه سبه ينى پييان ده ليم با "نيو كات" بده نى دهيناسيت؟ ئه وه ى كه پيكا سوارى ده بوو، توزيو جيخا بده وه به مه سئولى ته داروكات... داشه؟

متچیك به گوی رایه نییه وه وه لامی دایه وه: باشه، لقنسون له به رخویه وه بیری کرده وه: بنیاده میکی چ بی عه قله! ئه وجا به وریایی و هیمنییه وه که و ته ری مژیکی قوولی له سیغاره که یدا، هینده ی له گه لا متچیکدا گوتبوو، کاس بوو بوو، له به رخویه وه گوتی: تیک اکابرایه کی بی توانا، ته مه لا و نه فس نزمه، چه ند مایه ی شه رمه پیاوی وا سست و بی ده سه لات له داوینی نیشتمانا له دایك بی و په روه رده بکری: هه نگاوه کانی گورج تر کرده وه و مژیکی قولتری له سیغاره که ی دا: به لی: وه ختی که ملیونان مرؤ قله و لا ته که ماندا له میانی هه ژاری و چه په نیدا ده ژین و له سایه ی رؤ ژگاری درین ژا به گاو به هه و جای سه رده می به رد زه وی ده کین نید باوه ریان به خوای نه بوو، و بی هه ست و زالم هه یه، پیاوی وا بی با شارو بی کاره و بی که نکیان تیدا بیته ناراوه!

لقنسون پهریشان بوو. چونکه ئهوانه قولاترین پیرفزترین بیری ئهو بوون، چونکه چهمکی سهرهکی شهرهکی رئیان لهلای ئهو بریتی بوو له سهرکهوتن بهسهر ئهم ههژاری و روّژ رهشییهدا. چونکه ئهگهر به جوّریکی بههیّزتر له گشت بزویّنهرهکان دریّژهی به ژیان نهدابایه و ئومیّدی ئهوهی نهبایه که مروّقی بههیّزترو میهرهبانترو شادتر ببینی، ئهوساکه ههرگیز ئهم لقنسونه نهدهبوو، بهلکو کهسیّکی دی دهبوو، بهلام مادامهکی هیشتا ملیونان مروّق لهوانه، ناچارن دریّژه به ژیانیّکی وا سهرهتایی و پر له نهگبهتی بدهن، ئینسان چون دهتوانی ئومیّدی دیتنی مروّقانی نوی و جوانی ههبیّ؟

لقنسون وه ختی متچیك ی بیر ده که و ته وه، له به رخویه وه تیده فكری: ئایا منیش روزی له روزان وه کو ئه و بووم شه و بووم شه و نه ده اسه رده می مندانی و لاوی خوی بینیته وه یاد. به لام ئه م کاره زه حمه تیکی زوری ده ویست قوناغه کانی ئه م دواییه ی ژیانی واته ئه م ساله نزیکانه ی ئه و ئا خرو ئو خرانه ی که لقنسونی که لقنسونی که دوست کرد بوو -ئه و لقنسونه ی که ئیستا هه موو که سیک به ناوی لقنسونه و ده یانناسی، ئه و لقنسونه ی هه میشه له پیشه و هی هیزه که و و ، ئه و سالانه گهلیک گرنگ و پرله روود او بوون.

تهنیا یه کشتی رابردووی ده هاته وه یاد، ئه ویش کونه وینه یه کی ده ورانی مندالی بوو، وینه که مندالی کی به وی مندالی کی جوله که که وازی چاو گهش و درشتی نیشان ده دا که چاکه تیکی ره شی له به ردا بوو. لقنسون له وینه که دا به تاسه یه کی سه یری نا مندالانه و هیاوی بریبووه خالیکی کامیراکه، چاوی

بریبووه ئه و شوینه ی که پییان گوتبو و بالنده یه کی بچووك و جوان ده فری ... به لام چ بالنده یه کی جوان له گوری دا نه بو و بو و بو بو بو بو بو له گوری دا نه بو بو بو بو بو بو بو بو به به به له در له مه شرق دری له م چه شنه نا ئومیدیانه بینی بو و. تا ئه نجام قه ناعه تی کرد بو و که ... را نه فسانه نییه ". وه ختی که قه ناعه تی کرد، بو ی ده رکه و ت که به شه رچ ره نجین کی زوری به نه فسانه ی دروی بالنده ی بچووك و جوانه وه کیشاوه - ئه و بالنده جوانانه ی که چاوه پوان ده کرا لیره یان له ویوه ده ربکه ون، خه لکانیکی زور به ده م چاوه پوانی دیتنی ئه و بالنده جوانانه وه ژیانیان به فیرو ده دا. به لام بالنده کان هه رگیز په یدا نه ده بو ون نا، ئه و ئیدی پیویستی به م جوره شتانه نه بو و! و سه رسه ختانه هه مو و شادی و دله خور په یه کی بی مانای له مه پالنده کان نایه لاوه - نه مو و ثه و شتانه ی که با به ل باب بویان ما بو وه ، ئه فسانه ی ساخته و دروی بالنده ی بچووك و جوان و ژبه روژ یوچه ل ده بو وه .

لقنسون بۆ دەرك كردنى واقيع، بۆ گۆرىنى ئەو وەزعە، بۆ خيرا خولقاندنى ئەو شتەى كە پيويستە بيتە دى و دەبى بمينيتەو، بۆ دەرك كردنى ئەم سادەترين و قورسترين شتانه، پەناى بردە بەر عەقلا و ھۆش.

لقنسون هەنووكە بە ھەستىكى تىرى لە وەسىف نەھاتووەوە، كەلەو چاوەروان نەدەكراو كەسىش پەى بەو ھەستە نەدەبرد، بىرى كردەوە: بەلام تىكىرا من بنيادەمىكى بە سەبرو بەتەحەموول بووم، زۆر لەو بە سەبرو بە تەحەمولتر بووم. من نەك ھەر چاوەروانى چ شتىك نەبووم، بەلكو كارىكى زۆرىشم دەكرد: بەلى ئەمە خۆى لە خۆيدا لە ھەموو شتەكان گرنگترە.

لقنسون به پهلهو یه کپاست به نیو دارستانه که دا تیپه پی. لق و پوپی ساردو شهونم لینیشتووی دره ختان ده موچاویان فینك ده کرده وه، هه ستی ده کرد شه پولیکی یه کجار توند له زهوییه وه هه لی گرتووه و بردویه تی سه ری. له م به رزاییه هه ست پیکراوه وه به سه رهمو و بی توانایی و لاوازیه کانیا زال بوو.

وهختی گهیشته وه ئۆردوگا، ئاگرهکان دامرکابوونه وه. بزهی سهر لیّوی ئیشکگره که ئاوا بوو بوو — گویّی لیّ بوو ئیشك گره که به ده م تیمار کردنی ئه سپه وه له ژیّر لیّوه وه جنیّوی ده دا. لڤنسون به رهو ئاگره که ی خیّن که هیّشتا دو که لّی لیّ هه لَده ستا — چوو، پالتوّکه ی له پال ئاگره که دا راخست. باکلانوف له شیرین خه وا بوو. لڤنسون هه ندی چلّو چیوّی و شکی خسته کووانوه که وه که وته فوو لی کردنی، هیّنده فووی لیّکرد سه ری که و ته سوړان. باکلانوف به ده مخوه وه هه ستی به گهرمایی ئاگره که کرد، لیّوه کانی جولاندو ملّچه ملّچیّکی کرد، ده موچاوی دانه پوشرابوو، لیّوی به جوّریّکی مندالانه شوّر بوو بووه وه، کلاوه که ی به سه رلا جانگیا په سترابوّوه و ره ق بوو بوو، پتر له توله سه گیّکی ره سه ن و خرین ده چوو: لڤنسون له کاتیّک دا به خوشه ویستییه وه پیّی پیده که نی، له به رخقیه و گوتی: توش وابه! پاش ئه و گفتوگویه ی له که ل متچیک دا کرد بووی، ته ماشا کردنی باکلانوفی زور به لاوه خوش بوو.

لقنسون بهدهم بۆله بۆلهوه له تهنیشت باکلانوفهوه راکشا، هیشتا چاوی لیّك نهنا بوو، ههستی كرد سهری كهوته سوران، به دهوری خوّیدا وهرچهرخاو بیّ ئاگا له لهشی، له ئاسمانی بیّ كوّتاییدا كهوته فرین، تا لهنكاودا له موغارهیهكی تاریك و بیّ بندا گیرسایهوهو دابهزی.

متليستاو تاقيب كردني دژمن

وهختی لقنسون، متلیستای نارد بو تاقیب کردنی درثمن، دهستووری دایی که دهبی ههمان شهو بگهرینتهوه، به لام ئه و گوندهی متلیستا بوی دهچوو، زور لهوه دوورتر بوو که لقنسون تهسهوری کرد بوو.

متلیستا سه عات چواری پاش نیوه پر هیزه که ی به جینهیشت و به شی هه ره زوری ریگای به چارناره بری، چه شنی بالنده یه کی شکاری به ده نی به سه ر ملی نه سپه که وه دانه واند بوو، کونه که پوی به شینوه یه کی شادی وروژین کرابو وه وه ، ده تگوت نه و چارناره شینتانه یه ، پاش نه و پینج روژه رییه مه ستی کردبوو، ده مه و نیواره گهیی، هیشتا پوش و په لاشی نیو دارستانه که ی باوه شی پایز له به تیمکی زه رده په پی سارد و خه م وروژینا، به په له به ته کیا ره ت ده بوون، که له دارستانه که ده رچو و دنیا تاریک بوو، نه سپه که ی له پال که ویلیکی په رپوت و ویران دا که سه ره که داته پی بوو، راگرت، دیاربوو، له میژ بوو که س رینی تینه که و تبوو.

ئەسىپەكەى لە سووچىيكەوە بەسىتەوە، دەسىتى بە دىرەگىكى شىكاوەو گىرتو خىزى گەيانىدە گۆشەيەكى سەربانەكە، خەرىك بوو بكەويتە چالىكەوە كە بىۆنى بۆگەنى دارو پوشى رزاوى لىدەھات. بە ماتە ماتو ورياييەوە بە پيوە ويستاو بە وردى روانىيە ناو جەرگەى تارىكە شەوەكەو گويى بۆ دەنگەكانى شەو ھەلخست.

نزیکهی ده دهققهیه کی بهم چه شنه قه تاند، سینبه ره کهی له گه آن تاریکی دارستانه که دا تینکه آن بوو. پتر له هه موو وه ختی به بالنده یه کی شکاری ده چوو، دولینکی سامناکی پر دره خت و قوّپه نه پوش له به ده میان دوو زنجیره کینوی بورکانیدا، که توّپه له ره شاییه کی گه ورهی به رانبه ربه ئاسمانی روّشنی پر ئه ستیره پیک ده هینا ده ها ته وه یه ک.

متلیستا له سووچیکی سهربانه کهوه خوّی هه لدایه سهر ئه سپه کهی و رووی کرده ریّگایه ککه له به رپوش و په لاش به زه حمه ت ده بینرا، قه دی هه لکشاوی دره ختانی غان له و تاریکه شه وه دا چه شنی موّمی کوژاوه سیی ده چوّوه.

ئەسپەكەى بەسەر تەپۆلكەيەكى بچوكا ئاژۆت. بە دەستە چەپدا زىنجىرە كێوێكى بوركانى رەش درێژدەبۆوە چەشنى پشتى دێوێكى زەلامى نووستوو دەھاتە بەرچاو. دەنگى شڵپو ھوڕو ھاڕەو ھاژەى چەمێك دەھاتە گوێ. ئاگرێك لە دوورى نزيكەى دوو قۆناغە رێگاوە, رەنگە لە كەنارى چۆمەكەوە بووبێ، بەرزو نزم دەبۆوە. ئاگرەكە ژيانى تەنيايى شەوانى بىر خستەوە. كەمێ لەولاترەوە،لە ئاستى جادەكەو، روناكى زەردو كزو سەقامگىرى چراكانى گوندەكە ديار بوو.

به دەستە راستا بەرزى زنجىرە كۆوەكان كەم دەبۆوە لە نۆو تارىكىيە شىن باوەكەداون دەبوو، لە ھەمان شوڭنا چالاكىيەك دەبىنرا، رەنگە ئاسەوارى چۆمىكى تەرك كراو بووبى، دارستانىكى چرو تارىك دەورى دابوو.

متلیستا بیری کردهوه، رهنگه گۆماو بی . ههستی به سهرما کرد. چاکهتیکی سوپایی یه خهوازی لهسه ربلوزه سوپاییهکهیهوه، لهبه رکردبوو ... بریاریدا به رله ههموو کاریک به رهو ناگره که بچی ، دهمانچه که ی له کیفه که ی ده رهیناو له ژیر چاکه ته کهیه وه خستیه به رپشتینه کهی کیفه به تاله کهی خسته ناو خورچی پاشکو ی نه سپه کهیه وه ، تفه نگی پی نهبوو ، کوت و مت له جووتیاریک ده چوو که له مهزرا بگه پی نته وه : پاش جه نگ له گه ل نه له مانه کاندا زور به ی جووتیاره کان ، چاکه تی سوپاییان له به ردابوو.

تهواو نزیکی ئاگرهکه بوو بۆوه که له پپ حیلهی ئهسپیّك تاریکی شهوهکهی رهواندهوه. ئهسپهکهی متلیستا تهکانیدا بۆ پیشهوه، ههیکهلی بههیّزی لهرزی و به ههلٚچوونهوه له وه لاّمی ئه و حیلهیهدا، حیلاندی. لهم ساته دا تارماییه که به پهله له بهرانبهر ئاگرهکه وه دهرکه و تارماییه کهی به ئهسیه کهی خوّیدا کیشا، ئهسیه که کشایه دواوه.

میّرد مندالّیکی لاوازی قرْرهش به چاوی ئهبلّهق و ترساوهوه تهماشای دهکرد، قامچییهکی به دهستهوه بوو.

دەستەكەى تىرى ھەلكىرد بوو، دەتگوت خۆى بۆ بەرگى ئامادە كىردبوو، پىلاوىكى كەتانو پانتۆلىكى شېرى لەپى بوو، چاكەتىكى شۆپى لە خۆيەوە پىچا بوو. بە پەتىك ناو قەدى توند بەست بوو. متلىستا ئەسپەكەى بە جۆرى تاودا، خەرىك بوو مىرد مندالەكە بكاتە ژىرەوە. مىدالەكە تاس بردىيەوە. چاوانى ترساوى مىرد مىدالەكە، پانتۆلە شىرەكەى كە زرانىيە رووتەكانى لىدە دىار بوون، چاكەتەكەى كە بە جۆرىكى بەزەيى وروژىن گەردنە لاوازو مىدالانەكەى لىدە دىار بوو، رەنگە ئاغاكەى يىلى دابووبى، سەرىنجى متلىستا يان راكىشا.

متلیستا به پهریشانی و به دهنگیکی ناپهسهند که تهنیا بو نهسپهکهی بهکاری دههیننا گوتی: چ دهکهی لیّره؟ ترسایت؟ ناه، بهچکه شهتیان، شیّتوّکه! نیّری نهجهلت هاتووه وا لیّره ویّستاوی! نهگهر بمکردبایتا ژیّرهوه چت دهکرد، ها؟ دووبارهی کردهوه: چ کهریّکی! که مندالهکهی بهو وهزعه قهلهندهرانهیهوه بینی سارد بوّوه. له یر ههستیّکی به زهیی نامیّزو مندالانه له ناخیا وروژا.

منداله که که ورده ورده ترسه که ی ده ده وییه وه، ده ستی راستی هینایه خواره وه و گوتی: بن وه کو هه کو له پر هه لات کوتایه سه رم؟ هه ولی ده دا وه کو پیاویکی کارامه به هیمنی و ماقوولی قسان بکات و هیشتا هه ر ده له رزی، له سه رقسه که ی رؤیی:

ههر كهسيك بئ دەترسىت. من ليره لهلاى ئەسىم.

متليستا به پێكەنينەوە پرسى: ئەسىپ! بەراستتە؟

چنگی خسته سهر رانی خوی. خوی به پشتا شکاندو به چاوی نیوه داخراو له میرد منداله که ورد بووه، برق باریك و ناسکه کانی هاتنه وه یه که له پر له قاقای پیکه نینیدا. پیکه نینیکی ئه وه نده به رزو بی با کانه که به خویشی له ده نگه که ی سه رسام بوو.

منداله که شهرمی ده کرد. ههناسه برکینی پی که و تبوو، هیشتا به گومان بوو. که ورده ورده ورده زانی چ ترسیک له گوریدا نییه و ههمو و شتیک به ره و گالته و شوخی ده چوو، به جوری چاره ی به به به کدا دا که که پووی به ناشکرا ده رکه و ت. له پر ئه ویش ده ستی به پیکه نینیکی مندالانه و

شهیتانانه کرد. ئهم پیکهنینه چاوه روان نهکراوه گوژمیکی زیاتری به قاقاکهی متلیستادا ئیدی ههر یهکهیان که سهیری ئهوی تری دهکرد، له قاقای پیکهنینی دهدا. چهند لهحزهیهك به خوشی تیپهری.

پیکهنین، متلیستای لهسهر زینهکه راده ژنی. مندالهکه ش لهسهر گازی پشت که و تبوو. به ده م کولی پیکهنینه و ه لاقهکانی له حه و ادا سه مایان ده کرد. متلیستا ئه نجام گوتی: باشه کوریژگه، به راستی هینامته پیکهنین! لاقیکی له ئاوزه نگییه که ده رهینا! به راستی کوریکی قوشمه یت، زور قوشمه یت! خوی له سه رئه سپه که ی هه لدایه خواره و ه و ده سته کانی به ره و ئاگره که درین شرد.

کورهکه له پیکهنین کهوت. به سهرسامی و شادییه وه روانییه متلیستا، ده تگوت ئه مجاره یا ن چاوه روانی شتیکی چاوه روان نه کراو بوو، گوتی: تو مه لعونیکی به ده ماخی! و شه کانی به جوری ده درکاند و ه که بلیّی دوا رای خوّی ده ربری .

متليستا ييكهنى: من؟ بهلى برادهر من زور به دهماخم.

مندالهکه گوتی: زور ترسام، به دهم ئهسپ لهوه راندنه وه، خهریك بوو چهند په تاته یه کم دهبرژاند.

متلیستا له تهنیشتیهوه دانیشت, جلهوی ئهسپهکهی به دهستهوه بوو: پهتاته؟ کهشتیکی چاکه: پهتاتهت له کوی بوو؟

- له کویٚ؟ چۆن، یه ککومه ل په تا ته له وییه! بو نیشاندانی قه وارهی, کوهه له په تا ته که، ده سته کانی به ده وری شانه کانی متلیستادا بلاو کرده وه.

پانی دزیوته؟

منداله که گوتی: ئه دی چی! بینه ئه سپه که ت بو بگرم. جوانووه؟ مه ترسه له ده ستم به رنابی، ئه سپیکی چاکه، به چاوی شاره زاییه وه سه یریکی هه یکه لی خورتی ئه سپه که ی کرد: له کویوه دیمی؟

متليستا قسهكهي سهلماند: ئەسىيپكى خراپ نييه، تۆ خەلكى كوپى؟

منداله که به سهر ئیشاره تی بن چراکانی نیو گوندیک کردو گوتی: خه لکی ئه ویم، خوانیخدزا، ئه وه گوندی ئیمه یه. ریک (120) خیزانی تیدایه، بی که مو زیاد.

دیار بوو ئهم قسهیهی وهکو چۆن له یهکیکی دی بیستبوو, دووباره دهکردهوه، تفیکی کرده عاردی.

- دەزانم منیش خەلكى قارو پیفكام، لەوبەرى ئەم كيوەيه، ناویت ژنەوتووه؟
 - قارو بيفكا؟ نا، دياره زور دووره، نا؟
 - بەڵێ ڒۏڕ دووره.
 - ئەدى بۆچى ھاتوويت بۆئىرە؟

متلیستا به پیکهنینیکی دهستکرهوه گوتی: بهلی، حهقایهتی من زوّر دوورو دریّره برادهر، تیگدهی. و تم بهلکو چهند ئهسییک بکرم، دهیانگوت گوایه ئیّوه ئهسیی زوّرتان ههیه، من زوّرم

حەز لە ئەسىپە برادەر. ھەموو تەمەنى لە ئەسىپ بەخيو كردنا بەسەر بردووە، بەلام ھەموو ئەسىپەكان ھى خەلكى بوون.

وا نهزانی ئهمانه هی منن؟ ئهمانهش هی ئاغان.

مندالهکه دهسته لاوازو بچووك و قریر اوییه که ی له قولی کراسه که یه وه ده رهینا، به دهسکی قامچییه که ی شاره زایانه ژیله موکه ی تیکدا، په تا ته ره شه کان له نیو ژیله موکه وه ده رکه و تن. منداله که پرسی: دیاره برسیشته، ها؟ نانم هه یه، به لام زور نییه.

متلیستا به درق گوتی: مهمنونم، ئیستا نانم خوارد. دهستی تا ئاستی گهرووی هه نبری، هه رخوی دهیزانی چه ندی برسی بوو. منداله که په تا ته په که کرد، هه ندی فوی لیکردو هه ربه تویکله که وه له تیکی خسته ده مییه وه، هه ندی که له سه رزمانی گلاندی و به تاسووقه وه که و ته جوینی. له گه ل قوتدانی په تا ته که دا سه پریکی متلیستای کرد، به هه مان بی په رواییه وه که پینی گوتبو و تق مه لعونی کی به ده ماخی، گوتی: من هه تیووم، شه ش مانگی ده بی که هه تیوو که و تووم، قوزاقه کان بابیان کوشتم، دایکیشیان فه ساد کردم و ئه و جا کوشتیان، پاشانیش براکه میان کوشت.

متليستا لهيرو بهترسهوه يرسى: قوزاقهكان؟

- به لّى، له هيچه هه موويان كوشتن، خانووه كه مانيان ويران كرد -نه ك ههر خانووه كهى ئيمه، به لكو زياد له (20) خانووى تريان ويران كرد، هه موو مانگيكيش دينه ئيره، چل كه سيان ليره هه ليان داوه، فه وجيكيان ئه م هاوينه له گوندى "راكيت نويه" بوون دييه كى گهوره يه، له په ناى گونده كهى ئيمه وه يه له يه به لايه كيان به سه رخه لكى دا هينا! ده توزى په تاته بخق.
- ئەدى بۆ فىرارتان نەكرد، تەماشا چ دارسىتانىكى گەورەتان ھەيە. متلىسىتا بە دەم قسەكەيەوە تۆزى خۆى بەرز كردەوە تا سەيرى دارستانەكە بكات.
- جا فایدهی چیه؟ خو مروّق ناتوانی ههموو تهمهنی خوّی لهویدا بقهتیّنی، ئهمهجگه لهوهی لهوانهیه بکهونه گوّماوهکانهوه، زوّر قول و گهورهن. متلیستا له دلّی خوّیدا گوتی: ریّك بهو جوّرهیه که من بیرم لی دهکردهوه. بهدهم ههستانهوه گوتی: دهزانی چی؟ توّ لیّره توّزی ناگات له ئهسیه کهم بی تا من به ییّیان سهری له گونده که بدهمو شتی بکرم.

كوړه ئەسپەوانەكە ھەستايە سەرپى و بە نائومىدىيەوە گوتى: بۆ ئەوەندە پەلە دەكەى؟ تۆزى سەبركە!

ئيره بۆ بنيادهمى تەنيا زۆر خراپه. بە خەمبارىيەوە قسىەكەى كىردو بە پارانەوھوە چاوە درشتەكانى برييە متليستا.

متلیستا به خهمبارییه وه له سه ری روّیی: چار نییه براده را ئیّستا باشترین وه خته تا چاوی بگیرم و سه ری بده م، چونکه تاریکه, زوو دهگه پیّمه وه ئه وسا ئه سپه که م به دهستمه وه... توّ لات وایه سه روّکه کانیان له کویّن؟

مندالهکه بوّی روونکردنهوه کهچوّن ئهو خانووه بدوّزیّتهوه که فهرماندهی سوارهکانی تیّدایه، لیّی دوویات کردهوه که ئهگهر به نیّو باخهکهی پشتهوهدا رهت بیّ باشتره.

- سەگى زۆرى لێيه؟
- زۆرە، بەلام درنين.

متلیستا ئەسپەكەى بەستەرە، خوا حافیزى كردو شان بەشانى ئاوەرۆى چۆمەكە كەوتە رى، تا لە تارىكىيەكەشا ون بوو، مىرد مندالەكە ھەر لە دواوە بەخەمبارىيەوە سەيرى دەكرد.

پاش نیو سه عاتیک متلیستا خوّی له نزیکی گونده که دا بینییه وه، جاده یه ده سته راستا پیچی ده کرده وه، به لام له سه رقسه ی منداله که، راسته و خوّ به نیّو کیّلگهیه کی تازه دره و کراوا رهت بوو، گهییه پهرژینی که ده وری باخی جووتیاره کانی دابوو، ملی ریّگای گرت. گونده که له باوه شی خهوی کی خوّش و ئارام دابوو. له هیچ شویّنیکه وه روناکی به دی نه ده کرا. له نیّو باخه که وه به زه حمه ت سه ربانی کوخته کان له به رتریفه ی مانگه شه وا ده بینرا، باخه کان بونی رتوبه تو خاکی تازه بیّل ته یکراوی لیّده هات.

متلیستا دوو کوّلانی بری و خوّی به سیّیه مداکرد. سهگهل به دهنگی نووساوو ناسازه وه پیّشوازیان کرد، دهتگوت ئهوانش دهترسن له کوّلانه که دا که سی تووش نه بوو، سهیری ده کرد گونده که خووی به هه موو شتیّکه وه گرتووه. تهنانه تبه بی بیّگانه نهناسراوانه شهوه که له کوّلانه کانا ده سوریّنه وه چییان بوی ده یکه ن متلیستا تهنانه ت تووشی جووته دلّداریّکیش نه بوو که خهریکی رازو نیاز بن دیمهنی که له م وهرزه ی سالّدا، یانی وهرزی زهماوه ندوری گوّقه ند، پیّشبینی ده کرا، له م وهرزی پایزه داو له پهنای پهرژینه قامیشه چره کانی دهوری باخه کانه و هریه کی عاشقانه نه ده بیسترا.

به پینی ئاموژگارییه کانی کوره که دریژه ی به ریگای خویداو به چهند کولانیکی دیدا رهت بوو، به پینی ئاموژگارییه کانی کوره که دریژه ی به به پهرژینی رهنگاو رهنگی باخی که شیش. فهرمانده ی سواره کان له مالی ئهم که شیشه دا نیشته چی بوو.

متلیستا چاویکی به دهوروبهری خویدا گیپراو به وردی گویی هه نخست، ههستی به چ شتیکی گومان لیکراو نهکرد، یاشان بهبی خشیه به سهر یهرژینه که دا رهت بوو.

ههر چهند وهرزی خهزان بوو، به لام باخی میوه که پر بوو له دره خت و دهوه نی چر، متلیستا هه ولی ده دا لیدانی توندی دلی خاوبکاته وه، نهیده هیشت به ته واوی هه ناسه ی ده ربچیت، زیاتر چووه قولایی با خه که وه. ده وه نه کان له شوینیکا کوتاییان ده هات که دو و شه قام یه کیان ده بری ، به ده سته چه پاو له دووری چل هه نگاویکه وه چاوی به په نجه ره یه کی روشن که وت، په نجه ره که کرابو وه، هه ندی پیاوی بینی له ژووره وه دانیشتبوون. تیشکی پرشنگدار به سه رگه لا زه رده رژاوه کانی سه رعارده که وه ده بریسکایوه.

قەدو لق و پۆپى رووتى دار سيوان لە تىشكىكى زىرپىندا ھەلكشابوو.

متلیستا به توورهییهوه گونایه کی گرژ کردو به خوّی گوت: ئیرهیه! ترسیّکی زوّرو ههستی بی یهرواییه کی دلیّرانه، که ههمیشه بوّ ئهنجامدانی کاره گهورهکان هانی دهدا، سهرایای بوون و

لهشی گهرم راهینا. ههر چهند هیشتا دوو دل بوو لهوهی که گویگرتن له قسهی پیاوه کانی ناو هوده که سروودیکی ههبی یان نا، به لام ئیدی دلینا بوو که لهوی ناجمی تا مهبهسته کهی جیبه جی نه کات، پاش توزیک له پشت دار سیویکی نزیک په نجه ره که ویستاو گویی بو ئه و قسانه هه لخست که له هوده که دا ده کران، هه ولی ده دا هه موو قسه کان له میشکی خویدا بچه سیینی .

له هۆدەكەدا، چوار كەس لە دەورى ميزيكى پان دانىشتبوون يارى وەرەقيان دەكىرد. كە شىشىنكى پىرى ئەندام وردىلە لەلاى راستەوە دانىشتبوو، قىرى سافو تەنك و رۆنكراو بوو، چاوەكانى زالو ئاسا بوون، بە شارەزاييەوە دەسىتى بەسەر مىزەكەدا دەگىپرا، بەبى خشپە وەرەقەكانى بە پەنجە ناسىكەكانى تىكەل دەكىرد. دەتگوت چاوەكانى وەرەقەكانى بە دەم دابەش كردنەوە دەخويندەوە. ئەو پياوەى لە تەنىشتى ئەوەوە پىشت لە مىلىسىتا دانىشتبوو، كە ھەر وەرەقەيەكى لايوەردەگرت، بە تووپەييەوە سەيرىكى دەكىردو بەپەلە لە ژىر مىزەكەدا دەيشاردەوە. ئەفسەرىكى كەتەى بەخۆوە روو لە مىلىسىتا دانىشتبوو،بە روالەت كابرايەكى ھىيمنو خۆش مەشرەب بوو، ماندوو ديار بوو، پايپىكى خستبووە لا لايويەوە. رەنگە ھەر لەبەر دىرىزايى يارىيەكە بى ئەوەى بە خۆ بزانى، سەرىجى لەسەر يارى كەرى چوارەم گىرسابۆوە — درىرزايى يارىيەكە بى ئەوەى بە خۆ بزانى، سەرىجى لەسەر يارى كەرى چوارەم گىرسابۆوە — پيويكى گۆنا ھەلپەنماو، رەنگ پەرپوو، برژانگ بى جوولە، كلاوىكى قوزاقى رەشى لەسەر بوو، جەيەكەى بە توندى لە خۆيەوە بوو، جەيەكەى بە توندى لە خۆيەوە دەيىپىدا.

به پێچهوانهی پێشبینی متلیستاوه، ئهوان باسی شتی بهردهست و تایبهت به خوٚیان دهکرد. زوٚربهی قسهو باسهکانیان دهربارهی وازییهکه بوو.

ئەو پىياوەى كە پشىتى لە متلىسىتا بوو، گوتى: تا ھەشتا ھاتووم كابراى كىلاو رەش وەلامى دايەوھو گوتى: زۆر دەترسىت، بەبى موبالاتىيەوە لەسەرى رۆيى، لە نەدىتە تا سەد ھاتووم.

كابراى كەتە چاوەكانى چكۆلە كردەوە، پايپەكەى لە نيو دەسيا جى گۆركى پى كردو سەيرى وەرەقەكەى كردو بە بلۆف "تا سەدو يەنجا ھات".

پیاوی یهکهم که بهرانبهر بهکهشیشهکه دانیشتبوو، و لهسهر بانق بوو، گوتی: من نایهم. ئهفسهره کلاو رهشهکه به تهوسهوه گوتی: دهمزانی تو دهچیته دهری، پیاوی یهکهم که خوی بهبی قسور دهنواند، بو ئهوهی وای دهربخات که هاوخهمی کهشیشهکهیه رووی تیکردو گوتی: که وهرهقه نهیهت، خهتامه؟ کهشیشهکه بهدهم شوخییهوه رووی گرژ کردو زور بهبی تامی پیکهنی، پیکهنینی، دهتگوت نه شارهزایی و غهشیمی خوی دهسهالمینیی، به خو نواندنهوه پهنجهکانی جولاندو گوتی: فیلباز گیر مهبه، هیشتا دوو سهد خال له دواوهی.

دەسىتى فيٚلبازانت له پشت را بەستووە.

متليستا به خوّى گوت: چ قيرسيچمهيهكه!

كەشىشەكە لە پىاوە كەتەكەى پرسى: ئاھ، تۆش دەرچووى؟ رووى كىردە پىاوە كىلاو رەشەكە گوتى: ئاغا بى زەحمەت لەسەر بانق بە. بى ئەوەى وەرەقەكان بخاتەروو، بانقەكەى بۆ لاى ئەو خزاند، دواى يەك دوو لەحزەيەك و لە كاتىكا بە دەنگەوە وەرەقەكانىان دەكوتايە سەر مىزەكە، درىر دۇرانى بە گەمەكەى خۆدا تا لە ئەنجاما كابراى كىلاو رەش دۆرا.

متلیستا دوو دل بوو لهوهی که بروات یا کهمیّکی دی لهوی وهمیّنی. له دلّی خوّیدا گوتی: سزای بابایه کی بهره لله ههر ئهمهیه! له جیّی خوّی چهقی لهم ساته دا کابرای دوّراو هاته بهر یه نجه رهکه و تابرا، چاوه تیژه کانی ریّك بریونه ته نهو.

لهم کاتهدا ئه و پیاوه ی که پشتی له متلیستا بوو خهریکی تیکه لا کردنی وهره قه کان بوو، جو له ی دهستی چه شنی پیره ژنی که خاچ دروست بکات، وریاو شاره زا بوو. ئه فسه ره که ته ریکه که به بی تاقه تی و به ده م باویشك دانه وه گوتی: نیچی تائیلو هیشتا له سه فه ره، وا بزانم ئه و ژنوکه یه ی خستو ته داوه وه، زور م حه زده کرد له گه لیا بچو و مایه.

كابراى كلاو رەش لەبەر پەنجەرەكە گەرايەوەو پرسى: بەدوو قۆڵى؟ بەرگەيان ناگرىّ. ئەوجا بە شيوەيەكى سەير يىكەن.

كەشىشەكە پرسى: قاسنكا دەلين؟ ئا، بەلى بەرگە ناگرى، ئىمە لىرە پىرىنىنىكى قەلەومان ھەيە بۆ نا... ئا... بەلى، لەمەو بەرىش باسىم بۆ كردوون. سىرگى ئىقانوفىچ ھەرگىز كەس لەگەل خۆى نابات ھەرگىز.

دەزانى دويىنى بە تايبەتى چى و چى پىيم گوت؟ دەيگوت: دەچىم ئەو لەگەل خۆما دەبەم،بەلامەوە گرنگ نىيە كەبشى خوازم. ئەو گوتى: "ئاھ..." كەشىشەكە لە پردەنگى بەرز كردەوە. نيو لەيى دا بە دەمياو چاوەكانى بە شيوەيەكى شەيتانانە بريسكانەوە.

چ يادو بيرهوهرييه كم لايه! ههنووكهش دلّم نهدههات ئه و بيرهوهريانه بخهمه روو. بهلّي چاوه پوانم مهبه بيلّيم. كهشيشه كه واى دهنواند دهترسينت ئه و شـتانه بـدركيني. دهسته سپره كهى له بهردهم روويا تهكان دهدا گهرچى ههموو ئهوانيش وهكو متليستا ههستيان به لهگامى ههموو و شهيه كى دهكرد، كه چى ههر ههموويان ييكهنين و چولاميكيان نهدايه وه.

متلیستا که و ته خوّ کوت و پر له به رپه نجه ره که دوور که و ته وه ، هه رکه گهییه ئه و شوینه ی دو و شه قامه که یه کیان ده بری ته قی به پرووی پیاویکا که پالتویه کی قوزاقی دابو و به سه رلایه کی شانیا و دو و که سی به دواوه بو و .

پياوه كه به سهرسامى پرسى: چ ده كهى ليره؟ خۆ به خۆ دهستى بۆ پالتۆكهى برد كه له كهوتنا بوو.

متليستا خوّى دايه يهنايهكو غارى دايه ناو دهوهنهكانهوه...

دەنگى تێخوڕين بەرز بۆوە: بوەستە؟ ئاگات لێى بى الله بىگارە ئەھاى قوزاقان! ھێىا.... فىشەكێك لە ئاسماندا تەقپەوە.

متلیستا کلاوه که ی لی که و تبوو، به سه ری کوته وه و بی نامانج و سه رگه ردان به نیو ده وه نه کاندا غاری ده دا.

دەنگ دان و تیخورین لهگۆشه و کهنارهکانه وه هه پهشه ی لی دهکرد، حه په ی شیت ئاسای سهگه له جاده که وه ده هات.

یه کیّك له قوزاقه كان كه به رهو متلیستا ته كانی ده دایه خوّی، بانگی كرد: ئه مه تا! بیگره! گولله یه ك به بناگویّی متلیستادا گفه ی كرد، متلیستاش به گولله یه ك وه لامی دایه وه، ئه و ییاوه ی به دوویه وه بوو تلی داو كه و ته سه رزه وی.

متلیستا بهباوه پی به تینه وه هاواری کرد: ناتوانن من بگرن! به پاستیش تا دوا له حزه هه پله باوه په ناتوانن بیگرن. کابرایه کی که ته ی زه لام له دواوه خوّی دا به سه پیاو خستییه سه بر عارده که. متلیستا هه ولّی ده دا ده سته کانی ئازاد بکات, به لام زه ربه یه کی قورس به سه بی وچان وه کو گهنمی خیّر ده یان کوتا، ته نانه تا کاتی که بوار بوشه وه هستی به و لیّدانه یه که له دوای یه کانه ده کرد که به له شیاندا ده کیشا.

ئەو دۆڵەى پارتيزانەكان ھەواريان لى خستبوو، دۆڵێكى تەنگو تاريك بوو، بەلام ھەتاو لەپشت شەقامى دارستانەكەوە شان بەشانى خوانيخدزا كە بنكەى مەيلەو سوور بوو، خۆى دەنواند. رۆۋى پې لەبۆن بۆگەنى پايز بەسەر دارستانەكەوە دەردەكەوت. پاسەوانى ئۆردووەكە لەپال ئەسىپەكاندا وەنەوزى دەدا، بەدەم خەوەنوتكێوەو لە دوورەوە ھەسىتى بەدەنگى بەردەوامى دەستېێۋى رەشاشێك دەكرد، بەترسەوە لە جێى خۆى راپەپى و دەسىتى دايە تفەنگەكەى. تومەزئەوە داركون كەرەيەك بوو، و كەوتبووە گيان پيرەداريٚكى كەنار چۆمەكە. پاسەوانەكە بەدەم لە سەرما ھەل لەرزىن و جنێودانەوە پالتۆكەى دا بەشانياو خۆى بە مەيدانە وازو روتەنەكەى دارستانەكەدا كرد. چ كەسىپك لەو ناوە بيدار نەبوو —پارتيزانەكان—. ئەو پياوە نيگەرانو نائوميدانه، ئەو برسى و شەكەتانە، ئەوانەى چ ئوميدىكىيان بە سىبەينى نەبوو. چوو بوونە باوەشى خەويكى قورسەوە.

پاسهوانه که تێفکری: هێشتا سهر دهسته که نهگه پاوه ته وه بێگومان هه نووکه سکی خوٚی تێـر کـردووه و بهبێ خهمی لـه کوختێکـدا خه و تووه و ئێمه ش لێـره دا دهبێ دهردی برسـێتی بکنشين!

ئەويش "پاسەوانەكە" جاران وەكو خەلكانى دى ستايشى متليستاى دەكرد و شانازى پيوە دەكرد، كەچى ھەنووكە پر بەدل ھەستى دەكرد كە متليستا پياويكى تا رادەيەك نزم و كەمو گەليك ھەللە بوون كە ئەويان بە فەرماندەى خۆيان ھەلبراردووه. پاسەوانەكە ھەستى بە بيرارى كرد، بۆ دەبى ئەو لەو دارستانەدا رەنج بكيشيت و كەسانى وەكو متليستاش دەستيان بە ھەموو لەزەت و خۆشىيەكى ژيان بگات. پاسەوانەكە دەترسا بەبى بەلگەى تەواو لىقنسون لەخەو ھەستىنى، بۆيە چوو بەسۆراخى باكلانوفەوه.

باكلانۆف دانىشت، چاوە خەوالو ئەبلەقەكانى برىيە پاسەوانەكە پرسى: چى؟ ھىشتا نەھاتۆتەوە؟ گوتت =نەھاتۆتەوە؟ باكلانۆف ھىشتا بە تەواوى خەبەرى نەبوو بۆوە، ھەستى بە خەتەر كىرد. ئىشگرەكەى گاز كىرد: نا، مەحالە بىرادەر، تۆگەوجى، ئاھ، ئەرى، زۆر چاكە

لقنسون هەسىتىنە! ھەسىتايە سەر پى، بە پەلە پشتىنەكەى توند كىردەوە، كەمىك چاوەكانى داخستو لە پې ھاتەوە سەرخۆو خۆى كونترۆل كرد.

گەرچى لقنسون لە پرخەى خەوا بوو، بەلام ھەر كە گوينى لە نيوى خۆى بوو، دەست بەجى چاوى ھەلىناو لەسەر جىگاكەى دانىشت، كە چاوى بەباكلانوف و پاسەوانەكە كەوت، يەكسەر زانىي ھىنىتا متلىستا نەگەراوەتەوە وەخىتى حەرەكەت كردنە، بۆلەحزەيەك ھەسىتى بەماندوويەتيەكى ئەوتۆكرد كە پر بە دل حەزى دەكرد سەرى بخاتەوە ژىر پائتۆكەى ولىنى بخەوىدە تا متلىستاو ھەموو داخ و نىگەرانىيەكانى خۆى لە بىر بچىتەوە. بەلام دواى تۆزىك ھەستايە سەر چۆكان، يائتۆكەى لوولدا.

بهشێوهيهكى وشك دهستى به وهلامدانهى پرسياره پر له ههڵچوونهكانى باكلانوف كرد.

- زۆر باشه، چۆن دەبى، من زۆرم بىر لى كردەوه، له رىگا دەيبىنىن.
 - ئەدى ئەگەر نەمان بىنى؟
- ئەگەر نەمانبىنى؟ ئەرى ژیر زگیکى زیادەت ھەيە بمدەيتى بۆ ئەسپەكەم؟ پاسەوانەكە لە
 كاتیکدا زەلامە نووستووەكانى بە لەقە لە خەو ھەلدەستاند، ھاوارى كرد: ھەستى، ھەستى
 ئەى بەرازە خەو خۆشەكان! دەبى بەرەو گونىد حەرەكەت بكەين! كەللەى قىژلوولى
 پارتيزانەكان لەسەر پوشو پەلاشەكان بەرز بۆوەو يەكەم دەمپیژى جنیوى بى ریا بەسەر
 پاسەوانەكەدا دابارى. دوبوف لە رۆژانى ئاساييدا عادەتەن بیرى دەخستنەوە كە رۆژ باش
 لە يەكدى بكەن. باكلانوف ھەندیك راماو گوتى: بەراسىتى ھاوریکانمان بوون بە درندە،
 برسیانه.

لقنسون پرسى: ئەدى تۆ برسيت نييه؟

به دلسوزییه کی چاوه پوان نه کراوه وه گوتی: ده زانی زوّر لاواز بوویت، هه رردینه که ت ماوه ته وه، نه گهر من له جیاتی توّ بام...

لقنسون له ژیر لیّوهوه و به بی موبالاتیهوه پیّکهنی و گوتی: پیّویسته بچی خوّت بشوّی، ها؟ مالله.

چوون بۆ چۆمەكە، باكلانوف كراس و بلوزەكەى داكەندو ھەر لەو دەوروبەردا كەوتە شلپه شلپ، ديار بوو كە لە ئاوە ساردەكە نەدەترسا، ھەتاو بەدەنى پتەوى خۆشەكردبوو، دەتگوت لە پۆلا دايان رشت بوو، كەللەى خرو مندالانه بوو، بە جۆريكى مەيلەو ناشيانەو مندالانە سەرى دەشت, بە دەستىكى تۆزى ئاوى پىدا دەكردو بە دەستەكەى دىكەى ھەلىدەگلۆفت.

لقنسون له پر بیری کردهوه: دوینی شه و سهبارهت به گهلیك شت قسانم کرد و قه ولی شتیكیشم دا، به لام ئه مروّکه هیچیان به پیویست نازانم یادی ئه و گفتوگو نائاساییه ی که لهگهل متچیکدا کردبووی و ئه و بیره ئالوّرو ناخوشانه ی خویشی که ئازاریان دابوو، دو و باره هیرشیان بو

میشکی هینایهوه، ئهگهرچی هیچ وشهیهکیان هاوتاو رهنگدانهوهی ئهو ههستهی نهبوون، به لام ئیستاکی بی سوودو پوچ نهدههاتنه بهر چاوی. لقنسون دهیزانی گفتوگوکهی دوینی شهوی زیرهکانهو پر مانا بووه، به لام ههر که بیری کهوتهوه، ههستیکی ناخوش سهیر سهراپای داگرت: ئاه، به لی، من قهولی ئهسپیکی ترم داوهتی، ئاخو کاریکی خراپم کردووه؟ نا ئهمروش دهمتوانی ئهم کاره بکهم —ههمووی دروست بوو، ئهدی کویی هه لهیه؟ سهریه شهکه ئهمهیه که

. . .

باکلانوف له خوشتن بووه، به خاولییه کی چلکن به جوّری لهشی دهسری که ههموو پیستی به دهنی سوور هه لگه را بوو.

پرسى: ئەدى بۆ خۆت ناشۆى، ئاوەكە ساردە، زۆر باشە!

لقنسون به و دهقه وه که له کهناره که وه داده گه پا، له به رخویه وه بیری کرده وه سه ریه شه که ئه مه یه که من نه خوشم، روّ به روّ که سیره م ده کات، له وه که سیره ترم ده کات که بتوانم به سه به خوّ ما زال بم. به هه رحال پاش خوّشتن و، وه ختی پشتینه که ی به ست و هه ستی به سه نگی ناشنای ده مانچه که ی له سه ررانی کرد، بوّی ده رکه و ت که خه وه که ی ئه مشه وی هیزیکی تازه ی یی به خشیوه.

متليستا چې بهسهر هاتووه؟ ئهم بيره ههموو بووني داگيركرد بوو.

لقنسون نه یده توانی متلیستایه کی بی جوله بینیته به رچاوی خوی چ جای متلیستایه کی مردوو. لقنسون هه میشه هه ستی به مهیلیکی نامه فهوم به رانبه ربه متلیستا ده کرد، زور جار هه ستی کردبوو سواری له ته کیا، قسه کردن له گه لیا، یان ته نیا بینینی، بو ئه و "لقنسون" شادی به خشه.

لقنسون لهبهر خاتری خهسلهته دیارو بهرزو بهسووده کوّمه لایه تییه کان، متلیستای ستایش نهده کرد —چونکه له راستیا تاراده یه لهو خهسله تانه بهده ربوو — لقنسون لهم رووه وه گهلیک له وبا لا تر بوو. به لکو له بهر خاتری ئه و توانا جهسته ییه ستایشی ده کرد که به رده وام له ناخیا ده جوّشا. لقنسون لهم باره یه وه کهمیک نوقستان بوو، هه رکاتی هه یکه لی نه رمو گورج و چاپوکی متلیستای ده بینی که به رده وام ئاماده ی کار بوو یان وه ختی هه ستی به بوونی ئه و ده کرد، بی نه وه ی به نوانی خور وای ده زانی متلیستایه که بود و وای ده زانی متلیستایه که بود ده کرد.

ئهم فیکرهی که رهنگه متلیستا که و تبیّته ده سبتی د رشمن گهرچی لقنسون له جاران پتر قهناعه تی پی هینا – ناچووه ئه قلّی هیچ که سیکه وه. پارتیزانه شه که ته کان به لاساری و دو و دلییه وه ئه م فیکره یان له خو ده تاراند، چونکه ئه گهر ئه مه راست بوایه، خوی له خویدا ده بو به نیشانه ی روز ره شییان، هه ربویه ش به لایانه وه درو بو و له لایه کی تره وه گومانی پاسه وانه که له سه رده سته که ده بی بو خوی سکی خوی تیر کردبی، بی خه م له کوختیك دا نووست بی، ئه گه رچی ئه م کاره له هوش و ئه رکناسی متلیستاوه دو ور بو و، په تیا په یتا لایه نگرانی په یدا ده کرد.

ههندیکیان به ناشکرا سکالایان له ترسنوکی و خیانهتی ئه و ههبوو، به رده وام پییان له لفنسون دا ده گرت که ههتا زووه و کات به سه رنه چووه، به پهله به دوایا برون، لفنسون له کاتیکا پتر له جاران بایه خی به کاره ناساییه کانی نیو هیزه که ده دا – که یه کیک له و کارانه دانی نه سپیک بو و به متجیک – فه رمانی حه ره که ی ده رکرد.

که پارتیزانه کان بهم فهرمانه یان زانی، نه یان دهزانی له خوشیا چ بکهن وه ک بلّنی ئهم فهرمانه دهست به جیّ و ههر لیّره دا کوّتایی به هه موو ناخوشی و ناره حه تییه کانیان هیّنابوو.

سەعاتە ريىيەك رۆيشتن، پاشان سەعاتىكى تريش رۆيشتن بەلام چ ھەوالىك لەسەر دەستەكەو لە كاكۆلە رەشە ناپوختەكەى سەر نىو چەوانىيەوە نەبوو.

دوو سه عاتى تريش رۆيشتن و چ ئاسه واريكى متليستا ديار نه بوو. ئيستا ئيدى نهك هه ر لقنسون، به لكو ئه وانه ش كه به غيليان به متليستا ده برد و جوينيان پي ده دا كه و تنه گومانى ئه وه وه كه نه بادا تووش بووبي.

هێزهکه، بهکپی و بێدهنگی، بهسواری ئهسپان بهرهو قهراخی دارستانهکه دهچوو.

سیٰ مهرگ

بهر له ههموو شتی بیری له فیرار کردن کردهوه, متلیستا نهیدهتوانی پاش ئهو ههموو شتانهی له ژیاندا کردبوونی, پاش ئهنجامدانی ئهو ههموو کاره گهورهو دیارانه, پاش ئهنه ههموو کوشیانهی که ئهو کارانه هینا بوویانه ئاراوه و له نیو خه لکیدا نیوبانگی دهرکرد بوو، ئهوه قهبوول بکات وهکو خه لکانی دی بکهویته سهر زهوی و برگهن بکات. به له پهکوتی ههموو لایه کی عهماره کهی تاقی کردهوه، ههموو درزو قلیشهکانی پشکنی و تهنانه شهولی دا دهرگای عهماره که بشکینی، به لام سهرکهوتنی بهدهست نههینا. داری ساردو بی گیان له ههموو لایه کهوه گهمارویان دا بوو: ته خته کان ئهوهنده سفت و له پال یه که بوون تهنانه تهما مدرزه کانیانه وه مه حال بوو. تیشکی کنری سییده یه پایز به ناسته م له درزه کانه وه ره ته دوو و درزه کانه وه ره ته دوو و درزه کانه وه ره ته دوو و درزه کانیانه وه مه حال بوو. تیشکی کنری سییده یه پایز به ناسته م له

به ههر حال زوری ههولدا، ئومید بر بوو، دلنیا بوو که ئهمجاره شانسی هه لاتنی له دهست چووه. که گهییه ئهم قهناعه ته ئیدی بایه خی مهرگ و ژیانی له لا دابه زی.

ههر ههموو تواناو هیزیکی بهدهنی و ئهقلی لهسهر یهك شت گیرسا بوّوه، لهسهر شتی که له باری مهرگ و ژیانه وه گهلهك بی بایه خ بوو، به لام لهرووی شه خسییه وه بوّ ئه و گهلهك گرنگ بوو: ئهگهر متلیستا بیّ، ئه و متلیستایه ی که تا ئیستا شههامه ت و ئازایه تی بی قسور بووه، ده بیّ به ههر جوّری بووه هه ول بدات ئه وه به بکوژه کانی نیشان بدا که لیّیان ناترسیّت و به خویّری و بوده له یان ده زانی .

متلیستا، هیشتا ئهم مهسهلهیهی به تهواوی له میشکی خویدا تاوتوی نهکردبوو که له دهری را دهنگیک هات. دهنگیک هات دهرگاکه هات و دوو قوزاقی پانتوّل دهلب، لهگهل تیشکی شین باوی کرو لهرزوّکی سییدهدا هاتنه ژوورهوه.

متلیستا لاقهکانی بلاو کردبوّه و وهستا بوو، چاوهکای بچووك کردبوّوه، و زهق زهق سهیری دهکردن، که قوزاقهکان، متلیستایان به وجوّره بینی، ترسیان لیّنیشت، لهبهر دهرگادا وهستان. قوزاقهکه ی پاشه وه ههناسه ی سوار بوو بوو. ئهنجا قوزاقه که ی پیشه وه گوتی: وهره

هاوشارى... چ بێزارييەك له دەنگيا هەست پێ نەدەكرا، دەتگوت نەختۆكەكىش ھەست بە تاوان دەكات.

متلیستا بهنیگایه کی توپهی رقایه وه سهری داخست و له عهماره که دهرچوو, زوّری نهبرد لهبهرده م زه لامیّکا گیرسایه وه. متلیستا زه لامه که ی ناسییه وه ههمان زه لام بوو که دویّنی شه و له هوّده که دا در در در شی قوزاقی له سهر و جبهیه کی خوری له به ربوو. نه فسه ره خوّش نه ندامه که شایستا به فه رمانده ی سه رانی بوو اله به در که رسییه کی نه رم دانیشتبوو و به چاوانی گیّرو نا جیدییه وه سه یری متلیستای ده کرد. متلیستا له نه نه نه می سه ربخدان و ته حقیقی دو ورو دریّری هه ریکیانه وه ، به قه رینه بوی ده رکه و تکه نه فسه ره خوّش نه ندامه که ، فه رمانده نییه ، به نکو نه و پیاوه فه رمانده یه که جبه قوزاقیه که ی له به ردابوو.

كابراى كلاو رەش چاويكى بەو دوو قوزاقەدا گيّرا كە لە پال دەرگاكەدا ويستا بوون، بەتوندى گوتى: ئيّوه برۆن.

قوزاقهكان بهدهم يهكتر دهلهك دانهوه، ينيان بهعارديدا كوتاو له دهرگاكه چوونه دهريّ.

کابرای کلاو رهش چاوی برپیه متلیستاو بهرهو رووی چوو، له پر پرسی: دوینی ّ له باخهکهدا چیت دهکرد؟

متلیستا به قیزهوه تهماشای ناو چاوی کرد، بی نهوهی وه لامی پرسیاره کهی بداته وه، چاوی برییه ناو چاوی، برق رهشه جوانه کانی به ناسته م لهرزین و ههموو ره فتاریکی نهوهی نیشان ده دا که سووره له سه رئه وهی شتی نه لی مایهی شادی نه وان بی، جا چی لی ده پریسن و چونی دیننه قسان، گرنگ نییه.

سهروّك گوتى: گهوج مهبه! سهروّك نه تووړه بوو و نه دهنگى بهرز كردهوه. به لام دهنگى ئهوهى دهرده خست ئاگاى له ههموو ئهو شتانه په كه لهو له حزه په دا له ناخى متليستا بوو.

سەردەسىتە، بەھيمىنى پيكەنى و گوتى: قسسەى مىن چ سووديك دەگەيلەنى، فەرمانىدەى سوارەكان، روانىيە جى ئاولە بە خوينەكانى دەموچاوى متليستاو لەپر پرسى: لە ميره ئاولەت دەرداوه؟

سهر دهسته که به سهرسامی پرسی: چیه؟ متلیستا سهرسام بوو، چونکه نه تهوس و پیکهنین، نه چهمك و مهبهستیکی تایبه تی له پرسیاری ئه فسه ره که دا نهبوو. ته واو دیاریش بوو که چاوی له ده موچاوه ئاولاوه ییه کهی متلیستا بوو. متلیستا گهله تووره بوو. به پرسیاره که دا وا دیار بوو، فهرمانده ی سواره کان ده یوست به رقه راری بناغه ی پیوه ندییه به رواله تئینسانیه کان شی بکاته و ه.

باشه تۆكێى - خەڵكى ئەم ناوچەيەى يان لە شوێنانى ترەوە ھاتوويت؟.

متلیستا به رقهوه نهراندی: فهرق ناکات ئاغا! ئهمجا سوور بوّوه، مستهکانی نوقاندو به زهحمه توانی زال بی بهسه رئه هانده ره دا که هانی ده دا پهلاماری ئه فسه ره که بدات. متلیستا ده پویست قسه ی تریش بکات به لام ئهم بیره مژولی کردبوو: بو نه کری ئهم پیاوه کلاو

رهشه، بهم سیما ئارامهوه بهم دهموچاوه هه لماساوه بیزار که رهوه که یه پارچه مووی زبرو سوورو ناشیرین بوو، بگری و بخنکینی بهم بیرانه وایان جوش دابوو که پاش سووکه هه لوه سته یه که هه نگاویک چووه پیشه وه، به توندی ده سته کانی جولاند، دهموچاوه ئاولاوییه کهی نیشته سه رئاره قه.

كابرا به دەنگى بەرز: ئەھاى! چاوى برييە چاوانى متليستاو لە جێى خۆى نەجوڵا.

فەرماندەى سوارەكان گوتى: ئەھا! ھەموويانتان كۆكردەوە؟ زۆر چاكە، بە سەربازەكان بلى با بىن ئەم كابرا لە خۆ رازىيە بەرن.

ههمان دوو قوزاق متلیستایان برده حهساریکهوه، دهرگایهکی وازیان پیشان داو دایانه پیش. متلیستا ئاوری نهدایهوه، به لام ههستی دهکرد دوو قوزاقهکهو ئهفسهرهکهش بهدوایهوهن. گهیشته مهیدانی کلیساکه.

قوزاقهکان، خه لکی گوندیان له ته نیشت کوختی زهیه وانی کلیساکه وه خپ کردبووه و نابلوقه یان دابوون. متلیستا هه میشه وا بیری ده کرده وه که خه لاکی خوش نه وی، له سه رشتی بچووك ته کتیری ده کردن – رقی له خویان و له هه رچی شتیك پیوه ندی به وانه وه بوو، ده بووه ، به ته واوی قه ناعه تی به خوی کردبوو که خه لکی هه رچییه کی ده رباره بلین، گرنگ نییه، نه دوستی هه بوو، ونه له هه ولی دوستی هه بوو، نه وه ولی دوست پهیدا کردنیشا بوو. سه ره پای نه وه ش، هه رچه نده خوی پی نه زانی بوو، کاری گه له که مه ناز و گرنگی بو نه و خه لکه و له پیناوی نه و خه لکه دا نه نجامدا بوو. له م رووه وه کاری گه له که مه نازییه وه ته ما شایان ده کرد و سروو دیان له ستایشیدا ده گوت به لام نیستا کی که رووی و ه پرگیراو نه محه شامه ته جه نجاله ی گوندنشینانی بینی: نه م پیاو و منداله هه راسانانه، رووی و ه پرگیرا و نه محه مدشامه ته جه نجاله ی گوندنشینانی بینی: نه م پیاو و منداله هه راسانانه، رونان به به رهه لابینه ی ره نگاو ره نگی ده سب در فی خووه، کیژان به له چکی سبی و ره نگاو ره نگه وه رانه کانی قوزاقه کاندا ده بین را به به ره می نیاوان به بی قه راری به سه رئه سپه وه و به جلی نال و والای تازه و ه ، که پتر له و پنه ره نگییه هه رزانه کانی قوزاقه کاندا ده بین را

چهپکی قـ ژلـه کلاوهکانیانه وه هـاتبووه دهری و به ته ویلیاندا شـ و پـوو بـووه و سـیبه ره دری ژه کانیان به سه و پوش و گیاکاندا سه مای ده کرد، ته نانه ت گومه زه کونه کانی کلیسا که به دیار سه ریانه وه له به و تیشکی نیوه گهرمی هه تاوا، پـور تریتیکی له دلی ئاسماندا پیک ده هی ناده یک نیوه گهرمی هه تاوا، پـور تریتیکی له دلی ئاسماندا پیک ده هی ناده یک نیده که ته نیا به چاو به لکو به هه موو دلییه وه خوشی ویست و پیشوازی لیکردن.

به دهنگیکی نیمچه بهرز هاواری کرد: سهیره! له پر دلّی به پهله چوو بوّ نیّو حهشاماته که. ههموو دیمه نه کان به لایه وه له زمت به خش بوون — ئه م جهماوه ره زیندوو و کپو هه ژاره، گشت ئه وانه ی هه ناسه یان ده داو له و ناوه ده دره و شانه وه، خویّنی متلیستایان ده هیّنایه کول ، به هه نگاوی سووك و گورجه وه، ئازادانه هه نگاوی ده نا، ده تگوت به سهر زه ویدا باز ده دا، گشت ئه وانه ی له مهیدانه که دا بوون هه ناسه یان له خوّ بری بوو، و سهیریان ده کرد، هه ستیان به و هیّزو توانا حهیوانی یه دم کرد که له به ده نیا جیّگیر بوو، ئه و به ده نه گهرم و گوره ی که وه کو شهقاوه کانی توند و خیّرا بوو. به ده م ته ماشا کردنه وه به نیّو حه شامه ته که دا ره ت بوو، بی ده نگی و کیییه که یان سه رنجی راکیشا بوو، له به ره مهیوانی ژووره کلوّله که ی مجیّوری کلیّسا که دا و یّستا. ئه فسه ره کان به ته نیشتیا ره ت بوون و به یله کاندا سه رکه و تنه سه ریّ.

فهرماندهی سوارهکان له تهنیشت خوّیهوه شویّنیّکی به متلیستا نیشانداو گوتی: وهره ئیّره! متلیستا بیّ باکانه به یلهکاندا سهرکهوتو له تهنیشت ئهودا ویّستا.

هەنووكە هەموو حەشاماتەكە بەتەواوى دەيانبينى: بالأى بەرزو ريك و هەلكشاو، قرى رەش، جووتى پيلاوى لە پيدا بوو، لە پيسىتى حەيوانە كيوى دروست كرابوو، كراسيكى لەبەر بوو قۆپچەكانى كرابۆوه، پشتينيكى بەسەرا بەستبوو كە گولينگەى گەورەو كەسكى پيوه شىۆپ بوو بۆوه، چاوە تيژو ھەلۆ ئاساكانى بە تيشكيكى خەست بريسكانەوەو بەسەر ئەو كيوانەدا گيرسانەوە كە بە شكۆوە لە ناو جەرگەى تەمو مرثى سييدەدا قوت بوو بوونەوە.

فەرماندە نىگا تىژەكانى برپيە حەشامەتەكەو وەك بلايى لەسەر ھەر يەكىكىان نەختى بوەسىتى، ياشان پرسى:

كيّ ئهم كابرايه دهناسيّت؟

ههموو که چاویان به چاوی تیژی متلیستا دهکهوت، به پهشیّوی و به پهله چاویان دهتروکاندو سهریان داده خست. تهنیا پیریّژنیّك نهبی که توانای روو وهرگیّرانی نهما بوو، به جوّریّکی گهوجانه و تهوس ئامیّزه وه چاوی بری بووه چاوی ئه و.

فهرمانده به ساردییهوه پرسی: کهس نایناسیّت؟ به جوّری تاکیدی لهسهر وشهی "کهس" کرد، وهك بلّیی لای روون بوو که ههر ههموو دهیانناسی. فهرمانده به دهست ئیشارهتیّکی بوّ ئهفسهریّکی بالا بهرز کرد که پالتوّیهکی قوزاقی دریّری لهبهر بوو، سواری ئهسپیّکی سورخنی جهموش بوو بوو، بانگی کرد: زوّر چاکه، ههنووکه مهعلووم دهبیّ، نی چی تائیلو!

حه شامه ته که خرو شا، چپه چپو خوته و بو له یان تیکه وت. نه وانه ی پیشه وه به چاوه پوانییه وه چاوه یان به ده وروبه ردا ده گیرا. کابرایه ک به جبه یه کی ره شه وه، به توبری رینی خوی له نیو حه شاما ته که وه کرده وه، به جوری سه ری داخست بو که ته نیا بریقه ی کلاوه که ی ده بینرا.

کابرا بهدهستیّك درى به خهلّکه که دهداو به دهسته کهى ترى یه کیّکى ریّنویّنى ده کرد، پهیتا یه تیا دهیگوت: ریّ بدهن! ریّ بدهن!

سەر ئەنجام گەيشتە بەر ھەيوانەكە. پاشان ھەموو بينيان كە ميْرد مندالْيْكى لەگەلْدا بوو،ميْرد مندالْيْكى لاوازى قرْرەش، چاكەتيْكى دريْرى لەبەر بوو، دەترساو ريْى دانەدەگرت. ئه و جوو تیاره ی دهستی منداله که ی گرتبوو، کلاوه که ی له سه ر خوّی داکه ند. که لله ته خت و بوّره که ی به چه پکیک قرّی بوّزه و ه ده رکه و ت و ده تگوت به شیّوه یه کی ناپیک خویّیان به قرّییه و ه پرژاندووه، کپنوشی بوّ فه رمانده ی سواران برد: شوانه که م هیّناوه ته خزمه تتان... وه لیّ ترسا که نه بادا قسه که ی نه ژنه و تبیّ، به په له به سه ر منداله که دا دانه و پیه وه و په نجه ی بوّ لای متلیستا راکیّشا و گوتی: ئه مه یه مه ا؟

چاوانی منداله که و متلیستا بی چهند له حزه یه ک راسته و راست له سه ریه کدی گیرسانه و ه متلیستا به بی پهروایی و منداله که به ترس و هاو خه می و دلسی زییه وه، سهیری یه کتریان کرد. پاشان منداله که نیگای گواسته وه سه و فهرمانده ی سواران و چهند له حزه یه ک لیبی راما، ده تگوت نیگای به چاره ی ئه وه وه دورا بوو، پاشان سهیریکی ئه و جووتیاره ی کرد که ده ستی گرتبو و و به دنیایه ئومیده وه وه به سه ریا دانه و یبووه، ئاهیکی له کانگای دله وه هه لکیشا و به خه مبارییه وه سه ری له قاند که گوایه نایناسیت. بیده نگی یه کی ئه و تو بالی به سه رحه شاماته که دا کیشا که هه موو که سیک خشه خشی پیی ئه و گویره که یه ی ناو ته ویله که ی لای دو و ری مجیوری کلیسا که برنه وی که جاری ده رو و جاری ده وه ستا.

جووتياره که به پێکهنێنێکی تهوس ئامێزو به دهنگێکی لهرزۆکهوه به منداڵهکهی گوت: مهترسه گهوجه، مهترسه! جووتياره که به خۆی دهترساو بهبێ ئۆقرهييه کی رقاوييه وه، به يه كقه مکان ئيشاره تی بۆ لای متليستا کرد: ئاخر ئه گهر خۆی نهبێ کێيه؟ بڵێ خۆيه تی، مهترسه، مهترسه... ئاه، ئه ژديها! تۆزێك وێستا —پاشان به رقو بێ ره حمييه وه بازووی منداڵه کهی راته کاند: ده قاو ده ق خۆيه تی قوربان، ئه گهر خۆی نهبێ کێيه پايه بهرز؟ وه ك بڵێی به وتنی ئه قسه یه به دهنگی بهرز، خۆی تهبرێ ده کرد، جووتياره که به مهرایی و رياوه کلاوه کهی له نێو دهستيا ده گوشی: ده ترسی بڵێ خۆيه تی: له و زیاتر کێیه؟ ئهوه تا ئه سپه کهی به زینو تهداره که وه حازره، کیفی ده مانچه کهی له نێو خورجه که یدایه و دو پڼن شه و ده چێته دیار تاگره که و ده لێ با ئه سپه کهم لێره بله وه ري د خۆی د پێته نێو گوندو ئهم منداڵه چاوه ري ده کات تاگره که و ده ني ده بي ده نيدی ده کات ده بي ده بي ده بي ده بي ده بي ده نيدی ناگه و پێته ني و گوندو ئه م منداڵه چاوه پێ ده کات تا دنيا روناك ده بي ته و بي ده نيدی ناگه و پێته و

ئەوسىا منداللەكمە ئەسىپەكە دىنىيىتەرە بىق مالىن، كىفى دەمانچەيەكى ھەرت تىريىش لەنىيو خورجەكەيە- باشە، شايەت لەرە شايەت تر؟...

فهرماندهی سوارهکان پرسی: کابرای سوار کی بوو؟ کیفی دهمانچه که هی کییه؟ بیهوده هه ولی ده دا خاوه نه نه بیه بناسیت. جووتیاره که پتر هه لده چوو، هه ندی خوی به کلاوه که یه وه که ده کردو هه مدیس وه کو جاران به قسه ی بی سه رو به رده ستی به روو کردنه وه ی روو داوه که ده کرد، که چون شوانه که ی له به ره به یاندا نه سین کی غه ریبی زین

کردوو و کیفه دهمانچهیه کله ناو خورجه که ی پاشکوی بووه و هیناویه تییه وه بو مالی. فهرمانده ی سواران به نه سپایی گوتی: من دهزانم چ کاری بکه م، به لام نه و نیعتراف ناکات. به دهم نیشاره ت کردنه وه بو لای منداله که ، له سه ری روّیی: باشه ن نه وه بیننه نیره ، نیمه به شیوازی خوّمان ده به نینینه قسان.

ههر لهو كاتهدا ههيكهلي گورج و چاپوكي زهلاميّك له پلهكانهوه تور درايه خوارهوه.

حەشاماتەكە بەدەم دەست ھەلبرينەوە، شەپۆل ئاسا كشايەوە. فەرماندەى سوارەكان بە زەبرى جەزرەبەيەكى سامناك لەسەر زەوى تەخت بوو.

ئەفسەرە خۆش ئەندامەكە، بە نائومىدىيەوە دەسىتىكى ھەلاپى، لە پى سەرى لىشىنواو ترسى لىنىشىت، لە كاتىكا بىرى چوو بوو كە بە خويشى دەتوانى تەقان بكات، ھاوارى كىرد: بۆ وەستاون و سەيرى دەكەن بە گوللە لىلى بدەن!

چەند قوزاقىكى سوارە ھەلىيان كوتايە نىپو حەشاماتەكە، ئەسپەكان حەشاماتەكەيان تەرتەو وەرتەكرد. متلىستا بە ھەموو قورساييەكىيەوە فشارى لە دىرمىن دەكىردو ھەولى دەدا چنگ بخاتە گەرووى، بەلام ئەوەى ئىرەوە كە وەكو شەمشەمە كويىرە پەلە قارەى دەكىردو جبەكەى بە چەشنى دووبال بلاوبوو بۆوە، بە ھەول و تەقەلايەكى تورەوە چنگى لە پىشتىننەكەى متلىستا گىركىدو دەستى بۆ دەمانچەكەى برد، ئەنجام رىك لەو كاتەدا كە متلىستا دەستى گەياندە ملى، ئەو دەمانچەكەى مىلىستاى دەرھىناو چەند گوللەيەكى بانەو بان يەكى پىروەنا.

كاتى قوزاقەكان غارياندا پيشهومو كەوتنە راكيشانى لاقەكانى متليستا، ئەو ھيشتا چنگى لەگياو پووشەكان گير دەكرد. ددانەكانى جير دەكردەوە. ھەولى دەدا سەرى راست بكاتەوە. بەلام نا ئوميدانه دەكەوتەوە سەر زەوى.

ئەفسىەرە كەتەكە فەرمانىدا: نىچىتائىلو! سىوارەكان لە گونىد بەرەدەرى<! ئەوجا بە ئەدەبەوە رووى كردە فەرماندەو پرسى: ئىوەش تەشرىف دىنن پايە بەرز!

- بەلىي.
- ئەسپەكەى ياپە بەرز....

پاش نیو سه عات دهسته ی قوزاقان به سواری له گوند دهرچوون، به چارناره به هه مان ریّگادا روّیشتن که دویّنی شه و متلیستا ییّیداها تبوو.

باكلانزف كه لهوانى دى كهم خهمو داختر نهبوو، ئيدى خوى پى نهدهگيرا، رووى كرده لقنسون و گوتى: گوئ بگره، با من له ييشهوه برؤم، خوا دهزاني چمان له رييه! ئاوزەنگى لە ئەسپەكەيدا، زۆر زوتر لەوەى كە چاوەپوانى بوو، گەييە قەراخى دارستانەكە، ئەو شوينەى كوختە پەرپوت و ويرانەكەى لى بوو. باكلانوف چوونە سەربانى بە پيويست نەزانى: لە دوورى نيو قۆناغە رييەكەوە، پەنجا سوارەى سوپايى دى كە لە گردۆلكەيەكەوە دادەگەپان، ھەموويان ھاو شيوەو يەك جۆرە جليان لەبەر بوو. تيلماسكى زەرد بە كىلاوو پانتۆلەكانيانەوە بوو. باكلانوف لە سىي و دووى ئەوەدا بوو كە ئايا دەست بەجى بگەپيتەوە بۆ لاى ھاوپيكانى وئاگاداريان بكاتەوە يان نا. "لڤنسون لەسەر گەيشتن بوو" خۆى لە نيو دەوەنەكاندا مەلاسدا تا بزانى ئەو سوارانە دەستەى تريان لە دواوەيە يان نا. چ ھەواليك لەدەستەى دىكەوە نەبوو، سوارەكان بەپيزى تا رادەيەك نا ريك حەرەكەتيان دەكىرد. بە خاوى دەلامەكانو بە تەكە تەكى كەللەي ئەسپەكاندا ديار بوو كە مەودايەكى زۆريان بەچارنارە بچى بوو.

باكلانوف گەرايەومو بەرمو پيرى لقنسون چوو، كە تازە لە دارستانەكە دەردەچوو. بەئيشارەتى دەست رايوەشاند.

لڤنسون دواي ئەومى گوێى لێگرت، گوتى: زۆر زۆرن؟

- نزیکهی پهنجا کهسیک دهبن.
 - پيادەن؟
 - نا، سوارهن.

لقنسون به ئهسپایی فهرمانیدا: کوبراك، دوبوف - دابهن! کوبراك تۆ له دهسته راستهوه، دوبوف تۆش له دهسته چهپهوه، به خۆم ئیشارهتتان دهدهمی که تهماشای کرد، بینی یهکیك له پارتیزانهکان، پارتیزانیك که دهموچاوی به سارغی پیچرابوو، به ئهسپایی له ریزهکه دهرچوو، و به تهمای فیرار کردن بوو. ژمارهیهکیش له دهوروبهریا هاتوچۆیان دهکرد. له ناکاو فیکهیهکی کیشا: بگهریوه سهر جیگاکهت! قامچییهکهی لیی راوهشاند.

باكلانوفى له جيّى متليستا داناو دەستورى دايى كه له ههمان جيّگاى خوّى بوەسىتى. پاشان له ئەسپەكەى دابەزى، دەمانچەكەى بە قەدىييەوە جوّلانەى دەكرد، لە پيش لەشكرەكەوە كەوتە لەنگين.

دەستوورى دا كە پارتيزانەكان لە نيو دەوەنەكاندا تەدارەكى شەپ لە خۆ بدەن، بەخۆيشى لەگەڭ پارتيزانيكدا بە سينگە خشكى بەرەو كوختەكە كشا. سوارەكان تەواو نزيك بوون. لقنسون، بە تيلماسكى زەردى قەد كالاوو پانتۆلەكانيانا، ناسىنىيەوە كە قوزاقن. بە چاوى خۆى دەيبىنى كە فەرماندەكەيان جبەيەكى خورى لەبەر بوو.

به ئەسپایی و دەنگی نزم دەستووری به پارتیزانەكەدا: پێیان بڵی، به دزەو سینگه خشکی خۆیان بگەیەننه ئێرەو تا دەستووری ئایندە كەس بۆی نییه لەسەر زەوی ھەستی،.. باشه. ئەدی ماتەڵی چیت؟ خیرا! ئەوجا به تورەییهوه پارتیزانەكەی دەڵەكدا. ھەر چەندە ژمارەی قوزاقەكان كەم بوو، كەچی لڤنسون له پر وەكو قوناغەكانی سەرەتای شەری پارتیزانی ھەستی به شیرزەیی كرد.

لقنسون له و دهوره یه ی ژیاندا دو و قوناغی دیاری ده کرد که هیچ هیّل و سنووریّکی دیاری کراو له یه کدی جودا نه ده کردنه و منیا به ههست، ههستی که ئه و قوّناغانه لایان دروست کردبوو، ئه و دو و قوّناغه ی لیّکدی دهناسییه و ه .

به ههر حال تا راده یه به زوویی خوی له گهل ههلومه رجی شه پدا گونجاند. گهییه ئه و سهره نجامه ی که ترس له مردن، ئیدی به رهه لستی هوی رزگاربوونی ژیانی خه لکانی دی نه بوو. له قوناغی دووه مدا، هیر توانایه کی پهیدا کرد که ده یتوانی تاسیر له روداوه کان بکات و بیانخاته سهر ریگای دروستی خویان. قوناغی دیاری رووداوه کان و پیوه ندی هیره که نه و ده که سانه ی گیروده ی رووداوه کان بوون، به وردی پیشبینی بکات اله م تواناو هیره به ته واوی له و دا خه ملی بوو.

به لام لقنسون، ههنووکه ههستی به ههمان شپرزهیی جاران دهکرد. لقنسون ئه و شپرزهییهی به هه لقولاوی وهزعی روّحی خوّی و بوّچوونه کانی لهمه رون بوونی متلیستا ده زانی.

وهختى ريزى پارتيزانهكان بۆ پيشهوه دهكشا، لقنسون هيشتا ههر له ههوللى ئهوهدا بوو كه بهسهر خۆيدا زال ببي.

 لقنسون لهبهر خۆيهوه تيفكرى: دهبى چ جانهوهريكى درنده بى نيگاى لهسهر ئهفسهرهكه گيرسايهوهو بى ئهوهى له دهسه لاتى خۆيدا بى ههموو ئهو خهسلهته نزمانهى به عادهت دهيدانه پال در من ههر ههمووى به لايهوه دروست دهرچوون: دلم چۆن ليدهدا! ئاه، ئاخۆ كاتى تهقه كردن نييه وهختيتى نا، با بگهنه ئاستى ئهو دار غانه پاك كراوه، بۆ وهكو كيسه لهسهر زينهكه پان بۆتهوه وه كه سوارهكان گهيشتنه ئاستى دارهكه، دهنگيكى تيرو رهوان فهرمانيدا:

هيز- زز- ا تهقه!

ئەفسەرەكە لە دەنگى لقنسون راپەرى و سەرى ھەلبرى. بەلام پاش تۆزينك كلاوەكە لەسەرى يەرى و نائوميدى و ترسيكى لە وەسف نەھاتوو بالى بەسەر روخساريا كيشا.

لقنسون ههمدیس فهرمانیدا: تهقه! به خویشی سیرهی له نهفسه رهکه گرت.

سـوارهكان دووچارى پهشـێوى و سـهر لێشـێوان بـوون. ژمارهيـهكيان لـه ئهسـپهكانيان گـل بوونهوه و كهوتنه سهر زهوى. به لام ئهفسهره كه ههر لهسهر ئهسپهكهى بوو، ئهسپهكهى به دهمى داچهقيوهوه رهوييهوه دواى چهند دهققهيهك پياوانى ترس لێنيشتوو ئهسپانى رهواوه تێكهل به يهكدى بـوون. قوزاقهكان بـه دهم هاوارهوه ههندى شتيان دهگـوت كه لهبـهر هارهى گوللـه نهدهبيسترا! پاشان سوارێك به كلاوو جبهى رهشهوه له نێو ئهو پاشا گهردانييـهوه دهرپـهرى و هاتـه پێشــى سـوارهكانهوه، لـه كاتێكـدا بهزهحمـهت جلّـهى ئهسـپهكهى بهرهـهق دهكـرد، شمشێرهكهى به هـهوادا با دهدا، پێ دهچوو، قوزاقهكان گوێيان لـه فهرمانهكهى نهگرتبێ، لـه راستيا ژمارهكيان لهو دهمهدا به چوار ناله فيراريان دهكردو ئهسپهكانيان بهر قامچييان دهدا، پاش تۆزێك پارتيزانهكان هێرشيان كرده سهريان. دهتگوت لـه زهوييهوهههلقولان، بهدهم تهقه كردنهوهو به يهلهو بيێ يهرواييهوه دوايان كهوتن.

لڤنسون هاواري كرد: سوارين! باكلانوف —ليّرهوه! به سواري!.

روخساری باکلانوف گۆرابوو، لەشى لەسەر ئەسپەكەوە بردبووە پیشەوە، بەرەو لاى لقنسون تاوى دا، شمشیریك به دەستیپەوە بوو وەكو بلور دەدرەوشايەوە. دەستەكەى لقنسون بەھاوارو زرنگى پۆلاو شمشیرەوە دواى كەوتبوو.

يارتيزانهكان ههر زوو قوزاقهكانيان راونا.

متچیك لهگهل ئهم هیزهداو له نیو شهپولی ئهم جهماوهرهوه تاوی دهدایه پیشهوه. ئیستا نهك ههر نهدهترسا. بهلكو شیوازی بیركردنهوه تایبهتییهكهی خویشی فهراموش كرد بوو.

پشتی زهلامیکی لهبهردهم خوّیهوه دهبینی که قرهکهی بلاوبوو بووه، دیمهنی زهلامهکهی بهلاوه ئاشنا بوو، دهیزانی در من له ههلاتندایه، ئهویش وهکو ئهوانی دی چ ئامانجیکی نییه جگه لهوهی له در من نزیك ببیّتهوه و له زهلامه ئاشناکهی بهردهمی جیّ نهمیّنیّ.

دەستە قوزاقەكان لە نيو بيشەيەكى چۆل دا وون بوون, پاش تۆزيك بە توندى كەوتنە تەقە كردن، بەلام يارتيزانەكان كە گەرم بوو بوون، بى خاو بوونەوە دوويان كەوتنو ھەليان برين.

ئەسپىكى توكن كە لە بەردەم متچىكەوە غارى دەدا، لە پې گلاو بەسەرا كەوت، بالى سىوارەكەى سىەرى، لىك بلاوبىووەو بەسەر سىەرو كەللىەى ئەسىپەكەدا گىل بىووەوەو كەوتە سىەر زەوي. متچىك-ش وەكو ئەوانى دى بە تەنىشت جەستە رەشە گەورەكەدا، كە لە سەر زەوى تلى دەدا، پىچى كردەوەو رەت بوو.

متچیك كه چیدی پشتی زهلامه ئاشناكهی بهردهمی خوّی نهدهبینی، چاوی برپیه دارستانیك كه به خیّرایی بهرهو لای ئهو دههات. كابرایهكی ئهندام وردیلهی ریشن كه سواری ئهسپیّكی رهش بوو بوه، وهكو بروسكه به تهنیشتیا رهت بوو و به هاوارهوه شتیّكی گوتو به شمشیّرهكهی فهرمانیدا. ئهو سوارانهی كه شان به شانی ئهو ئهسپیان تاو دهدا. به خیّرایی به دهسته چهپا پیچیان كردهوه، بهلام متچیك كه نهیدهزانی بوّ وایان كرد، به چوار ناله تاوی داو به نیّو دارستانهكهدا تیّی تهقاند. وهختی كه خوّی به قهدی درهختهكاندا دهدا، لقی رووتی درهختهكان دهمو چاویان دهروشاند، به زهحمهت توانی "نیوكا" رابگریّتهوه.

نیوکا زوّر خراپ بریندار بوو بوو، متچیك به تاقی تهنیّ کهوته نیّو بیّدهنگی ئاسایی دارستانی غان و چری گهلای زهردو زیّرینی گیاکانهوه.

پاش تۆزێك بۆى دەركەوت كە دارستانەكە پرە لە قوزاق, كەئەمەى بىينى قىۋاندى و پەشۆكا، بى گوێدان بە تىـرى لىق و پۆپى دەوەنەكان كە دەمو چاويان دەگەست, بە پەلە بەرەو دوا گەرايـەوە، وەخـتى گەييـە دەشـتاييەكە، پارتيزانـەكان رۆيـى بـوون، لـەدوورى دوو سـەد ھەنگاوێكەوە لاشەى ئەسپێكى زين خوارى بىنى كە لە سـەر زەوى كەوتبوو، كابرايـەك لە پال ئەسپەكەدا ئەژنۆى خەمى گرتبووە باوەش و بەبى جووللە دانىشتبوو، ئەم كابرايـە ماروسكا بوو.

متچیك كه لهو ترسهى دوايى خوى شهرمهزار بوو، ليى چووه پيشهوه.

میشکا بهلادا کهوتبوو، ددانهکانی به دهرهوه بوون، چاوه درشتهکانی به جوریکی خهمناك ئهبلهق بوو بوون، دهستهکانی بهسمه تیژهکانییهوه له ئهژنووه نوشتا بوهوه، دهتگوت له مردنیشا ههر ئامادهی غاردانه. ماروسکا به نائومیدییهوه سهیریکی کرد. چاوه لیلهکانی وشكو سووتینه ربوو.

متچیك له بهرانبهری ویستاو به ئهسپایی گازی كرد: ماروسكا! له پر شهپۆلیکی میهرهبانی و بهزهیی وروژین سهبارهت به ماروسكاو ئهسیه تۆپیوهكهی، سهراپای بوونی داگرت.

ماروسىكا لەجيى خىزى نەجوولا، بى چەند لەحزەيەك ھىچ يەكىكىان نە قسىەيەكى كىرد نە حەرەكەتى.

پاشان ماروسکا ئاهیکی هه لکیشا، به ئهسپایی ئه ژنوکانی به ره للا کردو له سه رهه ردوو چوکان دانیشت، بی ئه وه ی سه یری متچیك بکات، ده ستی به کردنه وه ی زینه که کرد. متچیك ده ترسا ده ست به قسان بکاته وه ... به بیده نگییه کی ته واو سه یری ماروسکای ده کرد. ماروسکا که و ته کردنه وه ی قایش و قروشی زینه که، قایشیکیان پچرابوو. ماروسیکا به وردی چه رمه پچراوه که ی تاقیکرده وه، قایشه که به خوینه وه بوو، توزی په نجه ی تی وه رداو توریدا، پاشان

به دهم بوّله بوّلهوه زینه کهی به شانیا داو به کوّمه کوّمو لاقی خوارهوه بهرهو دارستانه که روّیی. متچیك له دواوه هاواری کرد: با من بیهیّنم، یان حهز ده کهی ئه سپه کهمت ده ده می و من به ییّیان دیّم.

ماروسكا ئاورى نهدايهوه، يتر له ژير قورسايي زينهكهدا كوّمايهوه.

متچیك لهبهر ههندی هۆ دهیوست خۆی له ماروسكا دوور بگری، بۆیه به دهسته چهپا پیچی كردهوه، وهختی له دارستانه كه دهرچوو، گوندیکی نزیکی بهدی كرد، به دهسته راستا، كه دوّلیکی دریّر تا زنجیره شاخیك داده كشاو له دوور ون دهبوو، دیمهنی دارستانیکی بهرچاو كهوت. ئاسمانی دهمه و بهیان ساف و روّشن بوو، به جوّریکی تاقهت به دله نزمییه وه بهسه رسه ریانه وه راوهستا بوو. ههتاو به ئاسته مدهبینرا.

پهنجا ههنگاویک له و لایهوه، لاشهی ئه و قوزاقانهی به زهبری شمشیری پارتیزانهکان کوژرابوون، لهسه ر عاردی که و تبوون، یه کیکیان هیشتا نه مردبوو، پهیتا پهیتاو به زه حمه تیکی زوره وه هه لده سایه سه رده سته کانی و دووباره ده که و ته وه و دهینا لاند. متچیك له دووری کابرای برینداره وه رهت بوو، هه و لیدا گویچ که کانی له ئاستی ناله ی ئه و دابخات. ژماره یه ک له یارتیزانه کان له گونده که وه به سواری به ره و رووی ئه و ده هاتن.

متچیك كه گهییه نزیكی پارتیزانهكان، گوتی: ئەسپەكەی ماروسكایان كوشتووه.

چ کهسیک وه لامی نه دایه وه. یه کیکیان به گومانه وه سهیری کرد، وه ک بلینی بیه وی بپرسیت: کاتی که ئیمه لیره شه پمان ده کرد، جه نابت ته شریفی له کوی بوو بوو بوو بوو بیاوه خهم و زه حمه تیکی زوری پیوه دیار بوو، متچیك به سواری تیپه پی و دلی خه به ری روو داوی شوومی ده دا.

وه ختى متچيك گهييه گونده كه، ژماره يه كى زور له پارتيزانه كان جينيان خوش كردبوو و ئهوانى دى له پال كوختيكى گهورهى په نجه ره زل ويستا بوون. لقنسون به كلاوه خواره كه يه ئاره قه و چلكنى دا غهرق بوو بوو، له به رهه يوانيك ويستا بوو و فه رمانى ده دا، متچيك له نزيكى يه رژينه كه، له و شوينه ى كه ئه سيه كانيان لى راگرتبوو، دابه زى.

سەر دەستەبە شيوەيەكى تانە ئاميزەوە ليى پرسى: ئەوە لە كوى غەيب بوو بووى؟ خەرىكى كارگ كۆكردنەوە بووى يان؟.....

متچیك گوتی: نهخیر، تو هاوریکانم گوم کرد. متچیك نهیدهزانی چ بیریك دهربارهی ئه و دهکهنه وه، تهنیا به حوکمی عاده ته هه ولی ده دا خوی تهبری بكات، وه ختی من چوومه نیو دارستانه که وه، وابزانم ئیوه به دهسته چه یا ییچتان کرده وه.

پارتیزانیکی گهنج، که قره کهی جوان ریک خستبوو و ریک دای هیننا بوو و پهرچهمیکی پوپنه که نمخه که فره کهی جوان ریک خستبوو و ریک دای هیننا بوو و پهرچهمیکی پوپنه که که نمخه به دهسته چهپا... من گازم کردیت به نام و ابزانم تو گویت لی نهبوو. نهمجا له کاتیکدا به شادییه کی ناشکراوه وردو درشتی چونیه تی راونانی قوزاقه کانی وه بیر خوی ده هینایه وه، به پهله بو لای متچیک گهرایه وه، متچیک نهسیه کهی به سته وه و له یال نه و دا "کوره گهنجه که"دانیشت. کوبراك به خوی و دهسته یه که نهسیه کهی به سته وه و له یال نه و دا اله یا در اله یال نه و دا اله یال نه و دا اله یال نه و دا اله یا در اله یا نه و دا اله یا در اله یا در اله یا در اله یا داد اله یا در اله یا داد اله یا در ا

پارتیزانهوه، له کوّلانیکهوه دهرچوه، دوه پیاوی له پشتهوه دهست بهستراویان بهره و کوخته که دههینا. یهکیّکان جبهیه کی رهشی لهبهر بوه. سهری تهخت و کریّت بوه. دهتگوت به شیّوهیه کی نا ریّك خویّیان پیّوه پرژاندوه و کابرا هه لده له رزی و له زه لامه کانی دوه روبه ری دهیارایه و ه.

ئەوى تريان كەشىشىكى لاواز بوو، جبەيەكى شرى لەبەر بوو، كە لە ژىرىيەوە پانتۆلە چرچ و لۆچەكەى و پىيش بەنىدى رەشى تايبەتى كەشىشان دەبىنىرا. كە متچىك سەرىنجىدا بىينى زىنجىرىكى زيوين، كە بىگومان لە خاچىك كرابۆوە، بە پشتى كوبراكدا شۆر بوو بۆوە.

وه ختى ئه و دوو زه لامه يان به ره و هه يوانه كه بكيش ده كرد، لڤنسون، به نيگه رانى و رهنگى په ريوه وه ئيشاره تى بۆلاى زه لامه جبه رهشه كه كردو گوتى: ئهمه خۆيه تى؟

جووتيارهكان تيكرا هاواريان كرد: خۆيەتى، هەمان پياوه!

ستاشینسکی لهسه و ته ته ته ته ته ته ته نیشت لقنسون – هوه و یستا بوو لقنسون پیّی گوت: ئه م بوده له یه! خو تازه متلیستاش زیندوو نابیّته وه. لقنسون که خیّرا خیّرا چاوه کانی ده تروکاند، رووی وه رگیّرا، چه ند له حزه یه که بیّده نگ بوو، هه ولّی ده دا بیر له متلیستا نه کاته وه. کابرای زیندانی که چه شنی سه گ جاری سه یری لقنسون – ی ده کرد و جاری سه رنجی جووتیاره هه ژاره کانی ده دا، به گریانه وه ده پارایه وه: ها و ریّیان! ها و ریّیانی نازیز! نیّوه لاتان و ایه نه م کاره م به ناره زووی خوّم کرد؟ ناه، خوایه! ها و ریّیانی نازیز!

جووتیارهکان روویان لی وهرگیراو گوییان بهگریان و پاپانهوهکهی نهدا.

یهکیّك له جووتیارهکان به قیّزهوه تهماشای كردو به رهقی گوتی: ئهوه چ دهلّیی؟ خوّ خهلّکی گوند ههموو به چاوی خوّیان دیتیان كه مندالهكهت ناچار دهكرد شایهتی لیّ بدات.

جووتیاریکی دی که له شهرمهزاریدا سهری داخستبوو، گوتی: خهتای کهس نییه، خهتای خوت نهبی !

لقنسون به ساردييهوه گوتى: تيربارانى بكهن، بهلام كهمى بيبهنه ئهولاترهوه!

كوبراك يرسى: ئەدى كەشپشەكە؟ ئەمپش قەحپەپەكە- ميواندارى ئەفسەرەكەي كردووە.

-لێی گهڕڹ با بڕوات- ملی خوی بشکێنێو بچێ بو دوٚزهخ!

وه ختى كوبراك كابراى به تۆبزى بۆ ئيعدام كردن رادهكيشا، كۆمهلىك له جووتيارهكان دووى كەوتن. كابرا چەناگەى دەلەرزى و بە شيوەن و گريانەوە يىيەكانى لە عاردى دەچەقاند.

سیسکین به کلاوه چلکنه که یه وه به روو خوشییه وه به ره و لای متچیك روّیی و به شادییه وه گوتی: ئه های! ئه وه لیّرهی! هه موو گیانت به خویّنه وه یه بروّ با بروّین خوّراکی پهیدا بکهین. ئیستا ئیشی یاروّ ده بینن. سیسکین به ماناوه و شه کانی در کاند و فیکه یه کی کیشا.

ئهو کوختهی که نانیان لی خوارد، شویننیکی پیسو بوگهن بوو، بونی نانو ورده کهلهرمی لیدههات، دهوروپشتی سوپاکه پر بوو له زرو زبل و سهره کهلهرم. وهختی سیسکین نانهکهی به شوربای کهلهرمهوه قوت دهدا، یهك و چان باسی ئهو کاره دیارانهی دهکرد که ئهنجامی داون و بو خوی لاف و گهزافی لیدهداو ههموو دهقهیهکیش له ژیرهوه تهماشای ئهو کیرهی دهکرد که

خزمهتی دهکردن، کیژهکه، کیژیکی قشتیلهی خرپن بوو، جووتی پرچی هونراوهی درینژی بهردا بوّوه، به کهیفو به دهماخ دیار بوو. متچیك ههولی دهدا تهماشای سیسکین نهکات، بهلام ههمیشه گوی قولاخ بوو، بچووکترین دهنگو سرته دهی لهرزاند، سیسکین به دهم پارو قوتدانو ههناسه سوار بوونهوه گوتی: کاتیکم زانی گهرایهوهو سیرهی لی گرتم. بهلام مولهتم نهداو لهسهر عاردهکه تهختم کرد.

لهم دهمهدا له دوورهوه دهنگی دهستریّری گولله هات. شوشهی پهنجهرهی کوختهکه لهرییهوه. متچیك راپهری، رهنگی زهرد بوو، کهوچکهکه له دهستی کهوت.

دەم و چاوى خسته نيّو دەسىتى و بە غاردان لە كوختەكە دەرچوو و بە نائوميدىييەوە ھاوارى كرد: ئەم كارانە دواييان نييه!! لە نيّو پوشەكاندا دريّرْ بوو، دەمو چاوى بە يەخەى چاكەتەكەى داپوشى، بە خوشى نەيزانى چۆن گەييە ئەوى، لەبەر خويەوە تيۆكىرى: كابرا جبە رەشەكەيان كوشت، بەم زووانە بە ھەمان ئاسانى منيش دەكورْن، بەلام ئاخو لە راستيا من زيندووم؟ رەنگە منيش بە ھەمان ئاسانى بكورْريّم، ئيدى خوشەويستان ھەرگيز نابينمەوە... ئەو كيرە جوانەى كە وينەككەيم دراند... بە قىرە پر چين و ئەلقەكەيەوە... ئەو پياوە جبە رەشە بەستەزمانە، دەبوايە دادو فريادى بكردايە... ئاھ، خوايە، بۆ وينەككەيم دراند؟ ئايا ئيدى قەت نايبينمەوە؟ جەند يەريشانم!

وه ختی له نیو پوشه کانه وه دهرچوو، شه و بوو، چاوه کانی مات و نیگای خه مبار بوو. له شویننیکه وه، که پی ده چوو زور نزیك بی، دهنگی مه ستانه ی هه ندی ئاوازی بی سه روبه ر ده هات، یه کیک ئوکردوینی لیده دا، له به رده رگا که دا تووشی کیژیکی با لا به رزی پرچ هو نراوه بوو، کیژه که جووتی سه تلی کرد بوو به م سه رو ئه و سه ری داریکا و خستبوویه سه رشانی و وه کو لقیکی تاقانه له ژیر قورسایی سه تله کاندا نه وی بوو بوه. به ده م پیکه نین و چاو هه لایرینه وه گوتی: ئاه، باشه توش بچو سه یر بکه، یه کیک له هاوپیکانی ئیوه له گه ل گه نجانی گونده که ماندا سه رگه رمی شادییه، گوی بگره — ده ژنه وی ؟ ده ست به جی به نازه وه سه ره چکو له و جوانه که ی به ره و ده نگیکی گوشه یه کی مهیدانه که وه رگیر! سه تله کان جو لانه یان ده کارد، ئاوه که ی نیک سه تله کان شه پولی ده دا، کیژه که به شه رمه وه و به په له به ره و ده رگا

دەنگیکی مەستانە بە ئاوازەوە شیعریکی گوت كە متچیك ئەو شیعرەی لەبەر بوو: ھەر شایانی ئیمەی دیله...!

متچیك به وردی دیقهتی گۆشهی مهیدانه کهیدا، سهیری کرد ماروسکا ئوکوردیونی لیدهدا، قره لووله کهی به سهر چاویا رژابوو و به گۆنا ئارهق کردوو سوور هه لگه پاوه کانییه وه نووسا بوو. ماروسکا بهده م لهتر دانه وه به ناوه ندی کولانه که دا ده پویی و به ههموو هیزی کییه وه ئوکوردیوینی لیده دا. ههموو ئه و کارانه ی به جوری ده کرد، وه ک ئه وه ی به ناشیرینی کاره کانی خوی بزانی و لییان ژیوان بی، کومه لیک خه لکی بی پشتین و سهرکوت و مهستی خوی ئاسا شوینی که و تبوون. مندالانی زیته له و پی پهتی وه کو مهیمون ده م لاسیکیان ده کرده وه و خولیان

به حهوادا دهکردو خهریکی کهیف و خوشی و هه نبه زو دابه زبوون. ماروسکا هه رکه متچیکی بینی به شادییه کی ریا کارانه وه هاواری کرد: هینی، دوستی ئازیز! بو کوی ده چی؟ نا ره حه ته مه به – عه زیتت ناده م مه ی ده خویته وه ، نه فره تت لی بی ! به هه رحال هه موومان پیکه وه ده مرین!.

ههموو حه شاماته که له دموری متچیك خربوونه وه، رووی خوش و مهستانه یان کرده ئه و. ههناسه یان ده کرده دهموچاویا، یه کیکیان نیو قاپ عهره ق و ئاروویه کی خسته دهستییه وه.

متچیك كه ههولّی دهدا خوّی له دهستیان دهرباز بكات، گوتی: نا، نا، من مه شروب خوّر نیم، حه زناكه م كه....

ماروسکا به کهیفه کهرانهیه کی مهستانه وه هاواری کرد: بخق, نه حله تی خوات لی بی ... ئه ی خوا... ئه ی مهسیح... ئه ی دایکی موقه ده س!... ئیمه هه موومان ییکه وه ده کوژرین!.

متچیك كه چارى نهما، گوتى: كهواته یهك تۆزى، تكا دەكهم، خۆتان دەزانن من ناتوانم بخۆمەوە.

چەند مژیکی له قاپیک خواردەوه. ماروسیکا تا توانی ئوکۆردیونهکهی کردهوهو به دهنگیکی ناساز دهستی به گۆرانی گوتن کرد، ئهوانی تریش لهگهلیا دهستیان پیکرد.

یه کیکیان باوه شی به متچیك دا كردو گوتی: له گه ل نیمه دا وه ره. نه مجا به منگه منگه وه پارچه شیعریکی به گورانی گوت: ئیره جیگای ژیانی منه! ئه و جا ده مو چاوه تووکنه که ی به گونای متچیکه وه نووساند.

بهدهم شوخی کردن، سهگ ترساندن و جنیودان به ناسمان -به و گومه زه ره شه بی نهستیره یه که به سه سهیانه وه بوو - به خویان، به دنیا فانییه و به دایکی خویان... به جاده که دا ده رویشتن.

گولاو

قاریا له هیرشه که دا به شدار نه بوو، له دارستانه که دا، به دیار بنه و بارگه ی له شکره که وه ما بوّوه ، وه ختی گه ییه گوند سه یری کرد هه موو پارتیزانه کان له ماله جووتیاره کاندا جیّیان خوّش کرد بوو، سه ری کرد پارتیزانه کان به پیّی ده سته به سه ر کوخته کاندا دا به ش نه بوون ، ده سته کان تیّکه لا و که س ناگای له که س نییه و گوی به فه رمانده کانیش ناده ن به راستی هه رهه موو هیزه که بووه به ده سته ی سه ربه خوّ. قاریا له ریّگادا که لاکی نه سپه که ی ماروسکای بینی بوو، به لام مهوالی نه سه حی نه دا بوویی که ماروسکا چی به سه رها تووه ، هه ندی ده یانگوت کو ژراوه – به چاوی خوّیان دیتویانه ، جونیّکی دی ده یانگوت هه ربریندار بووه ، جونیّکی دی کو ژراوه – به چاوی خوّیان دیتویانه ، جونیّکی دی ده یانگوت هه ربریندار بووه ، خوّیان ده کرد که چوّن له موّله قررگار بوون . له پر به ده نگی به رز باسی به خت و نیّو چه وانی خوّیان ده کرد ، نه و سه رگه ردانیه ی له ده می هه ولّدانی بی هو ده به و متچیك ، تووشی بوو بوو .

قاریا ئەوەندە له خۆ نواندنى عاشقانەى پیاوان، له برسینتى و له بیره بیزاركەرەكانى خۆى وەپس و بی تاقەت بوو، تەنانەت تواناى ئەوەى نەما بوو كه به چاكى خۆى لەسەر زینەكەى رابگری، گریان بینى گرتبوو، لەنكاودا تووشى دوبوف بوو. دوبوف يەكەم كەس بوو كە بە راستى قاریا بە دیتنى خۆشحال بوو. دوبوف بە ییكەنین و ھاوخەمییەوە ییشوازى كرد.

روخساری دوبوف له جاران پیر تر دهینواند، سمیّله رهشهکانی توزای بوو بوو، روخساری ئاشناو درشت و خوّشهویستی باقی یارانیش له هی دوبوف چاکتر نهبوو. قاریا که ئهو دیمهنانه ی بینی، چهشنه ههستیّك سهراپای داگرت و دلّی گوشی، ههستی دلسوزی و خهمباری. ههستی پتر. خوّشهویستی پارتیزانهکان، ههستی بهزهیی به خوّ هاتنه وه سهراپای داگرت و دلّی گوشی. قاریا که ئهوانی بینی دنیای بیره وهرییهکان هاته وه سوی ... بیره وهری داگرت و دلّی گوشی، ئه و روّژانه ی که کیریّکی جوانکیله و چاپوك بوو، پرچی نهرم و ناسك دهوری شان و ملی دابوو، ئه و روّژانه ی که عاره بانه دهستییهکانی به نیّو را په وه تاریکهکانی مهعده ندا داروّت، ئه و روّژانه ی که له کوّری شهواندا سهمای ده کرد و به چاوه درشت و ئاره زو و برویینه کانی ههمان ئه م روخسارانه ی له ده وری خوّی خر ده کرده وه.

قاریا له و ساوه که لهگه ل ماروسکادا به شه پر هات، تا راده یه که وان دا بپابو و. به لام لهگه ل ئه وه شدا ئه وانی به تاقه یارانی نزیکی خوّی ده زانی -ئه و مهعده نچییانه ی که زهمانی لهگه لیا ثیا بوون و عه شقبازیان له گه ل کردبو و. به میهره بانی و په شیمانییه وه له به رخوّیه وه تیفکری: له و زهمانه وه که ئه وانم دیتووه، چروّرگاری تیپه پیوه! خوّ خه ریك بوو له بیرم ده کردن. ئاه، ئازیزانی من!.... لا جانگه کانی دایانه ژان، فرمیسک زاییه چاوی، به هه زار حال تا توانی جله وی فرمیسک کانی بگری.

دوبوف تهنیا کهسیّك بوو، که ئهندامی دهسته کهی خوّی به ریّك و پیّکی و له چهند کوختیّکی نزیکی یه کدا دامهزراند بوو، ئهندامانی دهسته کهی له دهوروبه ری گونده که دا حهره س بوون، ههروه ها له کوّکردنه وهی ئازووقه و پیّداویستیپه کاندا یارمه تی لقنسون یان دهدا، ئه و حهقیقه ته ی که جاران که و تبووه ژیّر پهرده ی ئهستووری رووداوه کان و کاری ئاسایی روّژانه وه، گوایه ههموو ئهندامانی هیّزه که روّنی یه کسانیان تیّدا دهبینی, ئه و روّژه به ته واوی ئاشکرا بوو: که تومه زهر ده سده کهی دوبوف بووه که یه کیّتی ته واوی هیّزه کهی ده یاراست.

قاریا لهیارانی سهردهمی مهعدهنی ژنهوت که ماروسکا له گویّز ساغ ترهو تهنانهت برینداریش نییه، ئهسپه تازهکهی ماروسکایان، که له گاردی سپی گرتبوویان، به قاریا نیشاندا، ئهسپیّکی سورخنی لاق دریّژ بوو... ههر له ئیستاوه ناوی ئهسیهکهیان نابوو یههودا.

قاریا به خهیالی پهریشانهوه روانییه ئەسپەكەو لەبەر خۆیەوە بیری كردەوە: باشه، كەواتە زیندووه... زۆر خۆشحالم.

پاش شیو خواردن، خوّی گهیانده سهر خهرمانه کایهكو لهسهر کایه بوّن خوّشه که راکشا – به ترسه وه گویّی هه لخستبوو که نه بادا یه کیّك له کوّنه دوّستان لهسهر کایه که وه بیّته لای، هه مدیس به هه سبتی گهرم و شیرین و سوکنایی به خشه وه نه وه ی بیر خوی خسته وه که ماروسکا زیندووه. به ده م بیره سوکنایی به خشه وه خه وت، له پر به شپرزه ییه کی زوّره وه له خه و راپه پی، ده سته کانی له سه رما ته زی بوون، تاریکه شه و یکی بی پایان له نیّو کادینه که وه ماروی دابوو، بایه کی سادر لق و پوپی دره خته کانی را ته کاند، کایه کانی په رت کرده وه، گهلای دره ختی نیّو باخه که ی هیّنایه خشه خش، قاریا به ترسه وه بیری کرده وه: خوایه! ماروسکا له کویّیه؛ نه وانی دی دیارن؛ هه مدیس ده بیّ به تاقی ته نیّ له م کادینه دا بمیّنمه وه! قاریا به ده م هه ل له رزینه وه بزمه کانی داخست، جلّه کانی له به رکرد و به په له به سه رکایه کدا داگه را، وه ختیّ گه ییه نزیکی ده رگای کادینه که، یا سه وانی له تاریکییه که وه ده رکه وت.

كه نزيك بۆوە قارا پرسى: كى حەرەسە؟ كوستيا، ماروسكا گەراوەتەوە؟

قاریا دهستی به گیرفانه کانیا گیراو شقارته یه کی دایی نام کی شقارته یا داگیرساند، له نیو ههردوو دهسته لیره که یدا رایگرت و به ره و روی قاریای برد.

به دهم پیکهنینهوه گوتی: ئیری حالت باش نییه کیری ! قاریا, یه خهی پالتوکهی ههلدایهوهو به نیو دهرگاکهدا رهت بوو: شقاره ته که بو خوت.

- کێوه دهچیت؟
- دەچە ماروسكا دەبىنمەوە.
- ماروسكا؟ باشه، باشه! ئهدى نابى من لهبرى ئهو.... ها؟
 - نا، ييم وانييه بتوانى.

- هم، نۆپەتى ئەو قەوانەيە!

قاریا وه لامی نه دایه وه. پاسه وانه که له به رخویه وه گوتی: نه مه یه کیکه له نیمه... چه ند کیژیکی رهنده!

دنیا ئهوهنده تاریك بوو، قاریا به زهحمهت ریّی دهكرد، بارانیّکی ورد دهستی پیّکرد، خشه خشی باخان مروّقیان پهریّشانو بیّ تاقهت دهكرد، توتهنه سهگیك نه سووچیّکاو نهبن پهرژینیّکا دهیویقاند. قاریا نه و تاریکییه دا بوّی دهگه پا، دوّزییه وه، خستییه باوهشی و پانتوّکهی به سهریادا. ئه و حهیوانه به سته زمانه نه سهرماندا ههنده نه رزی و قهیوّزی نه سنیگی قاریا ههنده سوو، قاریا، نه نزیکی کوختیّکا تووشی پاسهوانیّکی دهسته کهی دوبوف بوو پرسیاری شویّنی ماروسکای نیّکرد، پاسهوانه که، قاریای بهره و لای کنیّساکه نارد، قاریا به سهرگه ردانی نیوهی گونده کهی دایه ژیّر پیّوه و بی نهوهی ماروسکا بدوّزیّته وه، به نائومیّدی گهرایه وه.

ئەوەندەى ئەم كۆلانو ئەو كۆلان كرد، رێگاكەى گوم كرد، سەرگەردانو بێ مەبەست خۆى دايە دەم ھەنگاوەوەو بە توندى توتەللە سەگەكەى— كە ھەنووكە گەرمى بوو بۆوە— بە سىينگى خۆيەوە دەگوشى، پاش يەك سەعات سەرگەردانى گەيشتە رێيەك بۆ ئەو كوختانە دەچوو كە دەستەكەى دوبوق لێ بوون. ئيدى لەوێوە كەوتە رێ. بۆ ئەوەى نەخزێ دەستەئازادەكەى بە پەرژينەكەوە دەگرت، ھێشتا چەند ھەنگاوێ نەڕۆيى بوو كە لە دوورەوە ماروسكاى بەدى كرد. ماروسكا بە دەما كەوتبوو، سەرى خسىتبووە نێو ھەردوو دەسىتى و لە پاڵ پەرژينەكەدا دەينالاند، تازە رشابۆوە. ۋاريا ھێشتا بە دروستى ماروسكاى نەناسىيبۆوە، كە بە ھەست زانى خۆيەتى، چونكە ئەمە يەكەمجارى نەبوو، كە ماروسكاى بەو حالەوە دەبىنى.

قاریا به سهریا دانهوییهوه، دهسته نهرمو میهرهبانهکانی خسته سهر شانی و بهناوی خوّیهوه گازی کرد: قانیا! بوّ لیّره خهوتووی؟ زوّر نارِهحهتی،ها؟

ماروسکا سهری هه نبری. قاریا که چاوی به رهنگ و روخساری هه نپه نماوو بی گیانی کهوت، دنی پینی سوتا -ماروسکا زور لاوازو کهم جورم دهینواند، که قاریای ناسییه وه له قاقای پیکه نینیدا، زوو به سه رخویدا زال بوو، هه ستاو دانیشت، لاقه کانی راکیشاو پشتی به یهرژینه که وه دا.

به دهنگیکی کرو بری وشهی نامهفهوم و مهستانه وه گوتی: ئه ها توّیت، ئیحتراماتت عهرز دهکهم!....

قاریا به ههمان ریتمی دهنگی ماروسکاوه گوتی: سلاوی من له تو، هاو پی ماروسکا!..... قاریا دهستی گرت و گوتی: ههسته با بپوین قانیا! رهنگه نه توانی ری بکهیت؟ که می سهبر بکه، ئیستا به ده قیقه یه که هموو شتیک ته گبیر ده که م، هه نوو که یه کیک خهبه ر ده که مه هه وه... قاریا پشتی راست کرده وه، ده یوست ماروسکا به ری بکات بو یه کیک له و کوخته نزیکانه، به لام دو و دل بوو له وه ی که ناخو خه به رکردنه وه ی پیاوانی غهریبه له م تاریکه شه و ه دا کاریکی دروسته یان نا! باشه وهختی ئه و لهگهل پیاویکی مهستا ببینن که دهچیّته کوخیّکه وه، چی دهلیّن! قاریا قهت دهربارهی چ مهسهلهیك بهم چهشنه بیری نهکردبوّوه.

به لام ماروسکا له نکاودا به ترسه وه سه ری باداو به توو په یه وه نه پاندنی: نا، نا، نا!... نه خه له تابی نه وانه بیّدار بکه یته وه، نه گینا منیش پیّت نیشانده ده م! بیّده نگ به!... نه مجا مشته کانی به سه رسه ریا را وه شاند، قاریا وای ده زانی که ماروسکا له ترساندا به هو ش ها ته وه:

- گونجارنکو لهوێيه. نازاني؟ چ دهکهي؟
- باشه چې لي بکهم؟ ئهو چ پيوهندي به کاري ئيمهوهيه...

ماروسىكا نيو چەوانى بە يەكا داو چنگى خستە قىژى: تىق نازانى... ئەو وا دەزانى من زۆر يياوم... ئاخر ئىدى بە چ روويەكەوه... چۆن دەتوانم.... نا، نابى ئەم كارە بكەيت....

قاریا ههمدیس بهسهریا دانهوییهوهو گوتی: چ گهوجانه قسان دهکهی، عهزیزم تو سهیرکه، خهریکه باران دهباری، ئیره شیداره، ئاخر سبهی حهرهکت دهکهینو دهروین لهگهلما وهره عهزیزم!

ماروسكا به هيمنييهكى خهم ئاميزهوه گوتى: من پياويكى بى كهلكم! به كهلكى چى ديم، من كيم، من كيم، چ كارهم، بو ده ريم؟ هاورييان باش بيرى لى بكهنهوه!....

به چاوانی ته ژی فرمیسك و ئاوساوه وه نیگایه کی به زهیی وروژینی به ده وروبه ری خویدا گیرا. پاشان قاریا له به ردهیا دانیشت، به دهسته ئازاده که ی به جوری له ئامیزی گرت، خه ریك بوو برژانگه کانی به رلیوی ماروسکا بکه وی، به دلسوزی و میهره بانییه کی ئه و تووه، وه ک بلیی مندالیک بلاوینی، که و ته لاواند نه وه ی

- بۆ ئەوەندە خەفەت دەخۆى؟ نىگەرانى ئەسىيەكەتى، ئا؟

خۆ ئەسپىكى تريان داويتى —ئەو ئەسپە چاكەش! خەم مەخۆ ئازىزم، مەگرى! تۆ سەير سەير، سەيرى ئەم توتەللە چكۆلەي بكه، دۆزىمەوه، تەماشاى ئەم توتەللە چكۆلە جوانەبكە! ئەوجا يەخەى پالتۆكەى لاداو توتەللە خەوالۆكەى پى نىشاندا. قاريا بە جۆرى ئالۆوشى تى كەتبوو، دەتگوت گشت زەرەيەكى لەشى تامەزرۆو شەيداى دەست لەملانى بوو بوو.

ماروسكا گوێچكەى توتكەكەى گرتو بە خۆشەويستىيەكى مەستانەوە گوتى: ئاھ، ئاھ، كە چكۆڵەيە! لە كوێ دۆزىتەوە؟ گاز دەگرێ،ھەى سەگ بابى چكۆڵە!

ياللا عەزىزم، ھەستە با برۆين!

ماروسیکای ههستانده سهر پین، بهدهم لاواندنهوهو ناز ههنگرتنییهوه، ههونی دهدا بیره نا رهحه تهکانی لی بتارینی، بهرهو مانهکه بردی. ماروسکا له عینادی کهوت و گوی رایه لانه خوی به قاریا سیارد.

ماروسکا به دریّژایی ریّگا، کهم و زوّر نیّوی متچیکی نههیّنا، قاریاش کهمو زوّر باسی نهکرد، دهتگوت ههرگیز متچیك ناویّك له نیّوانیاندا نهبووه، به لام ههر زوو ماروسکا خیشی کردو کپ بوو، به یهله دههاتهوه سهرخوّ.

وهختی گهیشتنه ئه و خانووهی دوبوفی تیدا بوو. ماروسیکا دهستی به موحهجهرهکهوه گرت و ههولیدا سهر بکهوی و بچیته کادینهکهوه، به لام لاقهکانی له دووی نهدهچوون.

قاريا يرسى: يارمەتىت بدەم؟

ماروسىكا له كاتيكدا دەيويسىت پەريشانى خۆى وەشىيرى بە توورەيى وەلامى دايەوە: نە، قەحيە! بەخۆم دەرۆم!

- كەواتە زۆر چاكە خوا حافيز!

دەستەكانى ماروسكا خاو بوونەوە، بە ترسەوە سەيرى قارياى كرد: يانى چى- خوا حافيز؟ قاريا بە خەمبارى وبە پېكەنينېكى ناچارىيەوە گوتى: يانى خوا حافيز!.

کوت و پر دوای قاریا که وت، باوه شی پیدا کردو گونای به گونایه وه گوشی، قاریا هه ستی کرد، ماروسکا ده یه وی ما چی بکات. ماروسکا هه رچه نده شه رمی ده کرد له مکاره، به لام هه رئه نجامیدا، مه عده نچیان به ده گمه ن کچانیان راده موسی، ته نیا له گه لیاندا ده خه و تن. ماروسکا له هه موو ژیانی خیزانداریاندا ته نیا جاریک قاریای ماچ کردبوو، ئه ویش له ناهه نگی زهمانده که یاندا بوو، ماروسکا مه ست بوو و خه لکه که ی ده و روبه رها و اریان لیده کرد: ماچی که، بووکی ماچ بکه!

ماروسكا كه كهميك دامركايهوه، سهرى خسته سهر شانى قارياو ئهنجام خهوى ليكهوت قاريا به خهمو كهسهرهوه بيرى كردهوه: ههمان تاسو ههمان حهمام. ئيرى چ شتيك رووى نهداوه، ديسان ههمان ريكا، ههمان مهيدان، ههمديس بهرهو ههمان ئامانج... بهلام خوايه گيان چ لهزهتيك لهمهدا ههيه!

قاریا پشتی کرده ماروسکا، چاوهکانی لیّك ناو لاقهکانی راکیّشا، به لاّم ئهو شهوه خهو نهچووه چاوانی. پاسهوانهکان له پشتی گوندهوه لهسهر شاریّی ناوچهی خوانیخدزاوه حهرهسیاتیان دهگرت، سی تهقه، وهکو نیشانهی خهتهر، کران.

قاریا ماروزکای خهبه رکرده وه. هیشتا ماروسکا سه ره گفنه که یه به رز نه کردبو وه که ده نگی تازه ی ته قه کردنی حه ره سه کان هات و دوا به دوای ئه م ته قه یه و له پپه ها په ی ره شاشیک گورگ ئاسا لوراندی و بیده نگی و تاریکییه که ی لیک ترازاند و وه لامی یه که م ته قه کردنی دایه وه .

لهو دەمهدا كه ماروسكا بهرەو تهويلهكه دەچوو تا يەهودا دەربێينێ، سەرجەمى رووداوەكانى دوێنێێى بىر كەوتەوە، وەخىتێ كەلاكى مىشكاى ھاتەوە بەر چاو، دڵى گوشىرا، لەپر بە بێزارىيەوە رەڧتارە جەنجاڵەكانى دوێنێ شەوى خۆى بىركەوتەوە؟ كە چۆن بەمەستى بەسەر شەقامەكەدا لەترى دابوو و ھەموو كەس بە چاوى —پارتيزانێكى — مەستەوە سەيريان كردبوو. دەنگى ئاوازو شىعرە بى تامەكانيان لەم يەرو لەو يەرى گوندەوە ژنەوتبوو، لەگەل متچىكى

ماروسیکا لهبهر خوّیهوه تیّفکری: دیاره حهقی خوّمه، ئیّستاکی بوّی ههیه لیّم بدات مسته حهقم، ماروسکا به ئاستهم نارهزایی دهرنهبری، تهنانه ههستی به ئازاری قامچییه که شهری نه کرد، به لاّم دنیا له پیّش چاوی تاریکتر بوو. ده نگدانه وهی ئه و گوللانه ی تاریکی شه و یان شهقار ده کرد، تاریکی شهوو ئه و چاره نوسه ی له مهیدانی گونده که دا بوّسه ی بوّ نابوّوه پیّ ده چوون سزایه کی ره وا بی به رانبه ر به خراپییه کانی سه رانسه ری ژیانی.

وه ختى كۆبوونهوه، مەيدانى تەقە تا نزيكى چۆمەكە پەرەى سەند، گوللەى گردار وەكو مار بە ئاسىماندا دەيفىشكاندو لە ناوەندەى گوندەكەدا دەتەقىيەوە.

باکلانوّف پشتینه کهی به مه حکه می له سه رپالتوّکه یه وه به ست و به ده مانچه ی رووته وه به غاردان به ره و ده رگاکه چوو و به ده نگی به رز ها واری کرد: به پی نام به به به به به دوری کرده دوبوف: بیست که سبق ناگاداری نه سبه کان بهیلنه وه. نه مجا فه رمانیدا: له دوای منه وه: به غار! له نیّو تاریکییه که دا ون بوو. پارتیزانه کان به ده م داخستنی یه خه ی پالتو کانیان و کردنه و هی سه ری فیشه کدانه کانیانه و ه به غار دوی که و تن.

لەرى، تووشى ھەندى پاسەوان بوون كە خەرىكى ھەلاتن بوون.

تۆپه مەيدانيەكان كەرتنە گرمە، گوللە تۆپەكان لە ناوەندى گوندەكەدا تەقىنەوەو بۆلەحزەيەك ئاسمانو گومەزى كۆيساكەى، كە لە حالەتى داتەپىندابوو و باخى كەشىشەكەى كە لە بەر تىشكى ئاو نگا دەبرىقايەوە روناك كردەوە، دواى تۆزنىك ئاسمان لە جاران تارىكتر بوو، گوللەكان دوا بە دواى يەك و لە ماوەى كەمدا دەتەقىنەوە، شويننىك لە ئاخرو ئۆخرى گوندەكەوە لە نىو بىلىسەى ئاگردا گرى دەسەند: رەنگە خەرمانىك يان كوختىك بوو بىلى.

باكلانۆف بۆ ئەوە دانرا بوو كە بەردەمى د رەن بگرى. لقنسون بۆ ئەوە دانرا بوو كە فرياى رىخخستنى ھىزەكەو كۆكردنەوەى پارتىزانە پەراگەندەكانى نىپو گوندەكە بكەوى، بەلام تارە درەنگ بوو: بەر لەوەى باكلانوف بتوانى زەلامەكانى رىك بخات، بە بلاچەى تۆپەكاندا بۆى دەركەوت كە د رەن لەلاى دەستە چەپى چۆمەكەوە گەمارۆى داون، رەنگە لە دەققە و سەعاتا بگەنە ناو گوندەكە.

پارتیزانهکان بهریان لینگرتن و به دهم تهقهکردنه وه، له سوو چیکه وه و به دهسته راستا که تنه پارتیزانه کان به زیگزاگ به نین کولان و خانو و باخه کاندا به پهله پاشه کشهیان کرد. که گهیشتنه ده وروبه ری چومه که، باکلانو ف بوی ده رکه و تکه سهنتی گولله کانی درمن به ره و ناوه ندی گونده که بوی ه گونده که ده خهن ده خویان. ده سه لاتی خویان.

له پرو به هاواری سامناکهوه، سوارهی دژمن له شا ریّگاکهوه دهستی بههیّرش کرد، لافاوی ههلّچوو، و تاریکی کهللهی ئهسیان و مرو قله جادهکه وه که و ته حه رهکه.

باكلانوف چيدى هەولاى بەگرى نەدا، لەگەلا دەستەكەى خۆيدا كە (دە) كەسيان كوژرا بوون، بە پەلە بەرەو بەشى داگير نەكراوى گوندەكەو لەويوە بەرەو دارستانەكە پاشەكشەى كرد. لە پالا دوا ماللەكانى گوندا. گەييە باقى پارتيزانەكان، ئەو پارتيزانانەى كە لقنسون سەرپەرشىتى دەكردنو لەسەر باكلانوف وەستا بوون. ريزى پارتيزانەكان بە پەلە ھەلدەوەشايەوە.

لقنسون ههناسه يهكى هه لكيشاو فهرمانيدا: خيرا سواربن! ياللا!

ههموو سوار بوون، به پهله بهرهو دارستانیک که له قولایی دولیکا رهش دهچووه، شوپ بوونه وه. ههموویان له دژمنه وه دیار بوون. دهست ریژی رهشاش حهشری پیده کردن، موشه ک وه کو مار له قولایی ئاسمانه وه دا ده کشان و ئاسمانی ده کرد به روژی روناک، موشه ک لهبهرزییه وه به توندی داده کشاو پاشکو گراوییه کهی به عاردی داده خشاند و له ژیر دهست و پینی ئهسیه کانه وه ده چوو به عاردیدا، ئهسیه کان بهده م را په پین و دهموقه پوزی گهرم و داچه قیوی خویناوییه وه کو ژنان فیزاحیان ده کرد. هیزه که به یه کا ده چوون و ئه و جهستانه یان به جی ده هیشت که به برینداری له سه ریاده که ده تلانه وه.

لقنسون ئاورى دايهوه، گريكى زورى به سهر دولهكهوه بينى - كوختيكى زور له سووتانا بوو، لهبهر تيشكى ئهم روناكييهوه روخسارى تاريك و توورهى تاقه جووتياريك يان كومهله جووتياريك كه به يهله له هاتوچودا بوون دهبينرا.

ستاشینسکی له تهنیشت لقنسونه وه ئهسپه کهی تاو ده دا. له پر له سهر زینه که گلا، پیه کی له ئاوزه نگییه که گیر بوو. ماوه یه به دووی ئه سپه که وه، به عار دیدا خشا, پاشان پینی له ئاوزنگییه که ترازا، ئه سپه که به تهنی و به چوار ناله بوی ده رچوو. پارتیزانه کان خویان له م یه له رهشه ی سه رعار ده که لا ده دا، تا نه بادا جه سته مردووه که ی بکه نه ژیر ییوه.

باكلانوف به پهريشانيهوه هاوارى كردو ئيشارهتى بۆ لاى راست كرد: لڤنسون تهماشا! يارتيزانهكان گهيبوونه قولايى دۆلەكهو دەققە به دەققە له دارستانهكه نزيكتر دەبوونهوه، لهسهر دۆلهكهوهو لهو شوينهوه كه كيلگهيهكى رهش باوهشى به ئاسماندا كردبوو، سوارهى درمن به غاردان دوايان كهوتبوون. ئهسپى سوارهكان لهم لاترهوه به گهردنى كشاوو بهو سوارانهوه كه بهسهر پشتى ئهسپهكانهوه چهمى بوونهوه، دهركهوتن، ئا لهم كاتهدا بهنشيوى دۆلهكهدا داگهرانو له ناو جهرگهى تاريكييهكهدا ون بوون.

لقنسون پهتیا پهتیا ئاوری دهدایهوهو ئاوزهنگی له ئهسپهکهی دهداو هاواری دهکرد: خیراتر! خیراتر! خیراتر! خیراتر! ئهنجام گهیشتنه قهراخ دارستانهکهو دابهزین. باکلانوف لهگهل دهستهکهی دوبوف دا له پاشهوه مانهوهو ریّگای له در من گرت. باقی پارتیزانهکان ئهسپهکانیان راکیشاو له قوولایی دارستانهکهدا ون بوون.

نیّو دارستانه که کپو بیّده نگ بوو، له ها ها ها ها ها های دهستریّنی ره شاش و گینو هو پی گولله ی تفه نگ و گرمه ی توّپ دوور که و تنه و ه، پی ده چوو ئه و ده نگه بیّگانانه توانای ئه و هیان نه ما که چیدی کیی دارستانه که بشلّه قیّنن.

ههندی جار دهنگی تهقینهوهیه کی گهوره دهبیسترا، دره ختی گهورهی لهناو جهرگهی دارستانه که دا ته خت ده کرد.

ناو به ناو، لیّرهو لهوی تاگری گهوره له نیّو دارستانه که ده که و ته وه، شهوقی ده خسته سهر زهوی و قهدی دره خته کان و شوکهی شیله داری قهد دره خته کانی خلیّانی خویّن ده کردو له که ناری دارستانه که دا ون ده بوو.

لقنسون ئەسپەكەى خۆى بە يفيمكا سپارد، ريبەرايەتى دايە دەست كوبراك ئەو رييەى پى نيشان دان كە دەبوو بيگرنە بەر "ھەلبراردنى ريكا بەپيى فرمانيكى دياريكراو تەنيا لەئەستۆى لقنسوندا بوو". خۆى لە لايەكەوە ويستا تا پارتيزانەكان سەرژمير بكاتو بزانى جەنديان لە مەرگ رزگار بوون.

پارتیزانه کان به به رده میا رهت ده بوون ، هه موو رق هه ستاوو ته پو ماندوو ، به زه حمه ت لاقیان هه لاده ها ته وه موو چاویان بری بووه قولایی تاریکی دارستانه که ، ئاو له ژیر پییانه وه شلپه ی ده کردو به ده وروبه ریان دا هه لده پرژا. ئه سپه کان تا به رسینگیان ده چووه زهلکاوی ناو دارستانه که وه .

چوونه پیشهوه، به تایبهتی بو دهسته کهی دوبوف، که دهستهی پیشهوه بوون، زه حمه تبوو. ههر پارتیزانیک سی نهسپی پی بوو، تهنیا قاریا نهبی که دوو نهسپی پی بوو، یه کیکیان نهوهی خوّی بوو و نهوی دیکه شیان هی ماروسکا بوو. شویّن پیّی قوراوی و به دبوّن و خوارو خیّچ له پاش پارتیزانه کانه وه جیّ دهما، ده تگوت تمساحیّکی لنج و بوّگه ن به نیّو که و تبوو.

لقنسون ههر جارهی خوی دهدایه سهر لاقیکیا، تارهت بوونی دوا زهلام ئهم کارهی دووباره کردهوه، له پرریزهکه له حهرهکهت کهوت.

لقنسون پرسى: چييه بۆ ناچنه پێشهوه؟

يهكيك له پارتيزانهكان كه به بهردهميا رهت دهبوو، وهلامى دايهوه: نازانم. ئهو پارتيزانه متچيك بوو.

- به ریز لهوانهی پیش خوتانهوه بپرسن.

پاشان وه لام هاتهوه، ژمارهیه کلیوی لهرزوک و بی رهنگ ئهم وشانهیان دووباره ده کردهوه: گوماویک له ریگامانه و چرییه کی دیکه شنییه.

لقنسون که لهگهل لهرزینی کتو پری ئهژنوکانیا دهجهنگی، بهپهله بهرهو لای کوبراك چوو، تازه له نیّو چپری درهختهکان ون دهبوو، که سهیری کرد، بینی پارتیزانهکان چهشنی شهپولیکی گهوره پهنگیان خواردوّتهوه، بهملاو بهولادا بلاوبوونهوه. گوماوه تاریك عاسییه که له ههموو لایهکهوه ریّگای لی گرتبوون، ههر ئهو ریّگایه ههبوو که لیّوهی هاتبوون ئهو ریّگایهی تاکو ئیستاش دهستهکهی دوبوف قارهمانانه بهرگری لی دهکرد، ههنووکه تهقوتوقی قهراخ دارستانه کهیان بهلاوه غهریب نهبوو. ئهو پیاوانهی له نیّو گپری رق و شیّتیدا دهسووتان، له کنو کوی ئهو کهسهدا بوون کهمهسئولیهتی روّژ رهشیانی له ئهستو بوو: چپویست به ناوهیّنانی لقنسون – ش نهبوو, ههر ئهوهنده بهس بوو لهم کاتهدا تووشی ببن، تا به ههموو هیّزی ترسیانهوه بهسهریا دابارن. چونکه ئهو کیّشا بوونیه ئیّرهو داوایان لیّدهکرد رزگاربان بکات.

له پر به مه شخه لیکی داگیرساوه وه که گونا توکنه کهی ره نگه مات و مردو وه کهی ددانه به چی پا چووه کانی ، چاوه در شت و ئه بله ق بووه کانی که چه شنی پشکویه کی گه ش له سه رده مو چاوی هه ریه کیکیان ده گیرسایه وه و خیرا تیده په پی ووناك ده کرده وه ، له نیو ئه م پیاوه ترس لینیشتوانه وه ده رکه وت. ده نگی له نیو بیده نگییه کی کورت خایه ندا ، به شیوه یه کی تووره و ناسك و گیراوه وه - به جوری که هه موویان ده یان ژنه وت ده نگی دایه وه .

گروپی پیاوانی روخاو و پیکا چوو که ههموو تۆزی لهمهوبه ربه و په پی نائومیدی یه وه دهستیان هه لبری بوو و فرمیسکیان ده پشت و ئاماده ی تاوانکردن و پیاو کوشتن بوون, له پرو به پهله یه کی سه یرو شیت ئاسایانه وه گوی رایه لانه که و تنه ناو گیر و ناماده کار کردن و

زەحمەتكىنشانەوە, لە چاوتروكانىكا ئەسىپەكان بەسىترانەوە, شىمشىدرەكان بە سىەرو پۆتەلاكى درەختى غاندا داھاتنەوەو دارستانەكە لە ژىر جەزرەبەى شىمشىددا كەوتە نالە نالە.

دەستەكەى بورىسوف بە تەقە تەقى شمشىرو لە نىر شىلىدە شىلىدە ئاودا خىزى كىرد بەناو تارىكىيەكەدا و بەتەنىشت ئەو پىاوانەدا رەت بوون كە ھەنووكە يەكەمىن باوەشى لقى تەريان ھەلدەكرت. گويىان لە قرچەى دارىك بوو كە لە كەوتن دابوو, كۆمەللە لقىكى چرو گەورە بەخشە خش كەوتە سەر زەوييە نەرمەكە. پارتىزانەكان لەبەر تىشكى مەشخەلىكى داگىرساودا. سەرەوەى لىنج و سەوزو تارىك و قەوزە گرتوو و پېر شەپۆلى مار ئاساى گۆماوەكە يان لەبەرىيىيى خۆياندا بىنى.

يارتيزانهكان به لقه درهختهكانهوه هيرشيان برده نيو زهلكاوهكه.

له نیّو تاریکییه که وه, سیمای ره نجاو و پشتی چه ماولق و پوّپی چرو تیّك ئالاو, له به روشنایی مه شخه لیّکی دوو که لاّوی دا به ئاشکرا... دیار بوو. پارتیزانه کان پالتو کانیان له که ناریّکه وه دانا, به ده نی بریندارو خویّناوی و ماسولکه ی گرژ بوو و ئاره ق کردوویان له نیّو پانتوّل و کراسه دراوه کانیانه وه ده بریقایه وه. هه موو شتیّکیان: زهمان و شویّن, له ش, شه رم و ئازارو داماوی خوّیان نابووه لاوه. پاش هه لوه سته یه کلاّوه کانیان له ئاوی پیسی زلکاوه که بوّنی بوّگه نی هیّلکه قورباقه ی لیّده هات, پر کردو چه شنی جانه و هریّکی بریندار به تاسه و بینیان پیّوه نا.

دهنگی تهقه سات به سات نزیك و نزیكترو بهرزترو ترسناك تر دهبوو. باكلانوف پهیتا پهیتا زهلامی دهنارد كه: ئاخو دهتوانن زوو كارهكه راپهرینن بهم زووانه است.

باکلانوف نزیکهی نیوهی پیاوهکانی له دهست دابوو. دوبوف لهئهنجامی بریندار بوون و خوین لهبه رزیشتن مرد بوو. باکلانوف هینواش و ئینج ئینج پاشهکشهی دهکرد. ئهنجام گهییه ئه شوینه دهوه ده کانیان بو سهر گوماوه که لی بری بووه. باکلانوف نهیده توانی لهوه پتر به رگری بکات و پاشه کهشی نه کات. گولله ی در من به سهر زه لکاوه که دا گیره ی ده کرد. رثماریه ک له و پارتیزانانه ی که مرثولی کارکردن بوون, بریندار بوون. قاریا زامه کانی تیمار ده کردن. ئه سپه کان له ترسی ده نگی ته قه, شینت ئاسا ده یانحیلاندو ده په وینه وه. ههند یکیان هه و ساریان ده پچری و کویرانه خویان ده کوتایه نینو دارستانه که وه و ده که و تنه گوماوه که وه و به ناله ی به زه یی و وروز به داوی کومه کیان ده کرد.

وه ختی دهسته ی دواوه هه والی ته واو بوونی ریکاکه یان زانی، ئه وانیش تییان ته قاند. باکلانوف به روومه تی قوپاو چاوانی مات و چاره ی له دوو که ل و باروتا ره شه لگه پراوه وه، به ده مانچه ی رووته و هه په شه ی له زه لامه کانی ده کرد و له رقانا ده گریاو به دوایانا غاری ده دا. ئه ندامانی هیزه که به غه لب و به چه و ته داره ک و مه شخه له وه ئه سپه کانیان به دووی خویاندا بکیش کرد و هیرشیان لو سه ریکاکه برد. ئه سپانی تو په جه نه یان ده به ست و به ترسه و هه لده سار نه سپه کانی پیش خویانه وه. ریکا به دارو ده وه ن دروست کراوه که له ژیر پیاندا ده شکاو ده خزی. له ئا خرو ئو خری ریکاکه دا

ئەسپەكەى متچىك كەوتە زەلكاوەكەوە. پارتىزانەكان بە گورىسو بە دەم ھاتو ھاوارو جنيو دانەوە ئەسپەكەى متچىك يان دەرھينايەوە. متچىك بە توورەيى چنگى لە گورىسەكە گىر كىرد، ئەو گورىسەك لەگەلاى شىنتانەى ئەسپەكەدا دەجوولا. ھەر چەندە لقە خزەكانى ژيىر پىنى دەتىرازان، بەلام ئەو ھەر دەست بەردارى گورىسەكە نەبوو. وەخىتى ئەسپەكەيان دەرھىنايەوە، ھەولىدا ئەو گرىيانە بكاتەوە كە لە دەستو پاشووى ئەسپەكە گىر بوو بوون، بەشەوقىكى لەرادەبەدەرەوە ددانەكانى لە گرى قوراوى بۆگەنەكان گىر دەكىرد.

لقنسون و گونجارنکو دهبوا له پاش ههموو بپه پنهوه. مینه رهکه، مینیکی له ناوهندی ریّگا دهستکرده که نایه وه تا نهگه ردژمن بگاته سه ریّگاکه، له ژیّریان بتهقیّته وه و ریّگاکه ههنّته کیّنی و خرایی بکات.

شهو تهواوی راکشا بوو، وهختی پارتیزانه کان هاتنه وه سهرخو سهیرایان کرد به یانی دابوو, دارستانه که لهبه رده میانداو له ژیر پهرده ی ئاونگی مهیووی زهرد باوا دهبریسکایه وه. گوشه یه کی سپی واژی ئاسمان له نیولق و پوپی دره خته کانه وه دهبریقایه وه، هه تاوله پشت دارستانه که وه به رز ده بووه.

پارتیزانه کان مه شخه له کانیان، که له به ره و په که سه رسه ریانه وه هه لیان گرتبوو توردا. سه یری ده سته سوور هه لگه پاوو تلوق کردوکانی خویان کرد، ته ماشایه کی نه سپه هیلاك و ته په کانیان کرد، که هیشتا ته نکه بو خاریکیان لی هه لاه ستا. ناو پیان ده دایه و و به چاوی شانازییه وه سه یری نه و کاره یان ده کرد که له و تاریکه شه وه دا نه نجامیان دابو و.

نۆزدە كەس

له دووری پینج قوناغه ریّ، له وریّیه یکه پارتیزانه کان له سه رگوماوه که دروستیان کردبوو، شان به شانی ریّگای ناوچه ی تودو – قاکو، پردیّک هه بوو، دژمن شه وی پیشووتر، له ترسی ئه وه ی که نه بادا لقنسون له گونده که ده ربچیّ. له دووری هه ژده قوّناغی ئه و پرده وه و له سه رجاده که بوّسه یه کیان بو نابوّوه.

دژمن به درینژایی شهوه که حازرو ناماده له بوسه دا بوو. شریخه ی توکانیان له دووره وه دهبیسترا. له گه لا گهردی به یاندا سواریک به م فرمانه وه خوّی گه یاندنی که: له جیّی خوّیان بوهستن، چونکه دژمن "پارتیزانه کان" ریّگای گوّماوه که ی بریوه و به ره و رووی نه وان دیّت. ته نیا ده ده ققه یه ک پاش نه وه ی ته ته ره که لیّیان تیّپه پی بوو، پارتیزانه کان بی خه به ر له و داوه ی بویان نرابووه, بی خه به ر له و هه واله ی که ته ته دری دژمن گه یاند بوویه زه لامه کانی خوّیان، گه یشتنه سه ر شاریگای تود و قاکو.

لقنسون چاویکی به جوانی سروشتدا گیرا، به لام هیچی لی حالی نه دهبوو. لقنسون سهیری ئه هیزه شه کهت و ماندووه ی ده کرد که دوو سییه کی له دهست دابوو و به پهریشانیه وه ریگای ده کرد. لقنسون چاك دهیزانی چه ند دهسته وهستان و بی توانایه له ئه نجامدانی کاریکی به سوود، بی ئه و هیزه ی که به دبه ختانه به دوای ئه ودا رییان ده کرد. پارتیزانه کان نزیکترین ئازیزانی بوون له دنیادا که به دهورییه و مابوون – ئه م پیاوه شه کهت و ئه مه کدارانه له هه موو شتیک بی بو نه و نزیکتر و ئازیزتر بوو، بی به نیونه خت خوی له و مه سئولیه ته غافل نه ده کرد که ده ره مه و نزیکتر و ئازیزتر بوو، بیلام هه نووکه به ئاشکرا ده یبینی که ئیدی ناتوانی چ کاریکیان بی ئاگا له م وه زعانه و کاریکیان بی ئاگا له م وه زعانه و وه کو رانه مه ریک که چون به پیی عاده ت دوای شوانه که ی ده که وی، دووی ئه و ده که و تن نه که و شتی لیکی ئه و شته بوو، که سپیده ی دوینی و مختی له مه رگی متلیستا راما، زیاد له هه موو شتی لیکی ترسا.

لقنسون ههولی دهدا بهسهر خوّیا زال بی و هوّش و گوّشی بوّ شته پیّویسته کان تهرخان بکات. به لام فیکری په شیّو بوو، سات به ساتیش شیّواوتر دهبوو، پیلّوه کانی ده هاتنه وه یه كو خه یالی سه یرو تازه و بیره وه ری ئالوّزو ناكوّك و نا سازگار له میّشکیدا شه پوّلی ده داو به شیّوه ی قه ره بالغییه کی هه ست پی نه کراو، هیّدی و به رده وام ده گوّرا: بوّ نهم ریّگا دو ورو دریّره، بوّ نهم گه لاّ زهردانه و نهم ناسمانه مردووه، نهری بوّ هه نوو که نه وه نده بی که لك و بی باشارم؟ به لیّی, ده بی بگه مه دوّلی تودو —قاکو، چ ناویکی سه یرو سه مه ریه! نه دی بوّ هیّنده ماندووم چه ند حه زم له خه وه! منی نه وه وه نده حه زم له خه و بی، نیدی نه و زه لامانه ده توانن چاوه پیّی چیم که نه و باسی ده و ریّ ده که ات. به لیّ ده و ریّ… تو سه یری که لله خره که ی!… عه ینی

كەللەى كورەكەمە... ھەلبەتە پيويسىتە دەورىكانمان بنيرەم و پاشان... بخەوم، بخەوم... تەنانەت وەكو كەللەى كورەكەشم نا، بەلام....

له پر سەرى ھەڵپرى و پرسى: دەڵێى چى؟ چىيە؟ باكلانوف كە لە تەنىشتىيەوە ئەسىپى داژۆ: دەڵێم ئەگەر چەند دەورێيەك بنێرينە پێشەوە باشترە.

دروسته، ئهم کاره بکهین چاکه، تکا دهکهم دهستووری پیویست دهر بکه.

دوای توزیّك، سواری به لوّقه و به بیّزارییه وه به تهنیشت لقنسوندا رهت بوو. لقنسون له دواوه تهماشای پشته كوّماوه كهی كرد، متچیك ی ناسییه وه، وای به خهیالدا هات كه ناردنی متچیك كاریّکی دروست نهبوو. به لاّم ئه و زه حمه تهی نه دایه به رخوّی كه روونی بكاته وه بوّچی و له چ روویه كه وه دروست نهبوو، پاش توزیّکی دی ئه مهی هه ربه جاری فه راموّش كرد، پاشان سواریّکی دی به تهنیشتیا ره تو بوو.

باكلانوف دەوريى دووەمى گاز كرد: ماروسكا ئاگاتان له يەكدى بى.

لقنسون لهبهر خۆیهوه تیفکری: ده بپوانه، ئهمه دهمیننی و دوبوف دهمری، دوبوق -بی چاره! ئهری ماروسکا چی کردووه؟ ئاه، به لی ئهوه شهوی پیشوو بوو، خوی و بهختی که نهمبینی. متچیك ماوهیه کی زوری به غار بپی بوو، ئاوپی دایه وه. ماروسکا، پهنجا هه نگاویک له دوایه وه بوو. هیشتا پارتیزانه کانی لیوه دیار بوون. پاشان ههم پارتیزانه کان و ههم ماروسکا له پیچی جاده که دا له چاوی ون بوون. نیوکا حهزی به لوقه نهبوو به لام متچیك لا ارادی ئاوزه نگی لیده دا. متچیك به ته واوی نهیده زانی که بو ئه ویان ناردو ته پیشه وه، به لام چونکه فه رمانی پی درا بوو که به غار بروات، ئه ویش به گویی ده کردن.

جاده که به بناریّکی شیّدارا که یه ک پارچه دره ختی ئه فراو به پروو بوو و هیّشتا گه لاّی سوور هه نگه پارچه دره ختی ئه فراو به پروو بوو و هیّشتا گه لاّی سوور هه نگه پاری به لقه کانیانه وه بوو، پیّچی ده کرده وه. نیو کا به توو په یی ده له در پیّک به ته نیشت ده وه نه کاندا ده پری نیو کا به ره و تی ئاسایی ئاسوگه که ی بری. متچیك به سه رزینه که وه نه وه نه و ده وه نه و دارستانه که نه ده دارستانه که نه و دارستانه که نه و دارستانه که نه و دارستانه که که ده قاو ده ق وه کو خه وه که ی وه کو په شیروییه که ی وه کو ده شیروییه که ی وه کو ی نه به دو دارستانه که ی به خون سه ره تا و کوتایی نه بوو.

له پر نیوکا پرماندی و رهوییهوه نیو دهوهنهکان. متچیکی به لق و پۆپه نهرمهکانهوه گوشی. ترسیکی له رادهبهدهر خهوی له چاوانی متچیك تاراند: قوزاقهکان، چهند ههنگاوی له و لایهوهو لهسمهر جادهکه ویستا بوون.

يهكيك له قوزاقهكان به دهنگى نزم و توره تيى خورى:

- وهره خوارهوه! قوزاقیکی دی ههوسارهکهی نیوکای گرتبوو. متچیك نیمچه هاواریکی کرد، خوّی گرموّله کرد، لهسهر زینهکهوه خوّی ههلّداو بروسکه ئاسا خوّی بهرهو بنارهکه خل کردهوه، بوّ چهند دهقهیهك له ترسانا زمانی شکا به ههر چوار پهل ههولّی دهدا، پاشان بیّ ئاگایانه کهوته بازدان، دهستی بگهیشتبا ههر شتیك خوّی لیّ گیر دهکرد، سهرنجام قهلهمبازیکیداو به دولهکهدا تیّی تهقاند. قوزاقهکان راویان دهناو دهونهکان له

پشتییهوه کهوتبوونه خشهخش. قوزاقیک شیّت ئاساو به ههناسه برکیّوو جنیّودانهوه راوی دهنا.

ماروسکا چونکه دلنیا بوو دهوریّیه کی تری لهپیشهوه یه، بوّیه گویّی به و شتانه نه دا که له دهوریا روویان ده دا، هه ر تیّده په پی ماروسکا ئه وه نده شه که تبو و، هیچ شتیّکی له بیر نه مابوو ته نیا ئیسراحه تنه بی سیراحه تبه هه رنرخی بی ماروسکا ئیدی بیری له ژیانی خوّی و له ژیانی قاریا و یان له وه ی که گونجارنکو چی ده رباره ده لیّ نه ده کرده وه . ته نانه تتاقه تی ئه وه شی نه مابو و که خه فه تله مه رگی دوبوف بخوات . گه رچی دوبوف و ه کو نه وانی دی له ویش نزیک بوو .

ماروسکا تهنیا بیری لهوه دهکردهوه که جاریکی دی زیدی خوی ببینیتهوه و سهری ماندو و پهریشانی بحه سینیتهوه و ، ئهم زیده ، له خهیالیا گوندیکی گهورهی ئارام بهخش بوو ، له باوه شی تیشکی ههتاودا مات بوو بوو . پر بوو له خه لکانی چاك ، پر بوو له مانگای تیرو بونی پاوان و گیاو رانه مه پ ، له و دهمه دا که پانتوله کهی له ژیریا گرموله بوو بوو و سهری به سه سانیا خوار بوو بوو ، بیری له وه دهکرده وه که چون ئه سیه کهی ده به ستیته وه و پاشان جامی شیر به کولیره یه که وره ی بون خوشه وه ده خوات ، چون ده چین که دینیکه وه و به دلنیاییه وه لینی ده خه وی .

وهختی له پرا چاوی به تیلماسکی زهردی کلاوی قوزاقهکان کهوت و یههودا رهوییهوه و دایه ناو دارستانه که، ئه و دارستانه ی که گهلا سوور باوهکانی لهبه رچاویا وهکو دلوّپه خویّن دهله رزین، ئیدی خهونی شیرینی گونده گهوره و ههتاو گیرهکه ی، ده رك کردنی خیانه تی بی وینه ی ئیستای هاوریّکه ی له سهر شاشه ی خهیالی ون بوو.

ماروسیکا له کاتیکدا زور به وردی چاوانی روشن و نهفرهت وروژینی متچیکی بهرجهسته دهکرد، به خوی گوت: ههی نامهرد! رای کرد، دهست بهجی ههستیکی ئازار وروژین دلی گوشی، ههستیک سهبارهت به خوی و به و پیاوانه ی له دوایه وه به سواری ئهسپ دههاتن.

ماروسکا چ باکی به وه نه بوو که هه رئیستا بمری و له مه هه سته تال و ره نجه بی به ره رزگار ببی .

له هه موو ژیانیا، له و رو ژه وه که له دایك بوو بوو ، گه وره بوو بوو ، له گه ل ره نجا هه لی کرد بوو ،

هه رگیز ئه م وه زعه سهیرو با وه پنه کراوه ی به خه یا لا نه ها تبوو . به لا م لای روون بوو که جاریکی دی هه رگیز گونده گه وره و هه تاوگیره که ی خه یا لی ، ئه و ها و پی نازیزانه ، ئه و برایانه ی که له دوایه وه به سواری ده ها تن نابینی ته و اله گه ل هه موو نه مانه شا نه و پیاوه ماندو و ناسوودانه ی که خو یان به و سپار د بوو ، ئه وه نده خوش ده ویست و به نزیکی خوی ده زانین ، توانای نه ما بو و بی له خوی بکاته وه ، هه رئه وه نده ی له ده ست ده ها تا بی له مه بکاته وه که تا نه و ده مه ی زیندو وه له خه ته ریان بپاریزی و ناگاداریان بکاته وه ... ده مانچه که ی ده ره ینا ، به جوری به رزی کرده وه که ده نگی باشتر ببستری ، به پینی نه و قه راره ی که پیشتر له به ینیانا بوو ، سی گولله ی که ده نگی به حه وادا ته قاند .

دەست بەجى بلاچەيەك لە ئاسمان ھەستا، پاشان گرمەيەكى بى رەزا ھات، دەتگوت جيھان لەبەر چاوى بوو بە دوو لەتەوە. ماروسكاو يەھودا پەرت بوونە نيو دەوەنەكان و سەرى بە پشتا شكايەوە.

وهختی لقنسون دهنگی تهقهکانی بیست – که به وهزعی ئیستایه وه گهله کچاوه پوان نهکراوو باوه پر نهکراو دههاته به رچاو –ههوه ل جار له مانای تهقهکان تی نهگهیشت، وهختی حالی بوو که دهنگی دهستریژی دواتری بیست، ئه و دهستریژه ی که له ماروسکا کرا. ئهسپهکان به دهم سهرقوت کردنه وه و گوی قولاخ کردنه وه له جینی خویان چهقین.

لقنسون به نائومیدییه وه ته ماشایه کی دواوه ی کرد، بو یه که جار داوای کومه کی له پارتیزانه کان ده کرد. به لام ترس و نا ئومیدی خوی له روخساری لاوازو بی دهنگی پارتیزانه کاندا خوینده وه. ده تگوت هه موو روخساره کان بووه به یه ک روخساری لال و پرسیار ئامیزو ترساو. لقنسون به دهست حه ره که تیکی ده کرد که ده تگوت شتیکی تیدا شارد و ته وه بری کرده وه: بو، ئه وه نده ده ترسم؟

له پر سیمای ساده و مندالآنه ی باکلانوفی بهرچاو که وت. ئه و سیما ساده یه ی که له دو و که لی باروت و گهرد و تۆزا رهش و شپرزه بو و بو و. باکلانوف دهمانچه که ی به دهستیکییه وه بو و، به دهسته که ی تری توند یالی ئه سپه که ی گرتبو و، شوین په نجه قه له وه کانی له سه ر لا ملی ئه سپه که نه خشا بو ون. به هه لچو و نه وه چاوی بری بو وه ئه و شوینه ی که ده نگی ته قه کانی لیوه ده هات، ده موچاوه ساده و بی ریاکه ی و گونا لا و از و ره قه کانی به هه لچونیکی بی ئه ندازه وه بو ئه و ئامانجه ده سو و تا که باشترین دو سته کانی له پینا و یا مردبو و ن ، خوی به پیشا بردبو و و به بی نوره یه و هاو ه رینی فه رمانی: "بو پیشه و ه "بو و .

لقنسون راپهری، خوّی لهسه رزینه که به رز کرده ه ههستی به زهیی و دلسوزی له ناخیا هاته جوّش، له یر شمشیره که یه هالکیشا، چاوه کانی بریقانه و هو خوّی به ییشا برد.

به ئەسپایی له باکلانوف—ی پرسی: دەتوانین بازنهی گهماروّکه بشکیّنین؟ ئهوجا به جوّریّکی چاوه پوان نهکراو شمشیّرهکهی بهرز کردهوه و لهبهر تیشکی خوّرهکهدا بریقایهوه. بهم جوّره یارتیزانهکان رایه رین و لهسه رئاوزهنگییهکانه وه ههستانه سهریی

باکلانوف تهماشایه کی شمشیره که ی کردو گه پرایه وه بوّلای پارتیزانه کان, به دهنگی به رز شتیکی گوت که لقنسون لیی حالی نهبوو, چونکه لقنسون له و کاته دا به زیوی دهستی ههمان هیّزی ده روونی بوو که باکلانوفی ناچار کرد بوو شمشیره کی هه لکیشیت.

بهسهر جادهکهدا تیّی تهقاند و باوه پی وا بوو که تهواوی هیّزهکه دهست به جیّ به ره و پیّش تاو دهدهن.

دوای تۆزی که ئاوری دایهوه, سهیری کرد ههموو پارتیزانهکان بهسهر ئهسپهکانهوه خوّیان گرموّله کرد بوو و بهچارناره تاویان دهدا. ههمان رقی ئهستور که له چاوانی باکلانوف دا پهنگی خواردبوّوه له نیگایاندا گری دهسهند. ئهمه دوا بیرهوهری روّشنی باکلانوف بوو. چونکه ههر دوای توزیّك شـتیّك به سهر سهریهوه تهقییهوه, کهرو کاسـی کـرد و بـهر چـاوی تاریك کـرد و

له عارده که دا لوولی داو ههر فریای ئه وه که وت که به ئاسته م هه ست بکات هیشتا زیندووه. پاشان پهرت بووه ناو کهندیّکی سوورکه لانه وه.

متچیك به هیچ جوّری ناوپری نهدهدایه وه, ههرچهنده چ ناسه واریّك له وانه وه نه بوو که راویان دهنا, به لام وای بیرده کرده وه که هیشتا به دوایه وه ن. وه ختی سی گولله به سه ریه که و ته ته ته تینراو دوا به دوای نه وه ده سپیریّریّک کرا, ئیدی دلّنیا بوو که هه رهه موویان نه ویان کردو وه به هه ده فی بویه خیّراتر رای ده کرد. له پپ دولّه که چووه سه ر شیوی کی چکولّه ی پپ دارو دره خت. متچیك نه وه نده ی راست و چه پ کرد تا هه مدیس له شیوه که وه غل بوّوه. له م ده مه دام ده می دره ختی دی و قرمژنی ده ستریّرٔ یکی دی و دوا به دوای نه مه ده ست ریّرٔ یکی دی ده دوا به دوای نه مه ده ست ریّرٔ یکی دی ده دوا به دوای نه مه ده ست ریّرٔ یکی دی ده دایه وه .

متچیك بهرده وام خوّی ده لاواند: ئاه، خوایه!... له گه ل بیستنی هه رها ره و هه رگرمه یه کی تازه ی توّیدا، ناله یه کی ده کرد و ده موچاوی به جوّریّکی به زهیی وروژیّن وه کو مندالآنی که دهیانه وی بگرین، ده دا به یه کا. چاوه کانی به جوّریّکی نه فره ت وروژیّن و ئابرو به رانه و شك بوون، به رده وام و تا تینی تیّدا بو و هه لده هات.

متچیك چهند جاریّك ئاورى دایهوهو كهسى به دواوه نهبوو، چ شتیّك نهدهبووه مایهى شلّهقاندنى ئه و بیّدهنگییهى كه ئیّستا بالى بهسهرا كیّشا بوو، به دهم ههناسه بركیّوه خوّى دایه پهناى نزیكترین دهوهن، دلّى به توندى لیّى دهدا. دهستى خسته ژیّر چهنهگهى و چاوى برییه ئاسمانه كهى بهرانبهرى، چهند له حزه یه ماتى و بیّدهنگى له جیّى خوّى ویّستا.

رهفتارهکانی گهلهك نهفرهت وروژین و حهیا بهره بوو. ههستی دهکرد بهر له ئهنجامدانی ئهم کاره، به ئابپوترو چاکترو لهبارتر بوو. ئهم بیره ئازاری دهدا، هه لبهته نهك لهبهر ئهمهی ئهو پیاوانهی خویان به و سپارد بوو، له ئهنجامی کارهکهی ئهودا مردبوون، به لکو پتر لهبهر ئهمه بوو که ئهم عهیبه نهنگ و کریت و نهفرهت وروژینهی که ههرگیز پاك نهده بووه، ههموو ئه و چاکی و پاکییانهی ده خسته درو وه که متجیك دهیدانه پال خوی.

ههر له خۆوهو بی مهبهستیکی دیاریکراو دهمانچهکهی دهرهینا، به ترسهوه لیّی راما، به لاّم دلنیا بوو که ههرگیز خوّی ناکوژیّت، توانای خوّ کوشتنی نهبوو، چونکه له دنیادا چ شتیکی له خوّی اله دهسته سپی و بی هیزهکانی، له دهنگدانه وهی نالهکانی، له رهنج و کردارهکانی و تهنانه ته نانه ته نزمترین کاری خوّی، پتر خوّش نهده ویست. تهنانه ت ده ترسا به دزیشه وه دهست به سهر زهیتی دهمانچهکه یا بیننی ههولی ده دا وا بنوینی که نازانی بو لیرهیه، به پهله دهمانچهکهی خسته گیرفانه کهی یشته وهی.

ههنووکه نه دهگریاو نه دهکوپرزایهوه، دهموچاوی خستبووه نیّو ههردوو دهستی و به دهما راکشا بوو، ههموو ئه و رووداوانهی که لهم چهند مانگهی دواییهدا، له دهمی بهجیّهیّشتنی شارهوه به سهریا بوری بوون، به یهکجارو به شیّوهیه کی خهمناك و بیّزارکهر هیّنایه بهرچاوی خوی: خهیاله مندالانه کانی که ههنوو که شهرمی لیّ دهکردن، خهمی یه کهمین ته عامولی و بریندار بوونی، ماروسکا، نهخوّشخانه، پیکای پیر به و چه پکه قرّه زیوینه یه وه، فرولونی مردوو، قاریا به چاوه درشت و خهم لیّ نیشتووه کانییه وه که له گهل ههموو ئه و چاوانه ی تا نیستا دیبوونی و یان دوایی دهیانبینی فهرقی ههبوو، ئه نجام دوا په پینهوهی سامناك له ریّبازه کهی گوماوه که —که ههموو شتیّك به بهراوورد لهگهنیا، کهم بایه خو هیچ ده هاته بهرچاو. متچیك له کاتیّکدا به زیوی دهستی به زهیی به خو هاتنه وه بوو، به راشکاوی و هیّمنییه کی پرتره وه بیری کرده وه: من چیدی به م جوّره هه لناکه م، ناتوانم به م جوّره نزم و نا ئینسانییه و پرترمه و بریم.

ههتاو سوڕا بۆوه ئهو بهری دارغانه لق و پۆپ شۆرەو بووهكان و ئيستا به تهواوی كهوتبووه بهر سيبهر. متچيك دهمانچهكهی له گيرفانی دهرهيناو فرينی دايه نيو دهوهنهكانهوه. پاشان له كانييهكی چكۆلهی ئهو ناوهدا خوی شوردو له پاليا دانيشت، هيشتا دهترسا بچيته سهر جادهكه، به ترسهوه بيری دهكردهوه: ئهگهر گاردی سپی لهوی بی چ بكهم؟ گوينی بو شوو په شوپی ئاوی كانييهكه راديرا كه به نيو گياو پوشهكاندا ده پويی له پې بيری كردهوه: زور چاكه، چ فهرقی دهكات؟ ههنووكه به و په و په و پستی خوی ئه و ريگايه هه ليژيري دهكردهی ئه ئيري په و په و پستی خوی ئه و ريگايه هه ليژيري.

له ناخی دلهوه ئاهیکی ههلکیشا، دوگمهی کراسهکهی داخست و یاپشه یاپشه بهرهو شا ریگای ناوچهی تودو قاکو، کهوته ری

لقنسون نەيدەزانى كە ئەم حالەتى نيوە ئاگاييەى چەندى خاياند گەرچى لە دەققەيەك پترى نەخاياند، بەلام بەلاى خۆيەوە زۆر درين بوو، كە ھاتەوە سەرخۆو خۆى بە زيندويتى بەسەر زينەكەوە بينييەوە سەرسام بوو، بەلام چ شمشيريكى بە دەستەوە نەما بوو، كەللەى ئەسيەكەى بە يالە رەشەكەيەوە لە كاتيكا گوييەكى خلتانى خوين بوو، لەبەردەميا دەجولا.

لهم کاته دا لقنسون و قاریاو گونجارنکو گهیشتنه سهر پیپی جاده که، ده نگی ته قه که م بوّوه. گیزهی ئه و گوللانه ی به بنا گوییاندا ره ت ده بوو، کز بوو. لقنسون هه رله خوّوه جله وی ئه سپه که ی راکیشا، ئه و پارتیزانانه ی که بازنه ی گه مارو که یان شکاند بوو یه که دوای یه ک ده گهیشتنه وه ئه وان. گونجارنکو ژماردنی. به خوّی و لقنسونه وه نوّزده که س بوون. له نیّو بیّده نگییه کی ته واو داو به چاوی هیشتا ته ژی ترسه وه که ورده ورده ده ده ده وه وییه و پارتیان بی بووه توله ریّگایه کی زهر د باوی کپ، که تا نجی ئاسا هه رده پوری ی ماوه یه کی زوّر به چوار بالله به بناره که دا داگه پان. ئه سپه کان ورده ورده که و تنه لوّقه. ئیستا ده یا نتوانی کو ته ره داره سوتاوه کان، ده وه نه کیلومه تر ژمیره کان و ئه و ئاسمانه روناکه ی که به سه رئه و دارستانه دو ورده و بوو، ببینن. پاشان ئه سپه کان هیدی هیدی ملی ریّگایان گرته به ر.

لقنسون سهری داخستبوو، له دهریای بیرکردنه وه دا نقووم بوو، تۆزی له پیش ئه وانی تره وه به سواری ئه سپه که ی ده دریای هه ندی جار ئاوپیکی ده دایه وه و سه یری دواوه ی ده کرد. نیگای غهریب و خه مناك بوو، له پر جله وی ئه سپه که ی راکیشا و گه پایه وه بو لای پارتیزانه کان، بو یه که مین جار نیگایه کی هوشیارانه له چاوه در شت و قول و سپی واژه کانییه وه ده رکه وت. هه ژده پارتیزان وه کویه که جه سته له به رده میا چه قین. بیده نگییه کی ته واو بالی به سه را کیشا بوون.

لقنسون يرسى: باكلانوف له كوييه؟

هه ژده نه فه ربه بیده نگی و سه رسامی ته ماشایان ده کرد. سه ره نجام گونجارنکو گوتی: باکلانوف -یان کوشت، نه مجا به روخساری په سته وه چاوی برییه ده سته لپرو زبره کانی که جله وی نه سیه که ی گرتبوو.

قاریا که به پشتی چهماوهوه له سهر زینه که دانیشت بوو و له تهنیشت لقنسونه وه ئهسپه کهی لی ده خوری، له پر به سهر ملی ئهسپه که دا که و تو به دهنگی تووره و به رز که و ته گریان و شین, پرچه لووله کهی ده گهییه نزیکی زهوی و ده تگوت له ئاسماندا لوول ده خوا. ئه سپه کهی له پر به تهمه لییه وه گوییه کانی بو دواوه برد و لموزی گرژ کرده وه. سیسکین له ژیره وه تهماشای قاریای کرد، تفه کهی ده می قوت دا و به په له رووی و هرگیرا.

چاوه ئەبلەقەكانى لقنسون، ماوەيەك لەسەر پارتيزانەكان گيرسايەوە پاشان وەك بلنى سىماى تىك شكاوو بچووكتر بۆوە، پارتيزانەكان بۆيان دەركەوت كە لاوازترو بە تەمەنتر بووە، بەلام لقنسون ئيىدى چ شەرمىنكى لە بى توانايى و بى باشارى خۆى نەبوو، چ ھەولىنكى بى شاردنەوەى نەدەدا، بە چاوانى خەمبارەوە لەسەر زىنەكە دانىشتبوو، بە ئارامى برژانگە درىن تەرەكانى پىكا دەداو دانەى فرمىسك دەررانە بنجى ردىنىيەوە، پارتى زانەكان روويان لى وەرگىرا تا نەبادا ئەوانىش جلەوى خۆ لە دەست بدەن، لقنسون رووى ئەسپەكەى وەرگىراو بە ئەسىپايى لە پىشيانەوە كەوتە رى.

هێزهکه دوای کهوتن.

گونجارنکو که دهستی لاواندنهوه و دلدانهوی به شانی قاریادا دههینا، به شهرمهوه گوتی: مهگری، ئهمه کاریکی باش نییه.

لقنسون جار جاری که خوی فهراموش دهکرد، به دوو دلییهوه سهیری دواوهی دهکرد، که بیری دهکهوتهوه باکلانوف نهماوه سهر له نوی دهستی به گریان دهکردهوه، بهم جوّره تهنیا نوزدهکهسیان له دارستانهکهدا دهرچوون.

کوت و پپردارستانه که کوتایی هات، پارتیزانه کان قوببه ی شین و روناکی ئاسمان، کیلگه خهنه ییه دووره کانیان که لهم لاو لهولای جاده که وه لهبهر تیشکی ههتاودا پان بوو بوونه وه، به دی کرد. له دووری میلیکه وه قامیشه لانیک دیار بوو که بریقه ی چومیکی شینی پپرئاوی گرتبووه باوه ش. خهرمان جاپیکی له تهنیشته وه بوو خوی به تاجی کومه له خهرمانیکی گهوره ی به شکووه با ده دا، لیره دا جوره ژیانیکی دی له گه پردا بوو، ژیانیکی پپرکوشش و شادی به خش, خه لکی به جلوبه رگی ره نگاو ره نگهوه، وه کو مارو میروی ره نگاو ره نگ خپ بوو بوو نهوه ه سواله ی گهنم له حه وادا لوولی ده خوارد، کومپاین به ده نگی و شك و سافه وه خشه خشی ده کرد، حیلکه ی پیکه نینی کیژان له نیو توزو گه ردو کای بریقه داره وه ده بیسترا. فیشت چوه که وه دارستانی پرچ زه ردی گرتبووه با سمانی شینی خستبووه سه رشانی و له لایه که وه دارستانی یرچ زه ردی گرتبووه باوه ش.

له نيو قوته پيرۆزەكانى كويستانەوە، پەله ھەورى تەنكو سوورى كال، كە لە دەرياوە بارى ھەلگرتبوو، چەشنى شيريكى ھەلچووى پركەف كە لە گوانى چيلانەوە بيتە دۆشين، دەرۋايە ناخى دۆلەكەوە.

لقنسون به بیدهنگی و به چاوانی ته په وه روانییه ئاسمانی به رین، ئه و ئاسمانه ی که میده ی نان و ئیسراحه تی دهدانی، روانییه خه لکانی غهریبی خه رمان جا په که فه خه لکه ی ده بوو به زوویی وه کو ئه و هه ژده که سه ی به دوایه وه بوون، به دل و به گیان خوشی بووین.

ئەوجا لە گريان كەوت.

ئينسان دەبى برى و ئەركى خۆى ئەنجام بدات.

1926 - 1925

تەواو

1986/6- ياخسهمهر حهمه كهريم عارف حهمه كهريم عارف ي يدكهم/ 1987

يەراويزو رونكردنەوه:

- مینهر: کهسیک پیشهی مین نانهوه بی.
 - بالأرق: مصعد كهربائي
- ماکزیمالست: ئهندامی پهرگیری تروریستی و نیمچه فاشستی حزبی سوسیال شورشگیرهکان بوو.
 - ئەفرا: دارىكە لە بابەتى چنار، پر گەلاو لق و پۆپە، بەرزىيەكەى دەگاتە بىست مىترىك
 - غان: جۆرە داريكى زۆر زەلامە.
 - چامیزا: جۆرە دانەويلاهيەكە دەكريته ئارد
 - ئوزىب ئابراميج: نازناوى لڤنسون-ه.
- اسكيتسل: جۆرە گەمەيەكە، ھەندى دار وەكو نيشانە لە عاردى دەچەقىنن وبە گۆلىنى
 دەدەن.
 - سوخارى: جۆرە نانيكى شيرن و وشك و سوكه.
 - قوزاق: به سهربازی سهردهمی تزار دهگوترا.
- یههودا: یهکیک بوو له حوارییهکانی پیغهمبهر عیسا، که سهرهنجام خیانهتی لی کردو بووه مایهی کوشتنی ئه و پیغهمبهره و به خویشی له سویی پهشیمانی ویژدان و عهزابی روّحیدا خوّی کوشت. ناوی یههودا رهمزی خیانهت و دو و روویه.
- گاردی سپی: دهستهیه کی دژبه شورش بوو، له جهنگه ناوخوییه کاندا دژبه شورشگیران
 ده جهنگین.

حهمه كهريم عارف

- كەركووكىيە و لە سالىي 1951دا لەدايك بووه.
- له سالّی 1975 كۆلىرى ئەدەبياتى بەغداى تەواو كردووه.
- یه کهم به رهه می شیعری که به ناوی (هه لبه ستیکی هه تیو که و توو) که له ژماره (170) روژنامه ی
 هاوکاری سالی 1973 بلاوبووه ته وه.
 - له سالّى 1976موه به بهردهوامى نووسين و بهرههمى ئهدهبى بلاو دهكاتهوه.
- سەرنووسەر يان بەرێوەبەرى نووسىن يان سكرتێرى نووسىن يان ئەندامى دەستەى نووسەرانى
 ئەم گۆڤار و بلاوكراوانە بووە: گۆڤارى گزنگى نووسەرانى كەركووك, نووسەرى كوردستان,
 كەلتوور, نووسەرى كورد, گولانى عەرەبى, ئالاى ئازادى تا ژمارە 20222, گۆڤارى نەوشەڧەق.
- جگه له ناوی خوّی, به تایبهتی له گوٚقاری گزنگی نووسهرانی کهرکووك, نووسهری کوردستان,
 کهلتوور, روٚژنامهی ئالای ئازادی تا ژ: 222 بهناوی گوٚقهند, زنار, سیپان, پاکزاد, محهمهدی
 حاجی, سیروان عهلی, دیدار ههمهوهندی, هیٚژا, ح. ع بهرههمی بلاو کردوٚتهوه.
- جگه له پارتی دیموکراتی کوردستان و یهکینتیی قوتابیانی کوردستان ئیدی ئهندامی هیچ حیـزب و ریکخراویکی سیاسی نهبووه, له سالی 1974 1975دا پیشمهرگهی شوپشی ئهیلوول بووه, له ههشتاکاندا بو ماوهی نو سال, بی وابهستهگی حیزبی, پیشمهرگه بووه و وهکو بهشدارییهکی مهیدانی و ویژدانی له خهباتی رهوای نهتهوهی کوردا شانازی پیوه دهکات و منهت بهسهر کهسدا ناکات, چونکه باوه پی وایه که روّلهی میللهتی مهزلوم مهحکومه به ییشمهرگایهتی.
- له هه شتا کانه وه تا ئیستا راسته و خو سه رپه رشتی و سه روّکایه تی لقی که رکووکی یه کیتیی نووسه رانی کوردی کردووه.
- زۆر بەرھەم و كتينبى چاپ و بالاو كردۆتەوە, لى زۆربەى ھەرە زۆريان, بە تايبەتى ئەوانە لە
 چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھيندە كەم بلاو بوونەتەوە, لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوەندەيە
 كە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىك لە وانە:
 - 1979 تيرۆژ, كۆ چيرۆك, چاپى يەكەم 1979
 - 2− كۆچى سوور, رۆمان, چاپى يەكەم 1988
 - 3- بەيداخ, چيرۆك, 1988
 - 2005 داوهتی کوّچهرییان, کوّ چیروّک چایی دووهم -4
 - 5- له خو بيگانه بوون, كومه له چيروك, چايى يهكهم (1999) ده رگاى گولان
 - 6- كوچ سرخ, كۆ چيرۆك, به فارسى, وەرگيران چاپى يەكەم 1987 شاخ
 - 2002 نينا, رۆمان, سابت رەحمان, دوو چاپ, شاخ, شار -7
 - 8- نامۆ, رۆمان, ئەلبىر كامۆ, دوو چاپ, شاخ, شار 2003 دەزگاى ئاراس
 - 9- رێبهر, روٚمان, مههدی حسین, یهك چاپ (شاخ)
 - 10 شكست, روّمان, ئەلكساندەر فەدايەف, چاپى شاخ (راە كارگر)

- اله عان, روّمان, ئەحمەد مەحمود, دوو چاپ, شاخ, شار 2000 گولان -11
 - 2003 بيناسنامهكان, رؤمان, عهزيز نهسين, 3 چاپ شاخ, شار -12
 - 13- قورباني, رۆمان, هيرب ميدۆ, چايى يەكەم 2004 دەزگاى شەفەق
 - 14- دووره ولات, روّمان ع. قاسموف, چاپي يهكهم2000 دهزگاي گولان
- ئازادى يا مەرگ, رۆمان, كازانتزاكيس, چاپى يەكەم 2003 كتێبخانەى سۆران-15
- 16- چیرۆکەکانى سەمەدى بیهرەنگى, دوو چاپ, شاخ, شار 2004 كتێبخانەى سۆران ھەولێر
 - 17- ئامانجى ئەدەبيات. م. گۆركى, چاپى شاخ 1985
 - 18- دلێريى خۆراگرتن, ئەشرەڧ دەھڨانى, چاپى شاخ
 - 19- مەسەلەي كورد لە عيراقدا, عزيز شەريف
 - 20- ميْژووى رهگ و رهچه له كى كورد, ئيحسان نورى ياشا, يهك چاپ
 - 21- خەباتى چەكدارى ھەم تاكتىكە ھەم ستراتىڭ, مەسعودى ئەحمەد زادە, چاپى شاخ
- 22- كورد گەلى لە خشتەبراوى غەدر ليكراو, د. كوينتەر ديشنەر, چاپى شيپهم 2004 دەزگاى ئاراس
 - 23 له مههابادي خويناوييهوه بۆ كهنارين ئاراس, نهجهف قولى يسييان
 - 24- گوزارشتى مۆسىقا, د. فۆاد زەكەريا.
 - 25- دەربارەي شيعر و شاعيرى, رەزا بەراھەنى.
 - 26- ڤنسنت ڤان گوگ, شانوٚنامه, باول ئايز لهر
 - به دوعا شاعیرهکان, شانونامه, جهلیل قهیسی (گزنگ ژ(12))
 - 28- جولەكەكەى ماڭتا, شانۇنامە, مالرۆ.
 - 29- داديەروەران, شانۆنامە, ئەلبىر كامۆ.
 - 30-بەد حالى بوون, شانۆنامە, ئەلبىر كامۆ.
 - 31 چاو به چاو, شانونامه, گهوههر مراد (غولام حسهینی ساعیدی)
 - 32 ريچاردى سٽيهم, شانونامه, شهكسيير.
 - 33- گەمەى ياشا و وەزىر, شانۇنامە, عەبدوللائەلبوسىيرى.
 - 34– كورد له ئەنسكلۆييدياي ئيسلام دا, چايى يەكەم 1998 وەزارەتى رۆشنېيرى.
 - 35- هونهر و ژياني كۆمهلايەتى, يليخانۆڤ, چايى يەكەم 2005 دەزگاي موكريانى
 - 36- ينكهاتهى بهدهنى و چارهنووسى ئافرەت, ئىڤلىن رىيد.
 - 37- ليكدانه وهيهك له مهر نامق, لويس ريى.
 - 38- منداله دارينه, چيرۆكى دريْژ بۆ مندالان.
 - 39- فاشيزم چيى؟ كۆمەلە چيرۆك بۆ مندالان, يەلماز گوناى
 - -40 شوانه بچكۆلەكە, چيرۆكێكى درێژى چينى يە بۆ مندالأن
 - 41 زارۆكستان (چوار شانۆنامه بۆ منالان)
 - 42 له گهنجینهی حیکایهتی تورکمانییهوه.
 - (23) كۆمەڵێك ئەفسانەي جيهانى (23 ئەفسانە)
 - 44- زنده خەون, كۆمەللە چىرۆكى چىخوف, چاپى يەكەم (2001) دەزگاى موكريانى
 - 45- ئەفسانەين گريكى و رۆمانى, چايى يەكەم (2004) كتيبخانەي سۆران, ھەولير

- جى پى, كۆمەلىك چىرۆكى فارسى چىرۆكنووسان:(سادقى ھىدايەت, جەلال ئال ئەحمەد, بوزرگى عەلەوى, سادقى چوبەك, مەنسورى ياقوتى)
 - 47 چيرۆكستان, كۆمەللىك دەق و رەخنە, چاپى يەكەم 2005 نووسەرانى كەركووك
 - 48- چۆنيەتى فێر بوونى زمانى فارسى, چاپى يەكەم (2000) حەمە كەرىم عارف
 - 49 گۆۋەند و زنار (فەرھەنگى فارسى كوردى) حەمە كەرىم عارف
 - 50- يەلكە رەنگىنە, حەمە كەرىم عارف, چايى يەكەم (2004) وەزارەتى رۆشنېيرى
 - 51- كۆمەلنىك چىرۆكى بىگانە
 - 52 چزیشفسکی, فهیلهسوف و زانای گهورهی میللهتی روس
 - 53 چايكۆ فسكى, ژيان و بەرھەمى.
 - 54- ئيدگار ئالين يۆ, ژيان و بەرھەمى.
 - 55 جاك لهندهن, ژيان و بهرههمي
 - 56- گوگول, نووسەرى رياليست
 - 57 يەلماز گوناى, ژيان و بەرھەمى
 - 58- سادقى هيدايەت, ژيان و بەرھەمى
 - 59- خافروغ له شيعر دهدوي, ژيان و بهرههمي
 - 60- ريبازه هونهرييهكاني جيهان
 - 61 رياليزم و دژه رياليزم له ئەدەبيات دا, چاپى يەكەم (2004) دەزگاى سييريز
 - راگەياندن له پەراوپزى دەسەلاتدا (بە شەرىكى) چاپى يەكەم (2001) دەزگاى گولان -62
 - 63 راگەياندن لە نێوان حەقيقەت بێڗى و عەوام خەڵەتێنى دا, حەمە كەريم عارف
 - 64– ديدار و دەق و رەخنە.
 - 65- ديداري چيرۆكڤاني.
 - 66- قوتابخانه ئەدەبىيەكان, رەزا سەيد حسەينى.
 - 67 ناودارانى ئەدەب, حەمە كەرىم عارف
 - هزار تۆپى شيعرى نوپخوازى و چەند باسېكى دى, حەمە كەرىم عارف. -68
 - 69- كورد له سهدهى نۆزده و بيست دا, كريس كۆچرا, چاپى يەكەم 2003 كتيبخانەي سۆران
- * له راپه پینه وه تا نهوو چالاکانه به شداری بزاقی ئهده بی و روشنبیریی کوردی ده کات و به رهه می هه مه جوّر (نووسین و ئاماده کردن و وهرگیران) بلاو ده کاته وه..
- * ئـهو بهرههمانـه و زوٚرى ديكـهى ئامادهن بـوّ چاپ و چاپكردنهوه و هـهر كـهس و گـروپ و لايـهن و دوزگايهك تهماحى بلاو كردنهوهى ههبن, ئامادهيه به خوّرايى پيشكهشيان بكات و...